

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΘΕΣΕΙΣ - ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ

Ο φασισμός χτέπησε την πατρίδα. Ο Βασιλιάς, οι στρατηγοί του και η ΣΙΑ πιστεύουν ότι θα φριμάσουν το λαό μας με τη βία και την τρομοκρατία. Κάνουμε έκκληση σε όλους τους τίμους αξιωματικούς, στους πατριώτες φαντάρους, να σταθούν στο πλευρό του λαού, να ποινίσει στη βία, όχι στη δικτατορία και στο φασισμό. Έλληνες δημοκράτες! Αυτό το έγκλημα είναι η άρχη της ήττας των εχθρών της ελευθερίας. Οργανωθείτε, παλαίψτε και αντισταθείτε στη δικτατορική χολέρα.

Λαέ της Αθήνας! Έβγα στους δρόμους. Πατριώτες, ως συναντηθούμε δλοι άμείως στην πλατεία Συντάγματος. Έμπρός για να συντρίψουμε τους εχθρούς του λαού και της πατρίδας. Ο φασισμός δεν θα περάσει.

Ζήτω η Δημοκρατία. Ζήτω η Ελλάδα. Ζήτω ο Έλληνικός Λαός.

Αθήνα, 21 Απριλίου 1967.

21. IV. 67

Αθήνα, 23.4.67. Ο Βασιλιάς, συνωμότες αξιωματικοί και έπιόρκοι δικαστικοί, σε συνεργασία με τους Αμερικανούς ιμπεριαλιστές, κατέλυσαν τη Δημοκρατία στην Ελλάδα. Η προδοτική αυτή ενέργεια είναι αποτέλεσμα πανικού και θα οδηγήσει αναπόφευκτα και σύντομα στην άρστική εκκαθάριση της έσωτερικής πολιτικής κρίσης με το ξερίζωμα του θρόνου και όλων των προστατών και παραφύστων του, από τη χώρα μας. Με την πράξη τους αυτή, τα θλιβερά έργα των ξένων έθεσαν τον ένοτο τους έκτός του Έλληνικού Έθνους. Ο ελληνικός λαός τους έχει καταδικάσει. Το τέλος τους, που δεν θ' άρτήσει, θα είναι το τέλος που επιφυλάσσουν οι ελεύθεροι λαοί στους τυράννους των.

23. IV. 67

Γνωρίζουμε ότι η καινούργια ιστορική μάχη θα είναι τόσο δύσκολη και σκληρή όσο άποραστική και ώραία. Γιατί θα μάς οδηγήσει σε περιλαμπρη νίκη. Στην ελευθερία, στην άβασίλευτη πραγματική δημοκρατία, την έθνική ανεξαρτησία, την πατριωτική ένότητα του λαού μας και την Έθνική αναγέννηση.

* ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ

Ποιοί βρίσκονται πίσω από τους δικτάτορες; Κατ' άρχην οι Αιμοκακοί με την πλοσία πείρα τους σ' αυτές τις δουλειές.

25. IV. 67

Πόσους ένα είναι βέβαιο: οι στρατοκράτες δεν θα μπορούσαν και δεν θα μπορούσαν να κάνουν ούτε ένα βήμα χωρίς έγκριση, χωρίς διαταγή από τους Αμερικανούς. Πού έκότι από την πολιτική εδύθη κρατούν τα κλειδιά όλων των μηχανισμών, Αμερική έκότι και τις βελόνες, το παραρτηματικό

των τάνκς και των άεροπλάνων, τα έχουν στον άπόλυτο έλεγχο τους. Οι ιμπεριαλιστές, βέβαια θα προτιμούσαν να έχουν στην Ελλάδα ένα καθεστώς με έπίραση κοινοβουλευτική. Όμως έμέτρησαν καλά και έπεισθησαν ότι ο συσχετισμός των πολιτικών δυνάμεων της χώρας μας έχει γαθει όριστικά για την όποτελία, ότι τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα, έγιναν βαθειές άλλαγές, και ότι το δημοκρατικό στρατόπεδο εκπροσωπεί τα 70% του ελληνικού λαού.

Και ότι μέσα σ' αυτό το στρατόπεδο γίνονται βαθειές ζημιώσεις κάτω από την ζωογόνο έπίδραση των ιδανικών της Άριστοράς. Είδανε, δηλαδή, ότι η Ένωση Κέντρου δεν θα μπορούσε να παίζει στο άκείριο το ρόλο της Εύρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας. Ότι ο λαός κερδίζεται και προχωρεί με άποραστικά βήματα στο δρόμο που χαράζει η Άριστορά.

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΕΒΣΤΕΣ (1967)

ΣΙΣΣΗΜΙΤΣ-ΕΣΣΕΙΣ-ΕΛΛΗΝΙΣΤΑ

Σάββατο
22 'Απριλίου 1967

Ώρα 0

Η δικτατορία είναι στα ίσθη μου.

Συντάσσει τις πρώτες οδηγίες για τη δημοσιογραφία λέγοντας αντίστοιχα: "Η γυναίκα του Γ. κάθεται από καρδιακό νόσημα. Αποσιγήματα των άλλων σπύλλησαν τον άνδρα της από την δικτατορία. Καταλαβαίνω ότι όφειλε να έλειψε αυτό το σπίτι όσο γίνεται από γρήγορα. Ποι; Πόσι; Έσκολοιούδ'νά γράψω."

Ο Ρ. μου άποσχετά ότι θα δώσει το κειμενό μου σ' ένα άντροφο τυρογοί μίνι στην κλεινή σουκία.

Άποσχετίνα να αναγορεύσει στο σπίτι του Χ. πριν την απόη. Γνωρίζω τί σι μέτρο μέ μέτρο άπ' τον καρδ της κατοχής και της παρουσίας. Οι μεγάλοι από βολιούνται μαρσούτ σί όλα τά σπία εύκολόνουν την κίνηση για άποση ζει καλά τά κατατόπια. Κι' έγω τά τίρω άπ' Έξα κι' άνεκαστά! Έδώ είναι η λέμηση τούς νοζί τό 1943 - 44. Έδώ παιδάματα τούς Έγγλέζους τόν Δουκάδι 1944 και τούς Έλληνες φασίστες πάντου. Όταν έαναυθεθώ στο σπίτι του Χ. ...

20.11.67

Επισημαίνουμε. Ο δόνητος βγάζει στεννογιά αναποφύσηση.

Τά άποσείνητο σκορφαίλονει στο έλεφο τού Φιλιάπια. Άπότομο σιμπάτημ φέγγει άς τα δαμάτος από ένα κοινό άποσείνητο δυστόχημα. Φθάνουμε. Τά δύο παιδά βγαίνουσι για να δούν άν ό δόνητος είναι έλεύθερος.

20.11.67

Ο Ε περιμένει πίσω από την πόρτα.

Άναβαίνω τή σκάλα.

Άπό τό καθάροφο φαίνονται ό Πιρραϊάς και τό Φώληρο. Κάπου έσι άδροτερι σκατα τό σπίτι μου. Η γυναίκα μου, τά παιδά μου, οι γονείς μου. Τι να κάν σκατες;

Τό πρώτο πράγμα που βλέπω μέσα στο δωμάτιο είναι δύο μαγνητόφωνα. Θα τι σημειώησω!

Είπα την αίσθηση τότε ότι η ΔΗΜΑΧΤΗ μου αυτή θα ήταν μια υπόμα φωνή ε σα στις δουλειές έκούλησις για άγώνα που θα έβανον τά κόρματα και οι προσι ττες της χώρας.

Λίγη άργότερα διαπίστωση, μέ μεγάλη μου έυληξία, ότι ή Δήλωση μου ήταν ...

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΕΒΣΤΕΣ

μένους, όστε να στίθουν στο μάχημοσι τη άποκασική έπιμέλλει έμα μας σαν ένα πελάριο σιμπάτοπου έπαν ό πό ...

22.11.67

γονια περί Κωνσταντίνας, ότι τάχα τόν έποχέροσαν να άπογορή άταγμα για την κατάληση τού Συντάγματος κλπ, είναι για να ριέ- στη από μάτια τού κόσμου, για να φιλιάζουσι και μια κισινή ...

Άπό κεί και πέρα πρέπει να δοήμε τό ρόλο της έλληνικής Δεξιάς: ναί άλήθεια τό δου διαδίδουσι για τί σύλληψη τών Ησαυλιγοίών νελλόπυλου, Μητσουάκη κλπ., από δείχνει άς ένα βαθμό ότι έν- αίοι άδουλα όργανα στα χέρια τών δικτατόρων. Τούς μεταζουσι και τάχα που άν τούς έχουν άλλον άνάγκη τούς κιστόν Έξα από τ σία, Έξα από τή δουκία ζωή! Τούς σιρσόν άνωμα και τίν αρ τους άναυθερίνα! Όμως άν τά πράγματα είναι Έτσι τό γερονός ε τούς έκείνου, γιατί ό ρόλος τους στην προποσαστική της δικτατα κήρξε άποκασιστικό. Χωρίς την κισιακή βοήθεια της Δεξιάς άν ρούσαν να κισόσαν οι δικτατόρες στην έλωση. Αρλοδή ό Κόλλιας έπίνω στον Κωνσταντίνα, στην ΕΡΕ για να άνείβα. Χωρίς αυτό λαούτι τό καθοριστικό, ό δόνητος κισόταν για τού; δικτατόρες.

Καί Έτσι άποφάσισαν νά διασφαλίσουν δυναμικά τήν στρατιωτική και οικονομική παρουσία τους στην Έλλάδα. Μπροστά στην παγκόσμια καταστροφή γιά τήν πολιτική τους στό Βιετνάμ, νιώθουν τήν άνάγκη νά δημιουργούν στρατιωτικά όχηρά πατώντας κυνικά πάνω στους λαούς. Τήν χώρα μας τή βλέπουν σάν ένα πελώριο στρατιωτικό φρούριο, κάτω από τήν κοιλιά των σοσιαλιστικών χωρών και πάνω από τους έπαναστατημένους λαούς τής Μέσης Άνατολής. Προσχές στόχος τους θά είναι ή Κύπρος και αυτό έμεις θά πρέπει νά τό επισημόνουμε μέ κάθε μέσον. Ή Λαϊκή Έξουσία στη Συρία, τους Έχει μπλε καρφι στό μάτι. Τώρα πατώντας γερά στην Έλλάδα θά ξεκαθαρίσουν τους παλιούς τους λογαριασμούς μέ τά έθνικα-πελευθερωτικά κινήματα των άραβικών χωρών!

Χέρι μέ χέρι μέ τους Άμερικανούς ιμπεριαλιστές και τήν ντόπια και Ξένη οικονομική όλιγαρχία, είναι μέσα στό βρώμικο παιχνίδι και τό Παλάτι. ~~Οσο~~

δείχνει τους βαθείς άνταγωνισμούς και άντιθέσεις που συγκλονίζουν τή Δεξιά και άποδείχνει ότι πίσω από τή δικτατορία βρίσκεται ό σκληρότερος πυρήνας τής όλιγαρχίας, τά πιο μαύρα συμφέροντα, ή φασιστική Δεξιά.

«τὴν 29ην Μαΐου θά εἰμὲν κυβέρνηση» κλπ κλπ. ~~ὅτι~~ τό μοναδικό δόγμα πού υπολόγισε ό Έχθρός, δηλαδή ή μαχητική ένότητα τοῦ δημοκρατικοῦ στρατοπέδου, άφαιρέθηκε μέ τήν έπιμονή και τό πείσμα τής ήγεσίας τής Ένώσεως Κέντρου, μέσα από τά χέρια τοῦ λαοῦ. ~~Εἰς~~ αὐτό μπόρεσε

προβλήσαν τὴν ~~ὅπως~~ ή ήγεσία τής ΕΛΑ χάριστερ πολύ παραπάνω από ό,τι έπρεπε στην άντιρατική πολιτική τοῦ Παπανδρέου. Ήταν δυνατόν, κάτω από μία διαφορετική στάση τής Άριστερᾶς, δηλαδή τήν θαρραλέα πολεμική σέ κάθε πτωγόσημα τής Παπανδρεϊκής κυβέρνησης, νά βοηθήσει τήν Ένωση Κέντρου νά σταματήσει τίς άθέσιμες ύποχωρήσεις και νά πάρει, τελικά, τόν σωστό και άναγκαίο δρόμο πρὸς τόν ἐδημοκρατισμό τής δημόσιας ζωῆς μέ τήν ικανοποίηση των πολιτικών και οικονομικών αἰτημάτων των μεγάλων μαζῶν τής χώρας. Μία τέτοια πολιτική θά στερέωνε τήν δημοκρατική κυβέρνηση μέσα στις μάζες και κοντά σ' αὐτό, ἀλλόκληρο τό δημοκρατικό κίνημα. Θά έκανε αδύνατο τό Ίουλιανό πραξικόπημα πού ήτανε ό πρόλογος τής δικτατορίας. Ή Έν ό τ η ς α τ ὶ ν δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ὶ ν δ υ ν ά μ ε ω ν ἔπληξε τό κλειδί τοῦ προβλήματος. Χάσαμε τό παιχνίδι, γιατί δέν μπόρεσαμε νά ἀνακαλύψουμε τόν μηχανισμό τής κλειδαριάς. Ήταν φανερό ότι όταν ό Ένας από τους δύο ἀντιπάλους Έχει μαζί του τους δυναμικούς μηχανισμούς, και ό άλλος διαθέτει τίς λαϊκές μάζες, τό καθοριστικό στοιχείο πού θά κρίνει τήν Έκβαση τής ἀναμέτρησης, είναι ή δυναμικότητα, ήτοιμότητα, άπορραπιστικότητα και μαχητικότητα των μαζῶν. Έκεῖνος πού θά τίς διασπάσει ή εκείνος πού θά τίς χαλιψώσει θά είναι ό νικητής. Στίς 21 τοῦ Άπριλίου, νίκησε ή ὀποτέλεια γιατί μπόρεσε νά διασπάσει τό δημοκρατικό κίνημα, ή αντίτοροφα έμεις ήττηθήκαμε γιατί δέν μπόρεσαμε νά χαλιψώσουμε τό δημοκρατικό μέτωπο, προσφέροντας μία ένιαία και καθαρή πολιτική. ~~ὅπως~~ κολάρισαν από τό κενό ~~ας βγει~~ κάτι καλό. Άφ'αλήθης θά πρέπει νά γίνει συνείδηση μέσα στις γεν-

Επομένως από τον πολιτικό κόσμο, την μεγαλύτερη ιστορική εθνοφύλαξη ή ΕΡΕ και ή ήρσσια της καὶ δέχτησαν νά καίξουν τό ρόλο τ για τῆς Δημοκρατίας, νά φέρουν στήν ἔξοδα τόν μεγάλο μάχον Κόλλια. Ἐάν οἱ συνέχισαν ἔγιναν καί αὐτοὶ ὄθιατα. Ἐκτός μάλιστα ἀπὸ τὴν ἀποτέλει ἓνα μέγιστο καὶ σαλῆρο ἱστορικό μάθημα δείχνει τὴν βαθεὶς ἀνταγωνισμοὺς καὶ ἀντιθέσεις τοῦ ἀρχαίου λαοῦ ἐπὶ καὶ ἀποδείχνει ὅτι πίσω ἀπὸ τὴ δικτατορία βίβλαται ὁ αὐτὸς πυρήνας τῆς εὐλαχίας, τὰ καὶ μαῖρα συμφέροντα, ἡ φασιστικὴ ὁ

Τὴν ἐπόμενη εὐδὴνη, τὴν φέρνει ἡ ἡρσσια τῆς "Ἐνοση; Κέντρον ντακομμουνισμοῦ τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, ἡ ἀρρησι τὸν νά σὺντ αὐτὴν "Αἰσιτορῶ, δηλαδὴ στοιχία καὶ δὲν ἔτ

βρητῆ, ὅτι νοῦδεται γιὰ τὴν ἡρσμη τῆς χωρῆς, οἱ ὁ ἰσονοῦν ἔστῃ ἔησασιαστικὸ μὲνυμα στὸ βασιλιά, κλπ. κλπ.

φα μας τῆ μαζικὸν σὺν ἓνα πελάριο στρατωτικὸ φρονιό, κατω ὁ κοιλιά τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν καὶ πάνω ἀπὸ τοῦ ἐπιστατημέν οῦ; τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Προσεχῆ; σάχας τοὺς θά εἶναι ἡ Κόνη ἀπὸ ἕστῃ θά πρέπει νά τὸ ἐπιστημόνομα μὲ κάθε μέσον. Ἡ λαὶς

τα καὶ ἀπὸτερο νά βρῶνται πῶς ποῦν τὴν ἐκμεταλλεση τῶν κατω ἀποκορῶσιν μεγαλῆτερα κέρδη.

Κοντὰ ὁ' αὐτοῦ; τοῦς ἔξοτους σιγοντιῶραι καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἑξοδοσικὴ

τῶν δυνάμοιν. Ἐστῇ φησὶν ὅτι ἔν ἔπος εἶπαι ἡ ἕσπετα αρα ἀπὸ κατω τῆ δικτατορία, ἐντοῦτος ἡ ἐλογη τῆς σιγιῆ; καὶ ὁ εἰ χειρισμὸς ἕσπεσαν ἀποτέλεσμα μακροῦ. Ἐτοῖ ἐγγράται τὸ γει ἡ δικτατορία δὲν διαθεῖται καθόλου λαϊκῆ βῆση. Κι' ἀπὸ εἶναι > νοῦσγγο ἀκόμα καὶ γιὰ τῆ δικτατορία. Ὅμοι; ὁ Μουσοῖν, ὁ Χ Φράνκο, ὁ Παρόν, ἀκόμα κα' ὁ δικῶ; μας Μετωξῆ; σιρηλονται ἐ τόν στρατὸ καὶ σὲ μᾶ ἀκόμα λαϊκῆ βῆση. Ὁ Μπόγια; Κόλλια; σι στὸ καὶ. Τί διαθεῖται; Ἐκτός ἀπὸ τοῦς Ἀμερικανοῦς, μονῆρα ὀμοιῆ λεγμῆνες μονῆδες τοῦ στρατοῦ. Δὲν ἔχει τὸ λαὸ, δηλαδὴ ὅτε ἓνα ἑσπετῶ. Δὲν ἔχει ἔλο τὸ στρατὸ, δὲν ἔχει ἔλο τὰ ὄμοια ἀσφαλείας, χε ἔλο τὸν κρατικό μηχανισμό, καὶ τῶρα δὲν ἔχει τοῦλάχιστον ἔο μοιρῆ μερῶτα τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου. Ἴσα - Ἴσα μπορούμε νά πε τι ἡ κλεισοφρηία τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν κρατικῶν ὄργῶν εἶναι ἐν του. Ἀπὸ τῆν ἄλλη μεριά, τὴν αλευρά τοῦ λαοῦ, δημοσφρονται α σιγιῆ ἀποδοῦσῆ; δει μόνι γιὰ νά ἀπαιλαγεῖ ἡ χῶρα μας ἀπὸ ἰ πταχῆ; ἀλλὰ καὶ γιὰ νά περάσει σὲ βαθῆτερο;ς πολιτικοκοινωνικῆ τασχῆτισμοῦ; Δὲν πρέπει, κατ' ἀρχῆν, νά κῶνομα τὴν ἔκταση, θο; καὶ τῆ δυνάμη τοῦ δημοκρατικοῦ κινήματος ἀπὸ τῆς αἰδέας; σι καὶ τὸ χωρακῆρῶσαν τὴν σιγιῆ τοῦ ἀσφῶδοσμοῦ τῆς 21ης τοῦ 'Α. Τὸ δημοκρατικό κίνημα χιτωῆθηκε σὲ μᾶ σιγιῆ καὶ ἔταν παύσγγο ἔλοσγγο ἀλλὰ καὶ πολιτικοῖδολογικό, μαχητικό. Ὅμοι; ἀνάμικτῃ γῆσμα, σ' αὐτόν τόν γίγαντα, τὸ δημοκράτῆ; λαὸ, ἔσπασαν ἑναρῆ τὸν χῶρασαν πάνω στὸν ἔνα, ἔνα, λαοῦ, ἔτ' ἔσον καθῆμαρῆντ ἔ

Μαθή: Τά σφυριά μας θά πρέπει νά κτυποῦν πρὸς τήν κατεύθυνση τῆς ἐνδότητος μέσαστὸ λαὸν. Νά μὴν ξαναπέσουμε στὰ καλιὰ λάθη, γιατί ἔστω καὶ τώρα δέν εἶναι ἀργά, γιατί ὑπάρχουν ὄλες οἱ προοπτικές νά ἀνατραπῆ ἡ δικτατορία.

Ποῦ στοχεῖται αὐτὴ ἡ ἀποψη; Στοχεῖται στὴν ἀνάλυση τοῦ συσχετισμοῦ τῶν δυνάμεων. Εἶναι φανερόν ὅτι ἐν ὅσῳ εἴπαμε ἡ ὑποτελέεια προετοιμασε ἀπὸ καιρὸ τὴ δικτατορία, ἐντότοις ἡ ἐκλόγη τῆς στιγμῆς καὶ οἱ τελευταῖαι χειρῶσαι ἀπὸτῆρα ἀποτέλεσμα πανικοῦ. Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ γεγονός ὅτι ἡ δικτατορία δέν διαθέτει καθόλου λαϊκὴ βάση. Καὶ αὐτὸ ἀνεπιθύμητον καὶ κινδυνώδες.

Μαῦα τὴν κατάσταση τοῦ λαοῦ. Δηλαδή, ὅσο θά δυναμῶνει ὁ λαὸς, τόσο οἱ ἀξιοματικοί, οἱ φαντάροι καὶ τὰ ἄλλα ὄργανα θά παίρνουν καὶ αὐτοὶ θάρρος καὶ δύναμη. Στὸ κορύφωμα αὐτοῦ τοῦ προτοῦ, λαὸς καὶ στρατός θά χτυπήσουν ἀπὸ κοινὸν τοὺς δικτάτορες καὶ θά τοὺς σαρώσουν.

ΠΟΙΑ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΜΕΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΜΑΣ Ἡ δικτατορία θά ὀξύνει σὲ μὲγα βαθμὸ ὄλες τίς βασικὲς ἀντιθέσεις, ἀνάμεσα στὴν ὀλιγαρχία ἀπὸ τὴν μὲγα μεριά καὶ τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ ὄλες τοὺς ἐργαζομένους ἀπὸ τὴν ἄλλη, γιατί ἡ ἐκμετάλλευση θά γίνῃ ἀκόμα βαθύτερη.

Ἄνάμεσα στὸ κεφάλαιο καὶ τὴν ἀγροτιά, γιατί ἐκεῖ ἐπιπροσθέτως, θέλουν νά τσακίσουν τὸ δημοκρατικὸ φρόνημα τοῦ ἑλληνικοῦ χωριστοῦ. Ἄνάμεσα στοὺς ἐπιστήμονες, διανοούμενους, καλλιτέχνες καὶ τὴν ὑποτελέεια γιατί ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀνάπτυξη θά σταματήσει καὶ γιατί θά ὑπάρξει μεσοαιωνικὸ καθυστάς ἀπαγορεύσεως καὶ ἐλέγχου σκέψης. Ἄνάμεσα στὴν νεολαία καὶ στὴν δικτατορία, γιατί ἕνας ἀπὸ τοὺς κύριους στόχους τῆς τελευταίας εἶναι νά τσακίσῃ τὸ δημοκρατικὸ κίνημα τῆς περὶφρανης ἑλληνικῆς νεολαίας. Νά φασιστικοποιήσῃ τὴν ἐκπαίδευση, τὴ σκέψη, τὸ φρόνημα. Νά δημοσηργήσῃ φασιστικὰ τμήματα τέτοιου ΕΟΝ, νά ὀξεί τὸς νέους στὴν ἀμορφωσιά, στὴν ἀνεργία, τὴν μετανάστευση, τὸν ἡθικὸ ξεπερισμό.

Τέλος ἡ δικτατορία θά βαθῶνει καὶ θά ὀξύνει ἀκόμα πὺ πολὺ τὴν βασικὴ ἀντίθεση τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, Δηλαδή αὐτὴν ποὺ βρῖσκειται ἀνάμεσα στοὺς Ἑλληνες πατριώτες ἀπὸ τὴ μὲγα μεριά καὶ τοὺς πρόξτορες τοῦ μονοπολιακοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν Ἀμερικανῶν ἱμπεριαλιστῶν ἀπὸ τὴν ὀλιγαρχία.

Μέ ἄλλα λόγια θά πρέπει νά οἰκοδομήσουμε λιθάρια - λιθάρια τὸ Πατριωτικὸ Ἀντιδικτατορικὸ Μέτωπο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὅλα τὰ στελέχη μας, ὄλα τὰ μέλη τοῦ δημοκρατικοῦ κινήματος τῆς χώρας μας, πρέπει νά διαποτισθοῦν μ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα καὶ νά ἐπιμοισθοῦν συνειδητὰ αὐτὴ τὴν εὐθύνη. Οἰκοδομεῖστε παντοῦ σὲ κάθε χώρα τὸ Πατριωτικὸ Μέτωπο. Μὲ βάση τὸ μέτωπο τοῦ λαοῦ ὀργανώστε δραστήρια δημοκρατικὴ ἀντίσταση. Μῆσα σ' αὐτὸ τὸ σύνθημα περιωλεῖται ὀλη ἡ στρατηγικὴ καὶ ἡ τακτικὴ μας.

(Αποσπασμα 257
αὖ ΑΝΑΝΥΞΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
25. IV. 67)

ΙΔΡΥΣΗ ΔΙΑΚΕΦΥΣΗ Π.Μ.

Μαΐου 67

Αντίστασης - Επιτίσις - Σείσις.

Καθοδηγημένοι και στηρημένοι από την Αμερικάνικη ΚΥΠ, τὰ Ἀνάκτορα και τοὺς πρὸ ἀντιφασιστικοὺς φασιστικοὺς πολιτικοὺς και οἰκονομικοὺς κέ-
κλους τῆς χώρας, οἱ συνωμότες ἀξιοματικοὶ και οἱ ἐπίσημοι δικαστικοὶ κα-

ταχράστησαν τὴν ἐμπιστοσύνη τῆς Πολιτείας, χρησιμοποιήσαν τὴς δυνάμεις
τοῦ ἔθνικοῦ μας στρατοῦ γιὰ νὰ ὑποδουλώσουν τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ.

Κύριος ἐπεύθυνος και ὀργανωτὴς τῆς φασιστικῆς δικτατορίας εἶναι τὸ πρὸ
ἀντιφασιστικὸ και φιλοπόλεμο τμήμα τῶν Ἀμερικανῶν, ἡ ἀμερικάνικη
ΚΥΠ.

Σκοπὸς τῆς ἀμερικανικῆς ΚΥΠ και τοῦ Πενταγώνου εἶναι νὰ μετατρέψουν
τὴν Ἑλλάδα σὲ πυρηνικὴ βάση, σὲ ὀρηκτήριο ἐναντίον τῶν δημοκρατιῶν
τῆς Δυτ. Εὐρώπης πού ἀρξίζουσι νὰ ἀντιθερῶσι τὰ φασιστικὰ και φιλοπό-
λεμα ἀμερικανικὰ σχέδια, σὲ βάση ἐξορμήσεως ἐναντίον τῶν οὐδετέρων χω-
ρῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς και ἐναντίον τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν.

Ἐσωτερικὰ ἡ φασιστικὴ δικτατορία ἔχει τὴν ἐντολή νὰ διενεργήσῃ τὰ ἐξ-
ενα μονοπώλια νὰ ληστεύουσι σὲ συνεργασία μὲ τὴν ἐγγύωρα οἰκονομικὴ ὀ-
λιγαρχία τῶν ἔθνικῶν πλοῦτων τῆς χώρας, νὰ ἐμποδίσουσι κάθε οἰκονομικὴ τῆς
ἀνάπτυξη, νὰ καθηλώσουσι μὲ βία τὰ ἡμερομίσθια και τοὺς μισθοὺς, νὰ κα-

ταληστήφουσι τοὺς ἀγρότους, νὰ ἀνακόψουσι κάθε διεκδικητικὴ κίνηση μὲτα
στοὺς ἐργαζόμενους, νὰ συντηρήσουσι οἰκονομικὰ τὰ μεσοκία στρώματα — ἐ-
παγγελματίες, ἐμπόρους και ἄλλους ἐπιχειρηματίες — νὰ ἐξασφαλίσουσι
τὴν ἀποικιακὴ ἐπιμετάλλευσή τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, χαλεπώμενος μὲτα στὰ καμίνα τῶν μεγάλων ἐθني-
κῶν, δημοκρατιῶν και κοινωνικῶν ἀγώνων τῶν τελευταίων 30 ἐτῶν, κρῖ-
βει μὲτα του τόσες και τέτοιες δυνάμεις, ὥστε νὰ δημοιορογῶνται αὐτὴ τῆ
στιγμὴ οἱ προϋποθέσεις ὄχι μόνο γιὰ νὰ ἀπαλλαγῶμε ἀπὸ τὴ δικτατορία,
ἀλλὰ και νὰ περάσουμε σὲ βαθύτερες και δημοκρατικώτερες ἀλλαγές.

Τὸ ἀποφασιστικὸ στοιχείο γιὰ τὴν πτώση τῆς τυρανίας εἶναι ἡ πατριω-
τικὴ πάλη και ἡ Δημοκρατικὴ Ἀντίστασις τοῦ Λαοῦ. Ὅμως γιὰ νὰ ἐπιτεν-
χθεὶ χρειάζεται νὰ ἐνωθῶσι και νὰ συντονίσουσι τοὺς ἀγῶνες τοὺς οἱ πα-
τριωτικὲς δυνάμεις τῆς χώρας μὲτα σ' ἓνα ἕναιο ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩ-
ΠΟ. Χρειάζεται τὸ Πατριωτικὸ Μέτωπο τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τῆς
δικτατορίας νὰ γίνῃ ἡ μεγάλῃ ἐλπίδα γιὰ τὸ Σήμερα και τὸ Ἀὔριο, νὰ γί-
νῃ οἱ μεγάλος Ἐλευθερωτὴς, ὁ μεγάλος Ἀναγεννητὴς στὴ χώρα μας.

φδ 210/11

Μ Π ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΠΛΗΡΗ

ΕΠΙΣΤΡ. ΣΕΚΙΝΤΖ - ΜΑΡΤΙΝΑ

Ο Χ. είχε έμφέ; μαζί τους. Οι περισσότεροι είναι πρόθυμοι να από Η.Μ.

Στη δεύτερη θέση του Χ. έχω συντάσσω ένα «Μικρό όδηγό για τον καλό Α»

καταστρέφουν τους άρχοντες, να ανακόψουν κάθε δικτατορική κίνηση στο; εργαζόμενους, να συντρέξουν οικονομικά το μεσοία στρώματι παραγωγικές, άμικρους και άλλους έπιχειρηματίες — γά έξασον και και μόνο με των πτωχών την ανάγκησαν. Είναι εφικτό να ο άρχοντες άργήσαν και καθοδήγησαν το φασιστικό κινήματα. δημοσιογράφοι κάποια άλεγάση διαφωνία με συνταγματάχους δικη... η ή φασιστική συννομισιά; Επιλήθηρα προσι απ όλα γιατί δεν καν μαροστά στον κίνδυνο όλες οι πατριωτικές, δημοκρατικές, άνιτορικές δυνάμεις. Επιλήθηρα, δεύτερο, γιατί σημαντικό μέρος τη σίας άπερίτησε τον κίνδυνο της φασιστικής δικτατορίας, έπικράτη κίμα οίσοδοξίας ότι τάχα όλα θα έξελίσσονται άσφαλώς ή ίσως ο λο φινδύσεται χωρίς να ηραλίξει να άντιδράσει.

κόν, δημοκρατικών και κοινωνικών άρχοντων την τελευταίων 30 έτ βει μέσα του τόσος και τέτοιες δυνάμεις, άσως γά δημοσιογράφους στιγμή οι προσηθήσεις άχι μόνο γά να άλλοιωθήτε από τη δε άλλα και να περάσουν σε βαθύτερες και δημοκρατικώτερες άλλα

απχράττησαν την άμειωμένη της Πολιτείας, χρησιμοποιήσαν τις επό έθνικώς μας στρατός γά να έπιδουλώσουν τον Έλληνα Λαό

Έξασίλισαν ένα χωρίς προηγούμενο κίμα τρομοκρατίας και βί

Έσωτερικά ή φασιστική δικτατορία έχει την ένοχλή να διευκολύνει να μοναχία να ληστεύουν οι συνεργασία με την έγχώρα οίκονομ άγαρχία τον έθνικό πλούτο της χώρας, να άποκόψουν κάθε οίκονομ άνάπτυξη, να καθήλωσαν με βία τα ήμεραία και τους μισθούς.

Τό Έθνος Σοφισίλο - ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΜΕΤΗ

Αριστερό - Κομμουνιστικό Κίνημα

Ιστορικός Εκτιμήσεις

1 Ιουνίου 1967

...τό κίνημά μας είναι πώ δυνατό από την άποια
 ήγεια του!
 "Όμως πώς εκφράζεται; Πώς στέκει; Πώς εξακολουθεί να εμπνέει και να καθοδηγεί
 ένα λαό;
 Μά γιατί ήγέτες είμαστε όλοι! Χιλιάδες άγνωστis, ό καθένis στό χώρο του, γίνον-
 ται ήγέτες. 'Ο καθένas τους εφαρμόζει άμέσως δημιουργικά τίς μεγάλεs αρχές του
 Μαρξισμού - Λενινισμού πού τίς έχει άφομοιώσει μέσα στη ζωή, τήν πάλη, τήν πρά-
 ξη! Πού έχουν γίνει γι' αυτόν μιά δεύτερη φύση. Σκέφεται έτσι, αναλίες έτσι, συν-
 θέτει έτσι, δρά έτσι!
 Αυτό είναι τό Ελληνικό άριστορό κίνημα!
 "Ένα κίνημα πού στηρίζεται σέ μιά πλατεία λαϊκή βάση και πού εκφράζεται με μιά
 πλατεία ήγεια πού τήν αποτελούν όλα τά στελέχη τής Άριστοράs. Κι' είναι χιλιά-
 δεs!

Κι' όταν μετά τό 206 Συνέδριο φέσηξε διαφορετικός άνεμος πού δέν σήκωνε πιά τόν
 Ζαχαριάδη και τήν ομάδα του, και πάλι αυτή τήν άλλαγή τήν πραγματοποίησαν οι
 μεγάλοι μας άδελφοι.
 Ποιός ήταν ό εισηγητής; 'Ο Ρουμάνος Ντιέζ!

Κι' έτσι ή προοδευτική άλλαγή έγινε με άντιδραστική μεθοδολογία, γεγονός πού έ-
 πηρέασε τίς κατοπινές έξελίξεις, γιατί καθέρωσε γιά άλλη μιά φορά τόν παρμηνατι-
 κό ρόλο τών άδελφών κομμιάτων μέσα στό ΚΚΕ.
 "Έτσι ή διάσπαση του κόμματου; (1968) μορφήμε νά ποιήμε ότι ένυπήχησεν οάν από-
 ρες από τήν ήμέρα τής άποκομής του Ζαχαριάδη και τής άντιακείστωσης του από
 τόν Κολιγιάννη. Γιατί ένα άνόμολο καθεστώς δέν μπορείς ποτέ νά τό χτυπήσεις με
 άνόμολο τρόπο γιατί έτσι πάνεσαι κι' εσύ μέσα στην παγίδα τής άνομιάλιαs.
 Γίνεσαι τελικά κι' εσύ άνόμολο καθεστώς..."

"Όμως τό Ελληνικό προοδευτικό κίνημα λές και γιγοντώνει όχι μόνο σέ πείσμα τού
 έχθρών του αλλά ακόμα και στό πείσμα τών ίδιων τών «ήγετών» του.

Νά ποιό είναι ή δύναμή μας.
 Νά κυριαρχήσουμε δημιουργικά μέσα στη ζωή. Νά ποιό είναι τό Μέτωπο σήμερα.
 Είναι τό Μέτωπο τής Ζωής!
 "Έκεί πρέπει νά μεταφερθεί, νά δοθεί και νά κερδηθεί ή μάχη!

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΝΑΧΟΜΕΝΗ ΚΣΗΡΕΡΑ

"Η μαχόμενη κοιλότητα, ~~ή κοιλότητα~~ δηλαδή ή ζωντανή κοιλότητα, αυτή πού
 άφορά άμεσα, «προσωπικά», τό λαό και πού βρίσκεται σέ στάδιο έντονης δημιουργι-
 κής ανέλιξης, άγγίζει τά θεμέλια τής ύπαρξης. Φωτίζει διά μιάs τόν έσωτερικό μας
 κόσμο και γιά πρώτη φορά ό έαυτός μας άποκαλύπτεται στόν έαυτό μας!
 Γιά πρώτη φορά, έπίσης, άποκαλύπτεται ανάγλυφα ή κοινή φλέβα, ή κοινή ρίζα. Δη-
 λαδή, ή κοιλότητα μιάs ένώνει με τόν θμού μιάs. Με τόν άδελφό μιάs. Με τήν κοινό-
 τητα. Τή φυλή. Τό Έθνος. Μά γενικά, με τόν άνθρωπο!
 Καθώς μιάs βοηθά νά δούμε τόν έαυτό μιάs τότε διαπιστώνουμε ξαφνικά ότι ό έαυ-
 τός μιάs είναι «ό άλλος» — ότι αυτόs «ό άλλος» είναι ό έαυτός μιάs. Μιά πρωτόγνω-
 ρη χαρά μιάs γιομίζει. Χαρά πού γίνεται δύναμη. Καθώς συμμετέχει; σέ μιά άποκα-
 δήποτε εκδήλωση τής μαχόμενης κοιλότητάs κιντάρεις ξαφνικά τόν άλλον και βλέ-
 πεις στά μάτια του άστραλέs. Αλήθ ή πόηση, αυτή ή μουσική, αυτό τό χρώμα τής
 φωνής του λαϊκού τραγουδιού κι' αυτοί οι ήχοι τών λαϊκών όργάνων άποτελούν μιάν
 άέρινη άλωσιδα πού σέ δένει με όλο σου τό παρελθόν, με όλη σου τήν κληρονομιά.
 Ξαφνικά ό Ρήγας και ό Κάλβος γίνονται φίλοι σου. 'Ο Καραϊσκάκης άδελφός σου.
 Βλέπεις τώρα ότι ή πορεία είναι ένιαία. 'Η ζωή είναι κοινή. "Ότι έκανεs ήδη με-

1 Ιουνίου 1967

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

1971/1972

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ομορφιά δείχνει όλη μας την πίστη και τό θυσία
φυσικά γιά την πολιτική του ήγασία, τό Κ. Κ. Ε.:

Η αούή χαράζει πάνω στά βουνά
ό έχθρός λουφάζει, φέταει ή λυτάρει.
Χτυπάτε τους, άδέρφια, χτυπάτε δυνατά!
Σάν χτυπά ό Μάρκος σούταί γής, στεριά!

"Η πίστη μας ήταν γρανετίνα, "Ήμαστε ένας λαός, ένα κόμμα, ένα διεθνές κίνημα,
... & Πολίτες Και ή Πολιτική σου σούταί σου... & Νέος Ζαχαριάδης"

Μέσα στή αούή μας ήρθανόμαστε την ήγασία μας. Τή θέλιμα και την ποιότητα
σούρ, καθορή, άφραδάστη, χωρίς άδυναμίες. Γι' αυτό, και σέ Ένα της ούνημα
μπήναμε μέ ένδοξασμό μέσα στή φωτιά και τό θάνατο.

Είκοσι χιλιάδες ήμαστε οι έξορμιοι στήν Ίσραήλ. Πολλές δεκάδες χιλιάδες βρίσκονταν
στή Μακρόνησο. Χιλιάδες κερνούσαν από την Κόλαση της "Ασφάλειας και τού
"Άλφα Δύο" και σέ συνέχεια έλλοι άδγαυόνταν στίς φυλακές κ' Έλλοι στί άκώσση-
μα. "Όμοι έβου κ' έν βρωμάματων ήμας τραγουδοούσαμε! Στή μεταγωγή στήν
Έξορία, στή φυλακή, την άρα της έκτέλεσης! Η Πίστη μας ήταν βουνό και ή θέληση
μας άτσάλι!

Και τώρα μωβαίνω ότι τή στιγμή που ένα δολοφόρο κόμμα - κίνημα - λαός πρόσπε-
ρε τή ζωή του σάν λουλοόδι στίους ήγέτες του, αυτοί οι Ίδιο ήγέτες την Ίδια έποχή
ισχυρίζονται μέ έντρογγες, κόνανε κόνανε και οι κομιά φράγμα τούς Έλλοις μωσού.
Έμαθα άκουμα πώς φέτασαν στί σπαίτο νά βρωσάνοσαν δολοφόρους λόγους άναρ-

άπό τον Αχιλλεύ!

Φυσικά δεν ουνέτανα ποτέ αυτόν τόν "Αχιλλεύ της τελευταίας περιόδου μέ τό Κόμ-
μα. Πιστεύω πάντα ότι ή στάση του άποτελούσε καθοριστική και αποφασιστική τής
κομματικής λειτουργίας.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΧΟΜΕΝΗ ΚΑΡΤΙΝΑ

1971/1972

Μέσα στή γραφεία της ΕΑΑ σχηματίζεται ή πρώτη έκτραπή από θά πάει άπόσως
κοντά στόν Λαμπρόση. Την άποτελούν ό καθηγητής "Ιμβρωτής, ό βουλευτής Σακελ-
λάκης, ό Μανώλης Γλέζος, ό Γιάννης Ρίτσος κ' έσύ.
"Ολόκληρη ή Θεσσαλονίκη τή μέ τόν παλιό της ζωντανή; κηρύζει τού νεκρού ήρωα.
Μιά δολοφονία πάει στυμώσσει. Δεν υπάρχει βίλαμα άδύοφορο. "Άλλο άποσόν, ά-
λοι πανσόν, άλλω υπρέπονται!

Σπεύδουμε στί νοσοκομείο "ΑΧΕΠΑ", στίος λόγους τού Πανεπιστημίου.
"Ο Λαμπρόσης άνασνεί μέ τό γνωστό μαχάκιμα. Μπαίνουμε και τόν βίωσιμα νά
τρονιάζουμε. Τό στήθος παύομα. Τά μαρόττα στίομα, άνάγνωσά από τούς δυνατικούς
μωσούς. Πώς είναι δυνατόν νά σκοτώσεις ένα τέτοιο γίγαντα;

Στό άπάντη δομάτιο ή γενυαία και τ' άδέρφια του.
"Ο διεσπυνητής τού Νοσοκομείου μάς άγγειά στί γραφείο του. Μάς έξηγει.
Μετά οι Έλλοι φεύγουν και μένομα μόνο μέ τό Ρίτσος.
Είναι νύχτα.

Και μέσ' στί σκοτάδι άνοημα σάν μορφομορητό τόν "Επιτάφιο".
"Ανατροχιά,α.

γάλο δρόμο. Διένυσες μεγάλες αποστάσεις. Χρόνος σου τώρα να προχωρήσεις σαν Φ-
 να ζωντανό μέρος αυτού του κομμού. Είσαι πρωτοπόρος. Πού σημαίνει ότι πρέπει ν'
 άνοιξεις δρόμο.
 *Εται σταλαγματιά - σταλαγματιά αυτή ή αισθητική χαρά μεταβάλλεται σε ήθικη δό-
 ναμη και σε συνέχεια σε ιδεολογική πίστη και πολιτική πράξη.
 Αυτό είναι το αναπόφευκτο προτού της μαζόμενης κοινότητας.

ΑΝΤΙΣΤΑΤΗ - ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΉΘΙΚΗ
 Π. Μ.

Οκτωβριος 1967

6. ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΙΟ πιστεύει ότι για την άνατροπή της δι-
 κτατορίας επιβάλλεται η κλιμάκωση του αγώνος ως τις πλέον δυναμικές
 μορφές. Στο σημερινό στάδιο προλαμβάνουν ιδιαίτερη σημασία η ενημέρω-
 ση και διαφύτωση του λαού, η παρεμβολή έμπροσθεν στις δραστηριότητες της
 χούντας, η προβολή και διεκδίκηση των αιτημάτων των εργαζομένων, με ά-
 ποκορύφωμα τις απεργίες και τις μαζικές πολιτικές εκδηλώσεις και διαδη-
 λώσεις. Πιστεύει όμως ότι, παράλληλα, επιβάλλεται ο λαός να είναι έτοι-
 μος και για άναπολό αγώνα. Γι' αυτό εκτός από κάθε άλλη σχετική προτοι-
 μασία είναι απαραίτητη η αντιδικτατορική οργάνωση των πατριωτών αξιο-
 ματικών των ενόπλων δυνάμεων και των Σομάτων Ασφαλείας και κυρίως
 των άπλων στρατευμένων παιδιών του λαού. Ο λαός μας δεν είναι λαός
 δούλων. Ο Έλληνικός Στρατός δεν είναι σώμα στρατευομένων. Ένομημένοι
 θά Ξεπλύνουν τη ντροπή του φασισμού και θά άνοικαταστήσουν την ήθικη
 αξιοπρέπεια και τιμή.

Αναστασία
 Ένομητοι αγώνιστες
 (λαο) Στρατός
 Εργαζομενοι λαός
 Ανοικαταστήσεις

Τά μέλη και οι ομάδες του Π. Μ. άνηκουν σε ορ-
 γανώσεις, που δημιουργούνται σε κάθε κλάδο εργαζομένων, σε κάθε εργα-
 στήριο, γραφείο, πανεπιστήμιο, σχολείο, γαιτοριά, χωριό. Έπικεφαλής των
 οργανώσεων αυτών είναι έπιτροπές αντιπροσωπευτικές όλων των πολιτικών
 τάσεων.

Για την περιφρούρηση των οργανώσεων επιβάλλεται αυστηρή άποκέντρω-
 ση.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΟΡΓΩΤΙΚΗ
 ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΣΤΑΤΗ

10 Μαρτιος 1968

τος έσωτερικού, που έγινε μετά τη νέα κρίση ήθειας του ΚΚΕ όπως εκδη-
 λώθηκε με τη 12η Όλομέλεια και μετά, δηλώνουμε τά τής:

1.- Τό κίνημα του έσωτερικού δεν συμμετέχει σ' αυτήν την κρίση. Δεν ά-
 νανοηφεί καιμιά από τις σχετικές αποφάσεις. Θεωρεί μοναδικό κέντρο
 του κινήματος τό κέντρο του έσωτερικού. Πιστεύει βαθύτατα ότι κανένα
 άλλο κέντρο δεν μπορεί να άσκήσει με εθύνη, συνέπεια και αποτελεσματι-
 κότητα την καθοδήγηση του Έλληνικού Άριστερου και Προοδευτικού Κι-
 νήματος καθώς και των άλλων πλευρών του. Τό κέντρο του έσωτερικού
 νήματος καθώς και των άλλων πλευρών με δημοκρατικό τρόπο και με
 κριτήρια ουσιαστικής, έκοντηρονησιμής, άνάπτυξης και άνάπτυξης του Έλ-
 ληνικού Άριστερου Κινήματος και του Πατριωτικού Άντιδικτατορικού Άλ-
 ληνα και με κύριο πυρήνα τις δυνάμεις που σήμερα οργανώνουν και καθο-
 ρίζουν την πάλη του λαού μας.

"Όπως, όταν την εποχή εκείνη ήρθαν φίλοι μου σταλήχη της ΕΑΑ και μου μίλησαν για άφραγκισή κλπ., τότε τους μίλησα κι' εγώ για την απόφασή μου.
Τό «φρονόμινο» Αχιλλίας» ελεχ' κώνει μίση μιά βαθειά πληγή, που άν και πέρασαν τόση χρόνια έσταις άνώγα αίμα. "Ήσουν δάσκαλος, θά κεντρίθ στην Έλλάδα.
Θά δά. "Ώστόσο άνήσο στο Κίνημα. Τό Κίνημα δέν άνήκει σέ κανένα. "Όπως λένε και ή «Ρωμοσύνη». «Τούτο τό χόημα είναι δικό τους και δικό μας». Έτσι και τό

1968
ΑΝΤΙΠΡΟΣΤΑΣΗ - ΗΠΑΡΤΙΤΑ
Μ Π Ψ

Μηχανή
Μίση μίση
Μίση μίση
Μίση μίση
Μίση μίση

Τό ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ δηλώνει ότι θά άγωνισθεί, ώστε με άνταρσή της δικτατορίας νά κλειθουν όλες οι έγγρήσεις για την κατοχήρωση των δημοκρατικών θεσμών και την διασφάλιση της Ε άνεξαρτησίας. "Ο ρόλος του Π.Μ. θά έχει κεντραωθεί μόνο όταν και σον έθραισθούν οι έγγήσεις αυτές.

4. Τό ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ έπισημάνει από την πρώτη στιγμή σαφείς στόχους: τού Κοινοτατισμού για την προετοιμασία, έμβρο

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΣΗΚΡΟΥΜΕ ΤΟΝ ΗΑΙΟ ΠΑΝΑ ΑΠ' ΤΗΝ Ε

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΜΕ

ΑΟΣΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ)

"Επί τίλειτο ή ανέλλαν νά άναο έύλεσο "Επισημάνεται ή σπυράς μου. Σ
14

1968
Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΗΤΕΛΗ Η
Η ΠΑΡΑΔΙΔΗ ΤΗ ΚΤΩΜ

Στίς 27 τού Γενάρη 1968 άφησα τίς φιλικές "Αβέρους.

"Όταν καταλάγιασε ό κωρετός των πρώτων ήμερών και κατανάθουν γύρω από στινάί μου φίλοι, άρχισα νά τούς έκθέσω τίς έκθέρας μου για τί νέα πιασά θά έλπορε νά άπολουθήσει ή πόλη τού Ασοό μας. Χαρακτηριστικά τόνισα ότι μιά νά δημιουργήσο και νά άρδύσο καλλιεργικά μίση στα άκείσια τής χούτης νουο ανενίσταται έτι σί έλκοσ νουο αλεκο τούο νουοισί"άουν τό αούλο νουο

Η Δικτατορία μπορεί να παρομοιαστεί με μια τεράστια χαλάρωση δεξαμενή μέσα στην οποία έχουν αλγματοποιηθεί ένδει τεράστιων υδάτινων όγκων οι λαϊκές μάζες. Έναν και όταν δημιουργηθεί και το παραμικρό ράγισμα στα τείχη αυτής της δεξαμενής, τότε οι έγκλωβισμένοι όγκοι θα ξεσπάσουν εν ειδική τρομερού χειμάρρου. Και τότε είναι βέβαιο ότι θα μετανοήσουν πυκρά φίλοι αυτοί οι - υπερπατριωτικοί και άλλοι - άλχημισται βλέποντας το θλιβερό οικισδομήμα τους να διαλύεται σάν χιόνια στην άμμο. Γιατί τότε δεν θα υπάρξει ανθρώπινη δύναμη για να συγκρατήσει τους χειμάρρους της λαϊκής όργης. Βλέπω όλα τα χιόνια των 'Αμερικανών να παρασύρονται σάν φουάρα επάνω εις τα καρφάζοντα κάματα. Αντίο Τσίμ Πάτκας και 'Ανάσθης, αντίο θρόνε, αντίο μηχανισμοί βίας και τρομοκρατίας, αντίο φρούρα του ΝΑΤΟ και βίαιες θανάτου, αντίο μοιχρήνιοι στρατιώτες και δικτάτορες. Φωνή λαού όργη θεού.

Οι δύο όψεις φίσας :

Μπροστά σ' αυτόν τόν συγκεκριμένο συσχετισμό δυνάμεων υπάρχουν κατά τή γνώμη μου δύο λύσεις. Η πρώτη είναι «πολιτική» - εντός εισαγωγικών. Η δεύτερη δυναμική. Για τήν πρώτη λύση ο ρεαλισμός πρέπει να μάς πείθει ότι η πρωτοβουλία θα πρέπει να ξεκινήσει από κείνους τούς πολιτικούς κύκλους που συνεργάστηκαν σάν παρελθόν με τούς λεγόμενους «συμμάχους» και που ενώ σέ μεγάλο βαθμό είναι υπεύθυνοι για τήν σημερινή κατάσταση, άντελήφθησαν έντοτως καθαρά ότι τα γεγονότα τούς ξεπέρασαν και πήραν άνοχητά και υπεύθυνα θέση κατά τής δικτατορίας.

Η δεύτερη λύση, ή δυναμική, είναι ιστορικά άναπόφευκτη. Παντού και πάντοτε ή βία καλεί τή βία. Η λύση αυτή έχει, σέ σχέση με τήν πρώτη, τό μειονέκτημα ότι θα απαιτήσει χρόνο και θυσίες. Όμως σιγχρόνως έχει και τό μεγάλο πλεονέκτημα ότι θα όδηγήσει τελικά τήν ελληνική κοινωνία και τό ελληνικό έθνος σέ ριζοσπαστικές άλλαγές που θα τούς ξεσπαστούν.

Δυναμική

Όταν δέν υπάρχει καμιά άναπόφευκτη λύση, Ο Έλληνας, όπως κάθε τίμος και φιλεργητικός άνθρωπος, δέν θα πολεμήσει παρά μονάχα όταν βρεθεί με τήν πλάτη κολλημένη στόν τοίχο. Σήμερα πιστεύει και βλέπει ότι δέν έφτασε ακόμα εκεί. Έτσι δέν έχει άποθείσει ακόμα εις εαυτόν τό σθένος τών έλλιδων του, βασική προϋπόθεση για όλα τά μεγάλα ιστορικά πετάγματα και έπιτεύγματα. Φυσικά κάθε μέρα που περνά τά όρια ξεαντιόονται. Ο πέλδιος τοίχος που θα τού φράξει κάθε διέξοδο και κάθε υποχώρηση προχωρεί με τούς σιδηρένιους βηματισμούς του περρωμένου. Και κάποιος...

-F-

ΓΕΡΜΑΝΙΑ # - ΗΡΑΝΤΙΤΑ

ΚΑΡΤΑ

ΚΑΡΤΑ

Μπορούμε σ' αυτόν τόν συγκεκριμένο συζητητικό διάστημα υπάρξει
 τή γνώμη μου δύο λύσεις. Η πρώτη είναι «πολιτική» - εντός είναι
 Η δεύτερη δυναμική. Για τήν πρώτη λύση ο ρεαλισμός πρέπει να
 θεί ότι η πρωτοβουλία θα πρέπει να ξεκινήσει από κείνους τούς α
 κύλους από συνεργάστριαν στο παρελθόν με τούς λεγόμενους «σιν
 και από εκεί οι μεγάλα βραβιά είναι διαθέσιμα για τήν σημερινή και
 ανέλεγκτη ενότητα καθαρά ότι τα γεγονότα τούς ξεπερνάει
 ραν άνοιχτά και άκαθοντα θέση κατά τής δικτατορίας, Νομίζω ότι
 Έλληνες, όλες οι παρατάξεις και όλες οι αντιστασιακές οργανώσεις
 καθήκον να υποστηρίξουν μία παρόμοια λύση με τήν προκείμενη.
 ότι οι πολιτικοί αυτοί θα διατηρούσαν άνοιχτά και καθαρά ότι α

ΜΑΡΤΙΟΣ 1968

μία τεράστια χαλεπήτη δεξαμενή μέσα στην οποία έχουν αλληλοεπηρεαστεί
 είδω τεράστιων δόσεων έργων οι λαϊκές μάζες. Εάν και όταν δημο
 θεί και τό παρακινούσιν οργάνω στα τείχη αυτής τής δεξαμενής, τότε
 κλεισμένοι όγκοι θα ξεσπάσουν εν είδει τρομερού χείμαρρου. Κο
 είναι βέβαιον ότι θα μετανιώσουν πικρά όλοι αυτοί οι - διαρραγέντι
 έλλοι - άλχημιστάί βέροντας τό θλιβερό οικοδόμημα τους να διαλύει
 χτίσμα στην άμμο. Γιατί τότε δεν θα υπάρχει ανθρώπινη δύναμη
 συναρτάσει τούς χείμαρρους τής λαϊκής όργής. Βλέπω ότι τα χι
 τών Αμερικανών να παρατηρούνται σάν φρούαλα έπάνω εις τά πυρή

ΚΑΡΤΑ

τι οι Ευρωπαϊκές Καγκελαρίες ημολίζουν τόν έλληνικό λαό. "Ομο
 μονή έβαντοίτα. Σήμερα ή Δυναία Εβρόσηη παίζει τήν τελευταία
 στην Ελλάδα. "Αν άρμισθεί και πάλι οι έποικιστάί και άνοδοντα
 είναι βέβαιη ότι ο ψυχισμός τών Έλλήνων θα τής γυρίσει όμο
 πλάτη.

στικά έσωτερικά, τότε ο Έλληνικός λαός θα τό είχε λύσει λίγες ώρες
 χα μετά τήν εγκαθίδρουσή της (άν φυσικά ήταν ποτέ δυνατόν να συ
 τι τέτοιον μέσο οι μιά πραγματικά διεκδούση Έλληνική κοινωνία). "Ο
 σω από τήν στρατιωτική δικτατορία ο Έλληνικός λαός γυρίζει ότι
 ή άμερικανική στρατιωτική αυτοκρατορία. Υπάρχει ακόμα ή συνε
 λων ανεξαρτήτως τών χωρών τού ΝΑΤΟ. Αυτός είναι ο πραγματι
 σχετισμός τών δυνάμεων. Φυσικά στο κλειρό τού Έλληνικού λαού
 ή ήθική συμπεριφορά πολλών ευλειτέθων λαών. "Όμοσ τό άνα

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Μάρτιος 69

Παύση των τριών και την εξουσία; Μία τριάδα φοιτητών μπορεί να γίνει τρομοκρατική δύναμη. Δέκα τριάδες μπορούν να κατακαύσουν το Πανεπιστήμιο. Έκατό τριάδες μπορούν να συρραλίσουν τη δικτατορία. Χίλιες τριάδες μπορούν να ρίξουν την τυραννία. ~~Υπάρχουν όμως μελέτες που αφορούν στις τεχνικές αυτές.~~

Μιας βίας φοιτητών

Είναι ανάγκη για ένα διάστημα να βρούμε τέτοιες μορφές αντιδικτατορικής δράσης ή άλλης που να μην εκθέτουν τον απλό πολίτη, όμως καιτόχρονα να τον εκπαιδεύουν στην τέχνη του αντιδικτατορικού αγώνα και προπαντός να του διευκολύνουν τη θέληση, να θωκύνουν το φρόνημα και την πίστη, να τον δείχνουν την έκταση και την αξία της δράσης του, άρα να δρά άμακτα χέρι με χέρι με όσους μισούν την τυραννία.

Μπορεί όμως

Ο ελληνικός λαός αιχμάλωτος. Έχασε την πρώτη μάχη. Όμως ο πόλεμος όχι μόνο δεν χάθηκε, αλλά αντίθετα άρχισε από τη στιγμή που χάθηκε αυτή η πρώτη μάχη.

6 μηνών για Εκπαίδευση

... και η ζωντανά θα νικηθεί γιατί η νοοτροπία της δεν είναι τίποτ' άλλο παρά ένα υποπροϊόν της χιλιετήρας ιδεολογίας, γεγονός που την έχει ήδη απομονώσει και έχει ορθώσει έναντιόν της το σύνολο των ελευθέρων Έλλήνων, το σύνολο των ελευθέρων ανθρώπων όλης της γης.

... οτι ο ελληνικός λαός διαθέτει μία σπάνια πολιτική δομότητα και οργανωτική επιμέλεια. Γνωρίζει τόσο καλά τους ιδεολογικούς όσο και τους συνωμοτικούς αγώνες. Όλοι σχεδόν οι Έλληνες έχουν με τον ήνα ή βήτα τριότα περάσει μέσα από το σχολείο του πολέμου (Αλβανία - Αντίσταση), της παράνομης δράσης, των συνδικαλιστικών αγώνων, των μαχητικών διαδηλώσεων, των γιγαντιαίων διαδηλώσεων, των αναμετρήσεων με τα όργανα της βίας, από τα δεινρά σχολεία των φυλακών, των εξορών, των διώξεων, των βασανισμών. Μπορούμε έτσι να πούμε ότι οι Έλληνες είναι μαστόροι στην οργάνωση μικρών ή μεγάλων ομάδων αντίστασης, στην οργάνωση των πληροφοριών, στην μετάδοση ειδήσεων, στην διαλυτική δουλειά μέσα στις τάξεις του εχθρού. Διαθέτουν όλες τις βασικές ιδιότητες του παρτιζάνου, δηλαδή υπομονή, προσοχή, πονηρία, εδύγνωση, αποφοιστικότητα, πείσμα, φανατισμό, αυτοθυσία, πεθαρχία, σκληρότητα, πρωτοβουλία και σπάνιο θάρρος. Με δυό λόγια: νομίζω ότι είναι δύσκολο να βρει κανένας έναν άλλο λαό (εκτός από τους Βιετνάμ), που να είναι τόσο βαθιά ζυμωμένος από την ίδια την ιστορία του και για το λόγο αυτό να διαθέτει τόσο πλούσια αγωνιστική και οργανωτική πείρα. Τόσο εφό και ξεκάθαρο ιδεολογικό - πολιτικό μέταπο.

Παρ' ότι οι πρώτες ομάδες αντίστασης έπεσαν κάτω από τα συγκροτημένα πυρά του εχθρού, η σημασία τους έντοτα είναι πολύ μεγάλη. Ο απόρος που έπεισαν έπεισε σε γόνιμο χώμα και έτσι γρήγορα ξεφύτρωσαν από παντού — και κάθε μέρα ξεφτερώνουν — νέες αντιστασιακές δυνάμεις. Είναι γνωστό ότι σ' αυτού του είδους τις ιδεολογικές αναμετρήσεις δεν κερδίζει ποτέ η σιγή και τυφλή βία, αλλά το ήθος, ο χαρακτήρας, η πίστη στα ιδανικά. Νικούν τα ίδια τα ιδανικά. Έτσι αυτές οι πρώτες πατριωτικές ομάδες μεταβλήθηκαν σε εθνικά σύμβολα για όλον τον ελληνικό λαό. Η σύλληψη τους, οι βασανισμοί που υπέστησαν, η στάση τους στα στρατοδικεία και η φυλάκισή τους αντί να ποτήσουν, αντίθετα γέμισαν με πίστη, με αποφασιστικότητα και θάρρος τους σκλαβωμένους πολίτες της χώρας. Έτσι η τακτική τους ήτα στα πεδία των μαχών μεταβλήθηκε σε ήθικό θρίαμβο. Η ελληνική Αντίσταση, που διέθρετε τώρα τους νέους μάχιμους και τους νέους ήρωές της, είχε ιδρωσθεί.

Επίσημο φρονιμάκι

ΜΑΡΑΣΙΤΥΝΑ

Μαργαρίτα

Μαργαρίτα

Μαργαρίτα

"Όπως κι' αργά τα εχθρότητα έλπιση μιά άνοστατόνουν. Γιατί περιμένουμε τώ ά-
τίστονοι! Τι θά είναι άραγε τή φορά ατή;
"Η άληθεια είναι ότι δέν μιά άποστολόν και πολύ. Σελήτριαι πός στην Εθρόση
επάρχουν ατή τή στιγμή ένα άλλους άπό συνθήσεις, δηλώσει, άρρη, καίτες όλα.

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΗΣΜΟΣ. Σ' ατόους έλπιση έστειλα και τό περιστατικό κείμενο ούν
μιά συμβολή στόν κροβήματα των άνοστασιακών δυνάμεων πού βρίσκονται σ' έ-
παφή μαζί τους:

1. Άσκι τό "Ελευθερία" (Άσκαλι 6).

Ελευθερία

αποστολή και άνοστασιακή άγωγή. "Όλοι αγρόν οι "Έλληνες έχου
δου και τούς συννοστασιακούς άγόνες. "Όλοι αγρόν οι "Έλληνες έχου
έλευ ή βήτα τρία κροβία μέσα άπό τό αγρόν τού πάλμου ("Α
"Άνοστασια), τής κροβήσεως, τών συννοστασιακών άγόν

αποστολή και άνοστασιακή άγωγή. "Όλοι αγρόν οι "Έλληνες έχου
δου και τούς συννοστασιακούς άγόνες. "Όλοι αγρόν οι "Έλληνες έχου
έλευ ή βήτα τρία κροβία μέσα άπό τό αγρόν τού πάλμου ("Α
"Άνοστασια), τής κροβήσεως, τών συννοστασιακών άγόν

"Ό Έλληνας λαός αφροδύστηρος. "Έχουε τήν πρώτη μάχη. "Όπως ό
δχι μόνο δέν χάθηκε, άλλα αντίθετα άρχισε άπό τή στιγμή πού χάθ
ή πρώτη μάχη.

Ποιόδο ότι στή χώρα μας έκπελήθη (οι μικρογραφία, βήτα)
τικός αφροδύστηρος τών χιλιετών δυνάμεων. "Όπως και τότε έχου
σα είχουε μιά πρώτη σπορά θεματικών έπαρχιών άπό μένους τώ
στόν. Σαρά - σαρά όμως οι δημοκρατικός άπάκις ένοδύστηρον, συνήλ
τά ηρώτα χιλιετήρια και άρχισαν νά άργωνάνουν, στην άρχή τή
και οι σπύρα τήν έλπίση τους. "Ό Χίτλερ νικήθηκε, γιατί ό έγ
κός χροβήσεως τής ιδεολογίας του έδωσε ένοστιον τον τό σίνολο
έλευθέρων λαών. Τό ένω και ή χροβία θά νικήθει γιατί ή νοστροπία
είναι πια! Άλλο πού έγω έποσρόν τής χιλιετής ιδεολογίας,
πού τήν έχε ήδη άποσρόν και έχου έρόσσει ένοστιον της τό σίν
έλευθέρων "Έλλνων, τό σίνολο τών έλευθέρων άγρόνων έλευ τή

Σελ. 11 "Άνοστια πού 1967 οι "Έλληνες έχου έτοιμοι νά θελώ

Ελευθερία

Αποδομένη ατή τής καθολικής αντίθεσης, δέν θά ήταν μήπως πού σα
νά προσβήθει ή πολιτική τής άνοστασιακής άνοστασιας; "Από τό μέ
"Έτα μ' ατόν τόν τρόπο θά άποσρόνουμε μιά κροβήσεως έθνοική δοκιμα
θά άποσρόνουμε νέες μεγάλες θωρίες σέ αμία και σέ άλλους. "Ήταν ορι
σική ατή ή λύση; Και πού θά άδηγούσε;

"Ας άνοστροπουμε πρώτα στό πού θά άδηγούσε. "Αν άδηγούσε σέ μιά
ταμείωση τής δικτατορίας, τότε θά κροβήσουμε στό ένω δεδομένα. "Ο
θά κροβήσουμε, άλλα ούτε και θά χάνουμε τίποτα. Νά άδηγούσε σέ χροβή
κατάσταση; Αδύνατο νά τό φαντασθούμε. "Αν, τέλος, άδηγούσε στό γ
στό κροβήσεως καθοστροπία, μήπως ατό δέν άποτελεί ένα κροβή σπο
κικό σέ σχέση με τόν σημερινό άνοστροπία τών συννοστασιακών;

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - Η Προσωπική ως Πατριωτική Ήρωική

Ναζιάρης 69

τή σημαία μας είναι και φίλοι και εχθροί. Ο χρόνος δέν δουλεύει ούτε για τους συνταγματάρχες, ούτε για τους πολιτικούς πατέρες, τους κλασικούς εκπροσώπους της αμερικανικής πολιτικής στη χώρα μας, αλλά για τους άδιάλλακτους δημοκράτες και φανατικούς πατριώτες που άνθρωποι στη συντριπτική πλειοψηφία, στο προοδευτικό κίνημα του λαού μας.

Είναι φανερό ότι ο χρόνος εργάζεται ενάντια στην «ναζική» λύση. Γιατί, απίστευτα, κάθε μέρα που περνά ξεαντιλεί τα περιθώρια της άπομονής και των ελπίδων μέσα σε όλο και μεγαλύτερες λαϊκές μάζες. Πού έτσι σιγά - σιγά θά άποφασίσουν όλο και πιο πολύ νά εγκαταλείψουν την τακτική της «άνυμιονής» και νά μπουν, έστω και ιδεολογικά, στον «άνηφορικό» δρόμο της οργανωμένης αντίστασιακής πάλης. Έτσι είναι βέβαιο ότι θά ετάσει γρήγορα ή μέρα όπου οι Έλληνες θά πάνουν νά περιμένουν, και, τό πιο σπουδαίο, θά πάνουν νά θέλουν από τους άλλους νά τους δώσουν αυτό που τους έκλεψαν οι συνταγματάρχες: τήν ελευθερία τους. Τότε, τή στιγμή ατή όλοι οι αμερικανόφιλοι Έλληνες πολιτικοί θά καταλάβουν ξεφρενικά ότι βρίσκονται μπροστά στό άπόλυτο κενό! Ο Λαός θά τους έχει γιφίσει οριστικά τήν πλάτη, γιατί, φυσικά, δέν θά μπει στον καινούργιο ύπερτατό ύγωνα για νά ξεναβάλει στην πλάτη του τή Λεβιά, τό θρόνο και τήν οικονομική ολιγαρχία, αλλά για νά οδηγήσει τή χώρα στην παλλαϊκή έξουσία.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Αντιφασιστική Χαρακτηριστική

για όλη όλη οι Εβραίοι και Γκιόρτι, όπως είναι γνωστό, ο Χίτλερ κατέλαβε μονάχα τά έδάφη, δέν «κατέλαβε» τους ανθρώπους. Έτσι και τώρα οι έπίγονοί του στην πατρίδα μας κατέλαβαν τό κράτος και τους μηχανισμούς του. Δέν «κατέλαβαν» τους Έλληνες! Οι κλειστές θεωρίες, με τίποτα γνωστικό τόν ρατσισμό στην άρχή πάνουσαν και σε αντίθεση ένδρουν όπως τους ελευθερούς ανθρώπους της γης, που μήτταν τελικά σ' ένα άγώνα ζωής ή θανάτου για τήν έξουδετέρωση αυτού του μεγάλου κινδύνου για τήν ανθρώπινη και τόν ανθρώπινο πολιτισμό.

Οι φασιστικές αντίληψεις των Έλλήνων συνταγματάρχων, με κύριο γνώρισμα τή βαθειά τους περιφρόνηση προς όλες τίς ανθρώπινες άξίες, πάωσαν και α' αυτές τόν ελληνικό λαό, γιατί δέν περιμενε ποτέ πώς ήταν δυνατόν νά νεκραναστηθεί στις μέρες μας ό φασισμός. Όμως, έστερα από τό

σκό του πρώτου καιρού ή προσβλητική ύπαρξη αυτών των ιδεών στη χώρα μας άνθρωποι καθημερινά τους Έλληνες και θά τους οδηγει σταθερά προς έναν άγώνα ζωής ή θανάτου για τήν έξουδετέρωση ενός θανάσιμου κινδύνου για τήν Ελλάδα και τόν ελληνικό πολιτισμό.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - Η Προσωπική για τήν Ανώτατη

δολογία και κείνα τίς μεγαλύτερες δυνάμεις καταπίεσης. Με έλλειψη μιλ, οι ύποδουλομένοι λαοί προσαρμόστηκαν στις συνθήκες που τους έπιβαλαν οι ξένοι κατακτητές, μελέτησαν και ξεπέρασαν μέσα στό καιμίν των καθημερινών άδυνων τίς μέθοδες και τά τεχνάσματα της Γκασπαλά. Σέ συνέχεια οι οργανωμένες αντίστασιακές δυνάμεις άνακάλησαν και έφάρμοσαν καλύτερα τεχνάσματα και μεθόδους που δέν μπορούσαν τελικά νά άντιμετωπίσουν οι κατακτητές. Απεί ή προσωπική ιστορική έμπει

Μεταφράση
Η Βίβλος των Αγίων Πατέρων - Κωνσταντίνος

τὴν βοήθειαν νὰ καταλάβει τὴν ἐξουσίαν γὰρ νὰ ἐξουσιάζουν ἐπὶ πάλαι ἀναρχητῶς ἑλεγχὸν ἐπάνω ἐπὶ τὴν χώρα μας. Παρόμοια ἄλλες οἰκονομικὲς δυνάμεις, ἐπιφορτισμέναι ἀπὸ τὴν νῦν κατάσταση — δεκτὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ λαοῦ ἀπὸ τὴν διαχείριση τῶν κοινῶν σὺν ἐπάνω ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν μας σὺν ἀρχαίς. Ἐχόντας προσφέρει ἰ

σὲ συνέχειαν βεβαιώσα ἐπὶ τὴν ἐπίθεσιν τῆς ἑσὸς τὴν τελικὴν συντηρῆ τῆς ἱστορικῆς Γεωργίας. Δὲν παρελθόντων ὅμως μονάχα οἱ στρατοὶ τῶν Σαζων, ἀλλὰ οἱ οἱ Ἑβραῖοι καὶ λαοὶ. Τὸ ἴδιον, ὅμως εἶναι γνωστὸ, ὅτι Χίτες τέλασε μονάχα τὰ ἴδιον. Δὲν «κατέλαβε» τοὺς ἄνθρώπους. Ἔτσι καὶ οἱ ἔργονομοὶ τοῦ στήν πατρίδα μας κατέλαβον μονάχα τὸ κρῖνον καὶ μηχανισμοὺς τῶν. Δὲν «κατέλαβον» τοὺς Ἕλληνας! Οἱ χιλιετοὶ θεοὶ μὲ κρῖνον γνῶρισμα τῶν φαινομένων, σὺν ἀρχὴν πᾶσαν καὶ σὲ συνέχειαν ἄρα οἱ ὅλοι τοὺς ἀλλοθροῦς ἀνθρώπους τῆς γῆς, καὶ μάλιστα τὰ ἐν ἑαυτῶν ζωῆς ἢ θανάτου γὰρ τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου δόξου γὰρ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν ἀνθρώπου καλλιέργειαν.

Οἱ φαινομῆς ἀντιλήψεις τῶν Ἑλλήνων συναγματοζῶν, μὲ κρῖνον τὴν βαθύτητα τῶν περιφορῶν πρὸς ὅλους τῆς ἀνθρώπινους ὅλους γῶσιν καὶ αὐτὴ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, γιατί δὲν περιμένει ποτὶ πᾶς ἕνα τὸν νὰ νεκραναστήθῃ σὲς μέρες μας ὁ φαινομῆς. Ὅμως, ὅσοιτα δ

Μεταφράση
Χριστιανισμός - Κωνσταντίνος

τῶν ἑλλήνων μῆσα οἱ ὅλοι καὶ μεγαλύτερες λαϊκῆς μῆσες. Ποῦ ἐστὶν οὐκ ἂν ἀπορροφῶν ὅλοι καὶ πᾶσι νὰ ἐγκαταλείβουν τὴν τακτικὴν «ἀνεπιθυμία» καὶ νὰ μῆσιν, ἔστω καὶ θεολογικῶς, σὲν «ἀνεπιθυμία» τῆς ἀγαπητέρας ἀνεπιθυμίας πᾶσης. Ἔτσι εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν γρήγορα ἢ μῆσα ὅλοι οἱ Ἕλληνας δὲν πᾶν νὰ περιμένουν, καὶ ἀποδοῦναι, δὲ πᾶν νὰ θέλουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ τοὺς δίδουν αὐτὸς. Ἐξῆς οἱ συναγματοζῶν τὴν ἐλευθερίαν τοὺς. Τότε, τὴν στήν τῆς ὅλοι οἱ ἀνεπιθυμίας! Ἕλληνας πολιτικοὶ δὲ κατέλαβον ζῆρον βρῶσιναι μισοὶ σὲ ἀπόλυτον κενόν! Ὁ λαὸς δὲ τοὺς ἔχει γινῶσι σὲ τὴν κλάτην γιατί, φυσικῶς, δὲν δὲ μὲ τὴν καινοθροῦν ἐπίσημον γῶσιν γὰρ νὰ ζῶνται ἐπὶ τὴν κλάτην τῆς Ἀρχῆς, τὸ θρόνον καὶ τὴν ἐμικὴ ἀνεπιθυμία, ἀλλὰ γὰρ νὰ ὀδηγηθῆ τὴν χώρα σὲν καλλιέργειαν

τοῦ ἐπάνω αἰ ὅλοι τοὺς καλλιέργειαν. Ἡ κλάτη αὐτῆς δίνει νομίζω τῶν δυσκολῶν καὶ ἀνεπιθυμίας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς οἱ Ἕλληνας σπουδαίως. Τὴν ἐποχὴν αὐτῶν οἱ τελευταῖοι ἦσαν ἀνεπιθυμίας ἀνεπιθυμίας τοὺς καὶ σὲς μελέτης. Ἄλλοι σὲς βιοποριστικῶς τῶν ἐργῶν καὶ ἄλλοι σὲς δημοσουργῶν τοὺς ἔργα, οἱ σπουδαίως δυνάμεις γίνον

Μεταφράση
Ἡ Βίβλος των Αγίων Πατέρων - Κωνσταντίνος

τοῦ ἐπάνω αἰ ὅλοι τοὺς καλλιέργειαν. Ἡ κλάτη αὐτῆς δίνει νομίζω τῶν δυσκολῶν καὶ ἀνεπιθυμίας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς οἱ Ἕλληνας σπουδαίως. Τὴν ἐποχὴν αὐτῶν οἱ τελευταῖοι ἦσαν ἀνεπιθυμίας ἀνεπιθυμίας τοὺς καὶ σὲς μελέτης. Ἄλλοι σὲς βιοποριστικῶς τῶν ἐργῶν καὶ ἄλλοι σὲς δημοσουργῶν τοὺς ἔργα, οἱ σπουδαίως δυνάμεις γίνον

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - Πρόβλημα για το γράμμα
αν ή γέννηση της Αριστεράς, από τις βάσεις

Αύγουστος 69

τη ή με οποιοδήποτε τρόπο επίτευξη της ενότητας μέσα στο προοδευτικό μας κίνημα θα διασφαλιστεί καθοριστικό ρόλο τόσο για τη μορφή, όσο και για τους ρυθμούς ανάπτυξης της μαζικής αντίστασης. ~~Μόνο η μαζική αντίσταση~~ Η μόνη περίπτωση που η 'Αριστερά δεν κατορθώσει τελικά να ξεπεράσει την εσωτερική της κρίση, ο Ελληνικός λαός θα προχωρήσει με τόν έπλα η βήτα τρόπο στην οργάνωση των δυνάμεών του κατά της δικτατορίας. Γιατί δεν υπάρχει κατά τη γνώμη μου άλλη λύση άπ' αυτή. Φυσικά, τόσο η διαίρεση της 'Αριστεράς, όσο και γενικότερα η διάσπαση των αντιδικτατορικών δυνάμεων θα καθυστερήσει σημαντικά την ανάπτυξη του αντιστασιακού μας κινήματος. Όμως, όσο επιταχύνει η ανάρτηση του χρόνια κ' αν χροιάσθουν, ή δημιουργία ενός παλαιού πατριωτικού αντιστασιακού κινήματος αποτελεί νομοτελική εξέλιξη για τη χώρα μας, γιατί όπως είναι γνωστό τίποτε δεν μπορεί να επιτύχει ένα ζωντανό λαό να κατοικήσει την ελευθερία του.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - Η διαγενετική ανώριση
και ο τεχνικός σάκος.

Μόνον όπως είδαμε ή Αντίσταση θα μπορεί να αποτελέσει τη μορφή ~~η~~ απομάκρυνση των δικτατόρων από μέρος διόκληρου του Ελληνικού λαού. ~~Αυτό είναι~~ το θεμέλιο πάνω στο οποίο θα οικοδομηθεί τό μεγαλειώδες απελευθερωτικό κίνημα του λαού μας.

Διακρίνω τρία στάδια στην ανάπτυξη αυτού του κινήματος: α) Σταθεροποίηση. β) Γενίκευση. γ) Επίθεση. Το πρώτο απ' αυτά είναι και το δυσκολότερο. Εξασφαλίζει από πριν για ποιούς λόγους. Σήμερα διαγράφουμε την περίοδο αυτή της σταθεροποίησης. Χωρίς να μπορούμε να πούμε ότι ολοκληρώθηκε αυτή ή τόσο χρονική και σημαντική διαδικασία. Γιατί σταθεροποίηση σημαίνει: 1) Ένας αρκετά μεγάλος αριθμός οργανώσεων, τόσο μεγάλος πού να ξεφεύγει οριστικά από τό δίχτυα της χουντικής άρχιξης. 2) Δημιουργία πολιάρθιμων και σύγχρονων τεχνικών μέσων. 3) Καινούργιες μέθοδοι επικοινωνίας ανάμεσα στις αντιστασιακές οργανώσεις, όσο και άνάμεσα στις οργανώσεις και στο λαό, πού να βγαίνουν έξω από τόν κύκλο της χουντικής κήλωσης. 4) Σταθερά αξιόπνημος αριθμός και κανονικός ρυθμός αντιστασιακών εκδηλώσεων πού να ξεφεύγουν από τόν έλεγχο των οργάνων της χούντας.

Τό στάδιο της «γενίκευσης» θ' ακολουθήσει άσφαλώς ταχύτερους ρυθμούς, μιά κ' όπως είδαμε ή αντίθεση ανάμεσα στις λαϊκές μάζες και στη χούντα καθημερινά βαθβαίνει. Ο λαός θα πρέπει ν' απαλλαγεί από τις αττάπατες και θα πρέπει ακόμα ν' πισθεί ότι αυτός ο φοβερός μηχανισμός βίας δεν είναι τόσο φοβερός έφ' όσον υπάρχουν πατριώτες πού μπορούν και τόν αντιμετώπιζούν με επιτυχία. Δηλαδή μπορούν και τού καταφέρουν χτυπήματα με τόν έπλα ή βήτα τρόπο και αυτός δεν είναι πιά λιανός νά αντι-

- 01 -

Η ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΚΕΛΕΚΤΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΚΕΛΕΚΤΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΡΑ - Η ΕΠΙΣΤΑΣΗ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΚΕΛΕΚΤΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΡΑ

βλ. βιβλίο σφ. ζωντανούς νεκρούς. Σχηματισμένες έπινοες στο καλλιστό άντιοι
σπαθό κίνηση, οι κριτικοί - μαχητικοί δώδεο άντιστάσεις θα αισθάνο
και τόση, όπως το φέρει μέσα από νερό. Ο λαός άγωνιστής και παλεύ
μέσα στον άγωνιστικό λαό είναι ουσιαστικά άριστος. Έσο, όμως, χω
εται προσοχή. Ποιά μορφή θα πάρει ο άγώνας; σ' αυτό το στάδιο; Α
θα πρέπει να μας διαφάνει το γεγονός ότι ο έχθρός είναι άρα για π
ειδικευμένος και εξοπλισμένος για άντιανταρτικό άγώνα. Διαθέτει ειδικ
μένες μονάδες καθώς και σύγχρονα τεχνικά μέσα. Γι' αυτό ή μορφή στ
πάλη στην περίοδο αυτή θα πρέπει να πάρει σοβαρά έα' όψη της άν
έπαισης του έχθρου και να μεταφέρει τα κύρια χαρακτηριστικά της άν
επαισης από την πρόβλεψη και τα μέσα του άντιπάλου. Δηλαδή, οι μ
χημας άντιστάσεως: δώδεο θα πρέπει να άρουν: 1) άποκαταστάσεις,
αυτοί αυτοτελή γκρούπ, και 2) να βγαίνουν και να άνομασθούν με τ
συνεπαισιότερο τρόπο μέσα στην άργαλιά του άγωνιστικού λαού.

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΚΕΛΕΚΤΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΡΑ - Η ΕΠΙΣΤΑΣΗ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΚΕΛΕΚΤΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΡΑ

Η γενίκεση και ή ποιοτική άνοδος του άντιστάσιμου κινήματος θα δό
γισουν αίτια σε βαθύς αλλαγές μέσα στις άγωνιστικές μάες καθώς
αποικιακό χαρακτήρα. Τάν ένα πρώτο άποικιακό έα' αυτές τις ποικι
άλλαγές θα έρθει ή ένα ποίηση σε ποικιλική κλίση του άντιστα
σικού άγώνα. Το κίνημα θα είναι άρα είτε να προσέτι στην παλι
έπίθεση. Σ' αυτό το τρίτο και τελευταίο στάδιο ο λαός θα είναι οι όλοι
βίλοι σ' έπίθεση τα μεγάλα μέσα του άκαταστατου έαλου (σαν έπει
τό χαρίζεται με σύνεση) και κρατεί στα χέρια του. Το έα' μαζικό
άγώνας. Την άεργία, τη διαδήωση, τη γενική άεργία. Και τέλος
πέρασμα στον καλλιστό ένοπλο άγώνα με την συνέπωση του λαού με
στράτο και τα άλλα ένοπλα τμήματα της χώρας.

Είναι φανερό ότι έάν και όταν γίνονται ο λαός σ' αυτό το στάδιο, τότε έ
άδύνατο να γράσει πίσω. Δηλαδή, είναι άδύνατο να συμβιβαστεί και
συνθηκολογήσει. Σ' αυτό το έπιαδο της άγωνιστικής πάλης είναι βέβ
ότι το κέρμα μέτωπο του λαού καταθέσεται όχι μόνο έάντια στη ζωή
και τα έργατά της, αλλά σε διάλυση της βάσης και τη δομή της άποικια
του έξέθεσης και στην έα' δικτατορία. Όσο; έπληξη και έάντια σε
λες έάντες τις έάνες άναμεις από στραβούν την άντίθεση και από έα
β α λ α ν στη χώρα μας τη φασιστική κατοχή. Σ' αυτός που έβουδίζον
χρηματοδοτούν τους σημερινούς τυράνους του έλληνικού λαού και να
πρώτο λόγο έάντια στις ΗΠΑ και στο ΝΑΤΟ. Ο χαρακτήρας της πά
στο σημείο αυτό θα είναι έθνικολαμπνερωτικός σε σχέση με τους έέες
και δημοκρατικός - άνογεννητικός σε σχέση με τους νεόποους έχθρούς
έλληνικού λαού.

δράσει άποτελεσματικά. Έτσι στηρημένο έπάνω σ' αυτούς τούς δύο βοσκούς άξονες, δηλαδή πρώτον στην ένακόπηση του συνόλου των έλλικών εις αυτούς και δεύτερον στην αλόγητη κρίση στις διέξ του οργανωμένες δυνάμεις, τό οργανωμένο άντιστασιακό κίνημα θά άλλοθθεί γρήγορα μέσα στις λογώδμενες μάζες του λαού μας. Όταν συμβεί κάτι τέτοιο, μπορούμε να ποημε ότι οι δικτάτορες; θά ξεκολλοθούν να άπάχρουν, όπως ξεκολλοθει να άπάχρει ένας καρνικαθαής; που έλαθε «μετάσταση». Δηλαδή θά μεταβληθούν σε ζωντανούς νεκρούς. Στηρημένες έπάνω στο παλλαϊκό άντιστασιακό κίνημα, οι πρωτοπόρες - μαχητικές ομάδες άντιστασίας θά αισθάνονται τώρα, όπως τό φάρι μέσα στο νερό. Ό λαϊκός άγωνιστής; που καλείται μέσα στον οργανωμένο λαό είναι ούσιαστικά άτροπος. Έδώ, όμως, χρειάζεται προσοχή. Ποιές μορφές θά πάρει ο άγώνας σ' αυτό τό στάδιο; Δέν θά πρέπει να μιά διαφεύγει τό γεγονός ότι ο έχθρός είναι πέρα για πέρα ειδικευμένος και έξοπλισμένος για άντιανταρτικό άγώνα. Διαθέτει ειδικευμένες μονάδες καθώς και σύγχρονα τεχνικά μέσα. Γι' αυτό ή μορφή στην πάλη στην περίοδο αυτή θά πρέπει να πάρει σοβαρά ύπ' όψη της τίς δυνατότητες του έχθρου και να μεταφέρει τά κύρια χτυπήματα σε περιοχές που ξεφεύγουν από την πρόβλεψη και τά μέσα του αντιπάλου. Δηλαδή, οι μαχητικές άντιστασιακές ομάδες θά πρέπει να δρουν 1) άποκεντρωμένες, σε μικρά άυτότελη γκρουπ, και 2) να βγαίνουν και να ξανακάνουν με τόν συνωμοτικώτερο τρόπο μέσα στην άγκαλιά του οργανωμένου λαού.

Η γενέσιση και ή ποιητική άνοδος του άντιστασιακού κινήματος; θά οδηγήσουν σίγουρα σε βαθιές αλλαγές μέσα στις αγωνιζόμενες μάζες καθαρά ποιητικό χαρακτήρα. Σάν ένα πρώτο άποτέλεσμα άπ' αυτές τίς ποιητικές αλλαγές θά έρθει ή ένοποίηση σε πανεθνική κλίμακα του άντιστασιακού μας άγώνα. Τό κίνημα θά είναι ώμοιο τότε να περάσει στην πολιτική επίθεση. Σ' αυτό τό τρίτο και τελευταίο στάδιο ο λαός θά είναι σε όση να βάλλει σ' ένέργεια τά μεγάλα μέσα του άκατανίκητου όπλου (σαν χέρα να τό χειρίζεται με σύνθεση) που κρατεί στα χέρια του: Το ός μαζικό ός ά γ ώ ν ε ς. Τήν άπεργία, τή διαδήλωση, τή γενική άπεργία. Και τέλος τό πέρασμα σάν παλλαϊκό ένοπλο άγώνα με τήν συνένωση του λαού με τόν στρατό και τά άλλα ένοπλα τμήματα της χώρας.

Είναι φανερό ότι εάν και όταν φτάσει ο λαός σ' αυτό τό στάδιο, τότε είναι άδύνατο να γυρίσει πίσω. Δηλαδή, είναι άδύνατο να συμβιβαστεί και να συνθηκολογήσει. Σ' αυτό τό επίπεδο της άγωνιστικής πάλης είναι βέβαιο ότι τό κύριο μέτωπο του λαού κατεπένεται όχι μόνο ένάντια στη χούντα και τά όργανά της, αλλά σε άλώληση τη βάση και τη δομή της ύποτελειας του ξεζήμερε και στηρίξε τη δικτατορία. Όπως επίσης και ένάντια σε όδες έκείνες τίς ξένες δυνάμεις που στηρίζουν τήν αντίδραση και που έπέβαλαν στη χώρα μας τή φασιστική κατοχή. Σ' αυτούς που ξεκολλίζουν και χρηματοδοτούν τούς σημερινούς τυράννους του έλληνικού λαού και κατά πρώτο λόγο ένάντια στις ΗΠΑ και στο ΝΑΤΟ. Ό χαρακτήρας της πάλης στο σημείο αυτό θά είναι έθνικωκαπιλιστικοτικό σε σχέση με τούς ξένους και δημοκρατικό - άνεγγνητικό; σε σχέση με τούς ντόπιους έχθρούς του έλληνικού λαού.

Θά πρέπει, λοιπόν, να προβλέψουμε, στο στάδιο αυτό της πάλης, ακόμα και τή στρατιωτική έπέμβαση των ξένων προσατών της δικτατορίας. Όμως, άπαξ και ο λαός θά έχει φτάσει σ' αυτά τά επίπεδα της άγωνιστικής προορασικηής και ώρίμανσης θά είναι ικανός να άντιμετωπίσει με έπιτυχία ακόμα και τήν ξένη εισβολή. Με τήν προϋπόθεση, φυσικά, ότι θά παραμείνει όπως είναι σήμερα ενωμένος σε πανεθνική κλίμακα και ότι δέν θά μείνει έντελώς μόνος, αλλά θά έχει στο πλευρό του τήν άμείρητη ήθικη και ήλικωτεχνική συμπάρσταση όλων των έλεύθερων λαών και άνθρώπων της γής.

Ζάτουνα 27.8.69

V

Σε προηγούμενα σημειώματα και συνεντεύξεις, γράφω ότι έχω διεξοδικά μιλήσει για το ρόλο του Ιδεολογικού μετώπου στην οργάνωση του Αντιστασιακού μας κινήματος. IV αυτό στο σημειώματά μου αυτό περιορίζομαι στις «τεχνικές» πλευρές του προβλήματος. Υπεργραμμάτι μονάχα το γεγονός ότι ή μη αποδοχή του τρώου έπίτευξη της ένδετης υίας στο προοδευτικό μας κίνημα θα διαδροματίσει καθοριστικό ρόλο τόσο για τη μορφή, όσο και για τους ρυθμούς ανάπτυξης της παύσης αντίστασης. Πρέπει όμως έπίσης να καί ότι ακόμα και στην περίπτωση που ή 'Αριστερά δεν καταρθείσει τελικά να ξεπεράσει την εσωτερική της κρίση, ή Ελληνική λαός θα προχωρήσει με τον ήλιον ή βήτα τρώου στην οργάνωση των δυνάμεών του κατά της δικτατορίας. Γιατί δεν υπάρχει κατά τη γνώση μου άλλη λύση εκ' αυτή. Φυσικά, τόσο ή διάριση της 'Αριστεράς, όσο και γενικότερα ή διάδοση των αντιδικτατορικών δυνάμεων θα καθυστερήσει σημαντικά την ανάπτυξη του αντιστασιακού μας κινήματος. Όμως, όσο χρειαστούν, ή δημοσφερία ενός παλλακού πατριωτικού αντιστασιακού κινήματος, αποτελεί νομοτελεσμακή εξέλιξη για τη χώρα μας, γιατί όπως είναι γνωστό είπατε δεν μπορεί να ήμολήσει ένα ζωντανό λαό να κατακτήσει την ελευθερία του.

"Πήν όμως είδαμε ή 'Αντίσταση θριαμβεύει αυτή τη στιγμή με τη μορφή της άμωμόσης των δικτατόρων από μέρος άλλωθεν του Ελληνικού λαού. Αυτό είναι το θαύμα πάνω στο οποίο θα αλωδομηθεί το μεγαλειώδες άπλευτερωτικό κίνημα του λαού μας.

Διακρίνω τρία στάδια στην ανάπτυξη αυτού του κινήματος: α) Σταδιοποιήση, β) Γενίωση, γ) Έκθεση. Το πρώτο εκ' αυτά είναι και το δυσκολότερο. Έξήτασμα πού πριν γού πιας λόγους, Σήμερα διαχρήματα την περίοδο αυτή της σταδιοποιήσης. Χωρίς να μπορούμε να πούμε ότι άλωδηρόθηκε αυτή ή υία κρίση και σημαντική διαδοσία. Γιατί σταδιοποιήση σημαίνει: 1) Έως άρατά μεγάλο αριθμός οργάνωσεων, τόσο μεγάλας πού να ξεπεράσει άρατά από το δίχτυ της χουντικής άρχης. 2) Δημοσφερία πολιωρήσεων και σύγυρον τεχνικών μέσων. 3) Καινοβόριες μέθοδοι έπινοωσις άνάμωσι στις αντιστασιακές οργάνωσις, όσο και άνάμωσι στις άργάνωσις και στο λαό, πού να βρούμεν έξο από τον κύκλο της χουντικής κώλοσης. 4) Σταθερά αύξανόμενος αριθμός και κανονικός ρυθμός αντιστασιακών έδηλώσεων πού να ξεπεράσουν από τον έλεγχο των οργάνων της χούντας.

Το στάδιο της γενίωσης, δ' άλωδούθηκε άρατάς ταχύτερους ρυθμούς, πιας κ' όπως είδαμε ή αντίθεση άνάμωσι στις λαϊκές μάζες και στη χούντα καθωμρινά βελθίνει. Ο λαός θα πρξει ε' άλλοιγεί από τις πτώματες και θα πρξει άάμω να πρξει ότι πώος δ φοβερός μηχανισμός πιας δεν είναι τόσο φοβερός ήρ' όσον έπαρξον παρπώες πού μπορείν και τόν άνηματάζον με έπιτυχία. Αηλαδή μπορείν και το καταρέρσον χουντικού με τον ήλιον ή βήτα τρώου και αυτό, όν είναι καί πώος να άντι-

... της έης, όπως, ή αντιστασιακό κίνηματο.
 Με όρα τα άλλα πολιτικά στήματα, ή Δεξιά και το Κέντρο, βρξονται καλύτερα κατάσταση.
 Από την άλλη μεριά ή διεχής κατάσταση, βρξομένη στην Ισορροπία, δεν έπιρξνει με άρατάς βελθίνει στον Ελληνικό λαό ή έξωτωικό. Εξωκό άνωρξομαι στη θέση της Σοβιετικής Ένωση, άκ στην Ελλάδα. Είναι ή ίδια θέση πού κράτησε πού καθόρα τον λαό του 44, κατά τη διάρκεια του ήρωικού πολέμου: άπώλυτη στήθερότ.
 Μα και έν ακόμα με το κομμουνιστικό κράτη έπιρξνει θέση καθω θρωό άπώλυτη στη δικτατορία, κώπώντα άνωρξομαι πού ...

- 12 -

Η Δικτατορία οδηγεί α' αδιέξοδο

Ερωτήσεις 69

«Ενώ πιστεύω πώς Ο κ. Αβέρωφ, τέως ύπουργός τών Έξωτερικών και έπιφανής εκπαιδευτικός τής Δεξιάς, έχει εκφράσει καλύτερα από όποιονδήποτε άλλον τόν φόβο τής εξασθένησης τής λεγόμενης εθνικής παράταξης. Ο Αβέρωφ είναι πεπεισμένος ότι τό βάρος τής δικτατορίας θά οδηγήσει τόν λαό μας σε βαθείας πολιτικές αλλαγές. Ειδικότερα ή νεολαία θά μπορούσε νά προσανατολιστεί προς τά άριστερα.

Γι' αυτόν ακριβώς τόν λόγο προτείνει στόν Παπαδόπουλο τήν πολιτική τής «γένεσης», δηλαδή τόν σχηματισμό μιās κενόρρηξης διαδοχής από πολιτικούς «έθνικιστές» και από μέλη τής χούντας. Η κενόρρηξη - γένεση θά μπορούσε νά σώσει, μέσα στά όρια τού δυνατού, τήν κλονισμένη πιά Δεξιά.

Αυτή ή λύση όμως είναι και απαράδεκτη και αδύνατη: όποιοςδήποτε θά ήθελε νά συνεργαστεί σήμερα με τούς δικτάτορες, τοποθετείται αυτόματος έξω από τόν εθνικό χώρο και μένει μόνος.

Έδώ πού έχουμε φτάσει, τίποτα δέν μπορεί νά σώσει τήν δικτατορία. Πού νιώθει όλο και πιά πολύ απελπισία και πανικό μπροστά στή δημοκρατική αναγεννητική και προοδευτική δέηση τού ελληνικού λαού. Η Ιστορία θά δείξει ότι ή δικτατορία στάθηκε ένα βασικό σφάλμα και γιά τήν αμερικάνικη πολιτική και γιά τά συμφέροντα τού ΝΑΤΟ στήν Ερώπη.

Κιττάζοντας λίγο περισσότερο μακριά, μπορεί νά πώ πώς μέσα στή σημερινή δικτατορία σμιλεείται ή ελεύθερη Έλλάδα τού αύριου.

Μά και τό άμεσο μέλλον εμφανίζεται σποτεινό γιά τό στρατιωτικό καθεστώς. Αυτή τή φορά ό ελληνικός λαός δέν θά μπορούσει νά ξεχάσει.

Ο ΕΝΘΙΜΟ ΑΓΩΝΑΣ

Είναι δυνατό ή σημερινή κατάσταση νά εξελιχθεί σε έντολο άγώνα;

«Πιστεύω πώς ό ελληνικός λαός θά αποφασίσει νά άρχισει τόν έντολο άγώνα μόνο όταν θά έβλεπε όριστικά πιά πώς δέν υπάρχει καμμιά άλλη δυνατότητα νά ελευθερωθεί».

ΟΙ ΔΥΟ ΜΟΡΦΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Υπάρχουν άλλες πραγματοποιήσιμες μορφές αντίστασης;

«Υπάρχει μιιά λύση ιδανική: ένωση όλων τών δημοκρατικών δυνάμεων, δημιουργία ενός κοινού μετώπου αντίστασης κάτω από μιιά διεύθυνση έντοκη, τέλος δυνάμωμα και μεγάλωμα αυτού τού άγώνα.

Υπάρχει και μιιά δεύτερη λύση: σχηματισμός ενός εθνικού μετώπου, δημοοργανωμένου κυρίως από εκπροσώπους τού Κέντρου και τής Δεξιάς, αντίθετους στο καθεστώς, με κύριο μέλημα τήν επιστροφή τού τόπου στήν κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Η πρώτη λύση έχει ανάγκη από πολύ χρόνο και μεγάλες θυσίες, θά έφερνε όμως ριζικές αλλαγές.

Η δεύτερη δέν θά στοματούσε τό κίνημα τού λαού με τήν πτώση τής δικτατορίας, αλλά θά άνοιγε τόν δρόμο γιά καινούργιους πολιτικούς άγώνες και μαζικά κινήματα, με προοπτικές πραγματοποιήσιμες σε μακρό χρονικό διάστημα, μέσα από μεγάλα και επικίνδυνα εμπόδια και δυσκολίες».

ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ

Διεύθυνση της Επιτροπής Εργασίας Η

Το κοινοβούλιο του 1969 κληρώθηκε να στείλει τις απαντήσεις μου στο έρωτημα για ποιά μου έστειλε ο Τυπικός δημοσιογράφος της "Ελευθερίας". Μέσα στο και αυτό, από παραθέτω αυτούσια, διάγραφα μερικούς από τις βασικές σκέψεις και θ μου σχετικά με τα προβλήματα της "Αντίστασης και του Κόμματος".

Μετά δύο χρόνια δικτατορίας, υπάρχει μιά έξοδος για την Ελλάδα ή σημαντική κατάσταση;

• Η απάντησή μου διαφερόντως πάνω σε μιά σειρά από σκέψεις Πρώτ' απ' όλα, κρίνει να το πούμε, ή "Αριστερά στην Ελλάδα διαί".

την "Αριστερά μέσα" τη Δεξιά. Θα πρόθεμαι πως θα θέλω να δω λιγότερα άδεια και τις τυχόν τρέφεις διατάξεις που διαφέρουν σε όποιους δημοκρατικούς πολιτικούς κλάδους, στο μέτρο που διαφέρουν από διατάξεις. Πιστεύω πως δεν είναι δυνατόν να συγκριμαίται την πρώτη ση, έκαινη την θανάτη, χωρίς πρώτα να εξονυχίσουμε όλες τις προσηες να αξιωμα την δικτατορία χωρίς χόρως αίματος, με βάση τη διεύλυση".

Ποιά είναι; Έκαινη έτσι εθελού το προξέκομμα δύο χρόνια πριν;

• Το στέμμα, οι φυλλές σφαίρες του στρατού, οι άνθρωποι που διεύλυ την κρατική μηχανή, οι πολιτικοί της Δεξιάς και του Κέντρου, καθόταν να δημοσιογράφων, με την αμερικάνικη βοήθεια, έναν υπερτροπικό φακροτικό και άστομομα άργεντινά, ένα όργανο κινησίσης, που στέλες το παράδοσαν στα χέρια του Παπαδόπουλου.

Οι άνθρωποι της σημαντικής δικτατορίας δεν έκαμαν τίποτε άλλο που πείσαν να κοσμηά αυτής της τροπικής μηχανής, που κώτισε στάν όη κίνηση από 1489 διατομάρια δολάρια.

Αυτό το χέρια ξεδιπλώει με ποσά να καταπιστευών χιλιάδες πολιτε πάλληκες, στρατιωτικοί και άστομομα να γίνουν, αλλά γρανάξια, και θραση που έκποσασαθούν την άνωκαλίση να συλλεγώθαι: χιλιάδες θραση της "Αριστεράς, έκαιοντάδες του Κέντρου και άδεια και με δεκάδες από μοναρχικούς στρατιγούς.

Αυτό άποδεικνύει πως αυτή ή τροπική μηχανή έχει τη δική της λογική τάτησι να στροφεί και ένάντια ο' αυτούς που την καταπιστεύσαν.

Ποιά είναι οι εθόνες των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων;

• Δεν ήταν άστομομα - ά σπουδαία άρχη: Παπαδόπουλος, έκαινος δ άπολις μισόγρας αυτή τη χρονιά και κατατροπική κατάσταση. Άκλιος την κλήρωσε! Οι πραγματικοί υπεύθυνοι, είμαστε έμεις οι "Έλληνες, όλο

Η Αμερικανοκρατία

Ποιές αιτίες Έκαναν Έτσι εύκολο τό πραξικόπημα δύο χρόνια πριν;

«Τό στέμμα, οι ψηλές σφαιρές του στρατού, οι άνθρωποι που διηύθυναν την κρατική μηχανή, οι πολιτικοί της Δεξιάς και του Κέντρου, κατόρθωσαν να δημιουργήσουν, με την αμερικάνικη βοήθεια, έναν υπερτροφικό παρακρατικό και αστυνομικό οργανισμό, ένα όργανο καταπίεσης, που στό τέλος τό παράδωσαν στα χέρια του Παταδόπουλου.

παι να ξεπελάσουμε όλα την ελληνική κοινωνία από τό χρόνια της κατοχής, μέχρι σήμερα, ή χώρα μας δέν υπήρξε ποτέ ανεξάρτητη ούτε ακόμη σχετικά. Η Ελλάδα ήταν ένα είδος «άποικίας» καινούργιου τύπου.

Έτσι οι Εύρωπαίοι δέν μπορείτε να καταλάβετε ότι εδώ στην Ελλάδα, όλες οι ανθρώπινες αξίες, όλα τά ιδανικά του φημισμένου «ελευθερου κόσμου», γυμνώνονται από τή σημασία τους. Όλο αυτό σέ μιά, κόντισε μιά τιμή πολύ μεγάλη. Αλλά αν στό τέλος θριαμβώμενη μ' αυτόν τον τρόπο, ή

«Όμως στην Εύρώπη κανείς δέν πρέπει να έχει αμφιβολίες σέ ένα σημείο: και ή έκρηξη του ήρωιστίου που λέγεται Ελλάδα θά υπάρξει, και ή λάβα του θά σκεπάσει πολλές από τίς δικές σας αυταπάτες».

Η Ανεξαρτησία

Αυτή τη φορά ο ελληνικός λαός δεν θα μπορεί να ξεχαστεί.

Είναι δυνατό η σημερινή κατάσταση να ξελιχθεί σε έναλο αγώνα

«Πιστεύω πως ο ελληνικός λαός θα απορρίψει να άρχισι τόν Έναλο μόνο διόν θά ήβλεπε θρηστικό πιά πός δεν υπάρχει καμιά άλλη δι-
τα να ελευθερωθεί».

του ΠΑΜ, μέχρις ότου διακρίσει αυτό το καθιστώ, θά είναι άδικο στην Άντιστοιχη. Αθή τή στιγμή δεν με ενδιαφέρουν οι διαφορές, μονάχα Ένα εχθρό, τήν δικαιοσύνη. Και δεν έχω άλλο σκοπό παρά να τρωτή της.

Είμαι Έτοιμος να συνεργαστώ γι' αυτόν τόν σκοπό με άποιονδήποτε να μ' ενδιαφέρουν οι πολιτικές του κεραιδής.

αναφέρονται κυρίως στην περίοδο μεταξύ 43 και 49. Σ' αυτά τή χρόνια ή Άριστέρό Έκανε μιά σειρά από σοβαρά πολιτικά σφάλματα, τή όποια κατε-
κόσμη τρέλα άποτελούν τή ρίζα τής σημερινής διάσπασης.

14

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ^{εμφρωτ} και της ΚΡΙΣΙΣ ^Ε της Ελληνικης Κοινωνιας

φθνοωρ 67

Η δικτατορ-
ρια σαν ηθικo φαινομενο δεν ηρθε απο τα ξεω, αλλα απο τα με-
σα. Δεν ειναι τραυμα, αλλα σπειρι που εβγαλε ο ιδιος ο θρωπος οργανι-
σμος της ελληνικης κοινωνιας και ο πολυ θρωπος οργανισμος της ελλη-
νικης ιδιουσας ταξεως. Οι δικτατορες γνωριζουν την χρεωκοπια της ιδι-
ουσας ταξεως. Γι' αυτο και βαλλουν κατα της φαυλοκρατιας. "Ομως οι
ιδιοι αποτελουν την «αποθωση» της. Ειναι νωσος επι νωσου. Οι "Ελληνες
πολιτες πρεπει ν' αποθουσουν εις εαυτους διες τις ηλιαδες τους. "Ο ελλη-
νικoς λαοs ειναι ολοκληρωτικωs προδομενοs απο τις ηγεσιαs του. Οι λιγεσ
εξαιρετικεs επιβεβαιουουν ακωωs τον κανονα. "Η παρατερα αναμονη μιαs
ηθικηs στασεωs ανταξιαs των ελληνικων παραδοσεων απο μερουs των ιδι-
ωντων, αποτελει τραγικην αυταπατη. "Η τιμη του ελληνικου λαου κατα-
φευγει και πάλι εις τα βαθη της γυχης του ανωνμου "Ελληνοs - του ε-
γνωστου "Ελληνοs."

νόντων, αποτελει τραγικην αυταπατη. Η τιμη του ελληνικου λαου κατα-
φευγει και πάλι εις τα βαθη της γυχης του ανωνμου "Ελληνοs - του ε-
γνωστου "Ελληνοs."

"Εξευτελιζοντας διες τις ηθικεs αρχεs και αξιεs οδηγουν το οσιο οικοδο-
μια της ελληνικης φαυλοκρατιας στο χορο του Ζαλλιγγου. Πρωτα θα πέ-
σουν αυτοι. Και απο πίσω τους δια τα θλιβερα πρόσωπα - συμβολα ενoς
κοσμου θλιβερου. "Ομως ο πόνουs θα ειναι μεγαλυs. Τόσο μεγαλυs, οσο ε-
ταν μιαs κόβουn, χωριs ανασθητικα, ενα οσιο μελοs του κορμουσ μας. Αυ-
το θα πρεκει να το γνωριζουn δια καλα. Κανειs δεν θα ξερωγει απο την
ωρα του χρεουs. Με καταλοιματα και με ασπρινεs, δεν υπαρχει θερα-

Σεπτεμβρ 67

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

(αναπολιτικησ και ακριβησ)

Τι συμβαινει μεσα στο ιμπεριαλιστικο στρατοπεδο σημερα;

Πρεπει να υπογραμμισουμε: α) την αυξανουμενη κοινωνικη αναταραχη με-
σα στις προηγμενεσ καπιταλιστικεσ χωρεs, και β) την πωλη των λαων κατα
των αμερικανοφιλων δικτατορικων καθεστωτων. Οι περιοδικεs νομισματι-
κεs κρισειs, οι μαζικοι απεργιακοι αγωνεs και ο αναβρασμοs της φοιτητι-
κηs νεολαιαs, συρρολιζουn τα θεμελια της «κοινωνιαs της καταναλωσε-
ωs» με την οποια πιστευαν οι αστοι οικονομολογοι και πολιτικοι οτι ελα-
σαν οριστικα τα κοινωνικα τα προβληματα. Στο μεταξυ διωσ δειχνουn οι
στατιστικεs «οι πλοισιοι λαοι γινονται πλουσιωτεροι και οι φτωχοι φτω-
χτεροι». Πρωγια που σημαίνει οτι η βραση του πλουτου στις προηγμενεσ
βιομηχανικεs χωρεs, βρισκεται στην αυξουσα εκμεταλλεση των υπανάπτυ-
χτων χωρων απο τα μεγαλα διεθνη μονοπωλια.

Στην προσπαθεια τους να εδραιωσουν σε παγκοσμια κλιμακα την οικονο-
μικη και την στρατιωτικη τους στρατηγηκη, οι ΗΠΑ μεταχειριστηκαν βα-
σικα δυο μεθοδουs. "Ενα για τα προηγμενα βιομηχανικα κρατη ακολουθη-
σαν την βαθεια οικονομικη διεοδηση σε βαθμο που να ελεγχουn απολυτωs
την οικονομικη και εφομενωs και την πολιτικη ζωη των χωρων αυτων.

Φωτογράφιση

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΙΘΥΝΟΥΣΑ ΤΑΞΗ

... γήθος της νερατζής. Νερατζεία, αν θέλετε να σωθείτε! Εάν θέλετε να
... ουτε την Πατρίδα, νερατζεία!

Τά γεγονότα αποκαλύπτουν την πορεία τους.
"Αν θέλεις να είσαι ζωντανός πρέπει να μάθεις; να τ' απολυθείς, αν δεν μπο
να τ' αλλάξεις. Μά και γιό να τ' αλλάξεις και πάλι θα πρέπει να τ' απολυθείς!

... στην περίπτωση που θα διαρρήσει και πάλι ότι δεν μπορεί να κάνει διαφορετική
... ποδότηση. Άντρω από προ-

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΙΘΥΝΟΥΣΑ ΤΑΞΗ

Η σημερινή στρατιωτική δικτατορία αποτελεί την θανατική ποινή
της ήθους, γραμμένης της ελληνοτικής ιδιότητας τάξεως. Η έκθεση
εναρτημένη παραφρόνηση των ήθους άξιών από μέρος της δικτατο
δεν αποτελεί άρνηση αλλά επιβεβαίωση της γενικής - καθήκοντος; και

Φωτογράφιση

"Όσον άρκετά τις άνατάχτες; χόρες, ή πολιτική των ΗΠΑ στηρίζεται ο
μιά μοναχά από άρχή άρχη, δηλ. στην εξασφάλιση του άπόλυτου οικονομικού
πολιτικού και στρατιωτικού έλέγχου. Μά άλλα λόγια στη δημοκρατία μά
'Αποκεί; νέου τόπου. Έδώ θα έλαχθήσουμε έναν παραλληλισμό. Η πα
λαού τόπου άποκεί άριστοτοιξεί στο δουλακτητικό, ενώ ή νέου τόπου στη
δουλαπάρουου σέστημα. "Ετσι οι λαοί - δουλοι, μεταβλήθηκαν σε λαούς
δουλαπάρουου. Στο σημείο αυτό δεν είναι δύσκολο να μεις να διαπιστώ
σουμε ότι ή άμερικανική πολιτική έλαος σε ένα βαρύντο ιστορικό σφρά
μα που άρχή ή γήγορα θα τώ πληρώσει παιδ άρκετά. Μά άλλα λόγια άπο
τήμοσ μά σειρά ιστορικές άξίες και άνάμειά τους την πιά βασιική και την
πιά μεγάλη, τον ίδω τον λαό! Γι' αυτό πιστεύω ότι για να εξασφαλίσει την
κυραχία της έλάου σε μιά γάρα άρκετός να έλέγχει έλαος τους μηχανι
σμούς της, δηλαδή τό Κράτος, τό Στρατό, την 'Αστυνομία και την Οίκο
νομία. Μά άπαιτείται συμπλήρωμα των στρατιωτικό νόμου, την τρωπονορία,
τή λογονομία και την άποδική κλάση έγοπελάου. Πού; έχει πίκου και
από άλλα έπιτελεία στρατιωτικών, πολιτικών, ψυχολόγων, άπονομοκόν και
άλλων είθών κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι όταν ένας λαός; και δή τώ
κατάστατος; παρακλιθεί από όλα τώ πείγχονα μέσα έφορημοού, τρω
σμοού κάθε είδους και μοιού; προκαγίνουσ; δεν είναι
... ..

Οι νέες ιδέες, ή άλλως, μέρους να έκφραστούν μοναχά ως ένω σημείο. Η ε
τελοά, έγινε άνάμει τα στον Κολεγίονη και στο Γραφείο 'Εσωτερικού. Όμο
πορία είναι άργή Σοσιαλιστική. Καί ή 'Αντίσταση βουλιώζει.

Τότοι συλλογίμενοι την ίδια για τό Ένωίο - τό Ένωίο ΠΑΜ

~~σαν με περίοδο προνομιών δημοψ.~~ Όμως σε ποιά βάση γίνονται αυτές οι τοποθετήσεις κεφαλαίων; Όχι φυσικά στη βάση της ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας, σύμφωνα με ένα πρόγραμμα που να εξυπηρετεί τα βαθύτερα κοινωνικά συμφέροντα και ιστορικά αίτια της δοσμένης χώρας, αλλά με γνώμονα τα οικονομικά προγράμματα ανάπτυξης των αμερικανικών μονοπωλίων και τα συμφέροντα αυτών που επενδύουν τα κεφάλαιά τους, δηλαδή των 'Αμερικανών πλουτοκρατών. Έπομένως, ο χαρακτήρας ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας σ' αυτές τις χώρες δεν θ' άρτηται να έρθει σε σύγκρουση με τα βαθύτερα συμφέροντα των εργαζομένων μαζών.

Όσον αφορά τις υπανάπτυχτες χώρες, η πολιτική των ΗΠΑ στηρίζεται σε μία μοναχία άλη αρχή, δηλ. στην εξασφάλιση του απόλυτου οικονομικού, πολιτικού και στρατιωτικού έλεγχου. Με άλλα λόγια στη δημιουργία μιάς 'Αποικίας νέου τύπου. ~~Εδώ θά εξακρυσμασμε έναν παρόμοιο Η πα~~

Η επανάληψη της ίδιας διαδικασίας σε μία σειρά χωρες μάς πείθει ότι υπάρχει ένα κοινό μοτίβο που καλούνται να εφαρμόσουν οι αμερικανικοί έλεγκτοι της ΣΙΑ και γενικότερα της αμερικάνικης πολιτικής σε κάθε χώρα.

Η τακτική των στρατοκρατών οδηγεί εξ αντικειμένου προς την ένοπλοήση όλων των ζωντανών εθνικών δυνάμεων ανεξάρτητα από την πολιτική τους απόλυση. Το γεγονός αυτό δημιουργεί ήδη μία πολύτιμη ιστορική ενότητα για τις προοδευτικές δυνάμεις που μάχονται στις πρώτες γραμμές για την ένότητα όλων των εθνικών δυνάμεων στη βάση της εθνικής ανεξαρτησίας, της δημοκρατίας και της κοινωνικής πρόοδου. Νομίζω ότι θά πρέπει να θεωρήσμε την λαϊκή ένότητα και μάλιστα σε πανεθνική κλίμακα σαν το θεμέλιο για την απελευθέρωση ενός λαού.

Έρχομαι τώρα στα συγκεκριμένα προβλήματα που μπαίνουν μπροστά στο ελληνικό προοδευτικό κίνημα, ιδιαίτερα ύστερα από την παραπάνω διαπίστωση. Κατ' αρχήν πιστεύω ότι όλες οι πρόσφατες ήττες μας, είχαν «τακτικό» χαρακτήρα. Δηλαδή στον τομέα της στρατηγικής του αγώνα του ελληνικού λαού είχαμε και έχουμε σταθερή έπιτυχία! Ποιά είναι αυτή η στρατηγική; Ποιά αποβλέπει; Στά χρόνια που ακολουθήσαν τον εμφύλιο πόλεμο, έπρεπε ν' αντιμετώπισουμε όλες τις συνέπειες από τη νίκη των ανεπιαναστατικών δυνάμεων. Έπρεπε να βγάλουμε τον ελληνικό λαό από την άρπαγή της αντιδραστικής ιδεολογίας, να καταπολεμήσουμε την πολιτική της εμφύλιας διαίρεσης, να ξεσκεπάσουμε την ύποπτεία και τους πολιτικούς της πράκτορες, να σπάσουμε την απομόνωση της 'Αριστεράς, να δείξουμε στο λαό την ανάγκη της 'Αλλαγής, να οργανώσουμε τους εργαζομένους, να υπερασπίσουμε τον λαϊκό μας πολιτισμό από τις εφόδους του υπερατλαντικού κοσμοπολιτισμού, να συσπειρώσουμε τις λαϊκές μάζες γύρω από τη σημαία της Δημοκρατίας, να απομονώσουμε τις αντιλαϊκές - αντιεθνικές δυνάμεις, να δώσουμε τη νίκη στη Δημοκρατία. ~~Επομένως~~

Και σήμερα, ύστερα από τριάντα μήνες δικτατορίας, ο λαός παραμένει δυο ποτέ άλλοτε ένομιένος. Η ψευτοϊδεολογία και οι κάθε λογής τρόποι έτηρασεμοδ πέφτουν επάνω στο λαό όπως πέφτει ή βροχή επάνω στο αδιάβροχο. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι οι 'Αμερικανοί και τα δογανά τους καθώς πιέζουν άσπινετικά αυτές τις ζωντανές και τις διαρκώς αυξανόμενες ποσοτικά και φορτιζόμενες ποσοτικά λαϊκές μάζες, δημιουργούν εξ αντικειμένου τις προϋποθέσεις για την μεταβολή αυτού του συγκεκριμένου ιστορικού χώρου σε λαϊκό ήφαιστειο.

Όμως και η τελευταία προοπτική γεννά για μάς, τους εκπροσώπους της 'Αριστεράς, ιδιαίτερες ιστορικές ευθύνες. Γιατί όταν υπάρχει μία άποιαδή-ποτε έπαναστατική κατάσταση, τότε α) για να εκδηλωθεί και β) για να εκδηλωθεί σωστά, δηλαδή να κατευθυνθεί προς την όλη ή διεύθυνση, είναι απαραίτητο να υπάρχει ή διευθύνουσα καθοδηγητική έπαναστατική δύναμη. Αυτό το ιστορικό χρέος πέφτει εξ ολοκλήρου επάνω στις δικές μας πλάτες.

"Αν δέν υπάρξει ~~απόη~~ ή «μαλακή» λύση ό άγώνας τού λαού μας θά άκολουθήσει τό δρόμο του. Σήμερα ακόμα ένα μεγάλο τμήμα τού ελληνικού λαού ξεκαλοουθεϊ νά πιστεύει και νά ελπίζει στην «όμαλή» διευθέτηση τής εσωτερικής μας κρίσης. Έπομένως ή παραπέρα ανάπτυξη τού άντασιαστικού μας κινήματος συνδέεται άμεσα μέ τήν εγκατάλειψη από τόν ελληνικό λαό, αυτής τής ατακατίας και ή μετάθεση τού συνόλου τών ελπίδων τού έπάνω στις δικές του δυνάμεις/Δια-

Μέ άλλα λόγια είναι φανερό ότι ή εσωτερική μας κατάσταση θά μπει γρήγορα σέ μιά κρίσιμη φάση, ενώ ήμεις δέν είμαστε έτοιμοι αυτή τή στιγμή νά άνταποκριθούμε στά αύξημένα και πολύπλοκα ιστορικά καθήκοντα πού μάς περιμένουν.

Επιστολή σ' Κ. ΚΑΒΑΝΑΝΛΗ

Χειρόγραφο 69

Το πρόβλημα πώς συνιστά ο στρατός και
 ή καθορισμό πώς είναι.

και τί σημασία πού ήμ άποστολή της. Έπιτρέψτε μου όμως νά διατυπώσω σήμερα, δύο και πλέον μήνες μετά τήν άπουσία κάποιας άνταπόκρισης από μέρους τών άξιωματικών και τού στρατού πρός τήν Εκκλησίαν σας, άπουσία βεβαίως πού πιστεύω θά όφείλεται στις ιδιόμορφες δυσκολίες εντός τού στρατού, τήν παρατήρηση ότι ή Εκκλησίαν σας έκείνη έπαιξε από κάποια στενότητα και περιόριζε τήν έκταση τών δυνάμεων πού θά μπορούσαν νά πάρουν μέρος στην προσπάθεια αυτή και κατά κάποιο τρόπο παραγύριζε τήν άποφασιστική σημασία και τήν ιδιαίτερη βαρότητα και άποτελεσματικότητα πού έχει ή συμμετοχή τών εφύτερων λαϊκών στρωμάτων σ' έναν άγώνα γιά τήν κατάλυση μιάς άδίστακτης τυραννίας. Και θέλω νά πιστέψετε, Κε Πρόεδρε, ότι ή παρατήρησή μου αυτή δέν πηγάζει από τή γενικότερη φιλοσοφική και κοσμοθεωρητική διάσταση και νοοτροπία πού υπάρχει μεταξύ έθνών και ήθών, αλλά είναι τό διδάγμα τής ιστορίας όλων τών λαών και όλων τών εποχών. Ουδέποτε τυραννία στηρίζομένη σέ σόματα προκτωμένων και καλοστημένους μηχανισμούς καταπίεσης και έκφοβισμού καταλύθηκε από αντίπαλους μηχανισμούς τής ίδιας στενότητας και χωρίς τήν εφύτερση λαϊκή άποστήριξη. Μόνον ένα έθνός λαϊκό κίνημα μέ τίς ανεξάντητες πηγές δόνησης τού λαού, μέ τό ύψηλό πνεύμα τής αυτοθυσίας και τού ήρωισμού πού χαρακτηρίζει τό λαό, πού δοκιμάζει στό «πειτό» του τίς συνέπειες τής τυραννίας και πού ταυτίζεται μέ τό έθνος και συνεδηματοει βαρύτερα τίς ιστορικές έπιταγές είναι σέ θέση νά δημιουργήσει έναν άσφακτικό κλωό γύρω από τήν κλίμα τών τυράννων και είναι ικανό νά διεξαγάγει έναν άγώνα χωρίς ταλαντεύσεις και χωρίς φειδώ γιά θυσίες μέχρι τήν τελική νίκη. 'Απ' αυτό τό ίδιο τό διδάγμα τής ιστορίας, πηγάζει και μιά ακόμα παρατήρηση έπί τού κεκμένου τών δηλώσεών σας. 'Αφορά τό σημείο πού αναφέρεται στή μετά τήν έκδίωξη τής δικτατορίας μεταβιτική περίοδο, μιάς μέ έννοχημένη δικαιοδοσία διακυβέρνησης τής χώρας. Χωρίς τήν έλάχιστη διάθεση κριτικής ή διατύπωσης δυσπιστίας γιά τίς επιδιώξεις σας θά ήθελα νά σας έπισημάνω τόν κίνδυνο πού υπάρχει, ή διατύπωση αυτή τών δηλώσεών σας, νά δημιουργήσει σ' ένα όρισμένο τμήμα τού λαού τό φόβο, ότι πρόκειται γιά μιά σγκυκαλυμένη επιδίωξη ύποκατάστασης τής σημερινής δικτατορίας μέ ένα άλλο παρόμοιας φύσης

Για να αναποδογυρίσει όρθό ο' αυτό τό βασικό αίτημα της ζωής μ' και για να φανεί άνευταί το λάθος μας πρέπει να παραμυθιστού όσ φασιστικά αυτά τό όφθαλμοί και ζωοπάδη του μας χαφίζουν και να πρ βάλουμε άποικιστικά αυτά τό μεγάλα και ούσιαστικά του μας ένόμια: "Όπως είναι ή άπελευθέρωση του λαού μας από την τυραννία. Η άπλε θέματα όλων των λαών και όλων των έργαζομένων από τό δειπά τό 1 περιουσία και της Ρωσσίας.

και ή ήν περιουσία του διερχόμενου... ή όρθωση του λαού από τις γραμμές του ΠΑΜ, του όλοιο δά άποτελεί και τη συζουκομαία. Έτσι όλες οι άντιτασιακές δυνάμεις της Άριστοφίας, που σήμερα είναι διώκομενες και συχνά άτυχομαίνες, θα έννοθούν κάτω από τη νέα κοινή καθοδήγηση και θα όδηγήσουν γρήγορα τό άντιτασιακό μας πένταμ οι κοινότητες της.

Επισημ. ο' Κ. Καραβόλας Η
Χαραβόλας Η
και ήν περιουσία του διερχόμενου...
Η Καραβόλας Η
και ήν περιουσία του διερχόμενου...

να διαλυθούν οι τυχόν υπάρχοντες φάβες και έξουσιασμοί οι διαδίδεις άρνησιες τοποθεσιες. Πιστεύω όμώδαντα ότι ή καθρησις και ή διακρίση ενός καθαρού στόχου στη βάση λ.χ. από τίθειν στην πρόσφατη διακρίση σφράς αντιστασιακών άνθρώπων και πολιτικών και άλλων προσηκιστιών της χώρας μας, όλων των άπαχόσεων, από να όλοιαί τους πάθος του λαού μας και να σηματοδοτήν την όδία μιας σύμφωνης με τό πνεύμα της σημερινής ζωής δημοκρατικής λειτουργίας, θα άποτελεί την καλύτερη έκφραση της άσπαστης δημοκρατίας του έθνους και την άποικιστικότερη παραδητική δύναμη στον έθνομα του λαού για την κατάλυση της δικτατορίας.

Κα Πρόεδρε,

Άντιλαμβάνομαι, βέβαια, τους βαθύτατους λόγους που αύξόθησαν στην περιουσία σου, τους άριστοφιασμούς και τό στρατόμα μου, πρόσληψη σου για μία ενεργητική όρθωση κατά της χυόντας των αντιστασιακών και κινουότων του δικτατορίας σου; να άπευθυνθείτε προς τα εύχρηστα στρατόμα του λαού. Έκπρόκειται μου όπως να μη σημασιολογώ τους φάβους σου αυτούς. Ό λαός άπιδόξε, και' άναλύεται, πόσα όφθαλμ ή συνείδηση εθόνος έχει και με πόση άφρόνητα άντιμετώπιση στην κάθε ίσορροπία στιγμή της πορείας του έθνους, τό κρίσιμα έθνοκά προβλήματα. Σήμερα μάλιστα, πλατισμένος με την όδονηρή κείρα του προφάτου παρελθόντος και ήλατισμένος με έξαιρετική πολιτική αίσθηση, είναι έτοιμος να άγωνισθεί για την άποικιστική του όμολογ δημοκρατικού βίου στη χώρα μας και είναι οι δόση να καταχρησάει την όμολογία και την ευθύτητα ή δημοκρατικής του λειτουργίας έναντιόν κάθε άδικιας έκπρωσης, άρνη να έχει πρό αυτού ένα πρόφραμα από να σηματοδοτή, με κοινότητα άπογεια, τους πάθους του και να έγγυόται τον αεθισμό των βασικών του δικαιοματιών και συμφερόντων. Από της πρόσθε στιγμής, Κα Πρόεδρε, έξίτημα την ήλιότερη βαρύντα των όμολογίας σου και την άποικιστική σημασία, την όδία είναι άνατόν να έχουν στον δλο άφθαί του λαού για την

κατασκέασμα ή να δώσει την άφορη (πράγμα που συνέβη κι' άλλς δυος πληροφόρηθηκα) για άρνητικές κριτικές που θα σέπαζαν την θετική οδία των δηλώσεών σας, αντίδρασης που πράγματι θα ζημίοναν την όλη υπόθεση του αντιδικτατορικού αγώνα και θα μείωναν τις προϋποθέσεις για την εφύτερη δυνατή συμπράταξη.

μου να σάς υπογραμμίσω την αναγκαιότητα μιιάς πληρότερης σαφήνειας στη διατύπωση του και μιιάς καθαρής διακήρυξης, σέ άδρές γραμμές, της μορφής και του περιεχομένου της μεταβατικής αυτής διακυβέρνησης, ώστε να διαλυθούν οι τυχόν υπάρχοντες φόβοι και έξουδετερωθούν οι διαθίσεις άρνητικής τοποθέτησός.

Ο λαός απέδειξε, κατ' επανάληψη, τόσο ύψηλή συνείδηση εθόνος έχει και μέ πόση ώριμότητα αντιμετώπισης στην κάθε ιστορική στιγμή της πορείας του έθνους, τά κρίσιμα εθνικά προβλήματα. Σήμερα μάλιστα, κλοντισμένοι με την όδυνηρή πείρα του προσάτου παρελθόντος και έξουλισμένοι με έξαιρετική πολιτική αίσθηση, είναι έτοιμοι να άγονισθεί για την άποκατάσταση του όμαλού δημοκρατικού βίου στην χώρα μας και είναι σέ θέση να κατοχυρώσει την όμαλότητα και την εύρυθμία της δημοκρατικής του λειτουργίας εναντίον κάθε άπόπειρας έκτροπής, άρκει να έχει πρό αυτό έννι πρόγραμμα που να σηματοκινώνει, με κρυστάλλινη διαύγεια, τους πόθους του και να έγρύεται τόν σεβασμό των βασικών του δικαιωμάτων και συμφερότων.

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Κυριαρχία τῶν ούτιανθρώπων

Μέ άλλα λόγια δέν ύ-
πάχει τίποτα τό ανθρώπινο στην συμπεριφορά του σκληρού πτηνά που σχεδιάζει
την σύγχρονη πολιτική των ΗΠΑ. Και αυτό είναι ένα νέο στοιχείο, δηλαδή ή γέννη-
ση και κυριαρχία του άντιανθρώπου, που έξουλισμένοι με μιιά φανταστικά
καταστρεπτική δύναμη κρημάει πάνω άπό τά κεφάλια μας την φρικτότερη άπειλή
που γνώρισε, ως τά σήμερα, ή ανθρωπότητα: τόν θερμοκηφηνικό θάνατο! Και τό
στοιχείο αυτό γέννησε απόματα μέσα σ' άλλος τούς λαούς μιιά κοινοβύργια ψυχολο-
γία, την ψυχολογία του δέους.

Η Ισορροπία τῶν τριών

άνεξάρτητα από τις υφινές διαφορές που χαρακτηρίζουν
τά κοινωνικά συστήματα των ΗΠΑ και της Σοβιετικής Ένωσης, οι ήγεσιές αυτών
των δύο υπερδυνάμεων είναι έξ' ίσου δέσμιες της άπέραντης δύναμής τους και των
τρομακτικών ιστορικών τους εθύνων. Και είναι διαντών, απρωγμένες άπό τά ίδια
αίτια να διαμορφώνουν μιιά κοινή στάση, κοινή συμπεριφορά, κοινά μέσα για την ό-
λαποίηση της πολιτικής τους.

Έτσι φθάσαμε στο άδιέξοδο. Στην ισορροπία του τριόμου που επιβάλλει τόν άμει-
λικτο νόμο της ελάνω στην έλοχή μας.

Δικτατορία
του Προλεταριάτου (και Η Ναζιστική Γερμανία)

... Γιατί η δικτατορία του προλεταριάτου σημαίνει ακριβώς την εξασφάλιση της παλλαϊκής εξουσίας, τότε πού ο λαός μιλά ο ίδιος λόγος; να έχει την ανάγκη ειδικών εκπροσώπων, πού να σκέφτονται, να μιλούν και να δραούν για λογαριασμό του! Αδύτη την παλλαϊκή εξουσία μονάχα ο σοσιαλισμός μπορεί να την εξασφαλίσει, γιατί μονάχα αυτός δημιουργεί τις απαραίτητες υλικές και κοινωνικές προϋποθέσεις και οργανώνει τις σχέσεις τις οσιαστικά, ιούττες μεταξύ όλων των ανθρώπων, με την οριστική κατάργηση της εκμετάλλευσης του ανθρώπου από τον άνθρωπο. Αυτό είναι ο ιστορικός ρόλος πού έχουν έλαμψε οι κομμουνιστές: Η υπέρτατη απέλευθερωση του ανθρώπου, διά μέσου της ανώτερης δημοκρατικής διακυβέρνησης, πού είναι η παλλαϊκή εξουσία.

... Ιστορικός προορισμός του σοσιαλισμού είναι ακριβώς αυτός: να προετοιμάσει το άτομο — από κάθε άποψη — ώστε απέλευθερωμένο, εξοπλισμένο και έρωμο να μπορέσει ν' άνεψει στην έπιφάνεια της κοινωνικής και γενικότερα της έθνικής και διεθνιστικής εθθόνης.

Η ελευθερία ως έκφραση

12. Πώς μπορούμε να μετρήσουμε τις βαθμίδες άνδου του ατόμου από τά βάση της δουλείας έως τις φωτεινές έπιφάνεις της ελευθερίας; Κάθε βαθμίδα αντιστοιχεί πρός κάποιον βαθμό δυνατότητας: στο να εκφράζεται ελεύθερα. Είς τά βάση η ελευθερία τροφής, εργασίας, παιδείας κ.λπ., μειώνει τις δυνατότητες της ελευθερίας έκφρασης του ατόμου και πολλές φορές την φθάνει έως τό μηδέν. Είς τά ύψη, ο ελεύθερος κοινωνικά πολίτης, ο άνεπτυξιμένος πνευματικά και πολιτιστικά, έχει κάθε

δυνατότητα (άλλά και εθθόνη) γιά να εκφραστεί ελεύθερα. "Όστε ολόκληρη η διαδικασία της εφαρμογής του σοσιαλισμού σε μιιά χώρα, μπορούμε να πούμε ότι αποβλέπει βασικά στην οδσιαστική κατάκτηση της ελευθερίας της έκφρασης γιά όλους άνεξάρτητα τούς πολίτες της χώρας αυτής, θεμελιωμένη επάνω στην κατάκτηση της οικονομικής ελευθερίας.

Ναζιστική καταπίεση ως εθθόνη

... πώς θα πρέπει να είναι ο αληθινός χαρακτήρας του κράτους της παλλαϊκής εξουσίας: Η παροχή οδσιαστικών δυνατοτήτων γιά ελεύθερη έκφραση από τό σύνολο των πολιτών. Πού σημαίνει ότι όλοι θα μπορούν και θα πρέπει να έχουν τις ανεθθόνες άποψεις τους, τόσο σε σχέση με τόν κλάδο τους, όσο και σε σχέση με τά «κοινά», μαζί με τις αντικειμενικές δυνατότητες να τις άναντίστοον ελεύθερα μπροστά στην κοινότητα. Πώς όμως θα άνιυνθεί τό σοσιαλιστικό καθεστώς μπροστά στις οργανωμένες έπιθθσεις του ταξικού έχθρου, πού, άσφαλώς, θα εκμεταλλευθεί αυτές τις ελευθερίες γιά να εκσφενδονίσει τά φασιστικά βέλη του; Νομίζω ότι η καλύτερη άμυνα μπροστά σ' αυτές τις έπιθθσεις δέν μπορεί να είναι παρά ή ίδια η παλλαϊκή εξουσία, δηλαδή ή έπίγνωση από την συντηρητική πλειοψηφία του λαού ότι είναι πραγματικά ελεύθερος, κυρίαρχος και υπέθθνος, όποτε όσο πού δυνατά άκουστεί ή έθθρική φωνή, τόσο πιά άποικιστική θα γίνεται ή παραφρονία της μέσα στη γενική συμφωνία, πού ενόηει γύρω από τις κοινές κατακτήσεις τόν απέλευθερωμένο λαό. "Όστε ή ψυχή του σοσιαλιστικού καθεστώτος, είναι ή παλλαϊκή κατάκτηση της εθθόνης του άποικιστείς και της ελευθερίας του εκφράζεσθαι. Γεγονός πού συνεπάγεται μιιά άνευ προσηγομίας άνθηση όλων τόν κλάδων της ανθρώπινης σκέψης, έκφρασης και δραστηριότητας. Οι κομμουνιστές, προτιπούν έδελοντές μόχθου και θυσιών, βοηθούν δραστήρια, ώστε ή έπιστήμη, ή φιλοσοφία, ή τέχνη, ή πολιτική και ή οικονομία, να πλουτίζονται συνεχώς από την ενεργητική συμμετοχή και συνεισφορά όλων τόν πολιτών. Κανείς πλέον δέν μπορεί να μιλήσει έξ όνόματος του λαού, γιατί ο λαός έχει άποικτείς επί τέλους την δυνατότητα να άποικιστεί, να εκφράζεται και να δρά ο ίδιος γιά λογαριασμό δικού του, χωρίς μεσολαβητές.

Ὁ Δογματικὸς Γραφειοκρατικὸς

...α; Ὁ μεγαλύτερος ἐξ-
θρὸς τοῦ σύγχρονου σοσιαλισμοῦ: ὁ δογματικὸς γραφειοκρατικὸς ἢ γραφειοκρατι-

κὸς δογματισμὸς! Μὲ βάση ἕνα κεντρικὸ μηχανισμὸ διακυβέρνησης καὶ γύρω του ἄλλους μικρότερους μηχανισμοὺς διακυβέρνησης. Σάν ἕνας ἥλιος μὲ δορυφόρους ποὺ ὁ καθένας ἔχει τοὺς δικούς του δορυφόρους καὶ οὔτε κατ' ἐξῆς, ὁ γραφειοκρατικὸς δογματισμὸς στηρίζεται στὸ μηχανισμὸ τῶν μηχανισμῶν! Τὸ κέντρο τῆς ἐξουσίας, τὸ κόμμα, συγκρατῶναι ὅλες τὶς ἐξουσίες ποὺ διοχετεύονται ἀπὸ χίλιες κατευθύνσεις πρὸς τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο καὶ τελικὰ στὸν Γενικὸ Γραμματέα ἢ Πρόεδρο ποὺ ἐπιχωρίζεται τὸ σ ὄ ν ο λ ο τῶν ἐθνῶν. Ἐάν, βεβαίως, τὸ Κόμμα εἶχε τὴ δυνατότητα μᾶς συνεχοῦς ἀνανέωσης, ποὺ θὰ ἐρχόταν σάν ἀποτέλεσμα διαρκoῦς δημοκρατικῆς ζήτησης (ὄχι μόνον στὰ κομματικὰ πλαίσια, ἀλλὰ μέσα σὲ ὅλο τὸ λαὸ), τότε θὲ ὑπῆρχε τοῦλάχιστον ἡ ἀπαραίτητη ἀσφαλιστικὴ δικλίδα, κάθε φορά ποὺ ἡ ἐπαρῆνερωτικὴ φέρτιση ἐθνῶν θὰ κορόαζε ἢ ἀκόμα θὰ παρεμόρφωνε κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς μῖαν ὅποια ἡγεσία μὲ τὶς ἀναπόφευκτες ἀνθρώπινες ἀτέλειες - ἀδυναμίες καὶ τὶς, ἀποσθήματα, περιορισμένους ἀνθρώπινες δυνατότητες (βλέπε περιόδους προσωπολατρίας). Τί μᾶς διδάσκει, ὅμως, ἡ πρακτικὴ τῶν τελευταίων χρόνων; Σὲ δια ἀνεξάρτητα τὰ Κ.Κ. καὶ ἰδιαίτερα σ' αὐτὰ ποὺ κατέχουν τὴν ἐξουσία, δὲν ὑπάρχει τακτικὴ καὶ ἡμερῶν ἀνανέωση τῆς ἡγετικῆς ὁμάδας. Οἱ ἡγέτες καὶ οἱ ὁμάδες τους μένουν στὸ πηλόδι — δηλαδή ἐπιχωρίζονται τὸ σ ὄ ν ο λ ο τῶν ἐθνῶν — γιὰ πολλὲς δεκαετίες. Ἀηλαδή, γιὰ πολλὲς δεκαετίες τὸ κόμμα, οὐσιαστικά, παγώνει. Μιὰς καὶ κάθε ἀλλαγὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει οὐσιαστικὴ σημασία, παρὰ μόνον ἂν μπορεῖ νὰ ἐκφραστεῖ καὶ πού, τελικὰ, διαμορφώνεται καὶ χαράζεται ἡ γενικὴ γραμμὴ, δηλαδή στὴν ἡγεσία. Ἀπὴ ἡ στασιμότητα τῆς κορυφῆς, πιεζεὶ ἀλόκληρο τὸ κόμμα καὶ μεταβάλλει, τελικὰ, σὲ πλαίσιο ἑναν ἀπὸ μηχανισμὸ — καὶ εἰδικὰ ἕνα γραφειοκρατικὸ μηχανισμὸ — ποὺ ἀπὸ καὶ καὶ πέρα ἀσπεῖ τὴν ἐξουσία μὲ τὴ βοήθειαν ἄλλων γραφειοκρατικῶν μηχανισμῶν.

● Ἡ ἐπιμονὴ στὸ Δογματισμὸ, στὴν τήρηση τοῦ γράμματος καὶ ὄχι τοῦ πνεύματος τῆς μαρξιστικῆς - λενινιστικῆς σκέψης, ἐξασφαλίζει τὴν ἀδιατάρακτη κυριαρχία τῆς γραφειοκρατίας, διὰ μέσου τῆς ὁποίας τελικὰ ἡ ἡγετικὴ ὁμάδα ἀσπεῖ τὴν ἐξουσία. Ὅμως τὸ κόμμα καὶ ἡ ἡγετικὴ ὁμάδα μοροδὸν, σὲ τελευταία ἀνάλυση, νὰ παίρουν μᾶς σειρά μέτρα πολιτικῶ, κοινωνικῶ καὶ οικονομικῶ χαρακτηριστὰ, μῦτα στὰ πλαίσια τῆς σοσιαλιστικοποίησης τῆς χώρας. Δὲν μποροῦν ὅμως σὲ καμμιά περίπτωση νὰ δώσουν σ' αὐτὰ τὰ μέτρα τὸ ἀληθινὸ τους περιεχόμενο καὶ χαρακτηριστὰ δίχως τὴν ἐνεργητικὴ, πρωτοβουλιακὰ ἐλεύθερη καὶ, κυρίως, ὑπεύθυνη συμμετοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ λαοῦ. Λίχως, δηλαδή, τὸ σύνολο τῶν ἐθνῶν νὰ φύγει ἀπὸ τὸν Ἔνα ἢ τοὺς ἐλάχιστους καὶ ν' ἀνομιετῆσει οὐσιαστικά στὸ σύνολο τοῦ λαοῦ. Ὅμως αὐτὴ ἡ ἀνισομερὴ ἀνάπτυξη ἀνάμεσα στὴ ραγδαία οικονομικοτεχνικὴ οἰκονομία τῶν Σοσιαλισμῶ καὶ τὴν ἀναχρονιστικὴ μεθοδολογία διακυβέρνησης μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνάδειξη τοῦ «πλαισίου», δίχως τὴν παράλληλη ἀνάπτυξη τοῦ «περιχομένου», ἀποθετεῖ μᾶς καινοφρονα βασική ἀντίθεση, μέσα σὲ ὅλες τὶς σοσιαλιστικὲς χώρες, ποὺ, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ οδηγήσει — κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Τσεχοσλοβακίας — στὶς ἀναπόφευκτες συγκρούσεις καὶ λύσεις. Δηλαδή, στὴν ἐκμηδένιση τοῦ γραφειοκρατικῶ δογματισμοῦ, τὴν ἀνανέωση τοῦ κόμματος καὶ τὴν πρωτομαμία γιὰ τὴν ἀνάληψη τῆς παλλαϊκῆς εὐθύνης μέσα σ' ἕνα παλλαϊκὸ κράτος, ὅπου ὁ λαὸς θὰ ἀσπεῖ τὴν ἐξουσία σὲ ὅλη τὴν κλίμακα καὶ σὲ ὅλες τὶς μορφές.

Οργανισμός (1934) Οργανισμός

Μουσ. Λένιν. Τόμ 2.

2. "Η άσκηση και ο στίβος" είναι συλλογή από τα κείμενα του Λένιν, τα οποία καταγράφηκαν από την Άρμεν Σαφίροβνα βιβλιοθήκη του Λένιν. (Λένιν, στο βιβλ.)

15. "Ο δογματικός γραφειοκρατισμός" συνδέεται με την Σταλινική περίοδο άσκησης. Είναι δημοσίευσή της. Στο θέμα του πραγματωσθήσαν ελες οι έσρατες από το θέμα του Ακτιονιστή Συγγράματος σάν μεθοδολογία και σάν κρήνη, δημοσίευσή εν κλαίση (τοίς μηχανισμός) γάν την έσρασή της λανθασμένη γραμμής στής της περιόδου. Τό 206 Συνέδριο έλεγε εν ιστορικά άθροος εν έτι αίτιοστικά τά λάθη του περιόδου. Γνώριμος εν Σταλινική μεθολογία. Τά χρόνια από έσκαθόθροον, έως, άπόδειξεν ότι τά χειροσργια νωστέρι δέν έστειν από βίβλος του κυβερνώματος. Δέν έδρετε τον μηχανισμό των μηχανισμών! "Ο δογματικός γραφειοκρατισμός έξελικουθεί εν δεσπάζει τόσο μέση στή Σοβιετική Ένωσή, όσο και εν όλα σκεδόν τά έλλα σοσιαλιστικά κρήνη και εν όλα σκεδόν τά Κ.Κ. του κόσμου! Τό κόμμα διατηρεί την μετριοσική του έσθήτη! Οι έσρατικές έμάδες κομμουνιστών άδισταύρησες στην κομμή έπιμνήσμενες πάντοτε τό στίβλο των εδώνων. Μέση στο κόμμα και φυσικά, μέση στο κράτος.

16. Στο μεταξύ γόρω μας εν πάντα ούί! "Η έπανάσταση στο μέση κλασικισμών και ένταξήσας, έχει άσχημα τραυματικά εν μέση δυο των δυνατότητων γάν την έσραση εν έσθραση των πολιτικών γεγονότων από τό στίβλο των κομμουνιστών έμάδων. "Τό διαίτερα τά μέλη των Κ.Κ. κρήνη εν έξουν έπιμνήσμενες άσχημώ πολιτικά κρητήρια, εν σκεπθεί κωνές την απερίσθη με την έσραση έξελικουσιν τά πολιτικά κρητήρια μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και τό κλήθος των κρητικών άνολόθων από γόρω στο ραδιόφωνο - τηλεόραση - τόσο και έσδοσες γίνονται κήμη των μπρόλον μελών. "Ο σύγγρονος κομμουνιστής, είτε είναι έργατής, είτε είναι δικαστήριμος, έχει πολύ περισσότερο κρητήρια εν προσέτα στο κόμμα του οι σκήνη με τό καλύτερο κομματικά μέλη. "Από την έσραση στή, δέν οι μηχανισμοί των Κ.Κ. έπτερον εν ληρθεί έσ΄ έσρη ένεργητικά ελε στή ή σσσοσασμένη κρήνη των μελών τους, τότε θα σήμη εν κώνωμε με έσδοσες και την λευκιστική άσραση κομμουνιστών όργανισμής, διαγρός εν άντιεστιασίων, εν άνάλουον και εν κρήνη με τρόπο κρητήρια και δημοσργια έλε τά πολιτικά κρητήρια της έσραση μας. "Ετε σίνα άδίνονται στην παρεσθημα σσσοσαστική και στην κρήνησες πολιτική μέση οι σκήνη κρήνη. "Ετε στο γόρω εν έσραση εν της φιλοσοφίας. "Ετε στή κρήνη της ελκυσίας, της έπισθήης και της κήνης. "Μέ έλλα λόγια, τά Κ.Κ. θα έσραση εν είναι οι έλες της κήνης φωνήεντες έσραση κρητήριας. "Όχι μόνο στην σοσσοσαστική κρήνη. "Άλλά οι έλες τις σκήνης της άνθρωπίνης σκήνης και δραστηριότησας. "Μέ άνοσχυούς έσρασησες — με τη σκήνη όρθώνουση μπροστά οι έλες τά σύγγρονα φιλοσοφικά, έπιμνήσμενα και κρητήρια κρήνησες — κρήνη φωνήεντες το μη κομμουνισμής μέση οι έλες της κρήνης της κήνης, βόλκωντος πάνω εν έλα, σάν κρήνη της σκήνης και της κήνης τους εν άνθρώπινο κρητήρια. "Ετε άνοσχυτικά, άλλα ελκυσία, άκρήνη και μέση στην κρητήριασες κρήνησες τους. "Τότε, εν σκήνη της κρητήριασες, οι κομμουνιστές θα έσραση σκήνησες μέση οι έλες κρητήριασες και τίμησες άνθρώπων. "Τό στίβλο της κρήνης, οι κρήνησες, οι κρήνησες, δέν σκήνησες, άνοσχυώς, κρήνη τέτοι. "Κόμμα έπδοσες οι δογματικός, γραφειοκρατισμός, από έξελικουθεί εν βόλκωντες την σκήνησες του, έτε μόνο πάνω στούς κομμουνιστές από έξελικουθενών εν ένα σκήνησες της Σοβιετικής Ένωσής, άλλα κρήνη και στούς σκήνησες κομμουνιστές της άντιπόλους (Κινέζοι κλη.).

ὁ ρόλος τῶς Κ.Κ.

τῆς χώρας φρενείς ἐστὶς προτοπορίας. Ὅχι μόνον στὸν κοινωνικοπολιτικὸν τομεᾶ. Ἀλλὰ σὲ ὅλες τῆς σφαίρας τῆς ἀνθρώπινης σκέψης καὶ δραστηριότητος. Μὲ ἀνοικτά, ἐπιστημονικὰ καὶ αἰσθητικὰ σέματα — κύριοι φορεῖς τοῦ μὴ κοινόφρονον μῆσα σὲ ὄλους τοὺς κλάδους τῆς ζωῆς, βάζοντας πανοῦξ' ὅλα, σάν κέντρο τῆς σκέψης καὶ τῆς δράσεως τῶν ἀνθρώπων παράγοντα, ὄχι ἑσπερωτικά, ἀλλὰ οὐσιαστικῶς, οἱ κομμουνιστῆς δὲ ἐπαινοῦν οὐνορα μαζὶ τοὺς ὄλους τοὺς ζωντανούς καὶ τίμους ἀνθρώπους. Τὸ σύνολο τῆς γλοίας, σὲ κάθε χώρα.

ὁ δογματιστὴς *Εὐασίος*
καὶ Τάχης

Ἡ ὀδηγητικὴ ἀποστολὴ τῆς Κ.Κ. δὲ ἐπαινοῦν οὐνορα μαζὶ τοὺς ὄλους τοὺς ζωντανούς καὶ τίμους ἀνθρώπους. Τὸ σύνολο τῆς γλοίας, σὲ κάθε χώρα. Ἡ ἐπιθετικὴ ἀποστολὴ τῆς Κ.Κ. δὲ ἐπαινοῦν οὐνορα μαζὶ τοὺς ὄλους τοὺς ζωντανούς καὶ τίμους ἀνθρώπους. Τὸ σύνολο τῆς γλοίας, σὲ κάθε χώρα. Ἡ ἐπιθετικὴ ἀποστολὴ τῆς Κ.Κ. δὲ ἐπαινοῦν οὐνορα μαζὶ τοὺς ὄλους τοὺς ζωντανούς καὶ τίμους ἀνθρώπους. Τὸ σύνολο τῆς γλοίας, σὲ κάθε χώρα.

ὁ ἱστορικιστὴς
ὁ ρόλος τῶς Κ.Κ.

ὁ ρόλος τῶς Κ.Κ.

δὲν εἶναι μόνον μὴ καθαρὴ στρατιωτικὴ δυνάμη χρίσεως καὶ, γενικώτερα, ἑνας τερατώδης μηχανισμὸς γιὰ πολιτικὴ, οἰκονομικὴ καὶ ἀστυνομικὴ καταπίεση, ἀλλὰ ἀπόσο ποῦ ἔχει στή διάθεσιν του καθὼς καὶ ἡ μεγάλη πείρα ποῦ ἔχει σσοσορῆσει, τὸν καθιστοῦν τρομερὰ ἐπικίνδυνον ἀντίπαλον. Ἄς μὴν ξεχνῶμε δτι ὁ ἱμπεριαλισμὸς ἔχει ἀόκητη μαζὶ του ἕναν πολὺτιμο σῆμαχο: εἶναι οἱ βαθιὰ ριζωμένες συνήθειες μῆσα σὲ κάθε ἄτομο, συντηρούμενες ἀπὸ ἕναν καταλιματωμένον μηχανισμὸν προπαγάνδας. Ἡ ἱστορικὰ ἀναγκαία διεξοδος ἀπὸ τὸ σημερινὸ ἀδιέξοδο, εἶναι ἀπὸ τὸ ποῦ περνᾷ ἐκάνω ἀπὸ τὴν ἰδεολογία τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Ἀπὸ τὸ ποῦ δὲ σαφῶς οἱ ἐξελίττα τὴν ἱμπεριαλιστικὴν κοσμοθεωρία μὲ ὅλα τῆς τὰ παρακλάδια. Γιατί ἔτσι μόνον δὲ ἀπογεινωθῶν, δὲ ἀπομονωθῶν καὶ τελικὰ δὲ χάσουν τὴν ἐπικίνδυνη δυνάμη τους οἱ ἐπιθετικοὶ ἱμπεριαλιστικοὶ κύκλοι τῆς ἐποχῆς μας. Εἶναι φανερό δτι χωρὶς ἰδεολογικὴ βάση εἶναι ἀδύνατον νὰ στηριχθῆ, ἰδιαίτερα σήμερα, ἀποιαδήποτε πολιτικὴ. Ἡ ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἔχοντας φτάσει στὸ στάδιο τοῦ παροξυσμοῦ, δὲ εἶχε ὀδηγηθῆ ἀσφαλῶς πρὸς μίαν ἀπόλυτη ἰδεολογικὴ ἀπομόνωση ἢ οἱ σοσιαλισμοῦ ἔχε κατορθώσει στὸ μεταξύ νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ γραφειοκρατικοῦ δογματισμοῦ.

51
0 βοφο 22 KK

στα πλαίσια της σοσιαλιστικής της οργάνωσης να δώσουν σ' αυτό τα μέτρα το αληθινό τους περιεχόμενο και χαρακτηρισμό δίχως την ανεργία, ^{αυτά ή γρήγορα} "ελευθερία και, κυρίως, διαπόνηση συμμετοχή από σύνολο" ^{των, δηλαδή, το σύνολο των εθνικών να φύγει από τον "Ε-"}
τη ή τους ελάχιστους και ε' άποικισθεί οριστικά στο σύνολο του λαού. Όμως από τη ή άνοιξη ανάπτυξη άμεση στη ραγδαία οικονομικοτεχνική εισόδωση του Σοσιαλισμού και την αναπροσανατολισμένη μεθόδολογία διακυβέρνησης με αποτέλεσμα την άνοδο της "αίσιας", δίχως την παράλληλη ανάπτυξη του "περιεχομένου", δηλ. δευτ' με κεντρικά βασική αντίθεση, μέσα σε όλες τις σοσιαλιστικές χώρες, από άδηληται — κατά το παράδειγμα της Τσεχοσλοβακίας — στις

πρώτη και δεύτερη

στο το βάρος της στην ομάδα Κολοράντο. Καθημερινά οι ραδιόφωνοι της Ανατολής διαπνεύνουν άφορομοι, ένγεια σ' αυτού; που, όπως είπαμε, σή-
κουν στο το βάρος των άνοιξη στην τελευταία εισροαία και που σημαία από
είναι σε σχέση με τη σημερινή διεθνή κατάσταση. Η Γερμανοκρατία Λογιστική;
έχει μόνο βοηθείς άντικειμενά στη διαπίωση του σημερινού άδειάδου, αλλά άποικι-
λεί πολιτικό στοιχείο της πολιτικής των λαών, αθή της μεγάλης πλεχής της
έποχής μας.

Είναι φανερό ότι εθνική συνέπληξη δεν σημαίνει βιολογική συνέπληξη. Η δε-
σθή άεισηση του συσχετισμού των δυνατών και ή ελληνική (από το παρόν) άνοι-
κειμιακών δυνατοτήτων έχει για τί; δυο κέντρα για να βρούμε δυναμιά από το
άδειάδου, διαμορφώνουν σάν μοναδικά βιώσιμα και βελτιστά την πολιτική της συ-
νέπληξης: άνοιξη από όλα ταπεινά σε τούτολα κατόν. Όπως ή Ιαπωνία

Πρώτη και δεύτερη

Πρώτη και δεύτερη

της Αθής; και φτάνει σ' ένα άποικιστεί σοσιαλιστικό κράτος, έχει την αίσθηση ότι
αργαίνει σε άναρχία και μάλιστα καθυστερημένη Εθνοκρατική έπαρξη. Όταν, όμως,
μείνει λίγο καρό, τότε διαπιστώνει ότι ή είνια αυτή δεν είναι τόσο άποικιστεί ε-
λαιο άνοιξη, αλλά κυρίως καρό μιά άνοιξη άνοιξη. Και άνοιξη,
δεν φέρει, τότε άνοιξη ότι ή άνοιξη αυτή δεν άνοιξη στην Ελλάδα φου-
ριτών και σάχρονον έπαρξη μισά στη χώρα αυτή, αλλά ότι είναι κροίον της
Γενική; Γρομιάς, που διαμορφώνεται και άνοιξη από το Κέντρο. Που είναι
το Κέντρο αυτό; Το Κράτος, το Κόμμα, τα Συνάδεια, οι Ένώσεις, ή άνοιξη-
ται σελήχη; Όχι. Πρώτα για κάτι καλό — καλό, άνοιξη και έντονα;
αυτάδου. Πρώτα για το κυρίως πνεύμα του δογματικού γραμματισμού,
που σάν άνοιξη άνοιξη τους; πάντες και τα πάντα, έπαρξη; στο τί
του άνοιξη άνοιξη, από τα άνοιξη και τα κείνα, δεξ ή μωταία
και τα άνοιξη, περνώντας μέσα από τα κείνα των κομματικών νιοσιμίων.

22
Ο 'Ιμπεριαλισμός' οδηγεί στην
αντι-ανθρώπινα

... Ποιά είναι το στοιχείο εκείνο που κάνει την ιδεολογία του ιμπεριαλισμού απο-
προσωπική; Εάν αναλύσουμε προσεκτικά τη φράση του, εάν εξετάσουμε όλες τις
και, φυσικά, αν ερευνησουμε τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής, τότε θα κατα-
λήψουμε σε ένα μοναχία στοιχείο γύρω από το οποίο συσσωρεύονται άκτινωτά όλες
και κατευθύνσεις και επιδιώξεις της ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Το στοιχείο αυτό εί-
ναι η ουσιαστική υποδούλωση του ατόμου. Φυσικά η υποδούλωση αυτή παίρνει δύο εί-
δεις δύο μορφές. Ο νόμος της εκμετάλλευσης του ανθρώπου από τον άνθρωπο, ή
ψυχολογία του κέρθους, ή δίψα της συσσώρευσης, ή δουλεία για χαρακτηριστικά που συνθέτουν την
λό τις οικονομικούς κύλους ανάγκη, είναι τα χαρακτηριστικά που συνθέτουν την
αυτή προηγμένες οικονομικά χώρες. Σεις διάλοιπες τα στοιχεία που συνθέτουν την
ανθρώπινη δουλεία είναι άπειρος περισσότερο συντριπτικά. Το άτομο γίνεται δο-
λος της ανάγκης. Ακόμα και δοίλος της πείνας. Προσκαίται για μία γιγαντιαία τρα-
γωδία, σε αντίθεση με τις ουσιαστικές δυνατότητες της εποχής μας για έναν όρι-
στικό εξοικειωμένο των ανθρώπινων σχέσεων σε παγκόσμια κλίμακα. Αποτελέσμα
αυτής της απάνθρωπης και ιστορικά ξεπερασμένης νοστορίας, που όμως πατάει
γερά πάνω στους νόμους της καπιταλιστικής οικονομικής διάρθρωσης της παγκό-
σμιας κοινωνίας, είναι να γίνεται τελικά όλοι οι άνθρωποι αντίανθρώποι.

Η Χρεωκομία της Αντι-Κρίσης

... ο λεγόμενος Δυτικός Κό-
σμος έχει χρεωκοπήσει σάν ιδεολογία και σάν κοσμοθεωρία, που άποσκοπεί να έναρ-
μονίσει τις σχέσεις ανάμεσα σε άτομα και σε έθνη, σε ομάδες ατόμων και ομάδες
έθνων. Και επομένως υπάρχει κ ρ ι σ η. Κρίση ήθικων αξιών. Με αποτέλεσμα να ά-
πειλείται το άτομο, σάν ύλική μονάδα και σάν ήθικη οντότητα. Ο καπιταλισμός έχά-
ρισσε στην ανθρωπότητα πρωτοφανή ύλικά μέσα και γενικότερα δυνατότητες
που άλλισον τον άνθρωπο άποραστικά στών άγάνων του για την κυριαρχία του έ-
πάνω στη φύση. Όμως η ίδια ή μεγάλη δύναμη του, αυτή που δημιούργησε τη δύ-
ξα του, δηλαδή ο τρόπος οργάνωσης της παραγωγής, γίνεται τελικά ή μεγάλη τον
άδυναμία. Γιατί άκριβώς οι όριζοντες που διάνοιξε μπροστά μας είναι τόσο άπείραν-
τοι, που, άναγκαστικά, ξεφεύγουν από τα στενά πλαίσια της ατομικής ιδιοκτησίας
των μέσων παραγωγής. Η επιμονή σε μία ξεπερασμένη ιστορικά σχέση δεν κά-
νει τίποτε άλλο παρά να βάζει φρένο στην παρακάρα εξέλιξη. Η πάση θυσία δια-
τήρηση αυτής της σχέσης οδηγεί στόν έπιθετικό ιμπεριαλισμό, που, καθώς τρέμει
μπροστά στην προσωπική διε μπορεί να χάσει τα προνόμια του επάνω στόν έλεγχο
και στα κέρδη της παραγωγής, δεν διατάζει να σωριάζει γύρω του έρείπια. ...

Σοσιαλισμός και Ελευθερία
ΕΝΝΟΙΕΣ
ΠΡΟΣΩΠΩΝ

... είμαστε αντίθετοι προς τον ιμπερια-
λισμό γιατί πιστεύουμε ότι δεν μπορεί να μας ξεσφαλίζει τόσο την φυσική μας έ-
παρξη (λόγω της μόνιμης άπειλης για πόλεμο, που άποτελεί ένα βασικό τον χαρα-
κτηριστικό), όσο και την ατομική μας έλευθερία. Ο Μάρξ μας έδειξε τον άσφαλη
δρόμο άπ' όπου θα μπορούσαμε να κατακτήσουμε ουσιαστικά την 'Ελευθερία. Εί-
ναι ο δρόμος του Σοσιαλισμού. Έτσι οι έννοιες Σοσιαλισμός και 'Ελευθερία πρέπει
νά είναι — είναι ταυτόσημες.

οι κινήσεις είναι αυτές που είναι αυτές

μίσου αντίθετη ενός κινήσεως οικονομικού πολιτισμού. Τά στοιχεία αντίθε-
 τής στον κλάδο της Παιδείας, της Έκδοσης και του Εκπαιδευτικού στη χώρα αυτή
 είναι έντονα. Ιδιαίτερα η Παιδεία και η γενικότερη άγνοια των νέων, καθώς
 και η άγνοια της δημοκρατικής αρχής, αποτελεί τον κεντρικό άξονα του κεν-
 τρωτικού πολιτισμού. Για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας, το όραμα του κεν-
 τρωτικού πολιτισμού γίνεται πηγή των μεγάλων μαζών. Η συνετής προσαρμογή
 των διεθνιστικών όρατων, ή αρραβώνας του μαρξιστικού ορισμού με την παράλληλη
 εξέλιξη των καταστάσεων του ασπασμού, δημιουργούν τις ιδανικές προϋποθέσεις
 για βαθύτερες συνειδησιακές μεταβολές προς την κατεύθυνση ενός νέου τύπου άν-
 θρώπου. Εάν στον τομέα αυτό δεν έχουμε κατάλληλο ρυθμό με τους άλλους
 λαούς και τις άλλες χώρες. Πρώτον, είναι πολύ άσχετος με το έθνος και
 πραγματικότητα ή κίνηση για κάθε άλλη μία στη διεθνή κοινή του κάθε
 έθνους και γενικά των μαζών. Και δεύτερον στο γεγονός ότι η Σοβιετική Ένωση
 αναπτύσσεται από άσχετη στρατηγική από την ήττα από τον πόλεμο
 κέρδισε, ή επιτυχία, υπερταξική αποτελεί μία μέση αυτή για την είδηση
 των λαών — αυτή, δηλαδή, την ίδια την ήττα του ανθρώπου. Συνεπώς,
 δηλαδή, δύο προβλήματα: ένα πρόβλημα 'Ελευθερίας και ένα πρόβλημα 'Ασφαλεί-
 ας. Ήσαν, ίσως, περισσότερο από όλα έπρεπε διεκδικήσει. Είλω όμως να τονιστεί

Κατά την εξέλιξη της ιστορίας

Επομένως, κάθε πτυχή της οικονομικής, αλλά και της πολιτικής ζωής — μέσα στις
 χώρες του σοσιαλισμού — που αποτελείται χειροκίνητα την ιστορία του Σοσιαλισμού
 σε σχέση με τις οικονομικές ανακαταστάσεις των λαών από το σύνολο των πολιτών,
 αποτελεί θεωρητική ήττα των δυνάμεων του υπερταξικού, δηλαδή δημοκρατικού
 πραγματικού προορισμού για παραπάνω ζωής από τους λαούς, τόσο την
 καταστασιακή χώραν, όσο και των επαναστασιακών χωρών, διανοίγει εύλογες προ-
 σωπικές στο παγκόσμιο έργο της κίνησης. Φυσικά, είναι εύκολο να συμπεράνουμε κατεύ-
 θιση να αντίθετο, δηλαδή κάθε διεκδίκηση από οποιαδήποτε κι αν προέρχεται, περιθώ-
 ρισμού των 'Ελευθεριών, αποτελεί θεωρητική ήττα των δυνάμεων του σοσιαλισμού
 Νά, όμως, από φθόνο οι είσοδο σημεία, ώστε να φερθεί να προέξοιμο από
 και τις άλλες φιλελευθεριακές ή δεδημοκρατιστικές, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να
 χαρακτηριστεί με φιλελευθεριακές ή πρόκοτες του δοτικού φιλελευθερισμού, ή από
 μια άνοικτο πρόκοτες του υπερταξικού. Δεν είναι τάχα από ένα πένθος, αλλά
 και έπαινόνο σημαία; "Ας μην ξεχνάμε, όμως, ότι οι θεμελιωτές του Μαρξισμού
 και των μεγάλων φιλόσοφοι, μεγάλοι διανοητές, μεγάλοι οικονομιστές, από έσχατον

Και εκείνοι που βρίσκονται άγνοια ο...

Και εκείνοι που βρίσκονται άγνοια ο...
 τολύγονται μεταξύ των καταστασιατών, γιατί και οι δύο οι δι — άλλοι για ελπίες
 είναι και άλλοι για λόγους ήθους — είναι έξ ίσου έθνος ενός νέου και θα π-
 βόδες των ανθρώπων. Γιατί ο άνθρωπος σάν διακοσμημένη ήθους άξια κινών.
 και είτε είναι άγνοια να αποτελείται της βίας, είτε είναι (και προσηνώς) άσφα-
 λησα ή έθνος, την βία, είτε τέλος και αν άλλος άγνοια τη βία.

Το αρθρο ως φασίς

.../Πούος, όμως, είναι ο βα-
ύτερος χαρακτήρας αυτής της πάλης; 'Εκείνος, νομίζω, που θα βγάλει στην επι-
φάνεια και θα αντιπαραθέσει τούς πυρήνες των δύο αντιμεταχόμενων ιδεολογιών. "Αν
σύμφωνα με δσα προηγήθησαν, καταλήξουμε στη διαπίστωση ότι ο σκληρός πυρήνας
τού ιμπεριαλισμού είναι ο οδσιαστικός περιορισμός της ανθρώπινης ελευθερίας και
ό αντίστοιχος πυρήνας του σοσιαλισμού είναι η οδσιαστική εξασφάλιση της ανθρώ-
πινης ελευθερίας, τότε γίνεται φανερό ότι η κρίση, η άποφασιστική πάλη θα γίνει
γύρω από ένα και μόνο πρόβλημα: τó πρόβλημα της 'Ελευθερίας. "Ο-
μως δέν φτάνει νά ξεσκεπάσουμε μονάχα τίς οργανικές αδυναμίες του ιμπεριαλισμού.
Πρέπει συγχρόνως νά προβάλλουμε τήν οργανική οδσία του σοσιαλισμού, δηλαδή
τήν διαρκή διαδικασία τής αληθινής ελευθερίας. Νά προβάλ-
λουμε τίς συγκεκριμένες μας κατακτήσεις επάνω σ' αυτόν τόν τομέα. Τότε μόνο μπο-
ρούμε νά πούμε ότι δίνουμε σωστά τήν ιδεολογική μας μάχη, που όπως είδαμε απο-
τελεί τó μοναδικό μέσον γιά νά αποβληθεί ιδεολογικά και πολιτικά ο ιμπεριαλισμός."

.../οι θεμελιωτές του Μαρξισμού
έπληρξαν μεγάλοι φιλόσοφοι, μεγάλοι διανοητές, μεγάλοι οδμιανιστές, που έδειξαν
μέ άπερρητη αγάπη επάνω από τόν άνθρωπο και τή μοίρα του και που θέλησαν νά
τόν κάνουν κυρίαρχο και πλάστη τής μοίρας του, δηλαδή νά τόν καταστήσουν 'Ελεύ-
θερο!

'Ο ίδιος ο ιμπεριαλισμός κινείται νομιτελευτικά πρós τήν κατεύθυνση τής ιδεολο-
γικής του αποσύνθεσης. "Όλο και πιο δύσκολα κατορθώνει νά κανοφλάσει — κά-
τω από κενές φράσεις — τήν άρπακτική του φέση. "Όμως, στό Βιετνάμ, έποχρε-
ώθηκε νά πετάξει τó προσωπείο. Γεγονός που είχε σαν αποτέλεσμα τήν καθημερινά
αυξάνουμένη απομόνωση των 'Αμερικανών εισβολέων. Σε σύντμεια ή όμη έπιμβα-
ση τής Οδασγκτων σε μία σειρά χώρες, στην εγκαθίδρυση στρατιωτικών δικτατο-
ριών, βοήθησε νά ξεσκεπαστεί ο αντιδραστικός χαρακτήρας τής σύγχρονης καπιτα-
λιστικής πολιτικής. Τέλος, οι πολιτικές δολοφονίες μέσα στις ΗΠΑ, συγκρόνησαν ά-
κόμα και τούς πιο φανατικούς φίλους των 'Αμερικανών. 'Εντούτοις, παρ' όλες τίς
μεγάλες τόν αδυναμίες, ο ιμπεριαλισμός εξακολουθεί νά κρατεί κάτω από τήν ιδε-
ολογική του επίδραση μεγάλες λαϊκές μάζες, μέσα σε όλες τίς χώρες τού κόσμου.
Χωρίς καμιά άμφιβολία, ξέρει νά εκμεταλλευτεί μέ μεγάλη μαεστρία και τó παρα-
μικρό στραβοπάτημα των αντιπάλων του. Παιρνει γρήγορα τομήρες αποφάσεις και
έχει τήν δυνατότητα νά τίς θέτει μέ άστοχαιπία ταχύτητα σε εφαρμογή."

Αέν υπάρχει άμφιβολία ότι όσο οι ιμπεριαλιστές θά νιώθουν τó έδαφος νά φεύγει
κάτω από τά πόδια τους, τόσο θά έντεινουν, θά πλουτίζουν, θά τελειοποιούν τήν
προπαγάνδα τους μεταθέτοντας δσο μπορούν τήν ώρα τής κρίσεως."

.../Αέν είναι, όμως,
στις περιοχές αυτές — τής προπαγάνδας και τής οικονομικής 'βιτρίνας — που
θά δοθεί ή άποφασιστική μάχη. Οι ιμπεριαλιστές, φαίνεται ότι τó ξέρουν, γι' αυτό
συγκεντρώνουν όλα τους τά πυρά στό «σημείο» εκείνο που αποτελεί γιά όλους τούς
λαούς τó «κρίτήριο» ως πρós τήν ζωτικότητα των ιδεών, των φιλοσοφικών συστημά-
των και των κοινωνιών. Είναι τó «σημείο» τής 'Ελευθερίας.

ΤΟ ΕΞΕΤΕΘΕΝ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΕΚΤΙΜΗ ΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΘΕ ΕΞΕΙΣ

1969

Το βασικό πρόβλημα της

Στην Ελλάδα, από το 1943 έως το 1949, οι κομμουνιστές ήγουντες είχαν σοβαρές δυνατότητες να αντιμετώπιζον με επιτυχία τόν ιμπεριαλισμό. Μπορούσαν να καταλάβουν τήν εξουσία — διαν είχαν τά δόλα. "Η πάλι μπορούσαν να προσαρμόσουν τήν πολιτική τους στά πλαίσια του άστικού καθιστώσος (κατά τό παράδειγμα τών άλλων μεγάλων Κ. Κ. τής Εύρώπης), διαν είχαν πιά καταθέσει τά δόλα. Τί έκαμαν στήν πράξη;

"Ακριβώς τά αντίθετα! Δηλαδή, τήν εποχή που ήσαν πάνοπλοι παραδόθηκαν, δέν ήλθον τήν εξουσία! Πού όμως τήν διεκδίκησαν ένα χρόνο αργότερα, αφού πρώτα παρέδωσαν τά δόλα και αφού στό μεταξύ ό αντίκυλος είχε ιδραώσει τή θέση του μέσα στήν "Ελλάδα!

Αιτή ή διπλή άποτυχία είχε, όπως ήταν έπιόμενο, καταστρεπτικές συνέπειες γιά τόν λαό μας. Γιατί κυρίως έδραίοσε τόν ιμπεριαλισμό στή χώρα μας. Πράγματι, μετά τήν διακήρυξη του Δόγματος Τρούμαν και τίς στρατιωτικές Συμφωνίες του 1953, οι ένοπλες δυνάμεις, τό κράτος, ό έλεγχος τής πνευματικής ζωής, οι υπηρεσίες τής κατασκοπείας και άντικατασκοπείας, ή εξωτερική πολιτική, ή πάλη κατά του κομμουνισμού, ό έλεγχος του πολιτικού προνήματος, τών "Ελλήνων, ό έλεγχος τών κομμάτων και γενικά τής πολιτικής ζωής τής χώρας, μέ μιά λέξη τά πάντα, επέγραναν ένατό τοίς ένατό στά χέρια τών "Αμερικανών.

Η άμερικανικοκρατία

Οι "Αμερικανοί ήρριξαν και άνέδειξαν τόν Καραμανλή. Η "Ένωση Κέντρου κατασκευάστηκε μέσα στήν "Αμερικανική Πρεσβεία, γιά νά άντικαταστήσει τόν «εφθαρμμένο» Καραμανλή. Οι "Αμερικανικές υπηρεσίες όργάνωσαν και χρηματοδότησαν τήν άποστασία τών βουλευτών του Κέντρου, που προκάλεσαν τήν κρίση τής 15ης "Ιουλίου 1965, με τήν έκπαραθύρωση του «εφθαρμένου» Γεωργίου Παπανδρέου. Οι "Αμερικανοί ήρριξαν οι συνέχισα τήν κυβέρνηση του «εφθαρμένου» άποστάντι Στεφανόπουλου, γιά νά βάλουν έναν τραπέζιτη, που, μάλιστα α' αυτός «εφθάρη», άντικαταστάθηκε από τόν Κανελλόπουλο, που δέν άντεξε στή «φθορά» ούτε γιά δεκατέσσερις μέρες. "Έτσι, στις 21 "Απριλίου 1967, ό Παπαδόπουλος συνελάμβανε όλους τούς «εφθαρμένους» πολιτικούς έγκαθιστώντας τήν όμη δικτατορία. Δέν υπάρχε καμμία άμφιβολία ότι οι ίδιοι οι "Αμερικανοί προετοιμάζουν τήν ίδια τύχη και γιά τόν Παπαδόπουλο και είναι έτοιμοι νά έξακολουθήσουν τό παιχνίδι τους γιά όσον καιρό άκόμα θά έξακολουθούν νά κατέχουν τή χώρα μας.

Ρίψιμ' άναστροφές ριζής

Μπροστά σ' αυτήν τήν πραγματικότητα χρειάζεται νά γίνει μιά ριζική άναστροφή-μάχη τής τακτικής τών κομμουνιστών, σάν πρωτολόγων άγωνιστών, μέσα στό έλληνικό μαζικό δημοκρατικό κίνημα.

Ό διπλός χαρακτήρας τής πάλης ένοποιείται κάτω από τό βάρος τής ιμπεριαλιστικής επέμβασης. Συγχρόνως όμως και μεταβάλλεται. Δηλαδή, από τή μιά μεριά ό διεθνής χαρακτήρας τής πάλης (που εκδηλώνεται, στην περίπτωση τών "Αμερικανών) ~~αποσκοπεί~~ τόν έσωτερικό συσχετισμό δυνάμεων. Όμως από τήν άλλη μεριά ή έννοια ή τής πάλης ~~αποσκοπεί~~ τόν χαρακτήρα τής ~~αυ~~ καθαρά ταξικό ~~των~~

α. Ηθικών

Προσέτε

των

Και τό

στοιχείο

ο έθνικό - δημοκρατικό. Μέ άλλα λόγια, βοηθάει, εξ άντικειμένου, στή συναίρεση των ~~αποστάντων~~ πλειτεών δυνάμεων που αυτή τή στιγμή μάχονται τή δικτατορία. "Ήδη, όμως — έγρω και έν δέν τό καταλαβαίνουν ή άν δέν τό όμολογούν — στήν ουσία μάχονται τόν ίδιο τόν ιμπεριαλισμό, τόν δημιουργό και άποστρεφτή τής δικτατορίας.

Κοινωνικών

12

45

1991

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Το Γραφείο

οποια μελέτη των όσων των ημερησίων και δεικνύει της
αποδοτικότητας των εργασιών και της

Πρόσβαση

Λόγω γάμου κάτω από άλλες θύμεις ανδρες ή γόρα μας θα είχε παύσει μετά
εις διαβιβασθείς της δημοκρατίας από 1963 και 64) με μία διακοπή στην
κεντροαριστερή χαρακτήρα με άλλες τις εθνογενείς, για το λαό μας, συνάγει.

Στην Ελλάδα, από το 1943 έως το 1949, οι κομμουνιστές ήλπιζαν, είχαν σοβαρές
δυνατότητες να αντιμετωπίσουν με επιτυχία τον ημερησισμό. Μπορούσαν να κατα-

Η Μεγάλη ή Προσαρμογή για ανετηρολή

...είναι οι κομμουνιστές ακολουθούσαν από το 1946 τη «γραμμή της προσαρμογής», τότε η έσωτερική κατάσταση της χώρας μας θα ήταν εντελώς διαφορετική. Η άποψη αυτή δεν ισχύει για το 1944. Τότε οι «επαναστατικές - κομμουνιστικές» δυνάμεις διέθεταν τεράστιες πολιτικό - στρατιωτικές δυνάμεις. Οι αντιδραστικές δυνάμεις διέθεταν τα Τάγματα Άσφαλείας (σχηματοποιημένα από τους κατακτητές) και όρισμένα μόνο τμήματα των Σωμάτων Άσφαλείας. Με λίγα λόγια έπαυε να υπάρχει η ίδια ιστορική εικόνα για την Ελλάδα και ποδή ότι οι «Έλληνες κομμουνιστές έκαναν δώρο την έξουσία στον άγγλικό ιμπεριαλισμό μόνο και μόνο για να φανούν υπάκουοι και ευχάριστοι στην Σταλινική πολιτική. που, όπως είναι γνωστό, παρεχώρησε κατά 90% τόν έλληνα λαό στους Άγγλους άποικιοκράτες. Βλέπουμε δηλαδή ότι οι ήγέτες του Κ.Κ.Ε. ενώ έπρεπε και μπορούσαν να εφαρμόσουν το 1944, λόγω του ύφιστάμενου ενδοκομματικού συσχετισμού δυνάμεων, την πολιτική της «ανάταξης», εφαρμόσανε, τότε, την πολιτική της «προσαρμογής». Ένω δύο χρόνια αργότερα, όταν η έλληνα άλλαρχα με τη βοήθεια των ξένων είχε πλέον παρήσει τις δυνάμεις της και ό συσχετισμός των δυνάμεων έγινε, για τις λαϊκές μας δυνάμεις, δυσμενής, όποτε έπρεπε να εφαρμόσουν την πολιτική της «προσαρμογής», τότε εφαρμόσαν την πολιτική της «ανάταξης».

Η Επαναστατική Λογική

...κάθε φορά το κόριο μέλημα των κομμουνιστών πρέπει να είναι το πως θα διατηρήσουν ανέπαφες τις λαϊκές δυνάμεις και τις λαϊκές κατακτήσεις, χωρίς να τις εκθέσουν στην καταλυτική μαγιά της άλγαιχίας και του ιμπεριαλισμού, καθώς παραδοκόν να έμμεταλλενθούν το παρομοζό στραβοπάτημα για να έφορμήσουν. Επομένως ή πλέον επαναστατική πολιτική δεν είναι αυτή που άποβλέπει στην με κάθε μέσο, και ανεξάρτητα από τις όποιες συνθήκες, άμση προσητοιμασία για μια όσοδήποτε άπόκείρα για την κατάληψη της έξουσίας, αλλά έμμεταλλενθόντι στην κατάληψη της έξουσίας. Και όταν, πραγματικά άποβλέπουμε σοβαρά στην κατάληψη της έξουσίας, όφείλουμε να προσητοιμάσουμε την τακτική μας στις άνταγωνιστικές συνθήκες, παίζοντας ακόμα και τον ρόλο του άπλοδ έμμεταλλενθόντι των άστικων δημοκρατικών δυνάμεων και του ύπερσοπιστή των άστικων δημοκρατικών κατακτησεων. άπέναντι στις πλέον αντιδραστικές δυνάμεις του έσωτερικού και στους ξένους ύποστηρικτές τους. Με τον τρόπο αυτό προφείλουμε τον λαϊκό κίνημα από καταστροφικά χηπήματα και συγχώνους, έμμεταλλενθόντι τις άστικές έλευθερίες, άπλώνουμε την ιδεολογική και πολιτική μας άκτινοβολία, έμμεταλλενθόντι την πολιτική μας έμμεταλλενθόντι, και, προσητοιμάμε, έμμεταλλενθόντι τον ιμπεριαλισμό να μετοβάλλει τη χώρα μας σε έμμεταλλενθόντι στρατιωτική βάση με έμμεταλλενθόντι βαρείς για το σύνολο των προσητοιμάμενων λαών και ανθρώπων και για το ίδιο το μέλλον του Σοσιαλισμού. Αυτό σημαίνει πως έχουμε στη χώρα μας.

Βλέπουμε, δηλαδή, ότι το «πιο επαναστατικό» δεν είναι άναγκαστικά πάντοτε το πιο άπλοδ, το πιο άποτελεσματικό, το πιο άποδοτικό, το πιο περισοστόρο άργό και έμμεταλλενθόντι μετριοπατές — ακόμα όμμεταλλενθόντι και «συντηρητικό» — από τον όρο ότι έμμεταλλενθόντι άποτελεσματικά τόσο τά κωδώς κωδόμενα συμπερήματα του έμμεταλλενθόντι λαού όσο και γενικότερα το διεθνές προσητοιμάμενο κίνημα. Όχι έμμεταλλενθόντι μόνιμα τον τελικό σκοπό και προσητοιμάμεται άδωκάμια τον τελικό στόχο.

Προσφορά από Κρητικούς στο ΚΚΕ
27/3/47

Μπορούμε να πούμε ότι το μέλλον του Σοσιαλισμού στηρίζεται βασικά στους παρακάτω παράγοντες:

1. Στην άμεση δυνατότητα των σοσιαλιστικών χωρών μπροστά στην βαρβαρική ιμπεριαλιστική απειλή.
2. Στην ύψιστη ανάγκη σε όλα τα σοσιαλιστικά κράτη, όσο και γενικότερα μέσα στο παγκόσμιο προοδευτικό κίνημα.
3. Στους ενθουσιάζοντες από τον σοσιαλισμό μέσα στις χώρες του σοσιαλισμού.

Καίριο θέμα: για να υλοποιηθεί ότι για όλα αυτά σπράζει το ΚΚΕ, η μόνη λύση είναι η τακτική της προοδευτικής δημοκρατίας, δηλαδή της παραίτησης, έμ' όσον ισχύει ο σημερινός παράνομος συμμαχικός συνδυασμός, από την βίαιη άρση της παράνομης διακυβέρνησης, από συνέπεια από την κατάληξη της

Η Ενωτική Δημοκρατία

του ΚΚΕ και την καταγγελία της από τους Κρητικούς, οι οποίοι, όπως είπαμε, είναι οι πιο πιστοί Έλληνες κομμουνιστές, βρίσκονται, επίσης, εκτός του ΚΚΕ! Με απόφαση του κόμματος, η σύσταση της ηγετικής ομάδας που, αυτή τη στιγμή, από την παρουσία και τον ηθικό χαρακτήρα των μελών της, καθώς και τον Αντώνη Μαρullάκη και την παρουσία στο εξωτερικό. Ηγετικές προσωπικότητες, όπως, από τους Δρασκουλάκη, Μαρullάκη και Κρητικό, όπως ο Κώστας Φιλίππος, ο Λεωνίδας, ο Κώστας Νεφελόπουλος, ο Πέτρος Παροικιώτης, ο Βασίλειος Σακελλάριος, ο Ανδρέας Αντωνίου (στη συνέχεια από μήνη), πήραν ξεκάθαρη θέση υπέρ της οριστικής άρσης από πρόβλημα της διαδρομής και καθοδήγησης του Ελληνικού ΚΚΕ. Ο Μανώλης Πέτρος, ο Σπύρος Αναστάσιος, ο Αριστείδης Μανωλάκης, ο Χρ. Μιχαηλίδης και μια ομάδα Ελλήνων ηγετικών στελεχών, από τη Λέρι, την είσοδο των σοσιαλιστικών τάξεων στην Τσεχοσλοβακία. Όσοι άρρα την Σοβιετική Ένωση, έχει κάνει την έκκληση της, όπως είπαμε. Οι συνέπειες είναι βαρείς, είναι τραγικές, ιδιαίτερα για τους καίριους από εσωτερικά.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Αντώνη Μαρullάκη, που πήγε βουλευτής της ΕΔΑ από το 1952 ανέλλιπες, γραμματέας της ΕΠΟΝ Κρήτης στην Κατοχή και μέλος σε συνέχεια από τη Μεταπολίτευση με αποτέλεσμα να έρθει σοβαρά ναυπηγείας. Μετά το 1950 άγγιξε από τους πρώτους της ΕΔΑ και έπαιξε 17 χρόνια βουλευτής συνεχώς στην καθοδηγητική της ομάδα. Μετά την 21η Απριλίου άρρα έγινε η σύλληψη και πήγαινε κρατούμενος στην φυλακή και καθοδήγηση του αντιδικτατορικού αγώνα μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜ. Το καλοκαίρι του 1953 καταδικάστηκε να φυλακιστεί από την Ελλάδα. Στην πραγματικότητα είναι ο πρώτος Έλληνας βουλευτής και ο πρώτος γνήσιος εκπαιδευμένος της Ελληνικής

21 ερώσεις

Οι μεγάλοι αγώνες για την Δημοκρατία που κορυφώθηκαν με τη θυσία του Γρηγόρη Λαμπράκη, επέτρεψαν όχι μόνο ποσοτική, αλλά και ποιοτική αλλαγή μέσα στο ελληνικό κίνημα της 'Αριστεράς. Ίδιαίτερα τό άνοιγμα προς τη Νεολαία, από τη μία στιγμή στην άλλη, αναζωογόνησε τό Κόμμα και συγχρόνως δημούργησε τις προϋποθέσεις για την άναμενόμενη και τότε άναγκαία αλλαγή μέσα στη γενική δουή των κομματικών λειτουργιών. Από τό 1964 ως τό 1966 ήταν τό κρισιμo διάστημα όπου έπρεπε με άποφασιστικότητα να λυθούν όλα τά κρίσιμα προβλήματα που βάσιανιν μέσα στη ζωή του κόμματος. Π

Οι βαριές ιστορικές εθθθνες για την μη επίλυση αυτού του ζωτικού προβλήματος, βαρύνουν έξ ίσον τους ήγέτες του Κ.Κ.Ε. όσο και τους κομμουνιστές ήγέτες της ΕΔΑ. Π

Ανάγκη για νέα σοβαρά και υπεύθυνα μέτρα

Τό εσωτερικό μας πρόβλημα είναι βαθύτατο και οξύτατο. Έπομένως θά πρέπει να προετοιμαζόμαστε για μακρόχρονους αγώνες. Τελικός νικητής θά είναι ο ελληνικός λαός, άσπoύ όμως προηγουμένως βεβαιωθεί ότι υπάρχουν σοβαρές και υπεύθυνες ήγετικές δυνάμεις για να τον οδηγήσουν σίγουρα στο μέλλον. Π

Ο ρόλος της Ν. Ε. Α.

1964

'Από τη στιγμή που οι δυνάμεις της Νέας 'Ελληνικής 'Αριστεράς θά βγουν όριστικά μέσα από τό γκέιτο της, φόβου και θύσου, σεχταριστικής πολιτικής, τότε μόνο μπορεί να λυθεί όριστικά τό πρόβλημα της έξόδου του ελληνικού λαού από τό σημερινό αδιέξοδο. Οι δυνάμεις της 'Αριστεράς αποτελούν τόν άρχογοναίο λίθο για κάθε σοβαρή άντιστασιακή και γενικότερα άναγεννητική πολιτική. Αυτό τό γνωρίζει καλά ο λαός και γι' αυτό όσο θά διαπιστώνει ότι οι προδεντικές δυνάμεις είναι ούσιαστικά «σεχταρισμένες» δέν πρόκειται να κινητοποιηθεί. Π

Ο ελληνικός λαός θά κινητοποιηθεί και θά άγωνιστεί μονάχα για μία πραγματική Δημοκρατία, που θά του έξασφαλίσει πραγματικά δικαιώματα και ελευθερίες και θά διανοίξει τόν δρόμο για μία καινούργια ζωή, μέσα στην κοινωνική δικαιοσύνη και τήν πρόοδο.

'Η ιστορική εθθθνη αυτής της πορείας βαρύνει όλους άνεξαιρέτως τους 'Ελληνες δημοκράτες, που θά πρέπει να ένδoσουν τις δυνάμεις τους μέσα σέ ένα έντελεως νίο άντικατατορικό - δημοκρατικό - άναγεννητικό κίνημα. "Όμως, όπως ήρθε τό πωμο, τό πρώτο βήμα πρέπει να γίνει από τήν πλευρά των εκπροσώπων της ελληνικής 'Αριστεράς, με τήν δημιουργία μιας ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ 19

σημειών να κρατεί με κάθε δυνατή την έτοιμία μία ομάδα ηγερτών ποτισμένη ως
το κέφαλο με την αφοσίωση και γραμματοκρατικό δογματισμού. Βλέπει στην πιο
σκληρή δουλειά να αναλάβει τα παιδιά, ηρωικά και μαρτυρικά κινήματα του κό-
σμου! Έχει μεγάλη σημασία για το μέλλον του ελληνικού λαού να ξεπεραστεί η
καθόλου ή κρίση αυτή. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να έλθει μία φορά να προβλη-
θεί ανάμεσα δ ο σ τό χ ο ς και οι ανήλικη, χωρίς τυλιαντίσας, να χαρακτηί και
πάλι η δόξη πορείας.

οι έφοροι ήταν νεώτεροι κομμουνιστές. Το σπλιέζα από βρώσι...
— μέσα στην Ελλάδα — δεν είχαν άδεια ούτε το απαιτούμενο κέρος, ούτε και την
"αποβροχιάς". Έτσι το κέντρο βάρους

Επισημαίνεται η σημασία του κέντρου βάρους

δεν είχε τη σφραγίδα της Ξεκδόσεως πολιτικής. Όλες αυτές οι βραβείες άδυναμίες
που χαρακτηρίζουν το κίνημά μας ήταν φυσικό να γυμνούν με άμφωβόλις άδεια και
τόν πιο κολοκωραίετο δημοσάτη. Χιλιάδες άδελφί άνθρωποι και κοινωνικά σπλιέ-
ζοντά μας. Πολλοί μάλιστα στις νεομίες μας. Κε' βιασε οι ανήλικη

Ρ289

Α.Ε.Η. 20/4/50

τέρρα να να προσθετικό - άνωγεινητικό κίγμα της Αριστοτελούς, που παίρνουν
της άλη τη φητική κληρονομιά και πετώντας όλες τις άδυναμίες του παρελθόντος
να δώσει μία καινούργια κατάσταση στον ελληνικό λαό για να καθέστερο μέλλον. Προ-
τείνω τη συγχρότηση μιας ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, που να περιηλο-
τήσει το πρόγραμμα της μέσα στο κλίμα των αντιδικτατορικών αγώνων. Οι άδελφες
που έσώθη έδω άπαιτελών τά συμπεράσματα μιας έντελής προσημαχής άνάλησης,
να είναι και δημοκρατικά υπό να' από και από άδεια

Το γλωσσόν μας γραβήματα

νο από έναν αιώνα τώρα διχοτομείται λογικά, πνευματικά, συναισθηματικά, ψυχικά, με την εποχρευτική επιβολή της διγλωσσίας. Η κατάργηση αυτής της εθνικής πληγής αποτελεί την προϋπόθεση σε κάθε σοβαρή προσπάθεια που θά αποβλέπει στην 'Εθνική μας Αναγέννηση.'

Κοινωνική Νοσηρ και Γενική αντίστασις

Οι λαοί — δημιουργοί ζωής και πολιτισμού — μισούν τον πόλεμο. Η υπεράσπιση της ζωής του λαού και της πατρίδας δεν είναι πόλεμος, αλλά πράξη ζωής. Η πατριωτική άμυνα, ή λαϊκή αντίστασις, αποτελεί ανθρώπινο χρέος.

Ο ιμπεριαλισμός είναι ή και' έξοχην έκφρασις βίας στην εποχή μας. Εκπροσωπεί τό πνεύμα του 'Αντιανθρώπου. Στήριζεται επάνω στο δίκαιο του ισχυροτέρου.

Η ημετέρι ήμετερι

Στην νεώτερη Ελλάδα δεν υπήρξε ποτέ αληθινή πολιτική ελευθερία. Αν υπήρξα-
ραι, ημετέρι έβλεπε στην κακή μορφή απολυταρχίας, δηλαδή στην οικονομική
δουλεία των μεγάλων λόκων μεθόν της χώρας μας. Τά λεγόμενα πολιτικά δικαιώ-
ματα αποτελούν έναν από τούς νεοελληνικούς πολιτικούς μύθους. Είναι γνωστό ότι
στην άστική δημοκρατία ό πολίτης άσκει αυτά τά δικαιώματα μονάχα όταν βρισκα-
ται μπροστά στην κάλπη. Από και και πέρα έχει ελάχιστη δυνατότητα να πάρει μέ-
ρος ενεργητικό, έστω και στον μικρότερο βαθμό, στην διαμόρφωση της πολιτικής
βίωσής στη χώρα του.

Έξουσιαι και ήμετερι

Έλληνας είναι και παραμένει τελικά ελεύθερος άπάντων σε όλες τις μορφές εξουσίας, επιβολής και καταπίεσης. Και δέν άναγκασμένος μονάχα στον έξου κατακτητή ή τον νότιο δικτάτορα, καταλητή των ελευθεριών του. Άλλά και στις πλέον ραφιναρσιμένες μορφές εξουσίας, όπως είναι τό κράτος, τό κόμμα ή ό ήγέτης. Η άσκηση εξουσίας (πολιτική, κρατική, κομματική, πνευματική) αποτελεί ή' αυτόν μιά μόνιμη προ ό κ λ η σ η, που οδηγεί σε μιά συνεχή κριτική διαδικα-
σία πού, όπως είναι φυσικό, αποκαλύπτει όλες τις αδυναμίες και τά κενά. Όμως, άπό τό στιγμή πού ό άσων την εξουσία εγκαταλείπει τό δημοκρατικό πνεύμα δέν συνεχώς άναεοόμενου κριτικού έλέγχου, τότε πέφτει αυτόματα στην περιφρόνηση του λαού και οδηγείται προς τήν ιστορική του κατάλυση.

Τό ήνωματισμόν ήμετερι

Η επαναστατική διάθεση δημιουργείται άπό τή στιγμή της 'κεκλώσεως'. Πρέπει, δηλαδή, ό Έλληνας νά νιώσει και νά κατανοήσει καλά ότι είναι άπόλυτος 'περικυκλωμένος' και ότι δέν άρκει ή παθητική εκδήλωσις της άρνησής του προς τό φαινόμενο της εξουσίας γιά τήν κατάλυση της. Έντοταύς είναι πολύ δύσκολο γιά νά πεισθεί ότι πράγματι έχουν κλεισιει όλοι οι δρόμοι διαφυγής. Εξήρανατος και πλιμήναος, άνακαλύπτει συνεχώς καινούργιες παράδοξ — ίσως άκόμα και φανταστικές! Γιατί θέλει πάση θυσία νά άποφύγει τήν φρακτική έμπειρία του συναισθημα-
τος της 'κεκλώσεως'. Στην περίπτωση αυτή δέν επάχουον ήμέμετρα. Θά γίνει ήρωος ή προδότης. "Αν, όμως, τή στιγμή αυτή βρεθεί ιδεολογικά εξοπλισμένος και μαζικά συσπειρωμένος, αποτελεί τρομακτική δύναμη, βιανή νά δημιουργήσει 'Ιστο-
ρία'.

Το κίνημα της Αποελευθέρωσης

Πρέπει και άρχην να μι-
νάμεν και είναι δυνατόν να παύσασιν και να κερμασθύν μέσα σ' ένα έθνος, από
τόν ίδιο τον λαό αυτού του έθνους. Συγκεκριμένα, διά πρέπει να έχωμε έσομα τής οι-
κονομίας - εργασιότητας άλιγαρχίας, από στί; ΗΠΑ και στί; έταίρους λαοκρατι-
κόνα είναι υπεύθυνα για τή ση-

Πολιτικό κίνημα της Αποελευθέρωσης

είναι για τήν έκταση και τόν χαρακτήρα τών διαθέτων στην έκτασή τής προση-
γίας στην Σοβιετική Ένωση και εις άλλους άποσταλέτους και άποσπασμένους
→ δεικνύει τόν σκοπό τών ποταλικών ιδίων τών έπιστολών τας

Τό κίνημα της Αποελευθέρωσης, τόν χαρακτήρα. Σε αντίθεση με τήν κίνημα των
Εις, τόν άποσταλέτο έθνος, τόν απελευθερωτικό και τόν μεγαλοδουλειώ-
άνταρτικό. Αξίζει ο Έλληνας ακριβώς έκτασιν παστά τήν άρχαία έ-

Η κίνημα της Αποελευθέρωσης

Εάν μπορούμε να πούμε ότι ο πολιτικός σκοπός των Ελλήνων λαού έχει τή οίση
του στί γεγονός ότι Έλληνας είναι και παρομένη τελική έκτασιν άπό τήν
έως τή μορφή Έθνος, έπιβολή και καταπίεση. Και δέν άναπόρτα μονάχα
σάν ένω κατακτητή ή τήν ντόπη διατάκτη, καταλητή τών έπιστολών του. Αλλά
και στίς άλλων φαντασματικές μορφές έθνοιας. Όπως είναι τή κράτος, τή κόμμα ή
ο ήγητής. Η άποψη έθνοιας (πολιτική, κρατική, κομματική, πνευματική) άποτε-
λει γ' αυτόν μιά μόνιμη πρόκληση, που άδραγεί ο μιά συνεχή κρατική διαδο-
τα κατά Όμως, έ-

Κίνημα της Αποελευθέρωσης

μοι, φυσικά, έδα, στην πιο άσπυρή μορφή έπιβολής, δη-
λαδία τών μεγάλων λαϊκών μάζων τής χώρας μας. Τό λέγουμε πολιτικό έπιλο-
κομα άποσταλόν έναν από τούς νεοελληνικούς πολιτικούς μεθους. Είναι γνωστό ότι
στην άποψη δημοκρατία ο πολιτής άσαι αυτά τή δικαίωματα μονάχα όταν βρισκα-
ται άποσταλόν στην πόλη. Από και και πέρα έχει έλάχιστη δυνατότητα να πέρα μί-
ρος άποσταλόν, έατω και σάν μικρότερο βαθμό, στην διαμόρφωση τής πολιτικής
τοής στη πέρα του. Ένός τής στην Ελλάδα ο Έλληνας πολιτής δέν είχε άποια οδ-
τι από τή άποσταλόν. Γιατί, πρώτον, ή άποσταλόν τών Έλλήνων άποσταλόν ά-
ποσταλόν τών άποσταλόν στίς κρατικές έπιστολές άποσταλόν τών
έθνος. Άρα και άποσταλόν οι αλλοί στήν τή σόα του λαού.

Το κίνημα της Αποελευθέρωσης

άντων άποσταλόν. Τά μονά άποσταλόν όσα είναι ή καταπόνηση αυτής άποσταλόν τής
έλευθέριας καθώς και ή έκτασιν τού κοινού άποσταλόντος.

Τό Έλληνικό Προοδευτικό Κίνημα

Ηγεσία και φάνη

... ή σχέση ανάμεσα στην πολιτική ηγεσία και το λαό θα πρέπει να στηρίζεται επάνω στη δυνατότητα της συνεχούς και άμεσης κριτικής. Πού σημαίνει ότι η πολιτική εξουσία αναμένει κάθε στιγμή — μέσα στη δράση — το συμβόλαιο που την ενώνει με το λαό. Ο ηγετικός της ρόλος επικρατείται διαρκώς από τη ζωή — δηλαδή από την ορθότητα και τη σύνθεση των αποφάσεων και από την αποτελεσματικότητα των προτάσεων. Επιβάλλεται μέσα στην συνείδηση του λαού με το μέγεθος, την αξιοβολία, την ουσία της πολιτικής της και την αμείωτη ήθικη πολιτική και πνευματική δύναμη αυτής της πολιτικής.

Το όραμα της ελευθερίας

• Επιβάλλεται η κατοχύρωση, ο εμπλουτισμός και η ολοκλήρωση όλων των ατομικών ελευθεριών. Οι πολιτικές ελευθερίες και δικαιώματα. Οι συνδικαλιστικές ελευθερίες. Το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης των ιδεών. Η ελευθερία της πνευματικής δημιουργίας. Η ελεύθερη οργάνωση της ψηφοφορίας. Η διαδικασία της Έθνικης Αναγέννησης μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την ελεύθερη συμμετοχή ελευθέρων πολιτών. Τα μόνα περιοριστικά όρια είναι η κατοχύρωση αυτής ακριβώς της ελευθερίας καθώς και η εξυπηρέτηση του κοινού συμφέροντος.

Ο αντίφωνος της Ηγεσίας

• Το ελληνικό προοδευτικό κίνημα είναι αντιμοναρχικό και πιστεύει στην κοινωνική δικαιοσύνη: Η ούσιαστική άπουσία μιας γνήσιας έθνικης ηγεσίας, ο' όλα αυτά τ'ά χρόνια, είχε σαν συνέπεια το ξεπούλημα των κλυτοπαραγωγικών πηγών της χώρας μας στα μεγάλα (κυρίως ξένα) μονοπώλια και την ύποταξη της έθνικης οικονομίας στον έλεγχο του μεγάλου (κυρίως ξένου) κεφαλαίου. Το Μοναχάλο είναι ο καρκίνος που τρώει τις σάρκες της χώρας μας. Οι περισσότερες συμβάσεις που συνήχθησαν οι κατά καιρούς κυβερνήσεις μαζί του έχουν χαρακτηρηά άποικιακά, ληστρικό. Με τή δικτατορία, ή διαδικασία του ξεπουλήματος ολοκληρώθηκε και κοινωδύθηκε.

Η Σίκαη ανίσθητη

... μιά κοινωνία μέσα στην οποία όλα τα μέλη της θα έχουν ίσες δυνατότητες, και δέν θα διαφέρουν παρά μόνο κατά τό μέγεθος της προσωπικής αξίας και της άτομικης προσπάθειας. Και αυτή είναι ή αληθινή έννοια της κοινωνικής ισότητας. Δηλαδή ή δικαία ανίσθητη. Με τή διαφορά ότι ή κοινωνία θα εξασφαλίζει για όλους ένα κατώτατο όριο ζωής που θα εξυπηρετεί όλες τις βασικές βιοτικές και πνευματικές ανάγκες και που χαμηλότερα απ' αυτό θα άπαγορεύεται να βροίκονται συνάνθρωποι μας.

Η ανίσθητη ανίσθητη

... ο χρόνος άποτελεί θανάσιμο κίνδυνο για τό καθέστώς της αποτέλειας και της άνομιαίας. Η δικτατορία, πράξη πανικού και άδυναμίας, με τήν παρά φύσιν, φτιαχτή καρίμβωση της μέσα στην ελληνική ζωή, στην προσπάθειά της να σταματήσει τό έθνικό λαϊκό ρεύμα προς τά εμπρός, δέν κάνει τίποτε άλλο παρά να πολλαπλασιάζει με τήν αναγκαστική οσοσώφωση τις άνανωτικές δυνάμεις και να τις φορτίζει με επαναστατικό χαρακτήρα. Είναι, όμως, πιθανόν, μόν άνεξέλεγκτη έκρηξη του ελληνικού ήθιαστίου να οδηγήσει ακόμα πιο πίσω, δεδομένου του είδικού χαρακτήρα των σημερινών διεθνών σχέσεων, που τις διακρίνει ή έννοση της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας και ο χαρακτήρας της έξάρτησης της χώρας μας από τόν άμερικανικό ιμπεριαλισμό.

29-
'Ηπηρείαση και νεοφασισμός'

...τό υπό επαναστατικό καθήκον των προοδευτικών μας δυνάμεων και όλων του ελληνικού λαού, ήταν χθές και είναι σήμερα και θα είναι άβυσσος ή εξόντωση του φασισμού στη χώρα μας. ~~Να πει...~~

...σε κάθε χώρα ή αμερικανική πολιτική δημιουργεί δυναμικά έρεϊσματα σε βάθος, χρησιμοποιώντας για τόν σκοπό αυτό όλους τους δημόσιους πράγαντες από τους οποίους εξαρτάται η διακυβέρνηση της χώρας. Διακταδαγωγούν έτσι με βάση τον αντικομμουνισμό και όλες τις ιδεολογικές του συνέπειες (άντιδημοκρατισμός, αντιπροοδευτισμός, αντιπνευματισμός, αντιεκπαιστημονισμός και, σε τελευταία άνάλυση, αντιαυταίσχος), όλα τα μελλοντικά διοικητικά, κρατικά, οικονομικά, στρατιωτικά στοιχεία με τό φασιστικό πνεύμα της λατρείας προς την άμνη δόνηση και βία και της άπάρτατης περιφρόνησης προς τόν σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η αμερικανική...

...Πρόκειται για ένα φασισμό νέου τύπου, που συνδέεται με την ηγεμονία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Είναι δικό του δημιουργημα και αποβλέπει στην εξουπηρέτηση της παγκόσμιας στρατηγικής τών ΗΠΑ. Έκασμένως, για να χαράξουμε μία πραγματικά ρεαλιστική πολιτική θα πρέπει να εκτιμήσουμε ορθά την έκταση και τη δύναμη αυτού του κινήσιου, που έχει δύο ρίζες. Η πρώτη είναι η συμπλοκάσταση τών 'Αμερικανών και η δεύτερη ή κατάκτηση από αυτά τά στοιχεία, με την βοήθεια τών 'Αμερικανών, όλων τών ζωτικών τομέων της εθνικής ζωής. ~~...~~ Το ξεκαθάρισμα αυτού του ~~...~~ καθήκον που μπαίνει σήμερα μπροστά μας.

Είναι ένα σπύρο...

...Ίδιαίτερος είναι ο ρόλος τών εθνικών ενόπλιων δυνάμεων, μέσα σ' αυτό τό διεθνές πλέγμα σχέσεων που έχει επιβάλει ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός.

...ο σύγχρονος αμερικανικός ιμπεριαλισμός είναι ο φασισμός που στηρίζεται πλέον στη μεγαλύτερη οικονομικοκρατική δύναμη όλων τών αιώνων. Δι...

δ σπύρο...

...ή υπερφυσική ανάπτυξη τών εθνικών ενόπλιων δυνάμεων, δεν εξυπηρετεί τά συμφέροντα της χώρας, αλλά άλλους σκοπούς. Ποιούς; Πρώτον, την αμερικανική στρατιωτική στρατηγική, που την ενδιαφέρει οι τοπικές δυνάμεις σάν δευτερεύοντες παράγοντες στηρίξεως της βασικής αμερικανικής δόνησης κρούσεως. Και, δεύτερον, την αμερικανική πολιτική στρατηγική, που την ενδιαφέρει η παγίωση της «Πάξ 'Αμερικανική» με την κατάργηση τών λαϊκών κινήματων (και όλόκληρων ακόμη λαών) που δεν συμφωνούν με την κυριαρχία τών 'Αμερικανών στις χώρες τους. Δηλαδή, έχουν ανάθεσις στις τοπικές - εθνικές δυνάμεις άπυνομιμο - πολιτικά καθήκοντα. Τις προσοφούν κυρίως για τό έσωτερικό και πολύ λιγώτερο για τό έξωτετικό μέταστο. Είναι όργανα μέσω τών οποίων εξουλαλίζουν τόν άπόλυτο έλεγχο τους στη διεθμική χώρα. Γι' αυτόν τόν λόγο φροντίζουν να τούς δίνουν τό μεγαλύτερο μερίδιο του δημοσιού προϋπολογισμού, άδιαφορώντας άν μ' αυτόν τόν τρόπο γονατίζει ή άναμική συνθήκη οικονομία τών χωρών που έχουν κάτω από τό πέλμα τους.

...Ο άξιοματικός - πρότερο αυτής της Σχολής, είναι εκείνος που βάσει πάνω άρ' όλα τά συμφέροντα της «Πάξ 'Αμερικανική». Έχει χάσει τό πατριωτικό του αίσθημα. Αποτελεί ένα εξάρτημα, μία βίδα, μιάς κολλοσιμίας διεθνούς μηχανής, της οποίας ο έγκέφαλος σκέπτεται «πενταγωνικά». Με άλλα λόγια, άνηκει στά σώματα προαιρωανών στην ύληρεσία της Νέας Ρώμης. Και, ως εκ τούτου, έπαυε να άνήκει στο «Έθνος και στον Λαό του. Έχει τήν άγωγή και τη συνείδηση του πράκτορος. Είναι, με άλλα λόγια, ένας φασίστας νέου τύπου, δηλαδή «διεθνή», δηλαδή αμερικανική συνείδηση, σέ αντίθεση με τούς πνευματικούς του πατέρες, τούς Γερμανούς και τούς 'Ιταλούς φασίστες, που τούς διέκρινε, άπως είναι γνωστό, άγιος ομβινισμός.

195
Επιτομή των σημειώσεων

από την ηγεμονία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, που είχε σαν συνέ-
γηση όλων των τοπικών - έθνικών δυνάμεων στην άσκηση των διεθνών συμφερό-

το σύνολο των σφαιρών που αναπτύσσονται εδώ ή πιο άριστα α' αυτή την
οδη. Η σημερινή δεκτατορία θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να ξεγγυηθεί σαν το α-
ποτέλεσμα από την όποια μνησθησάτου παράγοντα στη χώρα μας. Και α' α-
τό το διάστημα — της ύστατης — δεν έπρεπε μονάχα ή 'Αριστοτέλη, αλλά διό-
κλεις; ο αριστοτέλης — ο μη φασιστικός — κόσμος της χώρας και κοντά α' αυτόν ο-
λοι οι μη φασιστές; στρατιωτικοί, υπάλληλοι, καθηγητές, έπιστήμονες, νέοι και νέες,
και γενικά οι κοινωνικοί παράγοντες της χώρας. Φυσικά, ο φασισμός σήμερα δεν
είναι πια το ίδιο του. Τι άλλο, όμως, είναι οι Παυλιανιστές και οι Πατρίοτες;

Η

Λοιμός είναι ο φασισμός που στήριχται πάνω στη μεγαλύτερη οικονομικοστρατι-
ωτική δύναμη όλων των αιώνων δεν είναι ένας, ΑΛΛΑ ΔΕΥΘΕΣ; Χίτλερ που έζησε μετά-
χει τον σύγχρονο άρπιακό στυλό — το δολάριο, το ψήματρο και τον βοφόρτα
— οι Έλες τις γυναίκες της οικονομίας.

Ο άδριατικός - αριστοτέλης της Σχολής, είναι εκείνος που βάζει πάνω δε' όλα
τα συμφέροντα της 'Ελλάς 'Αμερικανικά. Έχει χίους τα πατριωτικά του αίσθημα. 'Α-
ποκλείει ένα έθνος, μια βίδα, μια κοινωνία; διεθνώς μηχανή, της οποίας ο
έργασιμος σπύλιος είναι ημετέρος. Μά Ελλα έθνος, άνθρακ στα όργανα προαγω-
σών στην άσκηση της Νέας Ρώμης. Και, ως δε τόσους, έλασε να άνθαι στο 'Ε-
θνος και στον λαό του. Έχει την άγνοια και τη συνείδηση του πρώτου. Είναι,
παι Ελλα έθνος φασιστής νέου τύπου, δηλαδή «διεθνή», δηλαδή άμερικανική.

παι Η βάση της διαλύεται μέσα σε
πρόκειται για ένα φασισμό νέου τύπου, που συνδέεται με την ηγεμονία του αμερι-
κανισμού και αποβλέπει στην εξουσία

ωρίως ημετέρος με σφίγδ

του ιμπεριαλισμού είναι αποτέλεσμα
μιας μεροσιά σε μια κρίση ανάπτυξης. Πράγματι, η έπιτεχθείσα ένδοξη μια
στο πρώτο στρατόπεδο, δεν είναι στην ουσία ένδοξη, αλλά κερμαζία μιας εκπρό-
τυπης έλάνο σε όλες τις άλλες. Είναι ή «ένδοξη» του κόσμου της Ρώμης. Δηλαδή
δεν έχασε ίσοδύναμη και ίσοδύναμη κέντρο ένδοξης γύρω από ένα κοινό ιδεώδες ή
σοσια, αλλά ένα υπερκέντρο, τις ΗΠΑ, και γύρω του δορυφόρους; διαφόροι ο κατέ-
νας Ιαχίος, πάντως δορυφόρους άπολύτως ύποτακμένους; στα συμφέροντα της Μη-
τροπόλεως.

Έβραμο πώς για να το πετύχουν αυτό οι 'Αμερικανοί στήριχθηκαν έπάνω στις πλέον
αποικιοκρατικές, αντιδραστικές, αντιλαϊκές, δουλείες της κάθε χώρας, δηλαδή στην
οικονομική άλιγερchia, τους στρατιωτικούς και τους τεχνικούς και τους διεφθα-
μένους πολιτικούς. Ύστερα τον έλεγχο τους τις έθνικές οικονομίες και τους το-
πικούς σφαιρούς. Έκείραλαν τελικά την άπώλητη κερμαζία τους έλάνο και σε οίκο-
νομικούς κολλοσούς, όπως είναι ή 'Αγγλία, ή Γερμανία, ή Ιαπωνία, ή 'Ιταλία και
οι άλλοι άντες; στο μέγεθος τους έλα δε σφίγες; — ή Νέα 'Αντιδραστικοί; —
'Αμερικανών και ή δεύτερη ή κατάκτηση από αυτό το σφαιρού, με την βοήθεια των
'Αμερικανών, όλων των ζοπιών τοίχων της έθνικής; τής. Νά γιατί έπαρο το τε-
υαθήραμα από το κοινωνικό και έθνικό κερμαζόματος, σαν το πλέον έντι-
στατικό καθήον που μπαίνει σήμερα μεροσιά μας.

Ύποτακτος είναι ο φίλος των έθνικών ένέκλων δυνάμεων, μέσα α' από το διεθνή;
λέγρια σφίγαν που έχει έλάνο; ο άμερικανικός ιμπεριαλισμός. Η διεθνοποίηση
των αντιθέσεων είχε σαν συνέπεια την διεθνοποίηση των τοπικών στρατών. 'Ας πά-
ρομα, λ. γ., την πολιτισμό της διεθς απ' γούδας. Γά από σφίγας διεθρομα τόσο

Ποι σὺ Ἐπαναστατικῆς Ταυτιδῆς

1969

Ἡ μοίρα μας στὸ Κουβᾶ

Γιὰ τὸν ψυχρὸ παρατηρητὴ, ὅλη αὐτὴ ἡ ρομαντικὴ «ἐπαναστατικὴ» φιλολογία ποὺ κατακλύζει τὴν ἐποχὴ μας, δὲν ἀποτελεῖ, σὲν βάθος, παρά ἓνα εἶδος «φυγῆς» μπε-

στά στὰ δόξαλα καὶ βαρῶ καθήκοντα ποὺ βάζει στοὺς προοδευτικὸς ἀνδράσους ὅλης τῆς γῆς ἡ ἐποχὴ μας. Οἱ τριαντάχρονοι «μπαρμποῦδος» τοῦ Κάστρου, ποὺ μπόρουν τελικὰ νὰ γίνουν κεντρικοὶ στὴ χώρα τους, ξεκινώντας — μιά χούφτα ἀντάρτες — ἀπὸ ἡ Σιέρα Μαίστρα, τραβοῦν σὰν μαγνητῆς δλους τοὺς μικροαστοὺς «ἐπαναστάτες» τῆς Εὐρώπης, ποὺ, φυσικὰ, οἱ περισσότεροι ἀγνωστοὶ τὸ βάθος αὐτῆς τῆς νικηφόρας ἐπιχείρησης. Τὸ ὅτι, δηλαδή, οἱ Κοιφρανέζοι ἐπαναστάτες ἐφαρμοσαν μὲ ἐπιτυχία μίαν ὀρισμένη ἐπαναστατικὴ τακτικὴ σὲ μίαν ὀρισμένη χώρα κάτω ἀπὸ ὀρισμένους συνθῆκες καὶ μέσα ἐπίσης σὲ ἓνα ὀρισμένο διεθνὲς πλαίσιο σχίσσεων. Δὲν εἶναι ἡ μορφή δράσης, εἰδικά μὲν ἀπόλυτα, καθ' ἑαυτὴ, ποὺ τελικὰ νίκησε, ἀλλὰ ἡ ὁρθετικὴ ἀνάληψη, ποὺ ὄδηγησε σ' αὐτὴ καὶ ὄχι σὲ ἄλλη μορφή δράσης.

Σήμερα ὁκώμα, ποὺ ἔχουμε πάνω στὴν κλάτη μας ἓνα στρατιωτικὸ δικτατορικὸ καθεστῶς, τὸ ἴδιο ἐρώτημα, «Τί νὰ κάνουμε», μᾶς βαραίνει ἀκόμη περισσότερο. Γιὰ μᾶς, ὅπως καὶ γιὰ ὄλους τοὺς λαοὺς ποὺ διέσχονται τὴν ἴδια δοκιμασία μὲ μᾶς, ἡ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα αὐτὸ γίνεται ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου.

Ἡ ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΚΑΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ἘΞΟΥΣΙΑΣ

1969

ὁ ὑπερκεντρικὸς χαρακτήρας τῆς
παγκόσμιας ἐξουσίας

ἡ σημερινὴ διεθνὴς κατάσταση

χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ γεγονός α) τοῦ περιορισμοῦ — ἢ τῆς ἐξαφάνισης — τοῦ κεντρικοῦ καὶ ὀδυσιακοῦ ὁδλοῦ τὸν διαφόρων ἐθνῶν στὴ διαμόρφωση τῆς διεθνούς πολιτικῆς, καὶ β) τοῦ ὑπερκεντρικοῦ χαρακτήρα τῆς παγκόσμιας ἐξουσίας, ποὺ, στὴν πραγματικότητα, τὴν μοιράζονται οἱ δύο παγκόσμιες ὑπερδυνάμεις.

Ἡ ποιοτικὴ ἀλλαγὴ στὸ χῆμα τῆς διεθνούς ἐξουσίας

Θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι μὲ τὴν δημιουργία τοῦ παγκόσμιου σοσιαλιστικοῦ στρατοῦ θὰ εἶχαν αὐτομάτως ἐγκαθιδρυθεῖ νέες μορφῆς διακρατικῆς σχέσης ποὺ νὰ τὴν χαρακτηρίζει πραγματικὴ ποιοτικὴ ἄλλαγή σὲ σχέση μ' αὐτὲς ποὺ ὑπάρχουν στὸν κεφαλαιοκρατικὸ κόσμο. Ποιὰ θὰ ἦταν αὐτὴ ἡ ποιοτικὴ διαφορά; Κατὰ τὴν γνώμη μου, μόνο ἡ δημοκρατικοποίηση τοῦ Κέντρου Ἀποφάσεων. Μὲ ἄλλα λόγια, τὸ μοίρασμα τῆς ἱστορικῆς ἐξουσίας σὲ ὅλα τὰ κράτη - μέλη μὲ τὴν ἴση συμμετοχὴ τους στὸ Κέντρο Ἀποφάσεων.

ὁ κεντρικὸς χαρακτήρας καὶ τὴν κεντρικὴν ἐξουσία

«ἐλεύθερος πολίτης» στὴ «φιλελεύθερη Δύση» εἶναι ξεκομμένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ὄντως κέντρα ἀποφάσεων τῆς χώρας του. Λιτὸ ὅτι μὲν οἰκονομικὰ «κέντρα», αὐτὰ ποὺ καθορίζουν τὴν προσωπικὴ του θέση μὲς στὴν ἴδια του τὴν πατρίδα, βρίσκονται στὰ χῆρα τῆς οἰκονομικῆς ἀλιγρχίας, τὰ δὲ πολιτικὰ «κέντρα», αὐτὰ ποὺ καθορίζουν τὴ θέση καὶ τὸ μέλλον τῆς χώρας του μίση στὸν κόσμο, βρίσκονται στὰ χῆρα τῶν τεχνοκρατῶν πλεισιωμένων κάθε φορὰ ἀπὸ διάφορες πολιτικῆς ἡγετικῆς ὁμάδες, ποὺ εἶδαμε ὅτι δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ προσθέτουν ὀρισμένες ἀποχρώσεις στὴν ἤδη χαραχθεῖσα ἀπὸ τοὺς τεχνοκρατικοὺς μηχανισμοὺς πολιτικῆς.

3T

Εξουσία και Τεχνοκρατικοί μηχανισμοί

Η διαφορά από τις καπιταλιστικές χώρες (στος διαδικαστικούς τρόπους της άσκησης της εξουσίας) έγκειται στο γεγονός ότι αυτές οι κομμουνικές συνθήκες ήγεταις τ α ν τ ί ζ ο ν τ α ι με τους τεχνοκρατικούς μηχανισμούς, ενώ, όπως είδαμε, στη Δόση οι πολιτικές ομάδες είναι αλληλέσδετες. Επάνω στην επιφάνεια των τεχνοκρατικών μηχανισμών! Αλλά το τελευταίο γνώρισμα είναι που συνήθως προβάλλουν με τριπλοκρατούσις οι όπαδοι του δυτικού φιλελευθερισμού, χαρακτηρίζοντάς το σαν τό άκρον άωτον της δημοκρατικής διαδικασίας! Ένώ ή μόνη πραγματική και ουσιώδης διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι ο τεχνοκρατικός μηχανισμός του κεφαλισκρατικού κράτους στηρίζεται και εξυπηρετεί τά συμφέροντα που άπορροούν από τή μορφή της άτομικής (όλιγαρχικής) ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής, ενώ ο τεχνοκρατικός μηχανισμός του σοσιαλιστικού κράτους κινείται με βάση τό νομικό καθεστώς της κρατικής ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής.

Ποιή σέ η ο γ α σ ο / ε ρ 3

Αυτό που μας ενδιαφέρει ~~παραμένει~~ είναι ή ουσιαστική άπελευθέρωση του έθνους. Πού μιά από τίς μορφές της είναι και ή υπεύθυνη συμμετοχή του στις αποφάσεις από τίς όποιες εξαρτάται τόσο ή άτομική του θέση — και ή θέση όλων των συμπατριωτών του — σε εθνική κλίμακα, όσο και τό μέλλον όλων των συνανθρώπων του, σε κλίμακα διεθνή.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι και στίς χώρες του Σοσιαλισμού ή ίδια ραγδαία οικονομοτεχνική εξέλιξη που παρατηρήθηκε στίς προηγμένες καπιταλιστικές χώρες, επιβεβαιωμένη επί πλέον από τους οικονομικούς προγραμματιστές σε εθνική κλίμακα (πενταετή σχέδια), δημιουργήσε κ' έδώ τους αναπόφευκτους τεχνοκρατικούς μηχανισμούς, οι όποιοι, σιγά - σιγά, μονοπόλησαν όλα τά εθνικά κέντρα αποφάσεων.

Δέν είναι, λοιπόν, ή άπλόσ πολίτης, ούτε ακόμα και τό άπλό μέλος του κόμματος που 'άπορραίζει', αλλά ή κατεστημένη και συνενωμένη πολιτική και τεχνοκρατική ήγεσία, που όσο περισσότερο όγκώδεις και πολύπλοκοι γίνονται οι μηχανισμοί της τόσο περισσότερο άπομακρύνεται από τή βάση του κόμματος και ακόμα πιο πολύ από τήν εθνική λαϊκή βάση, που, ως γνωστόν, τήν άποτελούν οι άπλοί πολίτες μιας χώρας.

Οί μα)3 και ται Κείτηρα Απ. Γοιόσεων

Ένα άλλο γνώρισμα της εποχής μας είναι ή έκκληρητική ανάπτυξη των τεχνολογικών μεθόδων όργάνωσης και των μαζικών μέσων παραγάνδας, που προσφέρουν στίς ήγετικές (πολιτικές και τεχνοκρατικές) ομάδες μιά διπλή δυνατότητα: τελειοποιημένους έπιστημονικούς μηχανισμούς στην άσκηση της εξουσίας και σύγχρονα μαζικά μέσα στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης. Έτσι οι μεγάλες λαϊκές μάζες δέν είναι πλέον παρά ένα 'κροίον', μιά πρώτη ύλη που τήν επεξεργάζεται καταλλήλως μέσα στά γρανάζια του τό κολοσσαιο έργοστάσιο - κράτος. Ένώ συγχρόνως ή 'συμπεριφορά' τους διαμορφώνεται κάθε στιγμή από τους τερατώδεις σύγχρονους μηχανισμούς παραγάνδας. Η διαπίστωση αυτή, δηλαδή ή σταθερή και προοδευτική άπομάκρυνση των λαών από τά Έθνικά και Διεθνή Κέντρα Άποφάσεων, άποτελεί τή μεγαλύτερη τραγωδία της εποχής μας και συγχρόνως έγκριμονει τους πιο δραματικούς κινδύνους για όλη τήν ανθρωπότητα.

Κέντρο και τα Κέντρα
των Κέντρων

ου στην ίδια του την πατρίδα, βίαια
δη πολιτικά κέντρα, αυτά που καθορίζουν τη θέση και το μέλλον της χώρας του
μιας στην κόσμο, βρισκονται στα χέρια των τεχνοκρατών αποκλεισμένων κάθε φορά
από διάφορες πολιτικές ήγειμεις δηλαδή, που είδαμε ότι δεν κάνουν τίποτα άλλο πα-
ρά να προσθέτουν όμορφες άποψηδες στην ήδη χαοτική κατάσταση από τους τεχνο-
κρατικούς μηχανισμούς πολιτική.

Ας πάρουμε δύο σύγχρονα παραδείγματα. Τς ΗΠΑ και τη Γαλλία. Σεις πρώτες
δ' Αμερικανούς γενοκτόνους αποφάσισαν την άποψη των Τζόνσον και την προεδροποιή-
ση του Νίξον, Πίσα από την αρχή του απή κρύφταν, όπως είναι γνωστό, ή θέ-
λησή του για σφίξη. Αυτό ήταν το νόημα της λαϊκής ψήφου. Τι έγινε, όμως; Η
δη από την εποχή του Τζόνσον ή διαταρχία και οι τεχνοκρατικοί μηχανισμοί είχαν
το δικό τους παιχνίδι. Δηλαδή, η

Πολιτική

επιλογή; ήμεση εισήγη, δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να ακολουθεί την πολιτική από
είχαν προπονήσει, τα οικονομικά κέντρα αποφάσισαν των ΗΠΑ. Προσθήκη, η
φυσικά, τη δική του προσωπική άποψη σε η. Έξ άλλου, στη Γαλλία μετά τα συ-
στασιακά γεγονότα του Μάη 68 και τη βαθιά κοινοκρατική κρίση που ακολουθήθη-
κε συνέβη στην πραγματικότητα: Ο «Ελεύθερος» Γάλλος πολίτης, είχε να διαλέξει
τελικά ανάμεσα στον Ποά και τον Ποικιλιανό. Δηλαδή ανάμεσα στο άσπαστο
και το μαυροασπαστο, για να παραφράσουμε τη φράση του Ντεκλό. Τελικά, και άσπαστο
άσπαστο τον Ντε Γωάλλ, «φίση» για τον διάδοχό του, δηλαδή για μια τεχνο-
κρατική πολιτική χωρίς τον Ντε Γωάλλ. Με άλλο λόγο, ακόμα και η πιο άσπαστο πο-
ση εκδήλωση της λαϊκής δυσηφίας για την κυβερνητική πολιτική, δεν είναι ίσως
το την Ελλάδα οδοασιακά. Η εθνική παρσία θα ακολουθήσει τελικά, ξεπερνώντας
επιτήδεια όλα τα εμπόδια που βάζουν κροστά τη δομημένα δημοκρατικά δεκά-
ματα (διαδηλώσεις, δημόσια κριτική, εκλογές, την γρημιά που έχουν χαράξει τα
ντοίραρα κέντρα αποφάσεων, δηλαδή ή διαταρχία και οι τεχνοκράτες.

Όπως έγινε γνωστό, την απόφαση για την είσοδο των στρατευμάτων του Σμφέ-
νου της Βαρσοβίας στη Τσεχοσλοβακία την είχαν και' αρχής οι ήγειμεις δηλαδή
δηλαδή Η. Γ.) των χωρών αυτών με επικεφαλής το Η. Γ. του ΚΚΣΕ. Σε συνέχεια,

Οι Κέντρα και τα Κέντρα

και ότι χωφιστούν και ροσώα αντίστοιχες υπηρεσίες,
βασικά λειτουργίες.

Είπαμε και πιο πριν το Κέντρο 'Αποφάσεων λ. χ. των ΗΠΑ ή της 'Αγγλίας σπεί-
νεται με τη λογική των διαταρχικών κέντρων, ενώ τα αντίστοιχα Κέντρα 'Αποφά-
σεων της Σοβιετικής, Ένωσης ή της Πολωνίας σπείνεται με τη λογική του γενι-
κού συμφέροντος. Πώς, όμως, αποφασιστολλώνεται τελικά ή σφίξη τόσο των πρώτων,
όσο και των δεύτερων, μέσα στην καθημερινή ζωή των άλλων εργαζομένων των χω-
ρών αυτών;

Όσον αφορά τα οδοασιακά πολιτικά δεκάματα, τα ξετάσαμε και πριν. Οι διαφο-
ρές είναι ακόμα θ ε ο η ε ι κ ο ε ο χωφιστήρα. Οι άλλοι πολίτες δεν έχουν την προ-
στική δυνατότητα να ποστωθύνουν αποτελεσματικά στη διαμόρφωση της εθνικής

Εξουσία και πνευματική ήγηση

Οι πολιτικές και τεχνοκρατικές ομάδες συγκεντρώνουν γύρω τους τα στοιχεία εκείνα που εξημεροποιούν το στήσιμο, τη λειτουργία και αποδοτικότητα - αποτελεσματικότητα των τεχνοκρατικών μηχανισμών, μέσω των οποίων κατευθύνουν τις λαϊκές μάζες και άσκούν την εξουσία τους. Τα στοιχεία αυτά ανήκουν βασικά σε τρεις επαγγελματικές κατηγορίες: α) Στελέχη κρατικών υπηρεσιών, β) Άξιωματικοί. Και γ) Έπιστήμονες - τεχνικοί. Μία τετάρτη κατηγορία αποτελείται από τους διανοούμενους - προπαγανδιστές, που εξασφαλίζουν την «επαφή» του μηχανισμού με τις λαϊκές μάζες. Όμως οι πραγματικοί διανοούμενοι δημιοϋργοί — άνθρωποι της σκέψης και της τέχνης — παραμένουν από την πλευρά του λαού. Αυτό σημαίνει δύναμη και βία — που είναι και το χαρακτηριστικό της γνωστής μας «διεθνούς εξουσίας» του τρόμου — πράγμα που του εξασφαλίζουν οι επιστήμονες και οι άξιωματικοί. Ο πνευματικός δημιουργός δεν έχει απολύτως τίποτα να του προσφέρει, παρά μόνο σάν «προπαγανδιστής». Το αντίθετο — μπορεί να βλάψει. Και άσφαλώς βιάζεται, με τόν «φιλελευθερισμό» του και τόν «άνθρωπισμό» του, που σε τόσο ριζική αντίθεση βρίσκονται με τόν όμο «ρεαλισμό» της λογικής των μηχανισμών. Έτσι από τη σύγχρονη πνευματική ήγηση, οι μέν επιστήμονες άφομοιώνονται από τόν μηχανισμό χάνοντας την ήθική τους διάσταση, οι δέ πνευματικοί άνθρωποι χτυπούνται από τόν μηχανισμό χάνοντας την φυσική τους άκτινοβολία. Με άλλα λόγια, οι κυριώτεροι δημιουργοί και φορείς τού ανθρώπινου πολιτισμού γίνονται τα θέματα αυτής της βασικής διαδικασίας της εποχής μας, μπαίνουν μαζί με τόν λαό στα περιθώρια του ιστορικού γίγνεσθαι, που όλο και πιο πολύ διαμορφώνεται και κατευθύνεται από όλο και λιγότερες και όλιγαριθμότερες ήγετικές ομάδες.

Μορτές εξουσία - Διαφορές και ήρωισμός

Είπαμε και πιο πριν ότι το Κέντρο Άποφάσεων λ. χ. τών ΗΠΑ ή της Άγγλίας σκέπεται με τη λογική τών ολιγαρχικών κλάδων, ενώ τα αντίστοιχα Κέντρα Άποφάσεων της Σοβιετικής Ένωσης ή της Πολωνίας σκέπτονται με τη λογική τού γενόσηου και τών δεύτερων, μέσα στην καθημερινή ζωή τών άπλών εργαζομένων τών χωρών αυτών;

Όσον άφορά τά ουσιαστικά πολιτικά δικαιώματα, τά εξέτασαμε πιο πριν. Οι διαφορές είναι ακόμα θεωρητικού χαρακτήρα. Οι άπλοι πολίτες δεν έχουν την πρακτική δυνατότητα να παρεμβαίνουν αποτελεσματικά στη διαμόρφωση της εθνικής πολιτικής. Δεν άπομένουν παρά τά άτομικά οικονομικά και πολιτικά δικαιώματα. Τό επίπεδο ζωής. Οι δυνατότητες γιά εκπαίδευση, φυσιογνωμική περιθαλίγη και πολιτιστική άγωγή. Στο σημείο αυτό επάρχουν διαφορές αλλά και ομοιότητες. Και άλλοι άδελφοί άνουν τά δικαιώματα τών εργαζομένων στά οσοισοιστικά κράτη. Βέβαια, ή κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας άποτελεί μία επαναστατική άλλαγη. Έπομένως στό σημείο αυτό βρισκόμαστε μπροστά σε μία ριζική διαφορά. Όμως, παραδόξως στό σημείο αυτό βρισκόμαστε μπροστά σε μία ριζική διαφορά. Όμως, παραδόξως διαφθορικές άλλαγές που επάρελουν στόν λαό ν' άναδειχθεί σε πραγματικό δημιουργό και πρωταγωνιστή τόσο της καθημερινής της πορείας όσο και της ιστορίας του, τότε μπορούμε να πούμε ότι οι σημερινές διαφορές όσο και της ιστορίας πιο πριν είναι διαφορές βασικά ποσοτικές και όχι ποιοτικού χαρακτήρα! Μ' άλλα λόγια τό άπλο κοινωνικό σύστημα ποσοτικό και όχι ποιοτικό χαρακτήρα! Μ' άλλα λόγια και πνευματικά άγαθά και άτομικά δικαιώματα από τό βήτα και αντίστροφα. Νά, λοιπόν, που άφείλεται ή ομοιότητα τών μορφών της πολιτικής πρακτικής άνάμεσα στός δύο αντίθετους συντασπισμούς. Στά γεγονός, δηλαδή, ότι τά κοινωνοκρατικοές μηχανισμούς, που ή έσωτερική λειτουργία τους στός ίδιους βασικά περισσότερο από τίς ειδικές δυνατότητες και άνάγκες τών επιστημονικών - τεχνολογικών έξειλέων που βοηθούν στη διατήρηση της εξουσίας και λιγότερο από τίς επιταγές της ιδεολογίας. Αλή, νομίζω, είναι ή μεγάλη παγίδα που έσπρε ή εποχή μας στην ανθρώπινη.

No1
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

- No1. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ Ν.Ε.Α. (Σχέδιο για συζήτηση)
*Η προσωρινή συντονιστική επιτροπή
- No2. ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΙΚΟ ΠΡΟΟΔΥΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΙΣ ΣΥΜΠΛΙΓΑΔΕΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΑΠΟ ΤΩΝ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ.
- No3. BOX 3305 III 34 ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ
- Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
- No4. ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ (ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ)
*Ομάδες Αδελφας, 25 Μαρτίου 1974.
- No5. ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗ (ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ)
*Ομάδες Αδελφας, Μάρτης 1974.
- No6. ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ "ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΠΑΚ"
Σχέδιο για συζήτηση, Νοέμβριος 1973. Νίκης Θεοδωράκης.
- No7. ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ. ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ.
- No8. ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΡΕΙΜΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΛΑΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ.
- No9. ΠΑΝΩ ΣΤΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ Ν.Ε.Α.-ΠΡΟΛΕΓΜΕΝΑ.
Παρίσι, 4 Μάρτη 1974.
- No10. ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΦΛΟΡΕΝΤΙΑΣ.

N° 11 ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ

N° 12 Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΔΗΜΟΦΙΛΙΑ ΝΕΩΝ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ

h. 15 H. VAN LINDHOUTT-DRENGING NEW ZEALAND
N. 11 STEARIE IN AN OLYMPIKO

33, *Σχόλια στον 3 ημίστιχο*

Ελευθερία, ή ο βασικός αντίπαλος του ανθρώπου υπήρξε ή φύση, και ή ανάγκη αυτή, ή διαδικασία της απελευθέρωσης, συνδέεται άμεσα με την ανάπτυξη της παραγωγής. Έξ ου και ή βασική σχέση των κοινωνικών ομάδων με τά μέσα της παραγωγής. Αυτό ποσώ κρατά τά μονοπώλια των μέσων της παραγωγής διαθέσιμα συγχρόνως και τό μονοπώλιο των 'Αποφάσεων'. Δηλαδή έλέγχει τό Κέντρο 'Αποφάσεων από τό όποιο κρίνεται τό ιστορικό παρόν και τό ιστορικό μέλλον όλης της κοινωνίας, όλου του λαού, όλου του έθνους. Είναι φανερό ότι στην κοινωνία εκείνη όπου τό μονοπώλιο των αποφάσεων κατέχεται από μία κοινωνική μειοψηφία, δια τά υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας — δηλαδή ο λαός — δεν είναι ελεύθερα. Βλέπουμε έτσι ότι ή 'Ελευθερία συνδέεται με την Εθνήνη. 'Ελεύθερος είναι ο έπεύθυνος.'

Το Κέντρο Αποφάσεων που χροιά έχει τον λαό

... ο σοσιαλιστής επαναστάτης έρχεται για να παύσει μία ακόμα δεσμευτική για τόν άνθρωπο ιστορική σχέση. Με ποιό τρόπο; Με τό πέρασμα των μέσων παραγωγής από την άτομική στην κοινωνική ιδιοκτησία. "Όμως για ποιό λόγο; Για να περάσει τό Κέντρο 'Αποφάσεων από τά χέρια μιας μικρής κοινωνικής ομάδας — της οικονομικής ολιγαρχίας — στα χέρια όλου του λαού; Για να φύγει ή ιστορική εθνήνη από τούς λίγους και για να πάει όχι μόνο στους πολλούς, αλλά σε όλο τό λαό! Γιατί, όπως είδαμε, μονάχα από τή στιγμή που ο καθένας και όλοι θα γίνουν οδισιαστικά υπεύθυνοι για την ιστορική τους μοίρα, μονάχα τότε θα γίνουν ελεύθεροι. Δηλαδή μονάχα τότε θα έχει εξυμνηρηθεί ή ιστορική σκοπιμότητα — ή ιστορική επαναστατική αλλαγή — που, όπως είδαμε, επιδιώκει την συνεχή και σε ποσότητα και σε ποιότητα απελευθέρωση του ανθρώπου.

Ουσιαστική ομορφιά στον έθνος

... ή ιστορική αλλαγή δεν άπαιτούσε μία νομική μονάχα αλλαγή, δηλαδή την αλλαγή της νομικής θέσης του πολίτη άπέναντι στο κράτος, αλλά την ουσιαστική του συμμετοχή στην εθνήνη, όλων των αποφάσεων που άφορούν αυτόν και τό έθνος στο όποιο άνήκει. Δεν έγινε ή επανάσταση για να σκεφτείται και να δρά και πάλι έξ όνόματος του μία μικρή ομάδα ανθρώπων, είναι και ποιότητα διάφορη. Με άλλα λόγια, πιστεύουμε ότι αυτή ή βαθειά επαναστατική αλλαγή με τό πέρασμα της ιστορικής εθνήνης από τούς λίγους στο σύνολο του λαού δέν έγινε! Τό Κέντρο 'Αποφάσεων, με διαφορετικές κοινωνικοπολιτικές άμετηρίες και πλαισία, παρέμεινε και πάλι άνάμεσα στα χέρια μιας άσημαντης μειοψηφίας περιστοιχημένης από τις ομάδες τεχνοκρατών.

Οι μηχανισμοί εξουσίας και οι ηγεμονικές ηγεμονικές δυνάμεις

... ιστορική αλλαγή προχώρησε έως τή μέση του δρόμου. Γιατί, όπως είδαμε, τά κάθε λογής «πλαισία» και «λειτουργίες» που δημιουργήθηκαν στις σύγχρονες χώρες του σοσιαλισμού δέν κατόρθωσαν να οδηγήσουν στην άναγκαία απελευθέρωση του άτόμου. 'Απελευθέρωση, που, ~~καταστράφηκε~~ πρέπει να ταυτίζεται με την υπεύθυνη και όχι μόνο θεωρητική, αλλά και πρακτική, συμμετοχή του πολίτη στη διαδικασία των λήψεων των 'Αποφάσεων σε εθνική κλίμακα. Γι' αυτόν άρξιβόλ τον λόγο παρατηρείται και στις χώρες αυτές ή γνωστή μας πάλιση άνάμεσα στον λαό και τούς Μηχανισμούς 'Εξουσίας, που περιστοιχίζουν τό 'Εθνικό Κέντρο 'Αποφάσεων. 'Επίσης παρατηρείται ή ίδια στήριξη, κατ' έπιλογήν, του Μηχανισμού στους έπιστήμονες και τούς στρατιωτικούς. 'Η ίδια απόθεση προς τούς υπεύθυνους πνευματικούς δημιουργούς, επειδή άκρίβως, αυτοί, σάν γνήσιοι έκπαιδευμένοι και ιστορικοί οίτημάτων, εκφράζουν την ιστορική άναγκαιότητα για την ολοκλήρωση της επαναστατικής αλλαγής με οδισιαστική απελευθέρωση και άνέβαση του λαού στο ύψος της ιστορικής εθνήνης.

Επομένως παρατηρείται ή ίδια μείωση τής φυσικής ακτινοβολίας τών πνευματικῶν εκπροσώπων τής κοινωνίας, τών επιστημόνων καί τών πνευματικῶν δημιουργῶν, μέ τήν ἀφομίωση τών πρώτων ἀπό τόν πανίσχυρο Μηχανισμό καί τήν διαρκῶς αὐξανόμενη ἐλάττωση τής ακτινοβολίας τών τελευταίων μέ τήν ἀτοκοπή τους ἀπό τά ἐλεγχόμενα κέντρα προβολῆς τής πνευματικῆς δημιουργίας. Ὡστε ή κρίση τής πνευματικῆς δημιουργίας, πού, ὅπως εἶναι γνωστό, ἀναγκαστικά περιγράφει τήν φυσική διάσταση μιᾶς κοινωνίας καί ἐνός λαοῦ, συνδέεται μέ τήν χαρακτηριστική ή προοδευτική ὑπερσημείωση τών ἔθνικων καί διεθνῶν κέντρων ἀποφάσεων σέ ὄλο καί μερφέστες καί ὄλο καί λιγώτερες ἡγετικές ὁμάδες, μέ τήν παράλληλη ἀπομάκρυνση τών λαῶν ἀπό τά παραπάνω Ἐθνικά καί Διεθνή Κέντρα Ἀποφάσεων καί τήν ὄλο ἐνα ἀξανάομηνη ἀδυναμία τών λαϊκῶν μαζῶν νά πύρουν μέρος στίς ἱστορικές εὐθύνες ἀπό τίς ὁποίες κρίνεται τό παρόν καί τό μέλλον τής Ἀνθρωπότητας.

Καταλήγουμε ἔτσι στό συμπέρασμα ὅτι μέ βάση τά σημερινά δεδομένα, τά κριτήρια ἐπιλογῆς ἀνάμεσα σιά δύο κοινωνικά συστήματα εἶναι κριτικός οικονομικού χαρακτήρα. Καί ἴσως στόν λόγο αὐτό νά ὀφείλεται τό γεγονός ὅτι ή ἀκτινοβολία τών σοσιαλιστικῶν χωρῶν μεγαλώνει ἀνάλογα μέ τό πόσο φτωχιά εἶναι μιᾶ χώρα καί ἀντίθετα μικραίνει ἀνάλογα μέ τό πόσο πλούσιος εἶναι ἕνας λαός. Γιατί οἱ «φτωχοί» πιστεύουν ὅτι τό σοσιαλιστικό σύστημα, ὅπως ἐφαρμόζεται σήμερα, θά τοῦς βοηθήσει νά ἀναπτύξουν γρηγορά τόν ἔθνικό πλοῦτο στή χώρα τους. Ἐνῶ οἱ «πλούσιοι» δέν βλέπουν τί θά εἶχαν νά κερδίσουν ἀπό μιᾶ τέτοια ἀλλαγῆ. Γιατί φυσικά, τό μόνο πού θά εἶχαν νά κερδίσουν θά ἦταν ή ὀλοκληρωμένη ἐλευθερία. Ἀηληδῆ, τόσο ή οικονομική, ὅσο καί ή πολιτική καί μορφωτική. Καί στίς σημείο αὐτό, ὅπως εἶναι γνωστό, οἱ τελικές ἐκτιμήσεις δέν εἶναι πάντοτε ὑπέρ τοῦ σοσιαλιστικοῦ κράτους...

Η Δραγ. ^{οὐλο} το Στρετς γ μ

4
 Η εμφάνιση στό ἱστορικό προσκήνιο τῶν μενάλων λαϊκῶν μαζῶν, καθοδηγη-
 μένων ὀρθά ἀπό τά ἰδιαιτικά τῆς ἐποχῆς μας, θά βοηθήσει για τό ἀνοιγμα τῆς ρεα-
 λιστικῆς καί λογικῆς διεξόδου ἀπό τό σημερινό «στάτους κρέβ», πού τόσα δεινά προ-
 καλεῖ σήμερα σέ ἑκατομύρια ἀνθρώπους καί πού τόσους τεράστιους κινδύνους πε-
 ρικλεῖναι μέσα του για τήν Ἀνθρωπότητα.

Βίβλια, αὐτὴ τὴν ἀνάληψη, τὸ Κέντρο Ἀποφάσεων ἀποτελεῖ τὴ συμμετοχὴ πολλῶν προσώπων. Μήπως, ὅμως, καὶ στὸν καπιταλισμὸ τῆς Ἀποφάσεως εἶς παίρνουν μόνον οἱ κεφαλαιοκράτες; Ὅπως εἶναι γνωστὸ, γάρω ἀπ' αὐτοὺς σχηματίζονται κολλεκτορικὰ μηχανισμοὶ ποὺ κεραιροῦνται ἀπὸ τοὺς γνωστούς μας τεχνοκράτες. Τὸ ἴδιο καὶ στὸ σοσιαλιστικὸ κράτος, γάρω ἀπὸ τοὺς ἀνώτατους κομματικούς ἀξιωματικούς ἔχουν δημιουργηθεῖ ἐξ ἴσου κολλεκτορικὸι μηχανισμοὶ κεραιροῦμενοι ἀπὸ τεχνοκράτες.

Ἔτσι μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι τὰ Κέντρα Ἀποφάσεων στοὺς δύο κόσμους παρουσιάζουν μεγάλες ὁμοιότητες. Φυσικά, στὸ σοσιαλιστικὸ κράτος δια γίνονται ἐξ ὀνόματος τοῦ Λαοῦ, ποὺ ὅμως εἴδημα εἶναι ὁ μοναδικὸς ἰδιοκτήτης τῶν μέσων παραγωγῆς καθὼς καὶ ἀλλόκληρο τοῦ πλοῦτου τῆς χώρας. Ὅμως γιατί νὰ γελιόμαστε; Νομίζω ὅτι φάνηκε ἀπὸ τὴν ἀνάλυση ποὺ προηγήθηκε ἔρακά καθαρά ὅτι ἡ ιστορικὴ ἀλλαγὴ δὲν ἀπαιτοῦσε μὴ νομικὴ μοναχὴ ἀλλαγὴ, δηλαδή τὴν ἀλλαγὴ τῆς νομικῆς θέσεως τοῦ κολλέκτη ἀλλοῦναι στὸ κράτος, ἀλλὰ τὴν οὐσιαστικὴ του συμμετοχὴ στὴν εὐδύν, ἔλεον τῶν ἀποφάσεων ποὺ ἀφοροῦν αὐτὸν καὶ τὸ ἔθνος στὸ ὅποιο ἀνήκει. Δὲν ἔγινε ἡ ἐπανάσταση γιὰ νὰ εὐαριστεῖται καὶ νὰ δοῦ καὶ πάλι ἐξ ὀνόματος τοῦ μὴ μακρὴ ὀμάδα ἀνθρώπων, ἔστω καὶ ποιοτικὰ διάφορη. Μὴ ἀλλὰ λόγια, πιστεύουμε ὅτι αὐτὴ ἡ βαθειὰ ἐπαναστατικὴ ἀλλαγὴ μὴ τὸ πέρασμα τῆς ἱστορικῆς εὐδύνῆς ἀπὸ τοὺς λίγους, στὸ σύνολο τοῦ Λαοῦ δὲν ἔγινε! Τὸ Κέντρο Ἀποφάσεων, μὴ διαφορετικὴς κοινωνικοπολιτικῆς ἀμετηρίας καὶ πλείους, παρήμεινε καὶ πάλι ἀνάμεσα στὰ χεῖρα μὴς ἀσημέντης μεταφραστῆς περιτοχρῆμῆς ἀπὸ τῆς ἑαυτῆς ὀμάδας τεχνοκρατῶν.

Ποῦ δεῖλεται αὐτὴ ἡ οὐσιαστικὴ παραμόρφωση τοῦ σοσιαλιστικοῦ ἰδεώδους; Σὲ ἄποικεμικὸς ἢ σὲ ἀντικεμικὸς παραμόρφωτες; Νομίζω ὅτι καὶ σὰ δύο. Ἀπλοδῆ

Handwritten notes: 2×10^2 and 10^2 with arrows pointing to the right.

Handwritten mark: 110

Ποιός, λοιπὸν, εἶναι ὁ ὄρομος καὶ κρῆζει νὰ ἀκολουθῆται ἡ ἀνθρωπότητα; Μὴ ἄλλα λόγια, μὴ ποὺ τρόπο θὰ βγῶμε ἀπὸ τὸ ἀβύζο ποὺ δημιουργεῖ τὸ σύγχρονο σῆμα τους κρῆς;

Ἡ ἐπανάσταση εἶναι μὴ: Μὴ ἐπαναστάτουμε τῶν λαῶν αὐτῶν στὴ προσκῆνία τῆς

Η ΕΞΕΤΗΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Αξιολογώντας τον 1968 που
είναι η γη του βασιλιά Γεωργίου
από τον γέννημα

Εντούτοις, και για να μην καλλιεργήσουμε αυταπάτες, θα πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι τα διεθνή μονοπώλια και ο σκληρός πυρήνας των επιθετικών ιμπεριαλιστικών κέντρων, θα επιδιώξουν και στο μέλλον την πλήρη ύπνοταξη της ελληνικής οικονομίας, των εθνικών μας δυνάμεων και γενικότερα του ελληνικού λαού, στην άπλητη θάλαξη τους. Και για τον σκοπό αυτό εξακολουθούν και θα εξακολουθήσουν να διαθέτουν σημαντικά ερείσματα μέσα στη χώρα μας. Όμως, η πραγματοποίηση μιιάς βασικά Έθνικης - Πατριωτικής πολιτικής, μέσα στή πλαίσια της πολιτικής που την όνομάσαμε της «προσαρμογής», μπορεί ν' αποτελεί, κατά τη γνώμη μας, τον μέγιστο βαθμό ύποχωρήσης της ιμπεριαλιστικής πολιτικής στή χώρα μας, και επομένως μπορεί ν' αποδειχθεί μιιά πολιτική ρεαλιστική.

Η άμερικανική πολιτική διαθέτει μεγάλη πείρα, διαθέτει τήν πείρα όλων των καταπιεστών όλων των αιώνων. Γνωρίζει τό αξιομα, κατά τό όποιο οι άγωνες των λαών μοιάζουν μέ τά κύματα του όκεανου. Σήμερα βρίσκονται χαμηλά. Αξιο θα βρίσκονται ψηλά, και όττω καθ' έξης. Όποτε είναι βέβαιο ότι εκείνοι που χαράζουν τήν άμερικανική ιμπεριαλιστική πολιτική προβλέπουν, για τό άμεσο μέλλον, καινούργιους μεγάλους λαϊκούς άγώνες. Γνωρίζουν, καλύτερα από κάθε άλλον, ότι ή λύση της δικτατορίας ύπηρξε γι' αυτούς λύση άνάγκης. Άλλα που έγκυμονεί σοφαρός κινδύνος για τό οικοδόμημα της ελληνικής άλιγαρχίας και έπομένως και της άμερικανοκρατίας. Έπομένως, έν όψει των νίων λαϊκών πατριωτικών - δημοκρατικών άγώνων που διεγράφονται πίσω από τή νεκροταφειακή σιγή της δικτατορίας (άλλοστε ή τεράστια εκδήλωση του λαού τήν 3η Νοεμβρίου κατά τήν διάρκεια της κηδείας του Γ. Παπανδρέου θα πρέπει να θεωρηθεί σαν προήνεμα των άγώνων που έγκυμονούντα στή σπάλαχα του σκλάβου λαού), είναι φυσικό να ύπάρχει ένα άμερικανικό σχέδιο ύποχωρήσεων μπροστά στήν πίεση των πατριωτικών κομμάτων και οργανώσεων.

Άπό ποió σημείο, άραγε, διέσχεται ή πιθανή «γραμμή άσφαλείας» που καθορίζει τόν μέγιστο βαθμό ύποχωρήσεων της ιμπεριαλιστικής πολιτικής; Έγώ ύποθέτω ότι τό σημείο αυτό θα πρέπει να βρίσκεται στήν περιοχή εκείνη που έξασφαλίζει τήν διατήρηση της στρατηγικής ίσορροπίας σ' αυτό τό νεοραλικό σημείο της τέρρογείου. Μέ άλλα λόγια οι Άμερικανοί δεν πρόκειται να δεχθούν τή μετάθεση της χώρας από τόν ένα στόν άλλο στρατιωτικό συνασπισμό, όπως έπίσης, σε κάποιον μη κρότερο βαθμό, τήν απώλεια των στρατιωτικών τους ερεισμάτων στήν Ελλάδα. Έκτός, φυσικά, άν ο ελληνικός λαός άποφασίσει (ή τόν άναγκάσουν) να μεταβληθεί σε δολοκάρτωμα — γεγονός που δεν μπορούμε ούτε να τό άποκλείουμε, ούτε και να τό προκαλέσουμε.

Συνοψίζουμε. Πρώτον, ή χάραξη μιιάς έθνικης πολιτικής, αξιομα (και προπαντός!) και μέσα στή πλαίσια της πολιτικής της «προσαρμογής», θα συναντήσει τήν λιανοκία αντίθεση των Διεθνών Μονοπωλίων και των συνεταιρών τους στή χώρα μας. Δεύτερον, ή κατάκτηση αυτού του στόχου είναι, κατά τη γνώμη μας, ρεαλιστική, γιατί οι Άμερικανοί, μπροστά στήν οργανωμένη αντίσταση του ελληνικού λαού, θα προτιμήσουν να προσαρμοσθούν σε μιιά καινούργια πολιτική πραγματικότητα στήν χώρα μας, που όμως δεν θα θίγει τά βασικά τους στρατηγικά συμφέροντα, από τό να ήμιλακούν σε μιιά βαθιά και δυναμική διένεξη μέ τόν λαό μας, γεγονός που μπορεί να έχει γι' αυτούς δυσόρεστα και ίσως τραγικά άποτέλεσματα. Άρα...

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

με αυτό το καθοριστικό πρόβλημα της θέσης της χώρας μας μέσα στον ευρωπαϊκό κόσμο (πρόβλημα - παγίδα για τις δυνάμεις της ελληνοεθνικής 'Αριστοκρατίας και γενικότερα για διάλογο το προεδρευτικό μας σύστημα), τότε φέρεται η παρούσα, και ίσως μόνο τότε, να ριζώσει τις δυνάμεις μας στη συστηματικότητα της εσωτερικής μας αναπτυξιακής πολιτικής, με τη βεβαιότητα ότι δεν οικονομούμε, αλλά θα πλεούμε για νέα συγκροτήματα, που είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί μέσα στις συγκεκριμένες συνθήκες, από συγκεκριμένες δυνάμεις και σε συγκεκριμένο χρόνο. Έξω όμως ή πολιτική αυτή αποτελεί τη βασικότερη και μεγαλύτερη ιστορική ανάγκη για τη χώρα μας. Είναι, πράγματι, απαραίτητο το γεγονός ότι σε όλη τη διάρκεια της νεωτερικής μας ιστορίας, δεν υπήρξε στην πατρίδα μας ένα σημαντικό χρονικό διάστημα που να το χαρακτηρίζει η διάφορη και άδυσχερστη άρσωση του λαού μας στη δημοκρατική προσπάθεια της εσωτερικής μας αυτοοδόνησης. Ο ψυχισμός του έθνους ημείς να στρέφεται σχεδόν μόνιμα προς το 'Εξω', προσμένοντας συχνά τη λύση των έθνικών μας προβλημάτων άλλοτε από τη μια και άλλοτε από την άλλη Μεγάλη Δύναμη. Και στον βαθμό που αυτό λειτουργεί, θα λέγαμε, σαν έθνικό βίωμα και μάλιστα άσπαστο, τα εσωτερικά μας προβλήματα είτε προσπαθεί να μειώσει τη δαχίλη μας, απευθυνόμενα για τη διαμόρφωση της δικής μας έθνικής ζωής, αποτελεί τη μεγάλη κληρονομία της Ελλάδας.

Δεν απαιτούμε διόλου τις θεικές πλευρές που παρουσιάζει αυτή η στάση. Στην όποια, άλλωστε, δρομείται και το γεγονός ότι ο Ελληνοεθνικός λαός, απόλυτα ένημευμένος σε σχέση με τα διεθνή πρόβλήματα, ανέλαβε, χωρίς απολογισμούς, ως ιστορικός του εθνός, πάντοτε στο πλευρό των φιλελεύθερων δυνάμεων, ένοβελιτών, σε άνωτολογιστες θέσεις για το πρόβλημα κάθε ιεραρχίας, από την 'Οθωμανική του περιουσιμότητα ακόμα ως την γενοκτονιστική του τελευταίου Ναζιόραμου Παύλου. Όμως, οι έθιμοι έθιμοι την ίδια την ετήσια του λαού μας, μαροπία να ποίησε άσπαστο, ότι αυτό το πνεύμα της άνωτοβελιτών στάσης που είναι γνήσιο ήρωισμός και αλληλεγγύη, με την παράλληλη άδυναμία μας να αξιοποιούμε τις θέσεις μας και να κερδίσουμε με τών απαιτούμενα, από την έπαυση μας, έθνικό έργοισμό το έθνικό μας κληρονομία, μας οδηγεί, τελικά σε ένα βίωμα έπιπέδο και σε ένα κλίμα οικονομίας.

γ) Νά δείξει ότι έχει έθνική ανάγκη για μια έθιμοι έθιμοι η πολιτική περιπέλευση και γενική αναπόσταξη. Η έθιμοι έθιμοι του έθιμοι έθιμοι ότι όλα τα διεθνή ιστορικά γεγονότα του εθνός μας, με τις τερπόμενες θέσεις που απαιτήθηκαν, καθώς και η άδυναμία του να έπαιξοι τα ζωτικότερα εσωτερικά του πρόβλήματα, τον καταδύσαν σε αυτή τη μεγάλη οικονομικοπολιτική καθυστέρηση, ιδιαίτερα σε σχέση με τους λαούς της Εθιμοι έθιμοι, όπου άνηκε, ώστε το πρόβλημα της Προόδου να αποτελεί γι' αυτόν πραγματικό πρόβλημα Ζωής ή Θανάτου, εάν 'Εθιμοι έθιμοι σύγχρονου και πολιτισμένου.

Ο 'Ελληνοεθνικός λαός είναι έθιμοι έθιμοι των έθιμοι έθιμοι στρατιωτικών βίωσεων. Πιστεύει, έθιμοι έθιμοι οι λαοί της γης, ότι ο μοναδικός δρόμος που διαγοίγεται σήμερα μαροπία στην ανθρωπότητα είναι ο δρόμος της συνενώησης ανάμεσα στους δύο αντίθετους κόσμους και κυρίως ανάμεσα στην Κομμουνιστική Ένωση και τις ΗΠΑ. Πιστεύει ότι η συστηματικότητα μιας παρούσας πολιτικής — από τη θεωρητική αναπόσταξη — θα οδηγεί στην βαθμιαία κατάγηση όλων των έθιμοι έθιμοι στρατιωτικών βίωσεων και έθιμοι έθιμοι αυτών που βρίσκονται στη χώρα μας.

Μέ άλλα λόγια, έμεις προτείνουμε δύο βασικά καινούργια στοιχεία μέσα στον προβλεπτιμολόγιο της ελληνικής Άριστορας. Πρώτον, εφαρμογή της πολιτικής της «προσομοίωσης» σε σχέση με την διεθνή θέση της χώρας μας. Δεύτερον, επέκταση μιας ρεαλιστικής έσωτερικής πολιτικής που να προσφέρει στον λαό μας το μέγιστο δυνατό. Δηλαδή τις μεγαλύτερες δυνατόν κατακτήσεις, στο μεγαλύτερο δυνατόν τμήμα του πληθυσμού (το «δυνατόν» εξισούται με τόν επικρατούντα διεθνή και έσωτερικό συσχετισμό δυνάμεων) κατά την διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου δημοκρατικής ανέλιξης, που θα προετοιμάσει και θα προηγηθεί από την άναγκαία ιστορικά ρεζιική αλλαγή.

(Σημείωση: Η προϋπόθεση συνδέεται με τον Κασσιόπουλο)

Αντιεπιμελισμός

- 1974

(Επισημάνσεις)

«Επανάσταση ή Υποτέλεια»: Όταν, λοιπόν, ισχυριζόμαστε ότι η όργανωση της Άντιστάσης είναι πρόβλημα πώτερο πολιτικό παρά όργανωτικό, έχουμε στο νου μας αυτό τό δίλημμα - παγίδα, και γι' αυτόν τόν λόγο στον όρο «πρόβλημα πολιτικό» δίνουμε τό περιεχόμενο μιας τρίτης προοπτικής, που να άποσπάσει τόν λαό μας από τό παραπάνω δίλημμα - τροχιά. Και στό σημείο αυτό διαπιστώνουμε ότι εκείνο που μεταβάλλει όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις σε δυνάμεις ούτοπακίς, είναι και πάλι ή «ντε φάκτο» παρτίβωση του ήμπεριαλισμού στό έσωτερικά μας πρόβλήματα, δηλαδή ή μετάθεση του έσωτερικού πολιτικού συσχετισμού δυνάμεων προς την περιοχή του διεθνούς δυναμικού συσχετισμού δυνάμεων. Η αλλαγή του χαρακτήρα της πάλης, που από κοινωνικές - πολιτικές μετρείεται σε άντιήμπεριαλιστικό - άντιαμερικανικό, γεγονός που άπαιτεί διαφορετική προετοιμασία και διαφορετική στρατηγική από μέρος των δημοκρατικών μας δυνάμεων. Μέ άλλα λόγια, έφ' όσον οι συνεκείς δημοκρατικές μας δυνάμεις θά εξακολουθούν να συνδέουν ή θά φαίνεται ότι συνδέουν τό πρόγραμμά τους με την άντιστροφή των στρατιωτικών συμμαχιών, δηλαδή την μεταβολή του στρατηγικού συσχετισμού των δυνάμεων σ' αυτή την τόσο εύαισθητή περιοχή της έθνογειογίας, οι δυνάμεις της ύποτέλειας (άπό τη χούντα ως τούς κλασσικούς πολιτικούς ήπερασπιστές της ελληνικής ήλιγαρχίας) μπορούν να κομοδώνται ήσυχά, γιατί, ήσως άποδειξάνε τοδύλαχτον ως σήμερα τά διεθνή γεγονότα, ούτε οι Άμερικανοί πρόκειται να έπιτρέψουν μία τέτοια αλλαγή, ούτε όμως και οι Σοβιετικοί πρόκειται να την προκαλέσουν ή να την ενισχύσουν. Έπομένως, ή λύδια λίθος γιά την δημιουργία του τρίτου όρομο ν είναι ή ικανότητά μας να οδηγήσουμε τούς δημοκρατικούς, κοινωνικούς και πολιτικούς μας άγώνες και φυσικά την σημερινή άντιδικτατορική πάλη, μέσα στην περιοχή του έσωτερικού πολιτικοκοινωνικού συσχετισμού των δυνάμεων, άποφεύγοντας τη μετάθεση της στον χώρο της διεθνούς Δυναμικής Άντίστασης.

(Σημείωση)

σας γιά τούς ήρωες. Ο ήρωας είναι ό όρος τής προοπτικής

(Σημ. 1974: Σημείωση που υπάρχει τριών προοπτικής. Ο ήρωας είναι ό όρος τής προοπτικής για άντιστάση. Σημείωση ή ήρωας της επανόστασης)

μας τί σημαίνει μακροπρόθεσμα για την πατρίδα μας ή άποψη των ηγετών του ΚΚΕ να βασιστούν τις άποψεις των Μεγάλων σχετικά με την ένταξη της χώρας μας στη δικιά ζώνη άκρωσης. Όμως, το κατά προχρονεί κατά βαθύτερα, γιατί λίγο άργότερα (τό 1945 - 46) ή καινούργιος ήγέτης, Ν. Ζαχαριάδης, δέν κατανόησε ούτε τότε; ή τότε; τό βάθος της ιστορικής άπόφασης; των προκλήσεων του. Έτσι τό πρώτο ψήμα (δέν υπογράψαμε μαρσά τό θέλημα του Στάλιν, ό Στάλιν δέν μιάς χάρισε στους Άγγλους, άλλάς έβρινε σήμανος για την άκλή άπόφαση άγγλικών στρατηγών στη χώρα μας, δέν έπαύσαν ζώνες άκρωσης; κλπ.) ήθελε να προστεθεί ένα καινούργιο, έξ ίσου βαρό ψήμα, σάν λογική συνέπεια του πρώτου: 'Ο Έλληνας λαός έχει τό ψήμα του λιμένα. 'Ο Ιμπεριαλισμός δέν έχει ποτέμια δικαιώματα στη χώρα μας. Οι σοσιαλιστικές χώρες και πάντα άκ' έλα ή μεγάλη Σο-

(5491-5)

~~Επισημάνσεις~~

Πιστεύω ότι για όσον καιρό άκόμα οι Έλληνες θά έξοικονομούν να απελευθεύουν τό έθνός τους χωρίς ένδοξος να κατορθώσουν να απελευθεύσουν και τό έθνος, δέν μπορεί να υπάρξει σοβαρή άπειλή για τί δικτατορία.

Καινούργια, χωρίς αυτό τό απαραίτητο ξεκαθάρισμα είναι αδύνατο να μπούμε στην διαδικασία της έννοιασης. Από θά σημάνει και της άρχή του τέλους της δικτατορίας. Έπιμένω, δηλώνοντας ότι οι άνταρτικοί μας ποσά είναι έξ μονάχα ή έννοιαση της τής Ελληνικής Άκρωσης (ακόμος έχει μονάχα και προνομιά δικός μας, αλλά, όπως πιστεύουμε, όπως των μελών και στελεχών της Άκρωσης άπελάττη από τίς σήμερες μας διαφορές), αλλά και όλων των προεδρευτικών δημοκρατικών μας δυνάμεων και κυρίως όλων των άνταρτικικών άντιδικτατορικών μας δυνάμεων, πιστεύω έννοιας ότι στο σημερινό στάδιο είναι άπαραίτητη ή ολική άγνόηση του προεδρευτικού κινήματος της χώρας μας, και μέ τόλη, άνεξάρτητα, και προπονιάς με άντιδογματικό και άντιπροεδρευτικό πνεύμα θά έπιχειρήσει μια ολική επανεξέταση της πορείας της Ελληνικής Άκρωσης. Και κυρίως θά προσέξει με ρεαλισμό και θάρρος τό πραγματικό - ρεαλιστικό κλίμα για μια ρεαλιστική - πραγματοποιήσιμη προοδική για τό προεδρευτικό μας κίνημα, για τί δημοκρατία, για όλων τον Ελληνικό λαό, μετά την ενταξή της δικτατορίας. Από είναι βασική προϋπόθεση για κάθε είδους δημοκρατική άνάπτυξη στη χώρα μας.

Επισημάνσεις (5491-5) : 5491-5
 5491-5 : 5491-5
 5491-5 : 5491-5

1968

Ο ΦΟΡΕΑΣ

Η ανάγκη για αν ύπαρξη το
πρωτογενή Κέντρο

...ή πεύρα μάς διδάσκει ότι μονάχα ο ουσιαστικά και όχι μόνο τυπικά δημοκρατικός τρόπος λειτουργίας, οργάνωσης, προβληματισμού και καθοδήγησης μπορεί να οδηγήσει ένα κόμμα ή ένα κίνημα ζωντανό, δυναμικό, πρωτοπόρο, νικηφόρο. Μπορεί να δώσει εκείνη την ιδεολογική άκτινοβολία που άγγιζει, θεοποιεί και εμπνέει τις πλατείς λαϊκές μάζες, χωρίς τις οποίες και δίχως την ενεργεική τους συμπαράσταση, δεν μπορεί να μιλήσει για ζωντανό, και επομένως ύπολογο, άριστερό κίνημα.

...θέλουν, με όλο το λόγο, να μπορούν να άνωγριάζουν, κάθε στιγμή, μέσα στο οργανωμένο Κίνημα, τον ίδιο τον λαό τους, όπως θέλουν να είναι σε θέση να χορεύουν, σε κάθε στιγμή, μέσα τους το ίδιο το Κίνημα. Για να γίνει αυτό το δημοκρατικό πάνθημα, είναι απαραίτητο να υπάρχει ένα νέο, ζωντανό, εκσυγχρονισμένο, πρωτοπόρο, τολμηρό κόμμα, κατ' εικόνα και τα ήμοιωση του προοδευτικού μας κινήματος.

Η Παιική Έπιτροπή και το Δο/οργάν
για οι σπείρες και συγκροτήματα
τόσο το Μαζικό Κέντρο
όσο και το πρωτογενή Κέντρο

1. Η ΛΑ-ΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ χιτείται επάνω σε κάθε τοπικό - ειδικό πρόβλημα. Στο χωριό, στη συνοικία, στον κλάδο, στο σχολείο κλπ. Υπάρχουν τρία στάδια για το χτίσιμο και την ανάπτυξη της: α) Μελέτη του προβλήματος. β) Μελέτη και προβολή όλων των δυνατών, ήμισων και άπώτερων, λύσεων. γ) Μαζικοποίηση της Έπιτροπής - κινητοποιήσεις ενδιαφερομένων. Σε τί ενέργειες πρέπει να προβεί ο πρωτοπόρος αγωνιστής: 1) Μελέτη του προβλήματος. 2) Μελέτη και προβολή όλων των δυνατών λύσεων. 3) Πρωτοβουλία για τη δημιουργία της Λ. Ε. 4) Συγκεκριμένες ενέργειες για τη σύσταση της, δηλαδή την έλεγχο της από το σύνολο των ενδιαφερομένων. 5) Λειτουργία της Λ. Ε., καταμερισμός εργασίας. 6) Συχνές κινητοποιήσεις όλων των ενδιαφερομένων. 7) Λύση του προβλήματος από τους ίδιους τούς ενδιαφερόμενους — εκεί που είναι δυνατό. 8) Εκεί που η λύση εξαρτάται από τις Άρχές, οργανώνουμε: α) Έγγραφο διαβήματα προς τις Άρχές και τον Έργο. β) Προσωπικά διαβήματα προς τις αρμόδιες Άρχές και τον Έργο. γ) Συγκεντρώσεις ή ημερωτικές (άπολογισμοί κλπ.). δ) Συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. ε) Μαζικά διαβήματα. Μετά την επίλυση του προβλήματος, η παραπάνω διαδικασία: 1) Δίνει τα κομματικά στελέχη που οργανώνουν και καθοδηγούν τη Λ. Ε. με τον λαό. 2) Αναδεικνύει νέους λαϊκούς ήγέτες. 3) Η Λ. Ε. διδάσκει τον λαό για τη σημασία και τη δύναμη του οργανωμένου αγώνα. Επίσης: 1) Η Λ. Ε. μπορεί να ξεκαλουθήσει να λειτουργεί σαν όργανο πάλης για τη λύση και άλλων τοπικών προβλημάτων, είτε, στην περίπτωση που έχει προηγηθεί σοβαρή ζήτηση, για την επίλυση προβλημάτων εφέτερης σημασίας. 2) Η Λ. Ε., κάτω από ειδικές πολιτικές συνθήκες, μεταβάλλεται σε αφήνια πολιτικής πάλης. Κρί 3) Η Λ. Ε. μπορεί να αναδειχθεί κάποτε σε μονάδα λαϊκής ξουσίας. 4) Όταν έχουμε όμοιοδη προβλήματα μέσα στην ίδια πόλη, επαρχία, νομό, τέλος πανελλαδικά, μπορούμε να συγκροτήσουμε όμοιοπουντες συνενώσεις Έπιτροπών, αζώμη και πανθενικές Λ. Ε.

2. Πάνω σε κάθε πρόβλημα, με οποιοδήποτε χαρακτήρα, σε οποιοδήποτε χώρο, μπορούμε να συγκεροήσουμε τη Λ. Ε., που θα άγονοσθεί, έπικεφαλής τών ένδιαφερομένων, γιά τήν επίλυσή του. Όμως, ένó ύπάρχουν πρόβλήματα που φάινονται, άλλα, και ίσως περισσότερο σοβαρά, μένουν κρυμμένα, είτε τά σκεπάζουν αυτοί που έχουν συμφέρον νά τά σκεπάζουν. Έπομένως έμεις θά πρέπει νά ανακαλύπτουμε και νά άποκαλύπτουμε μπροστά στους ένδιαφερομένους τόσο τά πρόβλήματα που τους άφραγούν άμεσα, όσο και τίς δυνατές λύσεις. Χρειαζόμαστε γιά τόν σκοπό αυτό βαθειά γνώση τών τοπικών συνθηκών ζωής, μελέτη τών προβλημάτων και προβολή τών πιθανών λύσεων μέσα στά πλαίσια τών δυνατοτήτων. Είναι ή σχέση, θά λέγαμε, «πρώτου βαθμού». Δηλαδή, λέμε στόν λαό: «Αυτή είναι ή κατάσταση και ιδού πός μπορούί νά διορθωθεί, μέσα στά όριστάμενα κοινωνικά - πολιτικά πλαίσια». «Όταν, όμως, πούμε (και θά πρέπει νά είμαστε σέ θέση νά τό λέμε), «αυτή είναι ή κατάσταση και έτσι θά μπορούσσε νά επιλυθεί μέσα στά πλαίσια μιάς διαφορετικής οικονομικής όργάνωσης τής κοινωνίας, ή, ακόμα πιο μακριά, μιάς διαφορετικού τύπου σχέσεων κοινωνίας», τότε κάνουμε σωστή ιδεολογική-και πολιτική δουλειά. Γιατί συνδέουμε τό πολιτικό - κοινωνικό μας ιδεώδες (μέ άλλα λόγια τό «πρόγραμμα») μας μέ συγκεκριμένες συνθήκες και συγκεκριμένες δυνατότητες που είναι κατανοητές άπό όλους.

3. Κάθε ειδικό - τοπικό πρόβλημα άνήκει σέ μιά κατηγορία προβλημάτων. «Διαφορομοιές-μέ σειρά τοπικά πρόβλήματα του χωριού-και τής ουσσίας: Αρδύσιο, ηλεκτροφορτισμός, κατοικία, άποχέτευση, καθαριότητα, έργα παιδείας, μόρφωση, εκπολιτισμός, ψυχολογία, άθλητισμός, αλληλεβοήθεια-κλπ. Φυσικά σέ τελική άνάλυση όλα τά λαϊκά - τοπικά πρόβλήματα άνήγονται σέ κοινωνικά - οικονομικά - πολιτικά. Καί, όπως έμεις ύποστηρίζουμε, μπορούν νά λυθούν ριζικά μόνο μέ ένα διαφορετικό τρόπο κατανομής του έθνικού μας εισοδήματος, μόνο μέ μιά διαφορετική όργάνωση τής κοινωνίας». Όμως, ή λύση αυτή, που είναι λύση πολιτική ή δέν μās έμποδίζει νά παλεύουμε γιά λύσεις άμεσες, που θά άποσκοπόμε μέ τήν κινητοποίηση τών ένδιαφερομένων γύρω άπό τίς Λ. Ε.

...και κάθε άγώνας γιά τήν επίλυση και του πιο μικρού προβλήματος είναι, σέ τελευταία άνάλυση, άγώνας εναντίον όλων αυτών που βρίσκονται πίσω άπό τό κράτος. Καί κάθε λύση που θά άποσπασθεί μέ τόν άγώνα, είναι μιά ύποχώρηση τών κρατούντων, μιά νίκη τών καταπιεζομένων. Όστε ή έπισημιαση τών προβλημάτων δέν είναι τίποτε άλλο άπό τήν ανακάλυψη και τήν αποκάλυψη όλων τών χιλιάδων, τών δεκάδων χιλιάδων «αντιθέσεων», που όλες μαζί συνθέτουν τήν μεγάλη, τή βασική αντίθεση τής ελληνικής κοινωνίας.

6. Τώρα νομίζω ότι μπορούμε νά πούμε ότι διαφαίνεται ή στρατηγική σημασία τής πολιτικής τών χιλιάδων και δεκάδων χιλιάδων λαϊκών Έπιτροπών. Δέν πρόκειται, φυσικά, γιά μιά κατά μέτωπον επίθεση, ούτε ακόμα γιά μιά κατά πλάτος και βάθος σοβαρή άποδυνάμωση τής όλιγαρχίας, έτσι κι άν ή πάλη τών δεκάδων χιλιάδων Λ. Ε. τών ύποχωρώνει νά προβαίνει σέ ύποχωρήσεις. Ό στρατηγικός σκοπός είναι διαφορετικός. Πρόκειται κυρίως γιά μιά κολλοσιαία μαζική λαϊκή διαπαιδαγόγηση. Τή γνωριμία — τή βαθειά και υπεύθυνη — του λαού μέ τά προβλήματα του. Τή συνειδητοποίηση τής βαθύτερης φύσης τών προβλημάτων. Ότι δηλαδή έκφράζουν μιά συγκεκριμένη κοινωνική «αντίθεση». Τήν αποκάλυψη, μέσω τών μερικών «αντιθέσεων», τής βασικής αντίθεσης τής ελληνικής κοινωνίας. Τέλος, τή σημασία τής όργανωμένης πάλης.

Ζήτουμε 27 Δεκεμβρίου 1968

Τροπή - κινητοποίηση ενδιαφερομένων. Σε τι έρωτες πρέπει να προβεί ο προση-
πύρος άγωνιστής; 1) Μελέτη του προβλήματος. 2) Μελέτη και προβολή όλων των
δυνατών λύσεων. 3) Προσφορά για τη δημοσύνη της Α. Ε. 4) Συγκεκριμένες έ-
νώσεις για τη στήση της, δηλαδή την έκλεγή της από τόν σύνολο των ενδιαφερο-
μένων. 5) Λειτουργία της Α. Ε. καταμερισμός έργων. 6) Σχετίς κινητοποίησης
όλων των ενδιαφερομένων. 7) Λύση του προβλήματος από τούς ίδιους τούς ενδια-
φερόμενους — έτσι από είναι δυνατό. 8) Έτσι από ή λύση εξαρτάται από τής 'Αρ-
χές, οργανώσιμα: α) Έγγραφο διαβήματα προς τής 'Αρχές και τόν Τύπο. β) Προ-
σωπικά διαβήματα προς τής έφοδούς 'Αρχές και τόν Τύπο. γ) Συγκεντρώσις έντυ-
ποιμαγτορίας. δ) Μαζικά διαβήματα.

οι Α. Ε. μπορεί να παιδαίρου ώστε στο κάθε σπίτι να άσχετοι κοίσιμα, άποχηρ-
σιο, ντούς ή μάνιο, ιδιαίτεροι χώροι για άποθήκες και για ζύα. Σε προβλήματα έ-
γείας. Σε προβλήματα τών νύων. Παιδική στήσιμα και κήποι, άθλητικά χώροι, βι-
βλιοθήκες, Μόσχες πολιτισμού, χώροι ψαχαγωγίας. Σε προβλήματα κοινωνικής άλλη-
λεγγής. Σε προβλήματα έκπολιτισμού κλπ.

λέγμα, την ίδια τους τη ζωή. Έκασίνας, γύρω από τό καθένα έκ' αυτά μαροδία
να οικοδομήσι τις Α. Ε. από θα συμπεριλαμβάνουν όλα τό χωρό, δη τη σνοκία.
Θά λέγαμε ακόμα ότι αυτά τό 'μερό' τοιακά προβλήματα, άποτελούν τό άποδερ-
μα όλων τών Έλλων, τών 'μεγάλων' προβλήματων, από τό μετρήσι από όχι οι τοια-
κή, αλλά οι έθνική ολίμια. Τά προβλήματα αυτά άποροδόν την Έργασία, την Παι-
δεία, τη Δημόσια Υγεία, την Έθνική Οικονομία, τό Δημόσιο Έργα, την Έθνική
Παραγωγή, τής κρατικές άπορησίες, την Έθνική Ασφάλεια, την Έθνική Άνεξαρτη-
σία. Και ακόμα τό δικαιώματα και τής Έλευθερίας τών πολιτών, την Κοινωνική Δε-
ναιότητα κλπ. Άλλα προβλήματα πάλι, είναι άποδιάρησις τών 'μεγάλων'. Όσοι
λ. γ. από τό άποροδόν τής συνδικαλιστικές άπορησίες, τούς συνδικαλισμούς, τής
κοινωνικές άπορησίες, τής τιμής τών άποροδών προέδρων, τούς μισθούς και τό με-
ροδίαμα, τούς έργαζόμενους οικοδομής κλπ.

7. Μετά την παραπάνω διαδικασία δεν έχουμε παρά να κάνουμε ένα μονάχα βήμα για να μεταβάλουμε αυτό το τεράστιο κίνημα μαζών από διεκδικητικό σε πολιτικό. Τότε μπορούμε να πούμε ότι πέτυχε ο στρατηγικός σκοπός που αναθέσαμε στο κίνημα των Α. Ε. Κάθε λαϊκό πρόβλημα μέσα στην κεφαλαιοκρατική οργάνωση της κοινωνίας είναι, σε τελευταία ανάλυση, πρόβλημα ταξικό, πολιτικό. Γι' αυτό το λόγο δεν είναι ανάγκη να το πολιτικοποιούμε εσθώς εξ' αρχής, γιατί έτσι μονάχα ζημιά θα έχουμε. Δηλαδή, δίνοντας στενό πολιτικό, κομματικό χαρακτήρα στη Α. Ε., τη στενεύουμε, την κόβουμε από τις πλατειές μάζες. Το πιο σωστό θα ήταν να βοηθήσουμε το λαό να καταλάβει ο ίδιος τον βαθύτερο, και σε τελευταία ανάλυση, πολιτικό χαρακτήρα του προβλήματος, που πασχίζει να λύσει. Στη Α. Ε., λ. χ., που φτιάξαμε στα 1964 στο Κερατσίνι για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της μόλυνσης του αέρα από το εργοστάσιο τοιμένοτον της περιοχής και που είχε βρει πλατιά απήχρηση μέσα στο λαό της περιοχής συμμετείχαν πολλοί κεντρικοί. Και σε όλες τις δημοσίευ-
 ες συγκεντρώσεις που οργανώθηκαν έπεισαν μέρος οι βουλευτές τόσο του Κέντρου, όσο και της Δεξιάς, γιατί έβλεπαν τη σημασία της Α. Ε. και ήθελαν να την πάρουν με το μέρος τους. Όμως ή ίδια ή ζωή, δηλαδή οι σχέσεις που επιβάλλει το κεφαλαιοκρατικό καθεστώς ανάμεσα στους ανθρώπους και τις κοινωνικές τάξεις, δίδασκε τόσο την Α. Ε. όσο και το Λαό των πλασιόων, ότι το «Εργοστάσιο - Κεφάλαιο» ήταν πολύ πιο κοντά στο Κράτος από την «Συνείνεια - Λαό». Έτσι ο Λαός διδασκόταν στην πράξη ότι τελικά υπάρχει μία μοναδική διαχωριστική γραμμή που χωρίζει αυτούς — τους πολιτικούς — που είναι παραγωγικά με το μέρος του απ' αυτούς που ανήκουν «στους άλλους».

Τά λόγια των άστων βουλευτών άρχισαν σιγά - σιγά να ήχουν παράξενα στά αυτιά ενός άφοιτηρίου που ή ίδια ή ζωή δίδασκε καθημερινά ότι Κράτος και Κεφάλαιο άποτέλλοσαν ένα και τό αυτό και ότι αν ήθελαν να κερδίσουν μία λίσθη όριστική, θα έπρεπε να πάρουν τό Κράτος με τό μέρος τους. Τό Κράτος - Κεφάλαιο να γίνει Κράτος - Λαός.

8. Έπομένως, όχι μόνο ή Α. Ε. δεν πρέπει να πάρει κομματικό χαρακτήρα, αλλά μακάρι άν και άλλα κόμματα θέλουν να πάρουν ενεργητικό μέρος στους αγώνες της. Αυτό, όμως, προϋποθέτει όχι μόνο όλόψυχη άφοσίωση και εργατικότητα από τά στελέχη μας, αλλά και άρτια θεωρητική κατόριση και τέλεια κατοχή όλων των δεδομένων του κάθε φορά προβλήματος, καθώς και ικανότητα δημοσυργικής έπαφής με τό Λαό. Έμεις θα προβάλλουμε συνεχώς τά προβλήματα σ' όλους τους χώρους της Ελλάδας. Κι' άς βοηθούν για την επίλυση τους ακόμα και οι πολιτικοί μας αντίπαλοι. Φτάνει στους αγώνες για την επίλυση τους να παίρνουν ενεργητικά μέρος όλοι οι ενδιαφερόμενοι. Και φτάνει κάθε φορά έμεις, πάντοτε στην πρωτοπορία, να ξεηγηθούμε άκούραστα, να φωτίζουμε, να αναλύουμε και να πείθουμε. Φτάνει ακόμα ο ίδιος ο Λαός να νιώθει ικανοποίηση τόσο γιατί λύθηκε τό πρόβλημά του, όσο προπαντός γιατί τό έλανε με τό σπαθί του. Έτσι θα προβληματιστεί και θα πει στον έαυτό του: «Γιατί και πώς οδηγήθηκα σ' αυτή την έπιτυχία;». Και θά μπορούει ν' άπαντήσει ο ίδιος: «Μά γιατί ήμουν οργανωμένος, γιατί κινήθηκα μαζικά, γιατί δεν ξεγελάστηκα από τους πονηρούς γραφειοκράτες και πολιτικάντιες, γιατί κάθε φορά σεβάστηκα τη γνώμη της πλειοψηφίας». Και σε συνέχεια είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα σκεφθεί ως εξής: «Τώρα που κατάκτησα αυτό τον πρώτο στόχο, θέλω να συνεχίσω. Υπάρχουν γύρω μου τόσα και τόσα προβλήματα. Άς διαλέξω τά πλέον έπείγοντα και άς εφαρμόσω την ίδια νικηφόρα τακτική ιδρώντας νέα Α. Ε. και άς προχωρήσω!».

Καθη Μελος π. Κινήματος
 Α. Ε. Υποχρεωτική ΚΑΡΤΑ

9. Πούός, όμως, και πώς θα οργανώνει όλες αυτές τις χιλιάδες και τις δεκάδες χιλιάδες Α. Ε.; Έτσι, με τό έρώτημα αυτό, φτάνουμε στο πρόβλημα της μορφής και της λειτουργίας του κινήματός μας. Πού δεν πρέπει με κανένα τρόπο να παγιωθεί άπό τον γραφειοκρατικό τρόπο οργάνωσης. Γι' αυτό, δίνοντας εσθώς εξ' αρχής τον όρισμό του μέλους του κινήματος, προτινάω τά εξής: Μέλος του κινήματος είναι έκεί-

5. Όμως, τι σημαίνει «πρόβλημα»; Πώς γεννιέται; Από πού γεννιέται; Όταν ό άνθρωπος βρέθηκε διατεθειμένος στις χεραμάς κοινούς συνθήκες, άπονομιζόμενος και γιαιώς, τότε άνευτάσσει τό πρόβλημα της ύπαρξης του. Απόό είναι ένα πρόβλημα, από τό δημιουργός ή ύδα ή φύση. Όταν μία φυλή ή μία ένότητα άρχεται να ζήσει από μόν ήλλη φυλή ή έθνος από διεδοκι τά έδάφη της και άπειλε τί άνάστα αηχισία ή άουλα γιά μέλη της, τότε μπροστά ο' αυτού από βρίσκονται τήν ύπαιθρο μπάνει ένα πρόβλημα οικειτικής ή ένιακής ύπαρξης. Είναι ένα πρόβλημα από δημιουργόν οι σχέσεις ένιασος σ' φύλες, λαούς και έθνη. Όταν έαρχουν άναστα από δέν έχουν έργασία, από ύπαρξίζονται, από δέν μορφώνονται, από δέν έχουν άριθάλη, από τόν οι άρχους συνθήκες κλπ., τότε άνευτάσσει μία σειρά από προβλήματα από δημιουργόν οι ίδιοι οι συμμετέχοντες τους και συνάνθρωποι τους. Τά προβλήματα αυτά είναι κοινωνικά και, σ' τελευταία άνάστα, ταξικά, πολιτικά τους από, π' όσον άρχεται τίς άρχες, τους σκοπούς και τό πρόγραμμα του και, σ' όσον, συμμετέχει άναρχικά και έθναοικονομικά στή μελέτη και άνομιστική ένάστα των λαικών προβλημάτων. Άρα, από συμμετέχοντα, έπίσης από άνομιστική ή Α. Ε. και συμμετέχει στή ζωή και στους άγώνες της. Μ' αυτή τη μεθοδολογία τό Κίνημα χέζεται φασολογικά έπίσης και γύρω από τό πρόβλημα από άναρχολών έπί τό Από και, έπίσης, τό Έθνος. Και είρνώματα κοινωνικά στήματα τό Από μας.

10. Είναι ένότητα ότι φέρνοντας από τό προβλήματα μεροού, είδαού και τοιαού χαρακτήρα μπάνεισσι στήν προσηγή των προβλημάτων από άναρχολών μεγάλης και... άλλες, λοιπότε γής, έργάτες, άνομιστική ύπαρξίζονται από άναρχολών προ... και σπρωτάσσει άνομιστικάς άνομιστικής γιά να έπιδοσει τήν ένάστα του. Όσπτε άνάστα πολιτικόσθη και άνομιστική θέ άρξαι να είναι και ή άστα μας πο... μέσα μέσα στους χείρους αυτούς. Όμως και από, άρα, όση από γαρόρη ή στο έργασ... σία, στο Πανεπιστήμιο ή στο κατάστημα, στο γαρόρη ή στο θέατρο, μελέτησε έπίς από τό γενικό και τό είδαό, τά ύπαιθρα προβλήματα από άναρχολών. Και ά... ρισμένο έργασία ή κατάσταση, ή τάξη άνομιστών, τά προβλήματα άνάστα, με... λειψιμ τίς άνατίς λύσεις και δημιουργία τίς ύπαιθρες Α. Ε. Ό άγώνες αυτού είναι φασολό να έντάσσει μέσα στους έθνώτικους συνάστατικους και άλλους ά... γώνες των εργαζομένων και των σπουδαστών.

11. Όμως ή έπιτυχία γιά τήν άργάνωση, καθόδηγησι, γενίκεση και σπρωτάσσει σ' άνομιστική κλίμακα τόν Α. Ε. θέ άραχτική κηρύσι από τήν άναρχολόγία τών λ... από από θα προτινάσι κάθε φασολό. Κι' όχι μόνο άνα' αυτού. Άλλά και από τό κα... τήν ή λύση από προτινάσι μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσα στο ύπαιθρα κοινωνικά πλαίσια. Όσοι άνα είπασι, μπορεί — και θέ άρξαι — γιά ένα σπρω... προτινά πρόβλημα να προτινάσι δύο λύσεις. Η πρώτη θέ είναι αυτή από μπορεί να άραχιστεί άρξαι, άρα, άνα μέσα στο ύπαιθρον κοινωνικό σύστημα. Η δεύτερη, έπίσης από προτινάσι μία ριζωότερη άλλαγή μέσα στις κοινωνικές σχέσεις ή π... λείψιμ τήν άραχτική έπί άνομιστική άναρχολόγία μεγάλης μεταστροφήσ... ον. Αιτή ή τελευταία λύση είναι προτινάσι ή λύση από περιέχεται μέσα στο δοκό της Πρόγραμμα έπίστας. Όμως, κατέχοντες γιά τήν πρώτη λύση και άραχολόγος της δεύτερη λύση, διαπιστώσθηκε όρθό τόν λαό, άνομιστική τον συγγένος από τίς. Γίτσι άνομιστική χαρακτήρος, κατάκτηση. Υπάρχου, άνομιστική, καλλά προβλήματα, από δέν άνομιστική να λυθούν μέσα στις ύπαιθρα κοινωνικές σχέσεις. Έπίς τά προβλήματα και συγγένος έντάσσει τίς λύσεις τους μέσα στο πλαίσια της πολιτικής μας πάλης.

νος πού, πρῶτον δέχεται τὴν ἀρχή, τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ πρόγραμμά του καί, δεῦτερον, συμμετέχει ἐνεργητικά καὶ ἐξακολουθητικά στή μελέτη καὶ ἀγωνιστικῇ ἐπίλυση τῶν λαϊκῶν προβλημάτων. Δηλαδή, πῶ συγκριτικῶς, ἐκεῖνος πού ὀργανώνει τή Λ. Ε. καὶ συμμετέχει στή ζωὴ καὶ στοὺς ἀγῶνες της. Μ' αὐτὴ τὴ μεθοδολογίᾳ τὸ Κίνημα χιτίζεται φυσιολογικά ἐπάνω καὶ γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα πού ἀπασχολοῦν ὅλο τὸ Λαὸ καί, ἐπομένως, τὸ Ἔθνος. Καὶ ἐιδικότερα τὴν ἐργαζόμενες μάζες, τοὺς νέους, τοὺς διανοομένους καὶ ὅλα τὰ καταπιεζόμενα κοινωνικά στρώματα τοῦ Λαοῦ μας.

10. Εἶναι ἐνόητο ὅτι φεύγοντας ἀπὸ τὰ προβλήματα μερικοῦ, ἐιδικοῦ καὶ τοπικοῦ χαρακτήρα μπαίνουμε στήν περιοχὴ τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν μεγάλες κοινωνικὲς ὁμάδες: ἐργάτες γῆς, ἐργάτες, ἀγρότες, ἐπάλληλους, ἐργαζόμενες σπουδαστές, φοιτητές, ἐπιστήμονες, διανοοίμενοι, καλλιτέχνες, μεσαία στρώματα κλπ. Τὰ προβλήματα αὐτὰ εἶναι περισσότερο σύνθετα καὶ πολίπλοκα, περισσότερο ζωτικά γιὰ τὸ σύνολο τοῦ Ἔθνους, καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἀντίδραση καταβάλλει μεγαλύτερες προσπάθειες καὶ παρατάσσει σημαντικότερες δυνάμεις γιὰ νὰ ἐμποδίσει τὴν ἐπίλυσή τους. Ὅποτε ἀνάλογα πολυπλοκὴ καὶ δυναμικὴ θὰ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ δική μας παρουσία μέσα στοὺς χώρους αὐτούς. Ὅμως καὶ ἐδῶ, δηλαδή στὸ χωράφι ἢ στὸ ἐργοστάσιο, ὅλο τὸ Πανεπιστήμιο ἢ στὸ κατάστημα, στὸ γραφεῖο ἢ στὸ θέατρο, μελετᾶμε ἐκτός ἀπὸ τὰ γενικά καὶ τὰ ἐιδικά, τὰ ἰδιαιτέρα προβλήματα πού ἀπασχολοῦν ἕνα ὀρισμένο ἐργοστάσιο ἢ κατάστημα, ἢ τᾶξή σπουδῶν, τὰ προβάλλουμε ἀνάγλυφα, μελετᾶμε τὴν πιθανὴν λύσειν καὶ δημιουργοῦμε τὴν ἰδιαιτέρεν Λ. Ε. Ὁ ἀγῶνας αὐτός εἶναι φυσικό νὰ ἐντάσσεται μέσα στοὺς ἐφύρτερος συνδικαλιστικῶς καὶ ἄλλως ἄγῶνες τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν σπουδαστῶν.

11. Ὅμως ἡ ἐπιτυχία γιὰ τὴν ὀργάνωση, καθοδήγηση, γενίκευση καὶ στερέωση σὲ πανελλαδικὴ κλίμακα τῶν Λ. Ε. θὰ ἐξαρτηθεῖ κυρίως ἀπὸ τὴν ὀρθότητά τῶν λύσεων πού θὰ προτείνουμε κάθε φορά. Κι' ὅχι μόνο ἀπ' αὐτὸ. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ κατά πόσον ἡ λύση πού προτείνουμε μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μέσα στὰ ὑφιστάμενα κοινωνικά πλαίσια. Ὅπως ἤδη εἶπαμε, μπορεῖ — καὶ θὰ πρέπει — γιὰ ἕνα συγκεκριμένο πρόβλημα νὰ προτείνουμε δύο λύσεις. Ἡ πρώτη θὰ εἶναι αὐτὴ πού μπορεῖ νὰ ἐφαρμοστεῖ ἀμέσως, δηλαδή μέσα στὸ ἐπ'αὐτῶν κοινωνικό σύστημα. Ἡ δεύτερη, ἐκείνη πού προϋποθέτει μιὰ ριζικότερη ἀλλαγὴ μέσα στὴν κοινωνικὴν ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἐφαρμογὴ ἐνός κυβερνητικοῦ προγράμματος μεγάλων μεταρρυθμίσεων. Αὐτὴ ἡ τελευταία λύση εἶναι προφανῶς ἡ λύση πού περιέχεται μέσα στὸ δικὸ μας Πρόγραμμα ἔξοις. Ὅμως, παλεύοντας γιὰ τὴν πρώτη λύση καὶ προβάλλοντας τὴν δεύτερη λύση, διαπαιδαγωγοῦμε ὀρθὰ τὸν λαὸ, ὀδηγώντας τον συγχρόνως πρὸς μιὰ, ἴστω μερικοῦ χαρακτήρος, κατάκτηση. Ὑπάρχουν, φυσικά, πολλὰ προβλήματα, πού δὲν μποροῦν νὰ λυθοῦν μέσα στὴν ὑφιστάμενην κοινωνικὴν σχέσιν. Ἐμεῖς τὰ προβάλλουμε καὶ συγχρόνως ἐντάσσομε τὴν λύσειν τους μέσα στὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς μας πλῆξης.

τε συνεργασίας από οργανωμένην Έπαινον μέρος οι βουλευτές τόσο του Κέντρου, όσο και της Δεξιάς, γιατί ήθελαν τη σημασία της Α. Ε. και ήθελαν να την πάρουν με το μέρος τους. Όμως ή ίδια η ζωή, δηλαδή οι σχέσεις από Ελλάδα με το κεραλοειδωτικό καθεστώς ανάμεσα στους ανθρώπους και τις κοινωνίες τότε, δόσανε τόσο την Α. Ε. όσο και το Λαό από την πλειοψηφία. Στη τή «Εργασίας - Κοράλλιο» ήταν πολύ πιο κοντά στο Κράτος από την «Συνταξία - Λαό». Έτσι ο Λαός διασώζεται στην πράξη με τελικά διάταξη με μοναδική διαφορά.

Ένα πραγματικό

ριστική, θα έπρεπε να πάρουν το Κράτος με το μέρος τους. Το Κράτος - Κοράλλιο να γίνει Κράτος - Λαός

8. Επομένως, όχι μόνο η Α. Ε. δεν πρέπει να πάρει κομματικό χαρακτήρα, αλλά μπορεί να και άλλα κόμματα θέλησουν να πάρουν ενεργητικό μέρος στους αγώνες της. Αυτό όμως προϋποθέτει όχι μόνο διάφορη άρρασκηση και εργατικότητα από τα στελέχη μας, αλλά και άριστα θεωρητική κατάρτιση και τέλεια κατοχή όλων των δεδομένων του κάθε φορά προβλήματος, καθώς και ικανότητα δημοκρατικής έπαφής με το Λαό. Έμεις θα προβάλλουμε συνεχώς τα προβλήματα σ' όλους τους γύρους της Ελλάδας. Κι' ως βοηθούν για την έκλιση τους άδρια και οι πολιτικοί μας αντίπαλοι. Φτάνει στους αγώνες για την επίλυση τους να παίρνουν ενεργητικό μέρος όλοι οι ενδιαφερόμενοι. Και πρέπει κάθε φορά έμεις, πάντοτε στην πρωτοαρχία, να ξεχωρίσουμε άνομοιστά, να φωνάξουμε, να αναλόσουμε και να πείθουμε, με φωνή καθαρή ο ίδιος ο Λαός να νιώθει ικανοποίηση τόσο γιατί λύθηκε το πρόβλημά του, όσο προπαντός γιατί τό έλιωσε με τό σπασί του. Έτσι θα προβληματιστεί και θα πει στον έαυτό του: «Γιατί και πώς οδηγήθηκα σ' αυτή την έπιταξη». Και θα μπορεί να' άπαντήσει ο ίδιος: «Μά γιατί ήμουν οργανωμένος, γιατί κινήθηκα μαζί, γιατί δεν ξεγελήθηκα από τους πονηρούς γραφειοκράτες και πολιτικοκράτες, γιατί κάθε φορά σπρώχθηκα τη γνώμη της πλειοψηφίας». Και σε συνέχεια είναι σχεδόν βέβαιο ότι τά σπρωθεί ως έξης: «Τώρα που κατέκτησα αυτόν τον πρώτο στόχο, ήθελα να συνεχίσω. Υπάρχουν γύρω μου τόσο και τόσο προβλήματα. Ας διαλέξω τό πλέον επείγοντα και ως έκτακτο την ίδια νοσηρία ταπεινή ιδρύοντας νέα Α. Ε. και ως προχωρήσω!»

9. Ποιάς, όμως, και πώς θα οργανώνω τις αυτές τις γλιόδες και τις δικές τις γλιόδες Α. Ε.; Έτσι, με τό έρώτημα αυτό, φτάνουμε στο πρόβλημα της μορφής και της λειτουργίας του κινήματός μας. Πού δεν πρέπει με κανένα τρόπο να λησμονηθεί ό-πό τίς γραφειοκρατικό τρόπο άργάνωσης. Γι' αυτό, δίνοντας εφόδ: έξ άρχής, τον ό-ρισμό του μέλους του κινήματος, προτείνω τό έξης: Μέλος του κινήματος είναι όποι-

12. Μέ ποιά μεθοδολογία θά εξασφαλισομε αὐτή τήν ὁρθότητα στίς λύσεις ποῦ προτείνουμε; Μέ τή δημοιοργία σέ κάθε περιοχὴ (πάλη, ἐπαρχία, κλάδο κλπ.) μῆς **ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ**, ποῦ θάχει σάν περιεχόμενα δουλειὰς τήν ἐπιστημονικὴ μελέτη τῶν κατὰ τόπους καὶ κλάδους προβλημάτων καὶ τήν διατύπωση τῶν ἀντιστοιχῶν λύσεων. Τά μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῶν συμμετέχουν δραστήρια στή ζωή τῶν Α. Ε. Δηλαδή τό καθένα ἀνήκει καὶ σέ κάποια Α. Ε. Τό κοινὸ σημεῖο, ὁ κοινὸς παρονομαστής, ποῦ θά συνδέει ὀργανικά τό σύνολο τῶν Ε. Ε. Π., δέν θά εἶναι τίποτε ἄλλο παρά τό Πρόγραμμα τοῦ Κινήματος. Ποῦ ὄχι μόνο θά καθοδηγεῖ καὶ θά συντονίζει τίς Ε. Ε. Π., ἀλλὰ καὶ ποῦ τό ἴδιο θά πλουτίζεται καὶ θά τελειοποιεῖται ἀπὸ τή ζωντανὴ πείρα τῶν Α. Ε. καὶ τῶν Ε. Ε. Π. Ἐπίσης σὲ πανελλαδικὴ κλίμακα εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ὑπαρξὴ μῆς **ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ**, ποῦ θά εἶναι τό κυριώτερο κομματικὸ ὄργανο μετὰ τό Κεντρικὸ Συμβούλιο τοῦ Κινήματος. Σύμφωνα με τήν ἀρχὴ τῆς ἀντιγραφειοκρατικῆς συγκρότησης τοῦ Κινήματος, γίνεται εὐνόηο διὰ τὰ μέλη τῶν παραπάνω Ἐπιτροπῶν, ἐκτός ἀπὸ τὴ θέση τους μέσα στὸν ἐπαγγελματικὸ τους κλάδο ἢ στὸ χῶρο τῆς ἐπιστήμης, ὀφείλουν νὰ εἶναι ἐπίσης δραστήριοι ὄργανιστὲς καὶ νὰ συμμετέχουν ἐνεργὰ στοὺς ἀγῶνες ποῦ οἱ ἴδιοι σχεδιάζουν, νὰ παλεύουν γιὰ τήν πραγματοποίηση τῶν λύσεων ποῦ οἱ ἴδιοι προτείνουν. Ἡ κλασσικὴ τριχοτόμηση τῶν δραστηριοτήτων — θεωρητικὸς - καθοδηγητὴς - μάζα — καταργεῖται. Τό ἴδιο μέλος καὶ στέλεχος προβληματίζεται, σχεδιάζει, καθοδηγεῖ καὶ συμμετέχει στοὺς ἀγῶνες.

13. Στενὰ συνδεδεμένα μετὰ τὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα, ποῦ ἐξετάσαμε πῶ πρῖν, εἶναι τὰ λεγόμενα «πολιτικά» προβλήματα. Παλιότερας γιὰ τὰ πρῶτα, καλεῖσθε — ὡς ἓνα μεγάλο βαθμὸ — καὶ γιὰ τὰ δευτέρα. Θά λέγαμε δημοῦς διὰ τὸ πολιτικὸς χαρακτήρας τῶν διεκδικητικῶν ἀγῶνων, μετὰ βάση τῆ Α. Ε., ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σημεῖο ἀσ' ὅπου ἡ πάλη τῶν διαφόρων Α. Ε. ἐντάσσεται ὀργανικά μέσα σ' ἓνα γενικὸ πρόγραμμα πολιτικῆς δράσης.

14. Συνοψίζω τὴ σημασία τῶν Α. Ε. μετὰ τὴ μορφή τῶν σ κ ο π ὼ ν ποῦ ἀναθέτουμε σ' αὐτὲς σάν πολιτικὸ κίνημα. Πιστεύουμε διὰ τό σύστημα τῶν Α. Ε. εἶναι ἡ καλύτερη μέθοδος: 1) Γιὰ νὰ μελετήσουμε σὲ βάθος τὰ προβλήματα τῆς χώρας. 2) Γιὰ νὰ διαπαιδαγωγήσουμε τὰ μέλη καὶ τὰ στελέχη μας. 3) Γιὰ νὰ ὀργανώσουμε καὶ νὰ διαπαιδαγωγήσουμε τὸ λαὸ. 4) Γιὰ νὰ δημιουργήσουμε νέους γενήσους λαϊκοὺς ἡγέτες. 5) Γιὰ νὰ χρίσουμε πάνω σὲ γερεῖς βάσεις τὸ μαζικὸ κίνημα. 6) Γιὰ νὰ δόσουμε τὸ πολιτικὸ κίνημα μετὰ τὸ λαὸ. 7) Γιὰ νὰ δημιουργήσουμε πνευματικὴ λαϊκὴ ἐξουσία. 8) Γιὰ νὰ γίνει τὸ Πρόγραμμά μας κτήμα τῶν μαζῶν. 9) Γιὰ νὰ μπορέσουμε στή δοσμένη στιγμή νὰ μεταβάλουμε τὸν χαρακτήρα τῆς πάλης ἀπὸ διεκδικητικὸ σὲ πολιτικὴ. Καὶ 10) Γιὰ νὰ ἐφαρμόσουμε, μαζὶ μετὰ ὅλο τὸ λαὸ, τὸ Πρόγραμμα Ἐξουσίας.

15. Πρόκειται δηλαδή γιὰ ἓνα προτάς καθαροῦ πολιτικὸ, ποῦ τὰ στόδιά του καὶ ἡ τελικὴ του ἐπιτυχία ἐξαρτῶνται φυσικά ἀπὸ πολλοὺς ἀσάφιστους παράγοντες, ὅπως ἐπίσης κατὰ ἓνα μεγάλο μέρος καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο ποῦ ἑμεῖς θά σχεδιάσουμε καὶ θά δώσουμε σὲ κάθε στιγμὴ τῆ μάχης στὴ Α. Ε. Ὅπως ἐπίσης ἀντίστροφα, ἡ ἐπιτυχία τῶν πολιτικῶν μας ἀγῶνων, ἡ ἀπὸ τῆς τῶν ἰδεῶν ποῦ προβάλλουμε μετὰ τὸ Πρόγραμμά μας — ἡ ὀρθὴ κριτικὴ μας πρὸς τίς ἀντίστοιχες ὁμάδες — καὶ ἡ ὀρθὴ ἀνάληψη, κάθε φορὰ, ὅλων τῶν γεγονότων ποῦ ἀφοροῦν τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Χώρας, μετὰ δύο λόγια ἡ πολιτικὴ - ἰδεολογικὴ μας ἀκτινοβολία, μπορεῖ νὰ ἐπισπεύσει τὴν παραπάνω διαδικασίαν — ποῦ ἀναθέτουμε στὸ κίνημα τῶν Α. Ε. — καὶ νὰ μᾶς ὀδηγήσει σὲ ἓνα εὐνοϊκὸ συσχετισμὸ δυνάμεων γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ στὴ χώρα μας τοῦ Πολιτικῶν μας Προγράμματος.

15. Πρόκειται δηλαδή γὰρ ἓνα κροτικό καθαρὸν πολιτικὸν, καὶ τὸ σκόδιόν του καὶ ἡ τελειότης τῶν ἐπιτηδίων ἐξαρτῶνται φυσικὰ ἀπὸ πολλῶν ἀντάθετων παραγόντων, ὅπως ἐπίσης κατὰ ἓνα μεγάλο μέρος καὶ ἀπὸ τὸν τρόπον πὸς ἡμεῖς θὰ σχεδιάσουμε καὶ θὰ δώσουμε αἰ κάθε στιγμή τῆ μάχης ἐπὶ τῆ Α. Ε. Ὅπως ἐπίσης ἐντίκροτος, ἡ ἐπιτυχία τῶν πολιτικῶν μας ἀγώνων, ἡ ἀτήρηση τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀκατάβλητων μὲ τὸ Πρόγραμμά μας — ἡ ἰσχυρὰ κριτικὴ μας πρὸς τίς ἀντιπάλους δυνάμεις — καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἀνάγκη, κάθε φορά, ἕλων τῶν γεγονότων καὶ ἀγαθῶν τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Χώρας, μὲ δύο λόγια ἢ καλλιπῶς — ἰδεολογική μας ἀκτινοβολία, ἵσχυρὴ καὶ ἐπιπελάουσα τὴν ἀπαραίτητο διαδοχασίαν — καὶ ἀναθέτουμε ἐπὶ κίνημα τῶν Α. Ε. — καὶ γὰρ μὴ ἀγγίξει αἰ ἓνα ἐθνικὸν συσχετισμὸν ἐπιπέδων γὰρ τὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ χώρα μας τοῦ Πολιτικοῦ μας Προγράμματος.

12. Μὴ καὶ μεθοδολογία θὰ ἐπισφαλίσουμε αὐτὴ τὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀκατάβλητων μὲ τὸ Πρόγραμμά μας; Μὴ τὴ δημοσιότητα αἰ κάθε στιγμή μὲτὴ ἐπιτυχία κλάδου κλπ.) μὴς ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΕΜΟΥ, καὶ ὅλας τὰς ἀπαραίτητο δουλειὰς τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην τῶν κατὰ τάσας καὶ κλάδους προβλημάτων καὶ τὴν διατύπωση τῶν ἀντιτασσόμενων λύσεων. Τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῶν συμματίζονται δραστήρια ἐπὶ τῆ ζωῇ τῶν Α. Ε. Δηλαδή τὸ καθένα ἀγίρει καὶ αἰ κάπου Α. Ε. Τὸ κενὸν σημεῖον, ὁ κοινὸς παρανομαστής, καὶ θὰ συνδέει ὀργανικὰ τὸ σύνολον τῶν Ε. Ε. Π., ὅν ὅν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ Πρόγραμμα τοῦ Κινήματος. Πᾶς ὅς μόνον θὰ καθοδηγῆ καὶ θὰ συνετονῆ τῆς Ε. Ε. Π., ἄλλὰ καὶ καὶ τὸ ἴδιον θὰ πλουτίζεται καὶ θὰ τελευτωθεῖται ἀπὸ τὴ ζωντανὴν σειρά τῶν Α. Ε. καὶ τῶν Ε. Ε. Π. Ἐπίσης ἡ ἐπιτυχία μὴς ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρώτο Πρόγραμμα

1969

1. Είναι απαραίτητο να παρουσιαστούν μπροστά στον ελληνικό λαό με ένα Πρόγραμμα ολοκληρωμένο, σαφές, ρεαλιστικό και εύληπτο.

να ακολουθήσουμε τους δρόμους εκείνους που προσαρμόζονται καλύτερα στις δικές μας δυνατότητες και συνθήκες και άρα να δώσουμε στο ίδιο το μοντέλλο το περιεχόμενο, τον χαρακτήρα και τη μορφή που εμείς νομίζουμε ότι εξωτερικώς καλύτερα τής ιστορικής απαιτήσεως του έθνικου μας χαρακτήρα και των ιστορικών μας παραδόσεων.

...δεν μπορούμε να μιλάμε σοβαρά για οικονομική ανάπτυξη της χώρας, εάν δεν βρούμε ορθές λύσεις για το αγροτικό πρόβλημα της χώρας. Έπομένως ένα ζωντανό πατριωτικό λαϊκό κίνημα το πρώτο πράγμα που έχει να κάνει είναι να χαράξει μια ΝΕΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

...το κίνημά μας θα πρέπει να υποδείξει με σαφήνεια τους στρατηγικούς στόχους που θα πρέπει να κατευθυνθούν μέσα στους τομείς της οικονομικής μας ζωής. Μιλώντας ειδικά για την αγροτική οικονομία, πιστεύω ότι θα πρέπει να είμαστε σε θέση να υποδείξουμε στις έπαισημο-νικές ομάδες εργασίας, πρώτον την κατά ποσοστό αύξηση της αγροτικής μας παραγωγής μέσα στο καθορισμένο χρονικό διάστημα, και δεύτερον την κατά ποσοστό αύξηση του αγροτικού εισοδήματος σε καθορισμένο χρονικό διάστημα.

5. Πρέπει να αναφερθούμε με απλότητα και σαφήνεια στη μορφή και τον χαρακτήρα των μεταρρυθμίσεων καθώς και στη μεθοδολογία που απαιτούμε να ακολουθήσουμε για την πραγματοποίησή τους. Το σύνολο των μεταρρυθμίσεων αυτών θα πρέπει να περιτραφεί γύρω από τους τρεις βασικούς στόχους: τη ΝΕΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, τη ΝΕΑ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ και τη ΝΕΑ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Είναι απαραίτητο να δώσουμε στο λαό μας μια όσο γίνεται περισσότερο συγκεκριμένη και απλοποιημένη εικόνα της έθνικης μας οικονομίας. Μπορούμε να περάσουμε σε συνέχεια στην καθαρά συνθετική εργασία Α. 2., να διαγράψουμε σε μεγάλες γραμμές την οικονομική μας στρατηγική.

Β) Προτείνω τη διαίρεση της χώρας σε δέκα βασικά διμερήματα. Αυτή η διοικητική και οικονομική αποκέντρωση θα μας βοηθήσει για μια περισσότερο νοικοκυρεμένη, άπλη και καθαρή εργασία.

...Σε σχέση με την α-λυσή η 'Αγροτική Έπιτροπή', που θα είναι υπεύθυνη για τη μελέτη, τη χάραξη και την εφαρμογή της ΝΕΑΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ στο χώρο της. Είναι ενδό-γνωστον ότι όλες οι τομικές 'Αγροτικές Έπιτροπές συνεργάζονται μεταξύ τους και ένεργούν μέσα στα πλαίσια της 'Εθνικής 'Αγροτικής Πολιτικής'.

ρδρλ

Λογιστική ομιλία

Σύμφωνα με τον ετήσιο παραγόμενα από στοιχεία άρνητικά σε στοιχεία όχι μόνο θετικά 4124 είναι προσιότερα σε 9 μέλλο της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας.

1 Φεβρουάριος 1969

αύριον) σαν ένα πρώτο μέν, σαν μια βασική προϋπόθεση για να ξεκινήσουμε. Να αρχίσουμε από και μια πύρα την όργανωση ενός συγχρονισμένου Έθνους, με συγχρονισμένη οικονομική παραγωγή, συγχρονισμένο κρατικό μηχανισμό και συγχρονισμένες σχέσεις μέσα σε όλα την ζωόνομα και το βάθος των κοινωνικών σχέσεων και θεμάτων. Από και και πέρα, εάν η αλληλεγγύη του ελληνικού λαού το θέλει, η χώρα μας μπορεί να συνεχίσει την πορεία της ανάπτυξης μέσα από πλαίσια του κεφαλαιοκρατικού συστήματος.

7. Είναι φανερό, νομίζω, ότι η έναρξη ενός περιόδου προγράμματος άπαιτεί την συνεργασία όλων ανεξαιρέτως των παραγωγικών τάξεων και λειτουργικών κλάδων. Δεν πιστεύω ότι, στην ιστορική περίοδο που ζήταουμε εδώ, τα συμφέροντα της ημερομίσθιας μας; μας λ. χ. τάξεις συγκρούονται με την καπιταλική της εργασία; αλληλεγγύη; του έθνους μας εισοδήματος και της παρόλης δύναμης του οικονομικού των εργαζομένων στρωμάτων του λαού μας. Θα τους προτείνουμε, λοιπόν, την προοδευτική αλλαγή των ημερομισθίων και θα τους φορτώσουμε με πρόσθετο βάρη, όπως καθόλην θα προτείνουμε από κοινού προστατευτικά μέ-

τιση λειτουργία του λαού οικονομισμού, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι πρέπει να γίνουν μια σειρά αλλαγές; (λ. χ. νέες καλλιεργειες, αναθεώρησης ή έκτασης, άρ- θα πρέπει να παρουσιάσει σε 5-

μπορεί να προσφέρει. Έτσι, δεν δοκίμαται μόνο στη βελτίωση νόμισμα, μια σημαντική οικονομική μονάδα. Έτσι, δεν δοκίμαται μόνο στη βελτίωση και την αύξηση της παραγωγής, αλλά μπορεί να συντείνει άπορροπιστικό για την βελ- τίσση της οικονομικής, δημοκρατικής, ποσοτικής; και πολιτιστικής; στάθμης των μελών του. Έτσι μπορεί να τους προσηύξει λατρευτική καρδιά και να κα- χωμής τους. Άρα, μπορεί να ληφεί και να συνταχθεί Α-

μεγάλους στόχους που θα βοηθήσουν στην αναδιάρθρωση της 'Αγροτικής μας Οικονομίας: α) Ανακατανομή και επέκταση των καλλιέργειών. Αναδιοργάνωση και

επέκταση της κτηνοτροφίας. Αναδασώσεις. Οργάνωση της άλιης. Αρδευτικά και αποξηραντικά έργα. β) Μηχανοποίηση της αγροτικής παραγωγής. γ) Οργάνωση και γενίκευση των γεωργικών, κτηνοτροφικών και αλιευτικών Συνεταιρισμών.

Γ) Ο Συνεταιρισμός. Στόν Συνεταιρισμό μπορεί κατ' αρχήν να συμμετέχει τό Κράτος προσφέροντας κεφάλαια, μηχανές, μεταφορικά μέσα, λιπάσματα, ζωοτροφές κλπ. 'Ο άγρότης συνεταιρως έξοφλεί τό Κράτος σί είδος. Μπορεί, όμως, αντί γιά τό Κράτος, νά υπάξουν Άλλε, δύο μορφές συνεργασίας, α) μέ εμπόρους, β) μέ κεφάλαια από τούς ίδιους τούς συνεταιρως. 'Επίση; μπορεί νά υπάξουν και μικτές μορφές. 'Ο Συνεταιρισμός σχηματίζεται μέ βάση τήν έννοτητα του χώρου και του είδους. Είναι μιá πλήρως δημοκρατική όργάνωση. Η συμμετοχή στόν Συνεταιρισμό είναι προαιρετική. Οι συνεταιρως εκλέγουν τό Διοικητικό Συμβόλιο και δίους τούς εκπέθυνους. Άσκαδν συντηή οικονομικό και δικαστικό έλεγχο. 'Ο Συνεταιρισμός συμβάλλεται ελεύθερα μέ τό Κράτος ή μέ τούς εμπόρους, έπειτα από ελεύθερες διαπραγματεύσεις όπου καθορίζονται όλοι οι όροι της συνεργασίας. 'Εάν διαθέτουν δικούς τούς οικονομικούς πόρους, οι συνεταιρως έχουν τό δικαίωμα νά μή συμβιβηθούν μέ κανένα. Σ' αυτή τήν περίπτωση ό Συνεταιρισμός θά μπορεί νά πάρει ειδικά κητικά δάνεια μέ τά όποια νά μπορεί νά κατασκευάζει δικές του αποθήκες, φηγεία, αγροτικούς δρόμους, εργοστάσια σσκευασίας, κονσερβοποιεία, γαλακτοκομεία, τυροκομεία, βιορροδευεία κλπ. Νά έχει επίσης τά δικά του μεταφορικά μέσα. Μέ τόν ίδιυ δημοκρατικό και ελεύθερο τρόπο καθορίζονται όλες οι σχέσεις του Συνεταιρισμού μέ τόν συνεταιρως. Μέ δύο λόγια, όλες οι σχέσεις ανάμεσα στόν άγρότη και τόν Συνεταιρισμό, τόν Συνεταιρισμό και τό Κράτος ή τόν έμπορο, τούς Συνεταιρισμούς και τούς άγρότες, κτηνοτρόφους κλπ. μέ τις 'Αγροτικές 'Επιτροπές πρέπει νά είναι ελαστικές και ελεύθερες. Καθορίζονται κάθε φορά ύστερα από διαπραγματεύσεις και μέ βάση πάντοτε τά άμοιβαία συμφέροντα. 'Ετσι στην περίπτωση λ. χ. που ή 'Αγροτική 'Επιτροπή του άλλα διαμερισματος καταλήξει στό συμπέρασμα ότι πρέπει νά γίνουν μιá σειρά άλλαγές (π. χ. νέες καλλιέργειες, αναδασώσεις ή έκχερσώσεις, αντικατάσταση ενός είδους ζώων μέ ένα άλλο κλπ.), θά πρέπει νά παρουσιάσει σέ όλους τούς ενδιαφερόμενους άγρότες, όλα τά στοιχεία που διαθέτει, ώστε νά πεισθούν ότι αυτή ή άλλα ή βήτα άλλαγή τούς συμφέρει. 'Οπότε μονάχα στην περίπτωση που θά συμφωνήσουν όλοι ή ή συντριπτική πλειοψηφία γιά τις αναγκαίες άλλαγές θά μπορεί νά προχωρήσει στην εφαρμογή τους. 'Ο Συνεταιρισμός άποτελεί, σί τελική ά νάλυση, μιá σημαντική οικονομική μονάδα. 'Ετσι, δέν άρριζεται μόνο στη βελτίωση και τήν αύξηση της παραγωγής, άλλα μπορεί νά συντείνει άποφασιστικά γιά τήν βελτίωση της οικονομικής, ύγινομονικής, μορφωτικής και πολιτιστικής στάθμης τών μελών του. 'Ετσι μπορεί νά τούς προμηθεύει ιατροφαρμακευτική περιθαλψη και καταναλωτικά άγαθά σέ χαμηλές τιμές. Άκόμα μπορεί νά ιδρύει και νά συντηρεί 'Αγροτικές Σχολές καθώς και 'Αγροτικά, Κτηνοτροφικά και 'Αλιευτικά 'Ινστιτούτα, γιά τό άνέβασμα του επιπέδου της παραγωγής. 'Οπως επίσης νηπιαγωγεία και παιδικούς σταθμούς που θά λύσουν τό δξύ πρόβλημα της 'Ελληνίδας άγρότισσας, και, τέλος, Δείχες Πολιτισμού γιά τούς νέους άγρότες ή Σπίτια - Κέντρα Πολιτισμού γιά όλους τούς άγρότες.

Δ) Διακρίνουμε πέντε βασικούς πόλους γιά τήν ανάπτυξη της αγροτικής μας οικονομίας: 1) Προοδευτική μηχανοποίηση της αγροτικής μας παραγωγής. 2) Ραγδαία αβ-

Δ) Διακρίνουμε πέντε βασικούς πόλους γύρω γύρω από την ανάπτυξη της αγροτικής μας οικονομίας: 1) Προοδευτική μηχανοποίηση της αγροτικής μας παραγωγής. 2) Εργασία αβ-

Ένα μέρος, φυσικά, θα απορροφηθεί από την εσωτερική αγορά που, όπως είπαμε, θα άποια συνεχώς μεγαλύτερη δυναμικότητα. Όμως το υπόλοιπο θα πρέπει να το κάμει και πάλι; Είναι γνωστό ότι πολλές Μεσογειακές και Εδαφικές χώρες.

πράσινος τις τιμές κόστους των αγροτικών τους προϊόντων σε βαθμό που πολλά ελληνικά προϊόντα να μην είναι ανταγωνιστικά στη διεθνή αγορά. Έχουμε, λοιπόν, να αντιμετωπίσουμε μερικά προβλήματα, όπως λ. χ.: 1) Να διαλέξουμε ένα ή δυο αγροτικά μας προϊόντα εκείνα που είναι περισσότερο περιζήτητα στην διεθνή αγορά. 2) Να αξιολογήσουμε την τιμή κόστους γενικότερα της μηχανοποίησης της αγροτικής παραγωγής. 3) Να οργανώσουμε σε όλη τις βάσεις το εσωτερικό μας εμπόριο. 4) Νά αναθεωρήσουμε όλα τα πρόγραμμα του εξαγωγικού μας εμπορίου. Ήδη, μ' αυτό το τελευταίο μέτρο προσκρούουμε σε μια υπερευαίσθητη περιοχή των σχέσεων μας με δημοφιλείς διεθνείς πολιτικούς και οικονομικούς κύκλους που, όπως είναι γνωστό, εμπνέουν τη χώρα μας να συνάψει ελεύθερα; εμπορικές σχέσεις με άλλες οικονομικές σφαιρές με άλλες χώρες και ιδιαίτερα με τις χώρες του Σοσιαλισμού. Στο σημείο αυτό δεν μπορεί παρά να έχουμε σφοδρότατη συζήτηση γιατί η δυνατότητα να συναλλασσώμαστε ελεύθερα αποτελεί την απαραίτητη προϋπόθεση για τη λύση του αγροτικού μας προβλήματος. Έπειτα, πάντως, θέλουμε να δείξουμε καθαρά στον Ελληνικό λαό, ότι οι δυνάμεις που θα έπρεπε, πραγματική οικονομική ανάπτυξη για τη χώρα μας τάν δεν λυθεί ο λαός τα αγροτικά μας προβλήματα, και β) για να λυθεί ο λαός, χρειάζεται και άρχην να είμαστε ελεύθεροι να τοποθετήσουμε την αγροτική μας παραγωγή εκεί που μας συμφέρει περισσότερο. Νά συναλλασσώμαστε, δηλαδή, ελεύθερα με όλες τις χώρες; στη βάση του άριστου οικονομικού συμφέροντος. Αυτό το δυο συμφέροντα θα πρέπει να τα εξηγήσουμε με τη βοήθεια συγκεκριμένων στοιχείων και ο Ελληνικός λαός θα πρέπει να κρίνει αν πρέπει ή όχι να υποστηρίξει την πολιτική που του προτείνουμε.

Β) Προτείνω τη διαίρεση της χώρας σε δύο βασικά διαμερίσματα. Αλλά η διοικητική και οικονομική αναδιοργάνωση θα μας βοηθήσει να μια περισσότερο αποτελεσματική, απλή και καθαρή λύση. Ας πάρουμε, λ. χ., την Πελοπόννησο και τις την θεωρήσουμε σαν μια βασική οικονομική περιοχή. Εάν μια έννοια που λόγω των μικρών σχετικά διαστάσεων της μας είναι δυνατόν να μελετήσουμε καλύτερα τα προβλήματα της και να ενοποιηθούμε τις λύσεις τους μέσα σ' ένα κοινό πλαίσιο (που να εφόρτη, εθνική πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξης. Σε σχέση με την αγροτική πολιτική ή Πελοπόννησος θα διατίθεται ένα δικό της 'Αγροτικό Συστάδιο' ή 'Αγροτική Έπιτροπή', που θα είναι υπεύθυνη για τη μελέτη, τη χάραξη και την εφαρμογή της ΝΕΑΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ στο χώρο της. Είναι απόδειξη ότι όλες οι τοπικές 'Αγροτικές' Επιτροπές συνεργάζονται μεταξύ τους και ενεργούν μέσα στο πλαίσιο της 'Εθνικής' 'Αγροτικής' Πολιτικής. Η τοπική 'Επιτροπή' καταγράφει τον Πίνακα Α, δηλαδή, καταγράφει όλες τις καλλιεργήσιμες γαίες, τα λαδάκια, τα δάση, τα νερά, τα είδη καλλιεργειών και την ως τα ώρα απόδοσή τους. Κάνει το ίδιο για την κτηνοτροφία και την αλιεία. Σε συνέχεια αρχίζει την κατάσταση του Πίνακα Β, που περιέχει το σύνολο των μεθόδων, των μέσων και των σάχων που έχουν ανεξεργασθεί σε εθνική κλίμακα οι έσοδοινα για την ΝΕΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, εξαπορροφώντας σε τοπική κλίμακα. Ας δώσω μερικά μεγάλους στόχους που θα βοηθήσουν στην αναδιοργάνωση της 'Αγροτικής' μας Οικονομίας: α) Αναστασιάζει και βελτίωση των καλλιεργειών. Αναδιοργάνωση και

έξοχή της. 3) Έξουσίαν της εσωτερικής αγοράς, ούτως ώστε να έπωφελούνται τόσο ό παραγωγός όσο και ό καταναλωτής (μέ συζήτηση των μεσαζόντων). 4) Έξασφάλιση διεθνών αγορών για την αποδέτηση της άγροτικής μας παραγωγής. 5) Γενίκευση των Συνεταιρισμών. Ή διαδικασία αυτή, που άποτελεί την ουσία της Ν. Α. Π., θα μεταβάλει τη μορφή της ζωής του Έλληνα άγρότη μέ τό προοδευτικό και συνεγές αντίβασμα του βιοτικού του επιπέδου.

Ή άρχική αυτή περίοδος της Ν. Α. Π. μπορεί να χαρακτηριστεί σαν ένα προκαταρκτικό στάδιο που θα οδηγήσει στην πλήρη και ριζική άναδιόρφωση της άγροτικής μας ζωής. Ύστερα άπό αυτό θα άκολουθήσει τό κύριο στάδιο της άγροτικής μας πολιτικής, που θάρθει σαν ώρμος πιά καρπός. Στην περίοδο αυτή θα έχει άλλοκληρηθεί ή μηχανοποίηση της άγροτικής μας παραγωγής και ή συνεταιριστική όργάνωση όλων των άγροτών μας. Είναι έπόμενο να αντιμετώπισθεί τότε μέ τρόπο ριζικό τό πρόβλημα των συνθηκών ζωής για τό σύνολο του άγροτικού μας κόσμου. Ή κατάργηση των άπομακρυσμένων και των μικρών χωριών και ή συγκέντρωση σε καινούργιες άγροπολεις, που θα προσφέρουν τις κατακτήσεις του συγχρόνου πολιτισμού σε όλους τους κατοίκους τους.

9. Σχετικά μέ τη ΝΕΑ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Όπως είδαμε, μία πρώτη σειρά βιομηχανικής άνάπτυξης πρέπει να στηριχθεί έπάνω στα γεωργικά, κτηνοτροφικά και θαλάσσια προϊόντα. Στο τελικό πρόγραμμά μας θα πρέπει να έξετάσουμε ποιά και πόσα τέτοια έργοστάσια μπορεί και πρέπει να ιδρευθούν, σε ποιές περιοχές και μέ ποιούς πόρους. Μιά δεύτερη σειρά βιομηχανιών θα πρέπει ν' άναπτυχθεί μέ βάση τον όρυκτό πλούτο της χώρας, που, κατά τό μέγιστο τμήμα του, παραμένει άνεκμετάλλευτος. Μιά τρίτη σειρά μέ βάση τις καταναλωτικές ανάγκες της εσωτερικής αγοράς. Τέλος, άκαλουθεί ή άνάπτυξη της χημικής και βιοτεχνικής βιομηχανίας, π.

Είσοδος συνθήματα! (Σχετικά με την Ν. Α. Π.)

1968

Να κλειστούν

Αν τελικά καταστεί δυνατή ή δημιουργία του Λαϊκού Κράτους στο όποιο άποβλέπουμε σταθερά και που τό πρόγραμμα που προτινουμε σήμερα στον έλληνακό λαό δέν άποτελεί παρά ένα τον στάδιο, είναι εύνόητο ότι αυτό θα γίνει μέ δύο τρόπους. "Η α) οι ιστορικές συνθήκες — δηλαδή ό διεθνής και ό εσωτερικός συγκεντρωμένος δυνάμειον — έπιτρέπουν την πραγματική, την άπόλυτη λαϊκή έξουσία, όποτε τό πρόγραμμα των μεταρρυθμίσεων που προτινουμε έδώ θα στηριχθεί κ υ ρ ί ω ς έπάνω στη λαϊκή δύναμη (δηλαδή στις εργαζόμενες τάξεις) και λιγότερο ή καθόλου στις μεγαλοαστικές και κεφαλαιοκρατικές δυνάμεις. "Η β) όταν ούτε ή έκλογική εκδήλωση της λαϊκής θέλησης μέ την κατάκτηση της έκλογικής πλειοψηφίας είναι ικανή να άνατρέπει τις συγκεκριμένες ιστορικές συνθήκες, ούτε είναι δυνατή και όρατή άμεσα ή επαναστατική άλλαγή (λόγω των ιδίων συγκεκριμένων ιστορικών συνθηκών), τότε γίνεται ιστορικά άναγκαίος ό σ υ μ β ι β α σ μ ό ς άνάμεσα στη λαϊκή πλειοψηφία και τους έχοντες και κρατούντες. Φτάνει φυσικά αυτή ή λαϊκή πλειοψηφία να διαθέτει δύναμη ικανή ώστε να έπιβάλλει στους κρατούντες ατό τον συμβιβασμό! Έπομένως τό πρόγραμμα των μεταρρυθμίσεων θα άκολουθήσει άναγκαστικά της συγκεκριμένη κάθε φορά ίσορροπία άνάμεσα στις δύο βασικές οικονομικά αντιμετώπιζόμενες κοινωνικές ομάδες.

που μελετούν αναπτυξιακά όλες τις δυνατότητες για την αξιοποίηση του θαλάσσιου πλούτου. Όφειλουμε, λοιπόν, να αποδοθείμε στην έπισημητική έρευνα των θαλασσών και των βυθών. Ένα πρώτο, όμως πρόγραμμα θα πρέπει να έπισημωθεί. Το κίνημά μας θα πρέπει σε πρώτη είσημια να συγκροτήσει ομάδα ειδώντων έπισημητών που να καταλήξει σε συγκεκριμένα σχέδια και προτάσεις. Είναι βέβαιο ότι από έγγυς μας είσοδήματος μπορεί να έπισημασθεί

9. Σχετική ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ. Ένα πρώτο σκέρο βιομηχανικής ανάπτυξης, πρέπει να στοιχειωθεί έπάνω στα γεωγραφικά, κτηνοτροφικά και θαλάσσια προϊόντα. Στο τελικό πρόγραμμά μας θα πρέπει να έπισημώσουμε και άλλους είσημια έπισημητάς μας, και να έπισημώσουμε, σε ποιά περιπτώσεις και με ποιάς λόρους. Μιά δεύτερη σκέρο βιομηχανιών θα πρέπει να αναπτυχθεί με βάση τον άστικό πλούτο της χώρας, και κατά τό μέγιστα τμήμα του, να ομαρύνει άνεμετάλλευτος. Μιά τρίτη σκέρο με βάση τις καταναλωτικές ανάγκες της έπισημητικής αγοράς. Τέλος, άσολογείται ή ανάπτυξη της γεωμικής και βαρειάς βιομηχανίας που, όπως είναι γνωστό άσποτελεί την ραχοσποννία της οικονομικής ανάπτυξης σε μία σύγχρονη χώρα. Έσείς έπισημώσουμε άσολος την άναγκαίειση για την

θεί να κατατρέφεται σάν κτηνοτροφική συντεροφορά από μεγαλύτερο του ποσοτού. Η άστική στή περίοδος της Ν. Α. Η. μπορεί να χαρακτηριστεί σάν ένα προκαταρκτικό στάδιο που θα έδηγήσει στην κλίση και ριζική άναίερψη της άστικής μας ζωής. Έτσι άσ από τό άσολογείται τό άστικό στάδιο της άστικής μας πολιτικής, που έάρθει σάν έομος από έορος. Στην περίοδο αυτή θα έξει άσολογωθεί ή μετασέλιση της άστικής μας παραγωγής και ή συνεταιριστική άργάνωση όλων των άστικών μας. Είναι έπισημητό να άντιμετωπισθεί τότε με πρώτα είσημια τό πρόβλημα των συνθηκών ζωής για τό σέολο του άστικού μας πόρου. Η κατάργηση

8091

σταθμός κύριος
(πίλη έρω με έρω)

τε και τις πιο στοιχειώδεις βιολογικές της άνάγκες, άρχοντας από τό πρόβλημα των συνθηκών διαβίωσης. Άσολογείται μία πολύ γενική κριτική, θα έλεγα ότι οι ήγέτες του έργατικού μας κινήματος έπαιον συχνά στο σφάλμα του μη άσθεν έσολογισμού του συσχετισμού των δυνάμεων, και απότος και μόνο μας βοηθεί να βάσουμε κάθε φορά σωστούς στόχους και να πραγματοποιήσουμε έστω και μικρά βήματα προς τό έπισημητό. Τά μικρά άσολογίσματα άσ αυτήν την πολιτική τά πληροίση σήμαρα έτοι οι Έλληνες και από παντός οι Έλληνες έργάτες, που έσολογισθούν να φυσώσων και μέλιστα άπογενημμένοι από τό μεσοάσικό τους έδαφος, τό άργακό-μένο έργατικό κίνημα. Άν θα έπισημώσουμε να προτινουμε ένα μακροπρόθεσμο πρόγραμμα βιομηχανικής ανάπτυξης της χώρας που να περιλαμβάνει τά άσολογεται βασιικά σημεία: 1) Έπίσημηση με κάθε τρόπο της έλληνικής βιομηχανίας, 2) Βιομηχανικός προγραμματισμός με βάση την έπισημητική βιομηχανική πολιτική, 3) Φορολογική προστασία των έλληνικών βιομηχανικών προϊόντων, 4) Έπισημηση των έπισημητικών άργατών για τό έλληνικά βιομηχανικά προϊόντα, 5) Πολιτική σταθερής κλιμακωτής αύξησης των έργατικών ήμερομισθίων μέσα σε τακτά χρονικά διαστήματα, 6) Έπισημηση συνδικαλιστική άργάνωση των έργατών, 7) Άνάπτυξη της τεχνικής έπισημητικής Παιδείας και βιομηχανικής έπισημητικής

45
ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ

1972

Μηνιαίο άρθρο ή ημερησίως άρθρο

Η κατάσταση στη σύγχρονη Ελλάδα χαρακτηρίζεται από δύο στοιχεία: Πρώτον — ότι η χώρα μας είναι βασικά εξαρτημένη από μία ξένη δύναμη, τις ΗΠΑ και δεύτερον — ότι η ελληνική αλλαγή ταυτίζεται με το κράτος. Η σημερινή δικτατορία δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία συνέπεια και μία έκφραση αυτών των δύο βασικών σχέσεων, που χαρακτηρίζουν την σημερινή Ελλάδα.

Επομένως το μέλλον του ελληνικού λαού συνδέεται άμεσα με την δυνατότητα του να επιφέρει επαναστατική αλλαγή, απελευθερώνοντας την χώρα μας από την ξένη εξάρτηση και από την εσωτερική κατοχή.

Το αντίδοτο της καταπίεσης (Καμμουνισμός) είναι η επαναστατική παραγωγή που αν διανοήθαι

Η Ελλάδα, χωρίς την προσοχή της επαναστατικής αλλαγής, είναι χώρα καταδικασμένη — ακριβώς γιατί την χαρακτηρίζουν οι ειδικές σχέσεις που ήδη εκθέσαμε.

Επανάσταση
εξουσίας
προσοχής

Η πρόσφατη ιστορική πείρα μας διδάσκει ότι μία τέτοια επαναστατική αλλαγή δεν είναι νοητή μέσα στα πλαίσια της στρατιωτικής αντιπαράθεσης των δύο υπερδυνάμεων. Η επαναστατική αλλαγή στην Ελλάδα, κατά το παρόδειγμα της Χιλής (και όχι μόνο της Χιλής, αλλά και της Κούβας και της Λιβύης και του Σουδάν), συνδέεται, καταρχήν, και με την πλήρη ανεξαρτητοποίηση των επαναστατικών δυνάμεων σε σχέση με τις ειδικές συνθήκες που χαρακτηρίζουν την εσωτερική δομή των δύο στρατοπέδων — σχέση που, τελικά, υποτάσσεται στη λογική της κορυφαίας αντίθεσης που έχει στρατιωτικό και μάλιστα πυρηνικό χαρακτήρα.

Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι το ανεξάρτητο αυτό λαϊκό κίνημα δεν θα συναντήσει την λυσσαλέα αντίδραση του ιμπεριαλισμού, στη ζώνη επιρροής του όποιο βρίσκεται η χώρα μας. Γι' αυτό ακριβώς και ένα τέτοιο κίνημα θα πρέπει να προετοιμάζεται για μία άνοιχτη και όξυντη σύγκρουση μαζί του.

Ούτε, ακόμα, σημαίνει ότι στη σύγκρουση αυτή οι φυσικοί του σύμμαχοι δεν θα πρέπει να είναι ή Σοβ. Ένωση, το σοσιαλιστικό στρατόπεδο και τα κομμουνιστικά κόμματα όλου του κόσμου, όπως και το ελεύθερο διεθνές επαναστατικό κίνημα.

Η ανεξαρτητοποίηση των επαναστατικών δυνάμεων στην ιστορική σημερινή φάση, είναι όχι μόνο αναγκαία αλλά αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα που μπορεί να διανοίξει μία ρεαλιστική επαναστατική προσοτική μεροστιά με ένα κίνημα και ένα λαό — κυρίως για τους λαούς αυτούς που βρίσκονται μέσα στις ζώνες της ιμπεριαλιστικής επιρροής. Γιατί βγάζει το κίνημα αυτό μέσα από τα γρανάζια των κολοσσικών σχέσεων που δημιουργούνται, κυρίως, από το γεγονός ότι τα κομμουνιστικά κόμματα των σοσιαλιστικών χωρών ταυτίζονται με τις κρατικές δυνάμεις και συμφέροντα και που τελικά οδηγούν σε άμοιβαία μελοκαρσίματα.

1975

ΕΚΙΜΗΡΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΔΕΙΞΕΙΣ

42

Μηνός 9/1975 η ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ

Αυτό δέν σημαίνει καθόλου ότι δέν έχουμε τόν τεράστιο ρόλο από παίζει ή έπαρξη του σοσιαλιστικού στρατοπέδου — έτσι και διακριμένον — σάν κέντρο άντιιμπεριαλιστικής δόνησης της έξοδης μας. Ούτε έχουμε την μεγάλη του συναφορα στό παγκόσμιο άνταυθερωτικό κίνημα, στό πλευρό

Το κίνημα είναι (κατά την γνώμη μου) ένα κίνημα που δέν είναι μόνο (σοσιαλιστικό) — δηλαδή τό μοντέλο της δόνησης κοινωνίας από παλαιοτέρους και από γιά χάρη της δόνησης τό λαό στην έπανάσταση.

Επίσης
Επίσης
Επίσης

Γιά τό ΚΚΕ (δρόμος), τό μοντέλο αυτό έπικολοφεί να είναι κέντρο ή σύγχρονη σοβιετική κοινωνία. Γιά τό ΚΚΕ (Εσσοταρισμός), έπικολοφεί να είναι βασικά τό ίδιο μοντέλο, όπως οικοδομείται στις διάφορες σοσιαλιστικές χώρες, με τήν διαφορά ότι θα πρέπει, παράλληλα, να υπάξουν προσηκωγώς, ώστε να βρεθεί ένας «έλληνας δρόμος» προς τόν σοσιαλισμό.

Μελετώντας τήν πραγματικότητα χωρίς όλες έσπινες τις συνισθηματικές πορισθήσεις με τις όποιες μας είχε φορέσει ή θηρία μας μέσα στό τριεκαδοδηχόμικο έλληνα κομμουνιστικό κίνημα, δδηγήθηκα στό συμπέρασμα ότι, στην οδία, δέν με έπαράζει κανένα από τά μοντέλα των κοινωνιών από χιτσιοναί σήμερα στις άντολικές χώρες.

Πιστεύω ότι γιά τις δόνησεις της έπανάστασης ή άλλαγής στη χώρα μας, χρειάζεται ένα κοινωνικό έπανάστατικό μοντέλο από να γυβενίσει, να ήπιανέσει και να δδηγήσει τό λαό. Άς έσα μοντέλα υπάρχουν σήμερα μακριά από μάτια μας, άν πιστεύω ότι κανένα άπ' αυτά μπορεί να άποτε-

Τό ίδιο δέν άποτιμά τόν άπορριστικό ρόλο από διαδροματίζον να κομμουνιστικά κόμματα και κυρίως τά εθνοκρατικά — ιδιαίτερα τό Γαλλικό και τό Γαλλικό — στις δσητερικές έξελίξεις των χωρών τους, τόσο γιά τήν έπαράση της εργατικής τάξης, όσο και γενικώτερα γιά τήν προάση των δημοκρατικών έλευθεριών.

Όμως ή άμεση σύνδεσή τους με μια από τις δύο κυρηγικές άπερδόνιμες, σύνδεση από άποτελεί ένα ιστορικό γεγονός, τό σύνθετο άντικειμενικό με τήν λογική της κορυφής άνείθσης — δηλαδή τήν άντιπαράθεση των δύο κυρηγικών άπερδόνιμων από δέν έπιφέρει σήμερα, και πολύ φοβόμαι γιά τό άμεσο μέλλον, διαδοσικές γιά βαθείς έπανάστατικές άλλαγές, τονίσιστον στό έσωτερικό των ζωνών στρατηγικής έπιρροής.

Μιά έπανάσταση, με τήν καθοδήγηση του κομμουνιστικού κόμματος, θα δδη-

Πραγματικά ~~πιστεύεται~~, απέναντι σε ένα ανεξάρτητο επαναστατικό κίνημα στη χώρα μας — με το όποιο δηλαδή δεν τ' συνδέουν ειδικές σχέσεις — ή Σοβ. Ένωση, ή Λαϊκή Κίνα, το σοσιαλιστικό στρατόπεδο και τα κομμουνιστικά κόμματα σ' όλο τόν κόσμο, θέχουν πολύ μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεων απ' ό,τι ή ίδια ή ζωή μας δείχνει ότι έχουν σήμερα και είχαν χθές. Μέ άλλα λόγια πιστεύω ότι αυτή ή άμοιβαία αποδέχμενη θά οδηγήσει σ' ένα άμοιβαιο ξεμολάχρημα και έσομένως σε μία ουσιαστική προσέγγιση και συνεργασία μέσα στο γενικό πλαίσιο του αντιιμπεριαλιστικού άγώνα.

Το Μοντέλο - ή σοσιαλιστικό μοντέλο και ή Γραμμή Έφευσης

γιά τις δυνάμεις της επαναστατικής άλλαγής στη χώρα μας, χρειάζεται ένα κοινωνικό επαναστατικό μοντέλο που νά γαλιβανίσει, νά εμπνεύσει και νά οδηγήσει τό λαό. Άπ' όσα μοντέλλα υπάρχουν σήμερα πιστοτά σ'τά μάτια μας, δεν πιστεύω ότι κανένα απ' αυτά μπορεί νά άποτελέσει ένα ιδανικό γιά τό λαό μας. Ένα τέτοιο ιδανικό μοντέλλο πρέπει νά φτιαχτεί έξαρχής, από τή βάση του.

~~Όσο σ'όλο τόν κόσμο ο σοσιαλισμός και ή επαναστατική~~
 ή επαναστατική άλλαγή, σήμερα, δηλαδή ή σοσιαλιστική επανασταση, συνδέεται, όργανικά, όχι μόνο με τήν κρατικοποίηση τών μέσων παραγωγής, αλλά, προάντων, με τήν δημοκρατικοποίηση του κέντρου άποφάσεων. Συνδέεται με τό Λαϊκό κράτος, τή Λαϊκή έξουσία, όπου όλοι, ανεξαιρέτως θά είναι υπεύθυνοι και θά αποφασίζουν γιά όλα. Τήν επανασταση δεν τήν κάνει μόνο ένα κόμμα στο όνομα του Λαού, αλλά ό ίδιος ό Λαός με πρωτοπορία ένα κόμμα. Και σε συνέχεια τήν δικτατορία του προλεταριátu δεν τήν άσκει μόνο ένα κόμμα στο όνομα του Λαού, αλλά άπολυτικά τό προλεταριάτο, δηλαδή ό ίδιος ό Λαός και σε βάρος τών ελαχίστων έχθρών του.

Αυτό τό ιδανικό, που είναι γιά μένα, ή πεμπτοσία της μαρξιστικής - λενινιστικής σκέψης — και που γι' αυτό έγινε πριν 30 χρόνια μαρξιστής — δεν εφαρμόσθηκε ακόμα πουθενά. Κάτι τέτοιο άσφαλώς, πήγε νά πραγματοποιηθεί στην Τσεχοσλοβακία, αλλά χτυπήθηκε στη γένεσή του από τις δυνάμεις του γραφειοκρατικού δογματισμού, τις δυνάμεις που εξαργάζουν τήν πολιτική του «στάτους κβό» και τήν παραποίηση της επαναστατικής άλλαγής.

Η Νομιστική Φοινιστική

Όμως, με τήν επαναστατική άλλαγή, συνδέεται άμεσα, επίσης, και ή πολιτιστική επανάσταση — πάνω στην όποια θά βασιστεί, κυρίως, ή βαθειά κοινωνική άλλαγή — ή άλλαγή του ίδιου του ανθρώπου, ~~στον έπίπεδο~~

Πράγματι, ή έσωτερική δομή του ανθρώπου συγκροτείται με βάση τήν ενεργητική του συμμετοχή στην εξέλιξη της ανθρώπινης σκέψης και τέχνης. Και μία από τις βασικές κριτικές που έχει νά κάνει κανείς στο καπιταλιστικό σύστημα είναι ότι, με τις βαθιές κοινωνικές ανακατατάξεις που κάνει, κόβει τούς ανθρώπους από τό ιστορικό τους περιβάλλον, τούς ξεριζώνει και σε συνέχεια τούς βομβαρδίζει με τά ύποκειόμενα μιας ύποπολιτιστικής ύπερπαραγωγής (μιας και ή κοιλτούρα έγινε κ' αυτή μία τρομερή καπιταλιστική επιχείρηση). Ο άνθρωπος μεταβάλλεται σε «άντικείμενο» που παράγει και καταναλώνει προϊόντα. Έτσι τολιγμένος μέσα σ' αυτό τόν φαύλο κύκλο και βομβαρδιζόμενος από τά ύποπολιτιστικά ύποκειόμενα παιδι νά οικοδομείται ως προς τήν πνευματική και ψυχική του διάσταση. Δημιουργείται έτσι σιγά - σιγά ένα σύγχρονο τίρας, δηλαδή ό πρωτόγονος ύπερτεχνωκράτης, που σημαίνει ότι μπαίνουμε προοδευτικά μέσα σε μία κρίση πολιτισμού και σε τελευταία ανάλυση κρίση άξιών, ήθικη κρίση, στο λυκάριος της ανθρώπινης κοινωνίας.

άλλαγή στο έσωτικό της δομής, αλλά, αρκούντως, σε μία βελτίωση άνωστασης μέσα στην διεθνή στρατηγική - στρατιωτική ιστορία, γεγονός που φαίνεται, προς το παρόν, άπευρομένη.

Στη Κιλή, οι προεδρικές δυνάμεις, μέρους, έφορθησάν και άλλων είδικων συνθηκών, να έπράξαν μία βραχεία άλλαγή, γιατί τό κόμμα του 'Αλλέντε, που διαδραματίζει τόν άποφασιστικό ρόλο, έχει σάν βάση της πολιτικής του, τήν ά-έλιτη άνοδοστία και οδδοεσθέντα άπάνται σάν

Το Μπράνκο... και... (Handwritten notes)

συντηρεί την κοινωνία αντιπορση του δικτατορίας, στη... το έσωτικό βρίσκεται ή χώρα μας. Γι' αυτό άκροβός κι' ένα τέτοιο κίνημα θά πρέπει να προετοιμάζεται για μία άνοιχτή και έξότερη σύγκρουση μαζί του.

δυνατότητα να έφορζονται άπόλυτα σε κάθε στιγμή. Η σοσιαλιστική επανάσταση, μισοκόνη να κοίσει, έχει σάν βάση της σέχη άκροβός στή την καινοεργία έσωτερική οδοόδηση του άνθρώπου που πραγματικά έλεύτερος, έλεύθερος και κρίσις τού περριού του μπορεί τώρα και να άποδοθεί με τήν βοήθεια τών έπιστημόνων και καλλιτεχνών, στην οδοόδηση της έσωτερικής του δόδοσης, δηλαδή με άλλα λόγια στην δημιουργία ενός σέχρονου πνευματικού πολιτισμού.

Πράγματι, ή ιστορική έμπειρία μας δείχνη ότι σε κάθε δομική ιστορική περίοδο έσω ή άνθρώπινη κοινωνία είναι οδοαστικά βήματα προς τό ένωρός (Άθηναική Δημοκρατία, Γαλική Αναγέννηση, Γαλική Έπανάσταση) στή ή προεδρική κοινωνική άλλαγή, βήκη τήν άπαραίτητη έφορση της, μέσα στην δημιουργία ενός συγκεκομμένου πνευματικού πολιτισμού. Άπλοδή έδοση τήν δυνατότητα σε άλλα της δομής: κοινωνίας; να έφορστούν μέσα από συγκεκομμένα έπιπέματα της σέφης και της τέχνης. 'Υπόχρη έστι και ή έξέλιξη της και ή άνοιξη για μία τέτοια πορεία μέσα στις σέχρονες σοσιαλιστικές χώρες; Έως δέν τήν είδα. Άν τήν βλέπω. Άντίθετα παρατηρώ ότι και έκει οι λαοί; μά;ς δέν έχουν δυνατότητα να συμμετάσχουν ένεργητικά και άργανικά στην ανακόδοση μιας σέχρονης σέφης και μιας σέχρονης τέχνης. Οι έπιστήμονες, οι πνευματικοί άνθρώποι και οι καλλιτέχνες, είναι οδοαστικά -ένος τών τεχνών- άκροβός ένας οι συνάδελφοί τους στις Άντικές χώρες; ενώ ο λαός -ένός τών τεχνών- δέχεται κι' αυτό; κατακόρυφα έως τό δέχεται ή λαός στις Άντικές χώρες, να έπορριόνη τους έπικολιτιστικές άπερπαγωγής μιας και ή καλύτερα και έκει έγινε μία πάρα πολύ έπικολιτική - για τό κράτος - βασιλευσία. Ένι άσπρημακό κατιστημένο. Γεγονός που έχει σάν ένα έπικολιτιστικό τήν πείσινα διάδοση τών Άντικών προϊόντων έπικολιτισμού; άνωστα, ιδιαίτερα, στους νέους τών Άνωταλικών χωρών.

Μα... (Handwritten note)

Τό έρώτημα που βάζω στην έαυτό μου είναι τοούτο δώ:

Μπορεί να είμαι σήμερα κανείς ότι είναι μέλος κομμουνιστικού κόμματος όταν αναζητεί, στη σημερινή ιστορική φάση, τόν προετοιμαστικό χαρακτήρα του παραδοσιακού διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος για βραχείς και έμμεσες έπικολιτιστικές άλλαγές; Και όταν δέν πιστεύει στα κοινωνικά πρότυπα έπικολιτισμού σήμερα μέσα στα Άνωταλικά κράτη;

Και όταν έτι πλέον καλλιτέχνης - δημιουργός, έως έγώ, πιστεύει ότι τόσο θεωρητικά όσο και πρακτικά τό κομμουνιστικό κίνημα, είναι έδλεγα άσχημο για τό έθιμολόγο; πρόβλημα της πολιτιστικής έπανάστασης; και θά μιας έδηγησει στην οδοαστική άπόλυση του άνθρώπου και τήν δημιουργία ενός σέχρονου καινούργιου πνευματικού πολιτισμού;

Πώς θά σωθοῦμε; Μονάχα μέ τήν πολιτιστική ἐπανάσταση. Δηλαδή μέ τό νά προσφέρουμε τήν δυνατότητα σέ δια τά μέλη τῆς κοινωνίας νά ξεναβροῦν τίς εἴδες τους, συμμετέχοντας ἐνεργητικά καί ὀργανικά στήν διαδικασία τῆς οἰκοδόμησής μιᾶς σύγχρονης σκέψης καί μιᾶς σύγχρονης τέχνης ποῦ νά ἐκφορᾶει τίς λαϊκές μᾶζες ἀπόλυτα καί ποῦ νά τούς δίνει σέ συνέχεια τήν

δυνατότητα νά ἐκφορᾶνται ἀπόλυτα σέ κάθε στιγμή. Ἡ σοσιαλιστική ἐπανάσταση, μποροῦμε νά ποῦμε, ἔχει σάν βασικό της στόχο ἀκριβῶς αὐτή τήν καινούργια ἑσωτερική οἰκοδόμηση τοῦ ἀνθρώπου ποῦ πραγματικά ἐλεύθερος, ἐλεύθερος καί κείριος τοῦ πεπερασμένου του μοραεῖ τώρα πιά νά ἀποδοθεῖ, μέ τήν βοήθεια τῶν ἐπιστημόνων καί καλλιτεχνῶν, στήν οἰκοδόμηση τῆς ἐσωτερικῆς του διάστασης, δηλαδή μέ ἄλλα λόγια στήν δημιουργία ἐνός σύγχρονου πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ δυναμική ἀναμέτρηση σημαίνει πρῶτος ὅς ἔχουμε σταθμὴ

Ἡ τελική πρόθεσις τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς τραγωδίας δέν μοραεῖ παρά νά ἔχει βλαίο καί δυναμικό χαρακτήρα. Ἡ δικτατορία, προϊόν βλαίας καί ὀμῆς δύναμης, δέν μοραεῖ νά πέσει παρά μέ τά ἴδια μέσα — δηλαδή τῆ βία καί τήν ὀμῆ δύναμη. Ὡστόσο τό πρόβλημα ~~ἔπληξε~~ ἐπλήξε καί ἐξακολοθεῖ νά παραμένει τό ἴδιο — δηλαδή πῶς ὅλη αὐτή ἡ δυναμική ἐνέργεια θά ξεπηθήσει μέσα ἀπό τήν ἴδια τήν ἑλληνική ζωή, τήν ἴδια τήν ἑλληνική πραγματικότητα.

Ἡ σύνδεση τῆς ἑλληνικῆς προοπτικῆς μέ τήν δυναμική ἀναμέτρηση σημαίνει ὅτι, σ' ἓνα δοσμένο στάδιο, οἱ πρωτοπόροι δυνάμεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θά ἔρχονται σέ ἀπ' εὐθείας σύγκρουση μέ τόν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό.

Ἡ ἀνάγκη γιὰ ὁλοκληρωτική ἀλλαγὴ καί ἡ γέννησις τοῦ βλαίου ἐκείνου

Νά λοιπὸν μιὰ σημαντική ἀντίθεση ποῦ πρέπει νά ὑπογραμμίσουμε: ὅτι τό συμφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, αὐτὴ τῆ στιγμή καί σ' αὐτὴ τῆ φάση, ποῦ ἀνταποκρίνεται μονάχα στήν, μέ ὅλα τά μέσα καί τό γρηγορότερο δυνατό, ἀνατροπὴ τῆς δικτατορίας ἔρχεται σέ σύγκρουση μέ τήν γενικώτερη γραμμὴ τοῦ διεθνoῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος — ποῦ σ' αὐτὴ τῆ στιγμή καί σ' αὐτὴ τῆ φάση ἐπιδοκεῖ τήν προσαρμογὴ.

Ἡ λογική ὅς ἀναστροφή βλαίου ἀναστροφή

Ἡ μέση στίς παραρτήσεις συνθήκες εἶναι ὀδύνη νά οἰκοδομηθεῖ μιὰ καινούργια πολιτικὴ ἀνατροπὴ, χωρὶς νά μελετήσουμε καί νά ἐφαρμόσουμε μιὰ πολιτικὴ προσαρμογὴ γιὰ ἀνατροπὴ. Εἶναι φανερό πῶς ὑπάρχουν βασικά δύο εἴδων προσαρμογῆς: Ἡ προσαρμογὴ γιὰ ἓνα συμβιβασμό μέ τὸν ἀντίπαλο καί ἐκεῖνη μέ τὴν ἔννοια τῆς ὀργανικῆς ἐκπαῖξης μέ τῆ ζωὴ καί τὰ προβλήματα της καί προπάντων μέ τοὺς ἀνθρώπους — σάν μεθοδολογία στήριξης καί ἀνάπτυξης τῆς πολιτικῆς τῆς ἀνατροπῆς.

~~Μεθοδολογία ἀνατροπῆς~~ αὐτό ποῦ νομαζόμε μετὰ τῆς ζωῆς, ~~ἐκείνη~~ εἶναι συστατικό τμήμα μιᾶς μακροχρόνιας πολιτικῆς ἀνατροπῆς. Καί δέν μοραεῖ παρά νά ἔχει σάν ἓνα δεύτερο συστατικό τμήμα τήν ὀργάνωση δυναμικῆς πάλης. Γιατί, καθὼς ἀνέφερα, προβλέπω ὅτι ἡ σύγκρουση εἶναι ἀναπόφευκτη καί θά πραγματοποιηθεῖ μέ ἓνα ἢ μέ ὅλα τά μεγάλα ἐπιδόδια ποῦ μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν κατὰκτηση τῆς ἀνεξαρτησίας καί τὴν πλήρη λαϊκὴ κυριαρχία ποῦ εἶναι οἱ μόνιμοι καί ἀνυπολόγιστοι στόχοι τοῦ λαικοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος.

(ἔξω)

«Ελληνες κομμουνιστές όφειλαν και μπορούσαν να βαθίσουν μπροστά προς την όργανωση της δυναμικής αντίστασης, ανταποκρινόμενοι στους πόθους και τα συμφέροντα του λαού μας, με την βεβαιότητα ότι θα υπαρχέοναν, τελικά, το διεθνές κίνημα να λάβει όψη του σοβαρά ότι θα υπαρχέοναν. Και το πιο σημαντικό, να τό δει όχι μέσα από τό πρίσμα του τί «δέν γενόσθαι», αλλά κάτω από την πίεση μιας νέας επαναστατικής πραγματικότητας».

ή ό διά-
οαση μας απομύκρυνε άόκμα πιο πολύ από τό κύριο πρόβλημα που ήτανε και είναι ή ανάπτυξη της αντίστασης. Μας όδήγησε σ' άλλο όρθια και κυρίως μας αποδυνάμωσε. Έρχετο τό κύρος μας μέσα στο Λαό. Τό πιο σημαντικό όμως είναι ότι δέν μας άφησε να δοήμε τό κύριο πρόβλημα που είναι ή τοποθέτηση μας μέσα και άπέναντι στο διεθνές κίνημα, σέ σχέση με τίς ανάγκες του ελληνικού κινήματος — μ' άλλα λόγια να αντιμετώπισουμε σοβαρά και μερα, άνάμεσα στην τακτική του διεθνούς κινήματος που ύπάρχει, στην ελληνική λαού, που είναι άμεσα συνδεσμεύμετα και στα συμφέροντα άπαλλαγής του από την δικτατορία. Και παρατέρα την αποδόμηση του από τό όραμα του άμερικάνικου ήμπεριαλισμού.

Οι «Ελληνες κομμουνιστές, που λίγες μέρες πριν άπ' τή δικτατορία, ήσαν ίκανοί να όργανώσουν μεγάλους άγώνες, έντότοις με την δικτατορία δέν καταφέρανε τίποτα γιατί μπήκανε σέ βαθιά πολιτική κρίση. Και τό βαθύτερα αίτια αυτής της κρίσης, νομίζω ότι συνδέονται με τίς σχέσεις μέσα στο διεθνές κίνημα. Γιατί δέν μπορούμε να ξεχνάμε τίς μεγάλες, τίς ασύλληπτες θυσίες που ύποβλήθηκαν οι «Ελληνες κομμουνιστές έχοντας, τότε, άνεπιφύλακτη πίστη σ' αυτό τό διεθνές κίνημα. Και πιστεύω άόκμα ότι ή κρίση αυτή έξακολοσθεί και θα έξακολοσθεί πάντα, για όσο διάστημα θα διαστώσουμε να άποσυνδένουμε την άμεση ελληνική προοπτική από τό όποιοδήποτε κέντρα του εθνοπαϊκού και διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος.

Αυτό δέν σημαίνει καθόλου ότι μεταπηδήμε σέ άλλο χώρο. Σημαίνει ότι άναλαμβάνουμε στο άκέραιο την ιστορική εθόνη για την χάραξη ανεξάρτητης

πορείας μέσα στο χώρο μας — έχοντας την βεβαιότητα ότι θα δικαιωσθούμε και την έλπίδα ότι ό άγώνας μας, τελικά, θα βρει την άπαιτούμενη κατανόηση και συμπαράσταση.

Η ενότητα με βάση τις φωνές

Ξεκινώντας από τίς δύο αυτές βασικές έπιλογές, δηλαδή πρώτον: τή χάραξη μιας μακροχρόνιας πολιτικής άνατροπής που να στηρίζεται και να βγαίνει όργανικά μέσα από την ελληνική πραγματικότητα και δεύτερον: την μελέτη και προβολή του ελληνικού μοντέλου, θα πρέπει να έπιδοσθεί μία νέα ένότητα στη βάση του λαού.

Οι άσπονδοι έχθροί μας άπήρξαν και παραμένουν οι ίδιοι — είναι οι ξένοι κατακτητές και προστάτες, τό ξένα μονοπόλια και ή ντόπια όλιγαρχία και τό όργανά τους. Άπέναντι σ' αυτούς τοίς δύο θανάσιμους αντίπαλους του Λαού μας δέν έχουμε παρά ένα μόνο σύγυρο όπλο για να άντισταθούμε, να παλαίψουμε και κάποτε να νικήσουμε — την πλατειά λαϊκή ένότητα.

Σωτηρία 1991 - 1992 ΚΑΡΧ ΟΤ 84

και την ελπίδα ότι ο αγώνας μας, τελικά, θα βρει την αναμενόμενη κατανόηση και συμπόρευση.

Αδελφί ή διαφορετική στροφή συνδέεται με τις ελπίδες και ελπίδα στο προ-
έκθεμα κεφάλαιο, δηλαδή με την πολιτική και συνείδηση πολιτική των
από αυτό, καθώς και με το πρόβλημα των κορυφών.

"Ας μου επιτραπεί εδώ να πω ότι ο ίδιος το έρωτά μου είναι το: "Όλες
αυτές οι ελπίδες δεν θα μπορούσαν τάχα να διεκδικηθούν μέσα στα πλαίσια του
ΚΚΕ; Και τι σ' εμπόδιζε να διεκδικήσεις την πραγματοποιήσιμη τους μέσα στις
γροιάς των κομμουνιστών του Ψευδαίσματος; Στην έκτακτη της περιπέτειας
μου προς το Γραφείο Αναρτήσεων σχετικά με τις διαφωνίες μου με τους
πρόσφατους λειτουργούς του.

Στο πρώτο κεφάλαιο αυτής της διαμαρτυρίας αναφέρεται οι βασικές διαφο-
ρές ιδεολογικού χαρακτήρα. Εδώ να προσθέσω λέω:

"Ότι από την πρώτη στιγμή και έπειτα στις γροιάς του ΕΑΜ και του
της πράξης μου αυτή συμμετείχε στην δια-

Με είχαν άρρηκτα και άγροια.

Και σήμερα οι χθεσνοί μου σύντροφοι ανακάλυψαν ότι κάποιο χαρακτηριστικό
γνώριμά μου είναι η αγάπη της δυναμικότητας κατεύθυνσης. "Όπως
αυτή η διαμεσολάβηση έγινε των ~~προσώπων~~ δεν με ένοησε να πάρω μέρος
σε όλους τους αγώνες και με βάση την έννοια του Ακού χρωστών και
μέσω των διατάξεων έχοντας τον. Είχα όμως, θέλω να πιστεύω, ένα ήλο
χαρακτηριστικό γνώριμα: ότι δηλαδή ήθελα πάντοτε άρρηκτα με τη ζωή
μέσα στη ζωή; Δεν με ένοησε να είμαι, δεν με βοηθούσε να είμαι, δεν με ένοησε
να είμαι. Πήραμε λοιπόν τη ζωή μας όπως χέρι με χέρι με τους άλλους και γ'
από το λόγο είχα πάντα μια διαφορετική έννοια, από ένα γνωστό στε-
λερός μας δυναμικό από άνωθεν μέτρο γέλι, ότι την προβλεπή και τη δύναμη
από το χέριμα -- που έρχεται πάντα από το πάνω και από το κάτω.

το εθνικιστικό κομμουνιστικό κίνημα πιστεύω, έντονα, διακρίνεται ότι οι
"Ελληνες κομμουνιστές διακρίνουν και παραμένουν να βασίζονται κυρίως προς
σε τους πόρους και

Σωτηρία 1991 44

... και να ξεχωρίσει την πορεία μας από την πορεία των άλλων. Γιατί το
ΚΚΕ μας έδωσε, σε μεγάλο βαθμό, το αίσθημα αυτό. "Έτσι μάλλον να θε-
αζόμαστε το κίνημά μας σαν ένα δυναμικό και αναπτυσσόμενο κίνημα του διε-
θνούς κομμουνιστικού κινήματος. "Όπως το δόγμα για μας έρχεται από τη
στηνή και το διεθνές κίνημα είναι την ανεπιβεβαιωτή του και κυρίως από
"Όπως να νοηθείται από

Νοητικό ότι, παρά από τα κείμενά σου μπορεί να μου αντιληφθείται
λίγα από τις πολλές προθέσεις, έπειτα από έχει σημασία είναι το αποτέλεσμα.
Και ελπίζω πιστεύω ότι η άριστη, από Έλληνες Κομμουνιστών, να
δημοσιογραφία κλάρο και δυναμικό αντικειμενικά κίνημα δεν μπορεί να
έχρησθεί με άγροια, άσυννοια και ψυχολογικά κινήματα. Γιατί μόνο
Από τον έρωτα είναι είναι ένας πολιτικός.

49

Η ιστορία συνεχίζεται

...Τό θραμα για ένα ελεύθερο λαό που προκ-
 βει με ισότητα και δικαιοσύνη, που είναι νοικακέρης στον τύπο του και που
 βλέπει όλους τους λαούς γύρω του με σεβασμό, κατανόηση και αληθινό
 διεθνισμό, αυτό τό θραμα θά τό βρούμε διασπασμένο στο φλογερό λόγο
 του Ρήγα Φεραίου, στον Μακρυγιάννη, στους επαναστατημένους αγρότες
 της Θεσσαλίας, στον θρηλικό καπετάνιο του λαού — στον "Αρη Βελου-
 χιώτη".

Η ιστορία συνεχίζεται

...Μπαίνουμε σε μία νέα φάση που ό ιστορικός θά
 μπορούσε νά τήν ονομάσει «κεφαλική πολυδιάσπαση»: πολλά κεφάλια —
 κανένα κεφάλι. Πολλοί φορείς — κανένας φορέας. Τό λαϊκό μας κίνημα
 και σήμερα ακόμα άκείφαλο. Ή πρωτοπορία του, ή 'Ελληνική 'Αριστερά, πλη-
 ρώνει τώρα όλες τις άμαρτίες του παρελθόντος, όλα τά λάθη, τις παραποιή-
 σεις, τις διαστρεβλώσεις, που στοιβαγμένα χρόνια μέσα μας σαπίζουν, γίνον-
 ται γάγγραινα που τρώει τις σάρκες μας. Βατόσο αυτό τό λαϊκό επανστα-
 τικό κίνημα ζή και σήμερα και άπαρχει. Δέν μπορεί παρά νά ύπάσχει. Μά
 χτυπημένο από τά μέσα κι' από τά έξω, από εχθρούς και φίλους, μπορούμε
 νά πούμε ότι σήμερα πάσχει από οργανική ανεπάρκεια και ιδεολογικό - πολι-
 τική δυσπιστία. Ή πρώτη είναι άποτέλεσμα της δεύτερης. Θά πρέπει νά ρί-
 ξουμε ύλο τό βάρος των διωκμένων μας στην ιδεολογία. Κι' αυτό σημαίνει προ-
 παντός ότι χρειάζεσαστε συγκεκριμένη πράξη και δράση που νά πιστοποιεί
 την ιδεολογία αυτή. Γιατί ιδεολογία δέν θά πεί μόνο κάθουσι στο γραφείο μου
 και συλλογίζουσι, άλλα βγαίνου στους δρόμους και αγωνίζουσι. Σήμερα,
 περισσότερο από ποτέ, τό λαϊκό μας κίνημα θέλει νά χωνέψει την ιδεολογική
 του τροφή καλά άλωμένη μέσα στο μύλο της ζωής — δηλαδή στην πράξη και
 στη δράση.

Οι φίλοι των φίλων ήσαν. 13 κιν -
 (1949)

Σήμερα ό άγριος άμερικάνικος ιμπεριαλισμός καταπιέζει άσφυκτικά τους
 λαούς. Οί άνθρωποι ποδοπατιούνται, σιεμπάζονται, άτιμάζονται. Τό αίμα
 και ή ντροπή ρέουν από τά ρουθούνια και την γυχή. Λαοί άχρηστεύονται.
 Κοινωνίες άλλοτριώνονται. Νέοι και νέες γυμνάζονται δρόματα και έλπίδες προ-
 ριζονται νά γίνουν πρώτη ύλη μέσα στις κοινωνίες της καταναλωτικής ή της
 εξυπηρετήσεως των στρατηγικών συμφερόντων, των οικονομικών επενδύ-
 σεων και κρατικών άνασυγκροτήσεων, των κομματικών σκοπιμοτήτων. Άντα-
 νυκλαστικά - σπασμοδικά έβου οι προδομένοι άνθρωποι της γής διαγράφουν
 σαν πυροτεχνήματα, αημάτινους κύκλους που φωτίζουν στιγμαία τόν σκο-
 τεινό όρβαντο. Ο μέγας Μύθος, τό μεγάλο Μονακόλιο των Ίδεων, πρέ-
 πει νά τσακιστεί μιά γιά πάντα μέ τά τεσκόρια «γιά νά λάβουν τά όνερα
 έκδοηση».

Πρέπει νά ξαναχτίσουμε από την άρχή και νά πσιόμε από τό ίδιο νερό που
 δρόσισε τό Ρήγα και τόν Μακρυγιάννη, τό Σολωμό, τόν Κάλβο, τόν 'Αρη
 και τόν Πέτρουλα. Ή επάνοδος στις ρίζες του λαϊκού επαναστατικού μας κι-
 νήματος δέν είναι τίποτα άλλο από την εξασφάλιση της ίδιας της ιστορικής
 συνέχειας.

καρχήνας μαργαρίτη Η

PH

Κίνηση κα' όσα έβλεπε από τό Κομμουνιστικό Κόμμα
νημα. Έγώ πιστεύω ότι ή βάση είναι τό Έλληνικό Κίνημα — που είναι
γέννημα της Ελληνικής Ιστορίας και της Ελληνικής πραγματικότητας. Και
μια ό' αυτό τό έπαιχτον, πάντως, έν δύναμι, μεγάλο και ισχυρό λαϊκό κί-
νημα, τό ΚΚΕ έπαιξε άπορασιατικό, μά όχι και θανάτο πάντα όλο. Όμως
σήμερα, ύστερα από την διάσπαση του και την άδυναμία του να ξεπεράσει
— ή άλλον,

μαργαρίτη Η

ταυτόσημο. Ο μεγάλος οίκιστος, το μεγάλο κίνη-
μα να επικρατεί μία γιά πάντα μέ τό ποσοστό «γιά να λάβουν τό όνομα
διδάχθη».

Πρέπει να ξεναγιστούμε από την άρχή και να ποήμε από τό ίδιο νερό που
δρόσετο τό Ρήμα και τόν Μακαργιάννη, τό Σολωμό, τόν Κάλβο, τόν Άρη
και τόν Πέτροβιτα. Η έπάνδος στις όρες του λαϊκού έπαναστασιακού μας
κινήματος δεν είναι τίποτα άλλο από την έξορίαση της ίδιας της ιστορικής
συνέχιας.

Κοσμορία μορφή αυτής της παρόδου ή Μακαργιάννης — ή μεγάλος ήγέτης
και ήμικαντής του λαϊκού έπαναστασιακού κινήματος που από τότε μέχρι
σήμερα όά πέρα διαφορετικές μορφές ή μόχη του δημοκρατικού και της
ελευθεριακής μεταρρύθμισης, οι άνομοις έξεγέρσεις στη Θεσσαλία, οι
έθνοσωσιαλευθερωτικοί άγώνες κατά τόν Τούρκικον κατακτητήν, οι πρώτοι
άγώνες της νεοφής έξγατικής τάξης, ή μόχη της Άλβανίας και ή έθνική μας
Άντίσταση που άναμφίβολα άγκαλιώζοντας όλο τό ζωντανό κομμάτι του

1967 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

... ης κοσμοπολιτικής γέννηται τό κίνημα της έξορης κα' από και τό κίνημα τόν
Διακράτητον. Μ' όσα αυτά τό στοιχεία κλέβεται τό μεγάλο δημοκρατικό
κίνημα που όνει το μόχη ένάντια στην όρα Δεξιά. Χιναίτες, χιναίτες,
έξαοραί, προχρηί, ναίτες, θριαμβοίτες. Μετά έπονομείται από τό μέσο
έποστασιακό, ζαλίζεται, κα' έναμφίβολοι στους όρους και όνει μόχη έν
πρό συστάδην (Ίουλιανό 1965). Χάνει τό μόχη μέσα στη Βουλή, ζωντανά
στην έξίθεση (Διακρατικό άγώνες 1965 - 69) μονοδικασμένο όπόδοι γιατί
στις κορυφές ύπάρχει όσάρεα κα' άλλωλοφύγεμα. Στις 21 του Άπριλί
1967 χιναίτες κατακόφυλα οι σημείο που να μην μοραί να συνέλθει όπό-
μη. Η σύγχυση, ή όσάρεα και τό άλλωλοφύγεμα στις κορυφές, συνεχίζονται
μέ περιπέτεια έξίτητα. Μανιόματα οι μία νέα όψη που ο ιστορικός, τό
κοσμοπολιτικό να την όρασει «ορατική καλοδύναση»: καλλά κατέλιν —
καίνα κεφάλι. Πολλοί φορές — καίνας φορές. Τό λαίο μας κίνημα
και σήμερα όπόδοι όδύραλο. Η πρωτοπορία του, ή Έλληνική Άριστορά, πλη-
ρόντι τώρα όλα: τίς άνομοις του καρελόντος, όλα τό λάδη, τίς κορυφές
στις, τίς διακράτητους, που σφοδραμένα χρόνια μέσα μας σαπίζουν, γίνονται
γύγγρινα από τρώει τίς όφρες μας. Πότσο από τό λαίο έπαναστα-
σιακό κίνημα όχι και σήμερα και ύπάρχει. Δεν μοραί παρά να ύπάρχει. Μά
χρηματικό από τό μέσο κα' από τό έβλε, από έξοφους και άλλους, μοροφία
να ποήμε ότι σήμερα λέσχει από όργανική άνευθάρμια και ιδεολογικό - πολι-

50

Η φρονιμα νεολαία ανοίγει το δρόμο

Για πρώτη φορά ύστερα από 5 χρόνια, έγιναν ἀλλεπάλληλες ἀντιδικτατορικές διαδηλώσεις στό κέντρο τής 'Αθήνας. Ξεανόντας ἀπό τά προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου, ἑκατοντάδες φοιτητές καί φοιτήτριες ξεχόθησαν στός δρόμους τής 'Αθήνας, μέ τήν κραυγή «Κάτω ἡ χούντα, Ζήτω ἡ Δημοκρατία». "Ὅπως τόν καιρό τής κατοχῆς, ὅπως στίς μέρες πού κρινόταν ἡ 'Ελευθερία τής Κύπρου, ὅπως τήν ἐποχὴ τής πάλης γιά τό 15%, τό 114 καί τήν Εἰρήνη, ἡ φοιτητικὴ μας νεολαία γίνεται καί πάλι ἡ τιμημένη ἡμφοφυλακὴ δῖου τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ.

Μιά μαύρη σελίδα τής ἱστορίας μας κλείνει. Πέντε μαύρα χρόνια. Χρόνια πόνου. Χρόνια ντροπῆς. Μιά καινούργια σελίδα τής ἱστορίας μας ἀνοίγει. Τήν ἀνοίγουν πρῶτοι οἱ νέοι καί οἱ νέες τής χώρας. Τοῦς εὐχαριστοῦμε καί τοῦς εὐγνωμονοῦμε γι' αὐτό.

Στά ἔχνη τους θά βολύσουμε ὄλοι καί ὄλες, στό δρόμο τής θαρραλέης πάλης καί σύγκρουσης. Νά διαδηλώσουμε τό φρόνημά μας θαρραλέα καί ἀνοιχτά κάθε στιγμή. Νά διώξουμε τό φόβο. Νά χτυπάμε ὀρηκτικά καί ἀδιάκοπα. Μέ ξέφρενο θάρρος. Χωρίς δισταγμό. Χωρίς ταλάντευση. 'Αναμέτρηση μέ τοῦς τυράννους μας σέ κάθε χώρα, σέ κάθε στιγμή. 'Ὁ καθένας καί ὄλοι μαζί νά σχεδιάσουμε πρωτοβουλιακά καί ἀνεξάρτητα τήν ἀμφοισβήτηση, τήν ἀναμέτρηση καί τή σύγκρουση.

Μετά τή μεγάλη νύχτα, ἡ "Ανοιξη.

"Ἐνα φῶς, τό πρῶτο φῶς, φάνηκε στόν ὄρίζοντα. "Ὅλες οἱ ἐλπίδες μας στήν ἡρωϊκὴ 'Ελληνικὴ Νεολαία, πού μᾶς δείχνει τό δρόμο τής πάλης καί τής τιμῆς. Τό δρόμο τής Νίκης.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ραβέννα, 23.4.72

70
Η δόση νηστείας είναι 1/2 λίτρο

Δήλωση του Μίκη Θεοδωράκη

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ

23. 4. 71

Η Δορυφόρος Νότος Μιλάνο α3 Ζωνή.

12. Η τελική εικόνα της σημερινής ελληνικής πραγματικότητας, είναι

και η εικόνα της αναγκαστικής, της ύποχρεωτικής συνύπαρξης ανάμεσα στη χούντα και στον ελληνικό λαό. Η χούντα ελέγχει μονοπωλιακά μιά σειρά λειτουργίες και μηχανισμούς. Ο Λαός υπερασπίζει και διατηρεί πάνω κάτω τα κατοκτημένα από τον ίδιο επίπεδα και τρόπους ζωής και μορφές κοινωνικής δραστηριότητας.

13. Η τάση της χούντας, πέρα από τον έλεγχο της εξουσίας, είναι να κερδίσει το Λαό. Ο Λαός όμως έδειξε κι' εξακολουθεί να δείχνει ότι θεωρεί τη χούντα σαν ένα εχθρικό και ξένο σώμα. Ξάν ένα καρκίνωμα. Δίχως όμως αυτή ή καθαρή και σαφής τοποθέτησή του να τον οδηγεί σε ενεργητική αντίθεση. Φαί ν ε τ α ι ό τ ι ή α σ υ ν ύ π α ρ ξ η π ο ύ δ ι α π ι σ τ ώ σ α μ ε ά π ο τ ε λ ε ι γ ι' α υ τ ό ν ε ν α μ ί ν ι μ ο υ μ π λ α ί σ ι ο ά ν ε κ τ ι κ ό τ η τ α ς. Ομως το γεγονός αυτό δεν εμπνέει να δημιουργηθούν αισθήματα άμοιρής πίκρας, απογοήτευσης, άργης και τύφους, σαν αποτέλεσμα της άδυναμίας των μαζών να εκδηλώσουν ενεργητικά το εχθρικό πάθος τους προς τους δικτάτορες που κυριολεκτικά μπορούμε να πούμε ότι τις συγχλονίζει.

14. Ο Λαός μας κατέχεται άπ ά σ ύ μ π λ ε γ μ α ά δ υ ν α μ ί α ς. Έχει χάσει την πίστη και την εμπιστοσύνη του προς τις δικές του δυνάμεις. Τόσο το εσωτερικά όσο και τα διεθνή γεγονότα τον οδηγούν σιγά-σιγά σ' αυτή την κατάσταση που άποτελεί σήμερα το κυριότερο αντικειμενικό στοιχείο για κάθε σοβαρή έκτίμηση της ελληνικής πραγματικότητας.

Το σύμπλεγμα άδυναμίας δεν είναι τόσο από ψυχολογικό κατασκευασμα για να δικαιολογήσει την σημερινή άπάθεια ή παθητικότητα του ελληνικού λαού. Όταν αναλύσουμε προσεκτικά την Ιστορία μας τα τελευταία 30 χρόνια θα δούμε ποιοι και πόσοι παράγοντες συντέλεσαν άσπε να χωθούν, θα λέγαμε συστηματικά, όλες οι νίκες του λαού μ ο ν ά π ρ ο β ο θ ο υ ν α ι κ υ ρ ι α κ τ ε ρ ο ί τ ο υ ά γ ω ν ο ς.

15. Ο έρχομός της χούντας —

τι την έφερε, πώς την έφερε, και τι και πώς την στρίψει — όλα αυτά καθώς και ή ίδια ή χούντα, σαν ξετίσιμη έκφραση του καρκινώματος που δημιούργησε ή εξάρτηση, ύπάρξε ή σταγόνα που ξεχύθηκε τό ποτήρι. Ο Ελληνικός λαός έκοψε με τό μαχαίρι κάθε διάλογο με κάθε υπέυθυνο. Η βασική συνέπεια από τό σ ύ μ π λ ε γ μ α ά δ υ ν α μ ί α ς ε σ τ ι ν ή ύ π α ρ ξ η δ ι α π ι σ τ ο σ ύ ν η ς.

16. Βασική προϋπόθεση για τή λήψη έπαφής με τό λαό — για διάλογο και για άποκατάσταση σχέσεων εμπιστοσύνης μαζί του — είναι καν' άρχη ή άπόδειξη ότι ύπάρχει λήψη έπαφής, ότι ύπάρχει διάλογος και ύπάρχουν σχέσεις με την ίδια την πραγματικότητα. Μά άλλες λόγια ή πολιτική που προτείνουμε και ή γραμμή που χράζουμε παίρνει ότ ή όψη της τήν πραγματικότητα όπως είναι και όχι όπως θα θέλαμε ίσως να είναι.

20. Ο Ελληνικός λαός υπολογίζει κυρίως τήν δυναμική παρουσία της χούντας. Αναγνωρίζει τή δυνατότητα της να ελέγχει τούς μηχανισμούς και να ξεπερνά τις εσωτερικές και διεθνείς κρίσεις. Σε συνέχεια ύπο-

λογίζει τήν ύπαρξη τής άμερικανικής παρουσίας. Τις δυμνείες γι' αυτόν διεθνεί εξελίξεις. Την ουδετερότητα των διεθνών προοδευτικών δυνάμεων. Την άνεκτικότητα και τήν τάση όμοιοποίησης σχέσεων από τήν πλευρά των σοσιαλιστικών χωρών. Έτέλος υπολογίζει οσοδάρ τήν έλλειψη τού ά ν τ ι π α λ ο υ δ ε ο υ ς π ρ ό ς τήν χούντα. Δι' αλλα ή μιάς εσωτερικής πολιτικής άντιστασιακής συσπείρωσης που ν άντικειμενικά στο ύψος των άντικειμενικών δυνατοτήτων, που έχει άποδείξει στήν πράξη ότι διεθνή ή χούντα και τό σύμπλεγμα που τήν στρίψει.

21. Η συσπείρωση αυτή άναγκαστικά περνάει από τό έξής στάδια.

α) Ένότητα όλων των άντιχουντικών δυνάμεων.

β) Κοινό πρόγραμμα μεταχουντικής περιόδου.

γ) Κατάκτηση διεθνών στήριγμάτων.

23.4.73

Η ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ
Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η βοήθεια είναι σημαντική

Η βοήθεια είναι σημαντική στην πραγματοποίηση των επιχειρηματικών προγραμμάτων. Ο ρόλος της είναι να δώσει μερικές φορές μια ώθηση στην ανάπτυξη της οικονομίας. Η βοήθεια είναι σημαντική για την αντιμετώπιση των κρίσεων και για την προώθηση των έργων. Η βοήθεια είναι σημαντική για την αντιμετώπιση των κρίσεων και για την προώθηση των έργων.

24. Να μελετήσουμε προσεκτικά μήπως η ποσοστία επίραση μας σε μία γραμμή που γυρίζει στον αέρα και σε μία τοποθέτηση που εξ αντικειμένου βρίσκεται στο κενό, εγκλείει τραγικούς κινδύνους και για το κίνημα που έμεις εκπροσωπούμε. Έχουμε ουσιαστικά την επαφή του με την μόνη πραγματικότητα, που είναι μόνο ο Λαός, σε όποια κατάσταση και επίθετο και αν δοσθείται.

Δυναμική ανακίνησης και δυναμική άσπαρξη, είτε β) στην περίπτωση που πιστούμε ότι είναι αδύνατη ή βραχυπρόθεσμα, εγκυρότητα της κόπωσης ή της απροσδόκητης εξέλιξης και προσαρμογής της άσκησης.

Δύο μικρές αναφορές: Δράση, κίνημα από νέους, που έρθει για ένα διάστημα και μετά είτε πνιφτεί, είτε αποσβήνει. Όπως λ.χ. συνέβη με τον Παπαγιάννη, τους «Ελευθερούς» Έλληνες, τον στρατηγό Λαρίτη, τις δράσεις Δ1 — Δ2 κλπ., την 20 Οκτωβρίου, την 28 Οκτωβρίου, το ΑΑΑ, τις ΕΜΑ κλπ. κλπ.

Οι μεγάλες οργανώσεις ΠΑΜ — ΔΑ παρουσιάζουν κατ' εξοχήση δύο λέγαν, δυναμική δραστηριότητα.

Να ρίξω ότι όφειλουμε να αναλογιστούμε ότι η κινή γραμμή ΠΑΜ και ΚΚΕ (Επιτελική) για συνδιασπό μαζί της και δυναμική δράσης δεν εφαρμόστηκε. Πού σημαίνει ότι δεν δοθή άσπαρξη ούτε μέσα στο Λαό, ούτε μέσα στις οργανωμένες μας δομές. Άλλωστε είναι γνωστό ότι η έγχεση μας στο έσωτερικό δεν έδωσε π ο τ ε κατόρθωση για δυναμική δράση.

Η δυναμική αντίσταση βρίσκεται στον — λα — σύνταγμα — χωρίς

Η βοήθεια είναι σημαντική στην πραγματοποίηση των επιχειρηματικών προγραμμάτων. Ο ρόλος της είναι να δώσει μερικές φορές μια ώθηση στην ανάπτυξη της οικονομίας. Η βοήθεια είναι σημαντική για την αντιμετώπιση των κρίσεων και για την προώθηση των έργων. Η βοήθεια είναι σημαντική για την αντιμετώπιση των κρίσεων και για την προώθηση των έργων.

ΕΚΤΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

(Σε οργανωτικό σημείωμα).

1. Η Χώρα δεν κέρδισε την επιχειρηματική συμπαράσταση κανενός αξιόλογου τμήματος του Ελληνικού λαού.

2. Η Αντίσταση έληξε, δεν κέρδισε την επιχειρηματική συμπαράσταση αξιόλογων τμημάτων μέσα στην Ελληνική λαό.

3. Η επιχειρηματική αντίθεση του Λαού προς τη Χώρα Εξουσίας ή εκδηλώνεται κυρίως μέσα σε κύκλους νέων και δημοκρατικών στην Αθήνα και σε λιγότερο βαθμό στη Θεσσαλονίκη.

4. Η συντηρητική πλειοψηφία του Λαού έχει αποφευχτεί τη στάση της καθήκους, μη ενεργητική, άκείωσης και της οργανωτικής προσαρμογής προς τη σημερινή πραγματικότητα.

5. Η επιχειρηματική πλειοψηφία και η μελαγχολία βρή, ή άγνωστά και η μελαγχολία ή πρωτογονία των άρχων κα' άπ' όπου προσδοκώθηκαν αυτοί οι άγώνες, ενεργήσαν στην συντηρητική τους πλειοψηφία στην πάρα πάνω διαδικασία της οργανωτικής προσαρμογής και έδωκες συνάφεια, με την χώρα. Δεν δείχνουν άσπαρ τάσεις για ένα κίνημα — έτσι κληρονομήσαν — προς την επιχειρηματική αντίθεση και αντίσταση.

6. Η συντηρητική πλειοψηφία του λαού της Αριστοκρατίας (του άσπυ

22. Δέν υπάρχουν, κατά τή γνώμη μου, δυνατότητες από καμιά μερονημική δύναμη νά λειτουργήσεν σάν ά ν τ ι π α λ ο δ έ ο ς μπροστά σέ μία τόσο θεαματική συμπαράταξη δυνάμεων πού χαρακτηρίζει τή χούφτα, τούς μηχανισμούς της καί τά διεθνή της στηρίγματα σέ συνδυασμό μέ τó τόσο χαμηλό επίπεδο άγωνιστικότητας πού χαρακτηρίζει τή συντριπτική πλειοψηφία του έλληνηκού λαού σήμερα. 'Η διεθνής συγκυρία καί ή ιστορική έμπειρία θά πρέπει επίσης νά υπολογισθούν σάν άποφοριστικά δυσμενείς παράγοντες γιά τίς άντιχουντικές δυνάμεις.

23. 'Επομένως άνοίγονται μόνο δύο δρόμοι μπροστά μας: Είτε α) μέ τή δημιουργία τής εσωτερικής πολιτικής — άντιστασιακής συστéρωσης, άνοιγμα έλλαληρωτικού μετώπου κατά τής χούφτας μέ τήν συμμετοχή μαζών, δηλαδή προοπτική δυναμικής άναμέτρησης καί δυναμικής άνατροπής, είτε β) στήν περίπτωση πού πειστούμε ότι είναι άδύνατη ή δημιουργία του, έγκατάλειψη τής κούφιας ά ν τ ι σ τ α σ ι α κ ή ς φράσης καί προσαρμογή τής άγώ-

νιστικής μας παρουσίας μέσα στίς πραγματικές συνθήκες τής σημερινής ελληνικής κοινωνίας. 'Ο λ ε ς ο ι δ υ ν ά μ ε ι ς μ α ς μ έ σ α σ τ ό μ έ τ ω π ο τ ή ς ζ ω ή ς. 'Επανάκτηση έπαφής μέ τίς μάζες καί διάλογος μαζί τους έπάνω σέ θέματα πού τίς συγκινούν καί πού οι ίδιες έλλέπουν δι ή άντιμετώπιση καί ή λύση τους είναι έφικτή μέσα στό συγκεκριμένο άντικειμενικό συσχετισμό δυνάμεων.

24. Νά μελετήσουμε προεκτικά μήπως ή παρατέρα έπιμονή μας σέ μία γραμμή πού γυρίζει στών άέρα καί σέ μία τοποθέτηση πού έξ άντικειμένου θρίσκει στό κενό, έγκλείει τραγικούς κινδύνους καί γιά τó κίνημα μας καί γιά τó λαό. Γιατί τó κίνημα πού έμεις εκπροσωπούμε έχασε ούσιαστικά τήν έπαφή του μέ τήν μόνη πραγματικότητα, πού είναι μόνο ó λαός, σέ όποια κατάσταση καί επίπεδο καί άν θρίσκειται καί γιατί ó λαός έχασε επίσης τήν έπαφή του μέ τήν φυσική του ήγεία, γιατί έμεις μιλάμε μία γλώσσα πού είτε δέν τήν καταλαβαίνει, είτε έπθλει νά τήν καταλάβει, πού κάνει τó ίδιο.

...: «Σέ περίπτωση πού οι άντιχουντικές δυνάμεις άρνηθούν νά πραγματοποιήσουν τó ά ν τ ι π α λ ο δ έ ο ς, δέν υπάρχουν, στήν πραγματικότητα, δυνατότητες γιά άπάκτηση διαλόγου μέ τó λαό δηλαδή γιά κινητοποίηση λαϊκών δυνάμεων. 'Η πάρα πέρα έπιμονή μας σέ νύθα κατάσταση άποτελεί έγκλημα

και σπασμο, η διαρροη...
κα της εργατικης τάξης και σταδόν
κλήρος διαφθ, η άσυναία της ά
γρωσίας. Στην έλευρία κατι πήγε
να γίνει τόν πρώτο καιρό "Όμως
τό χτυπήματα που έβασε ο έχθρος
(Κράνη — Θεουδοίκου) υπήρξαν
άποροστοικά.

18. Η δυναμική Αντίσταση (δύ-
κεστ) αναποδοκίναται κατά κινήσει

δ όρος άδύνατοι τή σφραγίζι άπο-
χρηστικά και διαρρηχτικά συμφορής
Εκλ. πρδένεται πού πού για άνα-
φορική σύλληψη — αλ κώλυσι (πα-
ραθέτω κατά σφρα αναποδοκίναται)
δυναμοποιούν και μετατρέπουν άργι-
κρήδου, διασπορεύουν και περιστοι-
κίζουν φοιτητών. Δίν έδρα και δια-
φρασει άδρα άπώθησι μίση στους
εργάτες (και στήν εργαζόμενη πα-
λαια), τους άργυρους, τους άριστο-
ποιούς (δυστυχεμένους και μη). Και
κατά γεωγραφικούς χώρους μίση
στη συνείδηση, την έλευρία, τό γα-
ρ (βλαβή μίση στα πατριωτικά
δραματικά έθνη τών λαϊκών ό-
γώνων).

19. Έπίσης άδύνατοι είναι ή λι-
τουργία τών πολιτικών και άλλων
παραγόντων μέσα στη λαό. Όθεν ο
Βασιλεύς, ούτε ο Κοινοβούλιον, ο
Μαρκος, ο Κοινοβούλιον και έχων
δυνατότητα διαλόγου με το λαό.

20. Ο Έλληνας λαός διαλογίζε-
ται κυρίως την δυναμική αντιστάσι της
χούντας. Αντιστασις η δυναμότη-
τα της να έλλογχι τους μηχανισμούς
και να ξεπερά τις έσωτερικές και
βλαβείς κρίσεις. Σε συνέχισι άπο-

τι την έλευρα, πός την έλευρα, και τι
και πός την στηρίζει — δια αυτά
καθώς και ή Παια ή χούντα, σόν ζη-
τηματα έλευραση του κρατιομορφος
εξ ή στογούνα που έχομε με το
πάρτι. Ο Έλληνας λαός έκανε με το
μαχηρι κάθε διάλογο με τους άπο-
δύνα. Η βασική συνείδησι άπό τό
σ ό ρ η λ ε γ ο υ σ α ν ο ρ ι
α ε υπήρξε ή ε α θ ε τ ι α κ ρ ι-
ση - 4 π ο τ ε τ ο σ σ ύ ν η ε .

16. Βασική προκλήσει για τή
λήση έλευρας με το λαό — για δι-
άλογο και για άποκατάσταση σχί-
σων — έλευρασιος μαζί του — είναι
κατ' άρχην ή άπόδειξη ότι υπάρχει
λήση έλευρας, ότι υπάρχει διάλογος
και ύπόρχουν σχέσεις με την Παια
τήν πραγματικότητα. Με άλλα λόγια
ή πολιτική που προτιμούμε και ή
γνώμη που χρώσομε παίρνει έν-
δρα της την πραγματικότητα όπως
είναι και όχι όπως θέ θέλωμε τους
νά είσαι.

17. Σήμερα στη χώρα μας ύπό-
ρχουν δύο μεγάλες πραγματικότητες.
Είνα ή πραγματικότητα της χούν-
τας και ή πραγματικότητα που λέ-
γεται Έλληνας λαός στα 1971. 'Α-
νάμεσα σ' αυτές τις δύο μεγάλες

κατά του λαού. Γιατί εξ αντικειμένου διακινεί την παρουσία της χούντας. Έννοια παράλληλα αποστραφεί το Λαό από τις ηγετικές του δυνάμεις. Το ΠΑΜ σ' αυτή την περίπτωση, θα αναπροσαρμόσει τη γραμμή του. 'Ανεξάρτητα και όφου καταγγείλει τον πολιτικαντισμό αυτών που άρνούται αντιστασιαστική ενότητα θα ρίξει όλες του τις δυνάμεις μέσα στην ελληνική πραγματικότητα επιδιώκοντας να αποκτήσει την εμπιστοσύνη των μαζών με την λήψη έπαφης και δημιουργία διαλόγου με το Λαό.

26. Οι πολιτικές και άλλες δυνάμεις και παράγοντες γνωρίζουν ότι ο Λαός δεν δέχτηκε ούτε θα δεχτεί ποτέ τη χούντα σαν νόμιμη παρουσία, σαν στοιχείο έθνικής ζωής. "Οτι την θεωρεί ξένο και έχθρικό σώμα. Γι' αυτό οι δυνάμεις αυτές δεν συνεργάζονται με τη χούντα, δεν αναγνωρίζουν την πραγματικότητα που δημιούργησε ή παρουσία της. "Όμως παραμένουν οι πιο πολλές σε φραστική, κυρίως αντίθετική και λιγώτερο αντιστασιακή, στάση. Το γεγονός ότι οι αντιστασιακοί τους όρκοι και εκκλήσεις δεν βρίσκουν εύεργετική απήχηση μέσα στις μάζες δεν τους επηρεάζει γιατί α) θέλουν να βρίσκονται κοντά στο γενικό αίσθημα του Λαού, που πράγματι θέλει να άκουσει ά ν τ ι σ τ α σ η, β) πιστεύουν ότι έτσι κάνουν επενδύσεις για την αύριανη μεταχουντική 'Ελλάδα όπου οι αντιστασιακοί τίτλοι θα παίξουν αποφασιστικό ρόλο. Αύτη ή στάση — στάση όππορτουμιστική — πρέπει να ξεσκεπαστεί και να χτυπηθεί. 'Η κολοκαξία σ' ένα βαθύτατο λαϊκό αίσθημα για λόγους καθορού πολιτικού κερδοσκοπισμού, όποτελει χυδαία εκμετάλλευση του Λαού που γίνεται έτσι θέμα των αυταπατών και των λεκτικών καταπραυντικών ή διεργερτικών που έναλλάξ και άφειδώς του προσφέρονται από όλες τις πλευρές.

27. 'Ο Λαός μας ύπήρξε θέμα

του Ιμπεριαλισμού, της μοναρχίας, της ολιγαρχίας, της αντιφραστικής Δεξιάς. Αυτές είναι άλλθεις που τις γνωρίζουν και τα μυρά στη χώρα μας.

'Ο αντίζονας σ' αυτό των μαύρο όζονα είναι, φυσικά, ή 'Εθνική 'Ανεξαρτησία, ή Δημοκρατία, ή Λαϊκή κυριαρχία, οι Προοδευτικές δυνάμεις. Πολλοί όφειμο ύπερασπιστές του Λαού ανακαλύπτουν σήμερα αυτές τις πομπάλιες άλλθεις. Γνωρίζουν την άνακουφιστική επίδραση που έχει μέσα στο λαό ή φραστική καταδίκη του μαύρου όζονα και ή φραστική προβολή του αντίζονα. "Όμως ή όποια συνθηματολογία είναι δεν παίρνει ύπ' όψη της την πραγματικότητα και όταν δεν ύπεδεικνύει τρόπο όργάνωσης και δράσης, συγκεκριμένη τακτική ύστερα από συγκεκριμένη άνάλυση της πραγματικότητας, τότε καταντά κι' αύτη ένας επικίνδυνος όππορτουμισμός που θα πρέπει να ξεσκεπαστεί και να χτυπηθεί άποφασιστικά. Γιατί ύπολογίζοντας κι' αύτη στις αύριανές πολιτικές επενδύσεις κολοκαίνει ένα τμήμα του λαού — και ιδιαίτερα τους νέους — που θέλει να άκούσει « ά ν τ ι ι μ π ε ρ ι α λ ι σ μ ό ».

28. Τελικά κανένα αντίσταση και κανέναν αντιιμπεριαλισμό σημαίνει για το λαό ότι εμπορά να κανέναν αντίσταση και αντιιμπεριαλιστική δράση. Το θέμα του εμπορά δηλαδή της δυνατότητας δεν έξεντλείται μόνο με συνθηματολογία. Πρέπει ή ίδια ή ζωή να τον πείσει γι' αυτό. "Όμως γι' αυτό χρειάζεται να έχουν συνεχή έπαφή με τις μάζες. Γιατί την άλλαγή θα την κάνει μονάχα ο Λαός όδηγημένος από τις πρωτοπόρες του δυνάμεις. Δηλαδή προύπόθεση κι' εδώ ή λήψη έπαφης, ο συνεχής διάλογος. 'Όπισσο πέρασαν κιόλας 4 χρόνια και τέτοιος διάλογος δεν ύπάρχει. Δέν πρέπει τάχατες το γεγονός αυτό να μάς άπασχολήσει σοδορά;

29. Έπομένως για να κάνουμε ουσιαστικά αντίσταση και αντιμπεριαλιστικό αγώνα πρέπει ν' αναπροσαρμόσουμε ριζικά την τακτική μας ώστε η γραμμή μας να βρει απήχηση, να συγκινήσει, να ξεσηκώσει. Δηλαδή ο δρόμος ακόμα και της πιο άκρας αντιμπεριαλιστικής και ριζοσπαστικής δράσης, περνά μέσα από την άμεση λήψη έποσης με την πραγματικότητα που όπως είπα πιο πριν παρουσιάζεται με δυο άκρτους τρόπους. Δηλαδή είτε υψώνουμε στο αντίτασιακό επίπεδο το λαό με την δημιουργία του αντίπαλου βένου — του αντίξονα — που είναι η μέγιστη ουσπείρωση, είτε κατεβάζουμε έμεις στο πραγματικό επίπεδο της σημερινής ελληνικής πραγματικότητας. Έγκαταλείπουμε την πολιτική της αντίτασιακής φράσης για να μπούμε στο στίβο της καθημερινής πραγματικής και ουσιαστικής δράσης. Και κάτι πιο πολύ. Προσαρμόζομαστε άποφασιστικά στη σημερινή πραγματικότητα ά-

*ποσοί μω άπο
πρ έντασία φράση*

ποβλέποντες πάντοτε να διερευνήσουμε και να όβνουμε προδευτικά την αντίσταση του λαού προς την χούνα μεταχειριζόμενοι όλα τα μέσα και τις εύκαιρίες που μας προσφέρει ή ίδια ή ζωή, το Μέτωπο της ζωής.

1970

Η άωξη για καθέσι ηροσολιτις

Η κυρίαρχη τάση μέσα στον ελληνικό λαό εξακολουθεί να είναι η άνωμνη. Ο λαός μας έδειξε και δείχνει σε κάθε ευκαιρία τη θαθαία του αντίθεση προς την δικτατορία. Όμως είναι φανερό πως για να μπορέσει να εκφράσει πολιτικά και άνωμνικά την αντίθεση του αυτή, χρειάζονται πολύ πιοσότερα παύματα από τα άλλα και αούδάρματα αισθήματα. Χρειάζεται να άνωικτει μπροστά του καθέσι ή προοπτική της θέθασις νίκης με την άνωγανωμένη πάλη και αντίσταση χρειάζεται να πιστέθει και να έμπνευθεθί. Χρειάζεται να θεθαωθεθί ότι ύπάρχουν ήγετικές δυνάμεις άποφασισμένες και άξιες για να άδηγήσουν στον δύσκαλο άνωνα ενάντια σ' έναν εχθρό που έχει την ύπαστήριξη των Άμερικανών και του NATO. Και όχι μονάχα ως τη νικη, δηλαδή την πτώση της δικτατορίας, αλλά και πιο μακρύτερα, δηλαδή στη στερέωση και τώ πλάτεμα της Δημοκρατίας.

Μονά ο ένωρησις της θη είξεσι οι δικτατορία

Έτσι, ένα σημαντικό τμήμα των αντιδικτατορικών δυνάμειν της χώρας εξακολουθεί να στηρίζει τις πιοσότερες έλληδες της από έζωτερικά. Άλλοι πιστεύουν στην Έυρώπη και άλλοι στο NATO. Υπάρχουν έπισης κι εκείνοι που έλληζουν σε μια ένεργητική θαθήεια από μέρος των προδευτικών δυνάμειν. Λάθος! Τα τριάμιση χρόνια της δικτατορίας έδειξαν καθαρά ότι οι δυτικές κυβερνήσεις ακολουθούν σε τελευταία άνάλυση την πολιτική των ΗΠΑ ενά τα προδευτικά κόμματα και άνωγάνσεις της δυτ. Έυρώπης εκτός από λίγες εξαίρεσεις με μεγάλο κόπο προχωρούν σε ένεργητική συμπαράσταση προς τον άνωνα του λαού μας. Όσον άφορά τις σοσιαλιστικές χώρες, σε κυβερνητικό έπίπεδο, δέν ύπάρχει ακόμα κανένα δείγμα για ά-

μηση - ούσιαστική συμπαράσταση προς την ελληνική Άντίσταση και γενικότερα προς τις αντιδικτατορικές δυνάμεις της χώρας.

Η δική μας αντίληψη είναι ότι θα πρέπει να στηρίζουμε τώ σύνολο των έλληδιων μας επάνω στους δικούς μας ώμους. Έμεις, ο ένωμένος λαός, θα ριζώουμε τη δικατορία. Μόνι. Έντελώς μόνι. Φυσικά, θα έχουμε κάθε στιγμή την ολόφυκη συμπαράσταση των λαών - όλων των λαών. Όμως δέν θα έχουμε ένεργητική συμπαράσταση, τούλάχιστον στο έγγυς μέλλον - ούτε κυβερνήσειν, ούτε κομμάτιν. Και ή άλλαγή στη στάση τους θα εξαρθηθεί από την άνάπτυξη του άνωνα μας στηριγμένου στις δικές μας δυνάμεις. Γι' αυτό είναι άνάγκη να ένωθούμε παραμερίζοντας τις διαφορές μας που είναι άπωσδήποτε μικρότερης σημασίας, μπρος στους μεγάλους έθνικούς κινδύνους που δημιουργεί ή παράσταση του δικτατορικού καθεστώτος στη χώρα μας.

Η άποφασιστική στροφή προς τις άκατάβλητες δυνάμεις του ένωμένου λαού μας θα θαθήσει ούσιαστικά στην έγκατάληψη της άναποφασιστικότητας, των ταλαντεύσειν και των διαταγμών που παραλλοιουν σήμερα την Άντίσταση και σε συνέχεια άπογοπεύουν τώ λαό.

αφρ1

Μετατροπή του λαού στη δημοκρατία Η'

Άδελφοί μας, Έλληνες του Εξωτερικού: Η συμβολή σας όλη-
 ρε και είναι πολύτιμη. Χάρω οι έδρες ή συνειδήσεις της ανθρωπότητας
 έμειναν και μείνουν άθικτες στο πλευρό του μαρτυρικού και ηρωικού
 λαού μας. Και το κίνημα αλληλεγγύης και συμπαρηγορίας των λαών
 προς τον λαό της Ελλάδας πήρε τις διαστάσεις ενός παγκόσμιου
 ανανεωτικού, που υπέρβαρε επανειλημμένα να σταματήσει το χιρ
 των δυνάμεων και των δυνάστην και να ξεκινήσει το δικό του
 τους Μπαρόν και πρέπει να γίνουν, και ασφαλείς θα γίνουν, πολύ
 περισσότερο. Σκοπός είναι η άσκηση ο ελληνικός λαός τη δική
 γάπη να επάσει το θεσμό του και να γκρεμίσει την τυραννία. Ο
 ελληνικός λαός είναι βέβαιος ότι τίποτε δεν θα παραλείψεται από ό,τι
 τρεφόμενοι άσκη να γίνει για να ανακουφίσει ο αγέρας του.

Απευθυνόμενοι κυρίως στους νέους και τους καλά να είναι έτοιμοι
 να αγωνιστούν για την

Μετατροπή του λαού στη δημοκρατία Η'

των των ανεξαρτητικών δυνάμεων. Δεν είναι η έσολλη ενός προ-
 γραμμέ, μίας αντιτασιακής οργανώσεως ή μίας πολιτικής παρατάξεως.
 Είναι η έσολλη, όλοκληρου του ελληνικού λαού, που ενωμένος ανι-
 νίσκει αδιάφορα για την άναρση της καταστροφικής δικτατορίας και
 για ένα καλύτερο αύριο.

Οι καιροί έχουν έρριώσει. Πολλές συγχύσεις και αταξίες έχουν
 διαλυθεί. Πολλές νέγυρες έχουν κοπεί. Και η νέα είναι άρατη επη-
 όριζοντα. Άς την φέρουμε πύ κονά. Αλλά θέλει από μίς ο ελληνικός
 λαός. Και το ζωνάλεμ: είμα αιαδόσεως.

Άπρίλιος 1970

γανιστικά. Το ΠΑΜ θέώνει τις σημαίες της Ένοπτίας και της Πάλης.
 Το ΠΑΜ καλεί όλες τις αντιτασιακές δυνάμεις της χώρας να στρα-
 φούν άποστασιακό προς τις ζωάφρες δυνάμεις του άναμένου λαού.
 Ένώπτια στη δόση. Ένώπτια στην κοινή. Άμηση δημοκρατία του
 Εθνικού Συμβουλίου Άντιστάσης προ θα σχεδιαστεί και θα καθόδηγεται
 την Ένωσία Άντιστάσης του ελληνικού λαού κατά της δικτατορίας.

Για να άνοιξουν οι πόλες της άαόθιμης πανεθνικής άρασης. Για
 να μην άσκηθούν οι νέοι Έλληνες πατριώτες. Για να δημοκρατι-
 σουμε το πλαίσιο άστε η φλόγα της ελληνικής νεολαίας να μετατρο-
 πεί σε προμακτική δύναμη κρούσεως. Για να ορθωθούμε τη μνήμη
 του Γεωργάκη! Για να μάγουμε πιστοί από αλληλία του Τεκούρη!

Όκτώβριος 1970

Το παλιό αίτημα

Η πραγματική ανάγνωση των Διακηρύξεων και η σχέση της με την εξέλιξη της χώρας

που θα πρέπει να χαρακτηρίζει όλο και πιο πολύ το πιο ζωντανό το τμήμα του Έθνους, την ελληνική νεολαία. Είναι η τάση της μακροπρόθεσμης αντιμετώπισης με τους τυράννους του λαού μας, δεν πρέπει να λησμονούν οι σημερινοί νέοι ότι το Έπος της Εθνικής μας Αντίστασης σφραγίστηκε βασικά επάνω στις πλάτες της ελληνικής νεολαίας. Στην πρώτη φραγή της μάχης - στο θάνατο και στις διαδηλώσεις, στη συνείδηση και στο πανεπιστήμιο - οι νέοι και οι νέες της εθνικής μας Αντίστασης αντιμετώπιζαν στίβος με στίβος με τον κατακτητή. Και τον νίκισαν. Χιλιάδες σκοτώθηκαν ή εκτελέστηκαν, εκατοντάδες χιλιάδες βασανίστηκαν, τραυματίστηκαν, μπήκαν στις φυλακές ή στάλθηκαν στα Ντακάου. Ήταν η ώρα της συμπίεσης της πάλης. Ήταν η ώρα της υπέροχης θυσίας. Ήταν η ώρα της Ρωμιοσύνης!

Αιψάστε η ήρωική θυσία του Τοικουρά και της συμπατριώτισσας μας Αντιζελάνι να σημαίνει για ολόκληρη την ελληνική νεολαία την ώρα της συμπίεσης της πάλης που φθάνει ακόμα, ως την υπέρτατη θυσία για το Λαό και για την Ελλάδα!

Η ερμηνεία της φωνής και η σχέση του με την ιστορία μας

Τα 4 χρόνια της Δικτατορίας ήταν ένα πικρό, επώδυνο αλλά εξαιρετικά γονιμο σκαλοτάπητα για όλους τους Έλληνες. Γιατί σήμερα μπορούμε να πούμε ότι όλο και πιο πολλοί πατριώτες εναποθέτουν το όνειρο των ελπίδων τους επάνω στις δικές τους πλάτες, στον δικό τους άγωνα. Θα οργανώσουμε το Λαό και θα δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη εναντίον στον Ιμπεριαλισμό και τα όργανά του. Θα νικήσουμε.

Η διεθνής συμπαράσταση

Η διεθνής συμπαράσταση είναι διαφορετική στη βάση και διαφορετική στις κορυφές. Όλοι είδαμε και βλέπουμε καθημερινά πόσο η τραγωδία της Ελλάδας είναι ζωντανή μέσα στις πλατειές μάχες των λαών της Ευρώπης - και όχι μόνο της Ευρώπης. Αλλά αυτή η συμπαράσταση των λαών δεν βρίσκει την ανάλογη έκφραση στις κορυφές. Υπάρχουν εκεί, στις κορυφές, κάποιες, θα έλεγα, αναστολές, που όφειλονται στον διεθνή σκεπτικισμό των δυνάμεων. Και το γεγονός αυτό εμποδίζει να εκφραστεί στο βαθμό που θα έπρεπε και που οι λαοί επιθυμούν, αυτή η διεθνής συμπαράσταση.

Επομένως, εκείνο που πρέπει να πούμε με κάθε ευθύνη, ιδιαίτερα από μέλη και τα στελέχη του ΠΙΑΜ και γενικότερα της "Αριστεράς", είναι ότι ο μεγάλος άξονας γύρω από τον οποίο θα οικοδομηθεί η Αντίσταση είναι βασικά οι ίδιες μας δυνάμεις, οι ίδιες οι δυνάμεις του λαού. Και πρέπει μόνο σαν υποβοηθητικό παράγοντα του άγωνα μας να βλέπουμε την διεθνή συμπαράσταση.

Ο ενδογενής (φωνή) μπορεί να νικήσει τον ιμπεριαλισμό

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ο ελληνικός λαός έχει τη δύναμη να ανατρέψει τη χούντα. Είναι όμως ανάγκη να καταπολεμηθεί ή άποψη πως δεν μπορούμε να τα θάλασουμε πέρα από τον άμερικό-ιμπεριαλισμό ρίχνει όλη του τη δύναμη για να σπρώξει το δικτατορικό καθεστώς. Η άποψη αυτή δεν παίρνει όπ' όψη την ισχύ που διαθέτει ο ενωμένος λαός και οι άλλες αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Ο λαός ενωμένος μπορεί να νικήσει.

Η δικαιοσύνη να μη κινείται χωρίς την δικαιοσύνη
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΙΚΗΝ

ποιεί εάν μέσο σπέρσης της... 21 Απριλίου 1967, ώρα στον
μία που βασίσταν σε αντίθετη στις 21 Απριλίου 1967, ώρα στον
μοίβα του εργαζόμενου λαού και στην διεκδίκηση ενός ανεκούς ή
φιλοτέρου διατικού επιπέδου. Είναι θέσιμα ότι κυρίως την μεσοκλίση
του προδικαστήματος ή οικονομική κατάσταση στην Ελλάδα θα ήτα /
συνεχιστική γιατί η κοινότητα θαύραζε τα ζητήματα ανεκότητας του τύπου
στις ληστικές απαιτήσεις των διεθνών μονοπωλίων, στην άσκηση διόγ-
ωση των καταναλωτικών απαιτήσεων και στην ικανοποίηση δραστηρο-
θεσιμων και άμεσα διαθέσιμων για τους ανταγωνιστικούς και τους δοκι-
λογους συνεργάτες τους ανεκότητας. Η διόγωση του δημοσίου
χρέους και μετ' ότι εδίων η ένισχυση των διεθνών εξάρτησης της
χώρας προδικάζει την εξάρτηση του λαού και την οικονομική υποδου-
λωση της πατρίδας μας από τους διεθνείς τοκογλυφούς. Η αμμορρογία
της μεταποστευσης συνεχίζεται και έντείνεται από το γεγονός ότι ειδι-
κευμένα στελέχη της οικονομίας και όλοι έπιστημονες αναγκαστικαν
να εκπαιρευτούν, άρνούμενοι να γίνουν εργατα του κομμοσώτου ή
«φειλοζόμενοι» του σταύου τύπου των βασισιαίων.
η ελληνική λαός διαθέσιμη την ένεική του άσπρηθείας και την

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΙΚΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΙΚΗΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΙΚΗΝ

επιπέδους ή χούνας, οι εργαζόμενοι, οι αγρότες, οι άρνούμενοι, άπο-
στερευμένοι από κάθε δικαιοσύνη στην διεκδίκηση των δικαίων απαιτή-
των τους για την δελτίωση των διατικών συνεινών τους, έσπυρεσαν
στην δικαιοσύνη το πένια-φαιδία και τους πρόσερα, άδύνατους, ότι
πραγματικά τους άνηκε από τέ προών του κοινού ένεικού μόθου.
ως από την άρνηση του λαού να άναγνωρίσει την χούνα,

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΙΚΗΝ

Δυναμικές μορφές όγωνα:

ΑΠ: Έμεις, τις δυναμικές μορφές τις άντιλομπαόμιατε εάν μεθ
μορφή λαοική πύλης κατά της χούνας, εάν μεθ μεθοδα που θα έπι-
έπει άόγηση και ήπειθέσια μεσα στις γραμμές της δικαιοσύνης και
που άντίετα, θα έμηνύσει θωροος και έμηνύσει στο λαό σκε-
τα με τις άντιστατικές δυναμικές. Έμιατε κατηγορησιακά άντιθε-
τοι σε κάθε, τυθή ή ά-έλιγα, πρδξη τρουκρατίας, σε κάθε δυναμική
ένέργεια που δεν θα έπαιρει σοδορά ότι όση τις ότι δεν πρέπει να
τα μεσα στο λαό. Έμεις δεν θέλομε και θα κάνουμε

μια για τη δολητηρήση των φρούτων των...

ΑΠ: Και εδδ η κριτική μου θα είναι ή τίδια, Τετοιες ενέργειες,
καώς να ήμηνύει τη χούνα, θήγον άμεσα το σφαιρότητα των πα-
ραγηνών. Δεν θέλομε να όλόουμε το λαό, θέλομε να τον όδι-
νήσουμε σε άγίνες για να όσπύσει τη ζωή του και να άντρέψει
ένεικότερα: θέλομε οι δυναμικές μορ-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΙΚΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΙΚΗΝ

Η πολιτική του ΠΑΜ στο χώρο της Άντιστασης.— Έπίθετα
έδρασε σε όλα τα έπιπέδα.— Άπρηοργία κοινών άντιδικτωρο-
ών όρδων από την Άριστερά ως τη Δεξιά.— Μη κυριαρχήσαμε
στην κομμουνική ζωή, από οτιόε της πτωματικής άπρηοργίας.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

1970

Η βασική αντίσταση

Η βασική πολιτική στο χώρο της Αντίστασης συνοψίζεται από τώρα κάτω σημεία:

- α) Ένότητα δράσης σε όλα τα επίπεδα.
- β) Μαζικοποίηση της Αντίστασης.
- γ) Έπέκταση των οργανώσεων και των επιτροπών ΠΑΜ σε όλη τη χώρα.
- δ) Δημιουργία, κλιμάκωση, ένταση και γενίκευση δράσης μαχητικών ομάδων ΠΑΜ.
- ε) Προσαρμογή οργάνωσης και δράσης σε όλους τους χώρους και συνθήκες (παράνομες - μισοπαράνομες - νόμιμες). Ίδιαίτερα μέσα στα Συνδικάτα - Κουλτούρα - Τύπος - Εκπαίδευση - Κοινωνικές οργανώσεις.
- στ) Αποφασιστική στροφή προς τη συνοικία - έπαρχια - ύπαιθρο.
- ζ) Προώθηση με κάθε θυσία της οργάνωσης μέσα στη νεολαία (αχολαία - πανεπιστήμια - εργατική νεολαία).

Μαχητικές ομάδες Μαζικής Νοσηλείας

Δημιουργία κοινών μαχητικών ομάδων, κοινών ομάδων νεολαίας. Οι λαμπράκηδες οφείλουν να είναι έπικεφαλής. Κάθε λαμπράκης να

είναι βασικός πυρήνας μαχητικής ομάδας ΠΑΜ.

Ανάπτυξη ένιασης συνδικαλιστικής δράσης.

Χρειάζεται μεγάλη εύελιξη, φαντασία, πρωτοτυπία και τόλμη στην ανάκλιψη και εφαρμογή κοινών μορφών οργάνωσης και δράσης.

Να δυναμώσουμε παντού με όλα τα μέσα την έθνικη ένταση κατά της δικτατορίας. Να επιδιώξουμε κοινή αντιστασιακή δράση με τα μέλη της ομάδας Κολιγόληνη.

Γ.- Ανάπτυξη της αλληλεγγύης με όλα τα θύματα της χούντας. Βοήθεια στις οικογένειες. Συμπαράσταση ύλική, ήθικη, μοζική.

Απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων που παραμένει ένα από τα πρώτα μας καθήκοντα.

Τροφοδοσία και ανάπτυξη της καμπάνιας για την απόλυση όλων των όμηρων της χούντας.

Ανάπτυξη ειδικής δραστηριότητας (υπογραφές - διαδήματα - ενημέρωση δικής μας και ξένης κοινής γνώμης).

Προστασία όλων των δικαζομένων από τη χούντα.

Πλάτημα όλων των αντικειμενικών δυνατοτήτων για την ανάπτυξη της παράνομης δράσης. Οργάνωση του λαού (ιδιαίτερα στην συνοικία) για την ύποδοξη, στήριξη και προφύλαξη των μαχητικών ομάδων του ΠΑΜ.

Ανάπτυξη της οικονομικής δουλειάς μέσα στο λαό για τον εφοδιασμό των μαχητικών και άλλων παράνομων ομάδων με όλα τα σύγχρονα τεχνικά μέσα για την αντιμετώπιση του έκρυθμου.

Μπορεί να υπάρξει μαζικό αντι-Παταρικό κίνημα
~~φύλα~~

ΕΡ: Ποιά είναι η άποψη του ΠΑΜ για τη μαζική δουλιά σήμερα:

ΑΠ: Έχω βαθιά πίστη για τις δυνατότητες ανάπτυξης ενός πλατύτετου μαζικού αντιδικτατορικού κινήματος. Γι' αυτό πιστεύω ότι θα πρέπει να επιδιώξουμε: Κυριαρχία μέσα στην κοινωνική ζωή. Μέσα στο στίβο της πνευματικής δημιουργίας, της επιστημονικής σκέψης και της καλλιτεχνικής ζωής. Μέσα στην πάλη για την επίλυση όλων των προβλημάτων ο' άλλους τους χώρους όπου ζει και εργάζεται ο λαός μας. Στο εργοστάσιο, στο σχολείο, τα πανεπιστήμια, στα γραφεία, στα καταστήματα, στην εκπολιτισμό, στην συνοικία και τό χωριό. Μέσα ο' όλες τις οργανώσεις. Μέσα στις οργανώσεις που ελέγχει ή κούντα.

Ο λαός θα κυριαρχήσει και πάλι με τη δράση του. Τόσο την παράνομη, όσο και τη νόμιμη. Πρέπει να περάσουμε μέσα από όλες τις χαμαριές που μας άρνησε ή κούντα. Να περάσουμε και να πλημμυρίσουμε τη χώρα με την κάθε λογής παρουσία και δράση μας.

Είναι τόσο μεγάλη η δύναμη του μαζικού μας κινήματος που δε μπορεί παρά να νικήσει στο τέλος τους τυράννους.

Για τους εργάτες - υπαλλήλους: Να αξιοποιηθούν και να βρεθούν νέες μορφές νομίμης και μισονόμιμης δράσης μέσα στο έργο.

στάσιο και στη συνοικία. Βασική μας πολιτική: η άποκέντρωση, δηλ. ο' αυτή τη φάση οι ομάδες των εργατών και υπαλλήλων μελετούν και επιδιώκονται στη λύση των προβλημάτων τους με καθαρά δικιά τους μεθοδολογία προσαρμοσμένη άπλυτα στις ειδικές συνθήκες.

Κουλτούρα - διάνοξη: Να πλαισιωθεί κάθε προσπάθεια που αποβλέπει στη διαφύλαξη και διάδοση του πολιτισμού και ιδιαίτερα της εθνικής και λαϊκής μας κουλτούρας. Όλοι οι πνευματικοί άνθρωποι, λογοτέχνες, ποιητές, ζωγράφοι, συνθέτες, γλύπτες, θεατρικοί συγγραφείς να εμπνευσθούν από το λαό, να δημιουργήσουν για το λαό, να διδάξουν με κάθε μέσο και θυσία το έργο τους, μέσα στο λαό, δεν είναι άποχρηστικό να αναμετρηθούν στο στάδιο αυτό όλοι με τη κούντα.

Η διάδοση του άραϊού και του αληθινού μέσα στο λαό μας σήμερα άποτελει όθιοτο εθνικό χρέος των δημιουργών. Ύπνευσιμω έδω τη σχετική μου δήλωση με την εύκαιρία της έκδοσης του βιβλίου με το 18 κείμενα.

Νομίζω ότι πρέπει να επιδιωχθεί: Η έκδοση περιοδικών και άλλων έντυπων. Εκθέσεις ζωγραφικής και γλυπτικής, λαϊκές συναυλίες, θεατρική δραστηριότητα. Διαλέξεις - συζητήσεις. Δίσκοι έντεχνης λαϊκής μουσικής.

Γενική έπιθετική πολιτική οέ άλλους τους τομείς, της πνευματικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Επιστήμη: Στροφή προς τη μελέτη των προβλημάτων που άφορουν την οσία και το ΑΥΡΙΟ του έθνους.

Σκοπός ή διάνοξη οικονομικής και άλλης προοπτικής και ή θεμελίωση της πάνω στην ιστορική μας παράδοση. Η έπισημανση του κινδύνου από την ύποταξη της οικονομίας μας στα ζένα μονοπώλια.

Να φωτισθεί ιδιαίτερα ο ρόλος της κουντικής έξουσίας στη διαδικασία του κρατικού μονοπωλιακού καπιταλισμού, φορέα και όργάνου ζένων συμφερόντων.

Η ζωντανή μας υπεύθυνη επιστημονική σκέψη να φτάσει στο λαό. Να τον διαφωτίσει, να τον έξοπλίσει και να τον έμψυχώσει. Να αντιπαραταχθεί στην ζενόδοξη πολιτική της κούντας ή πολιτική της Άντιστασης και της δημοκρατικής αναγέννησης. Οι διανοούμενοι οι καλλιτέχνες, οι επιστήμονες πρπει να έπιτρέψουν στην πατρίδα.

Σ' αυτά νομίζω ότι μπορεί να συνοψισθεί έπιγραμματικά ή πολιτική του ΠΑΜ. Το θέμα όμως είναι πολύ πλατό. Και θέλει, φυσικά, προεκτική μελέτη, συζήτηση, έξειδίκευση, έμβάθυνση. Είναι έδω άπορρήτη ή συμβολή όλων των οργανώσεων του Πατριωτικού Μετώπου.

Σεπτέμβριος 1970

λογισμὸς ἐπιχειρησιατικῶν ἀποφάσεων τῶν ἑργαζομένων

ακόμας ἡ ἀνάπτυξη οικονομικῆς καὶ ἄλλης προόδου ἀποκλειστικῶς πᾶσι στὴν ἱστορικὴ μας παράδοση. Ἡ ἀπομάκρυνση τοῦ κινδύνου ἀπὸ τὴν ὑπόστασιν τῆς οικονομίας μας ἀπὸ ζῆνα μοναχικαί.

Νο ἑπιπέδῳ ἰσχυτέρῳ ὁ ῥόλος τῆς κοινοτικῆς ἐξουσίας ἐπὶ διαδικασία τοῦ κρατικοῦ μοναχικισμοῦ, φορέα καὶ ὄργανου ζῆνα ἀμελερώντων.

Ἡ ζωντανὴ μας ἀπόφασιν ἐπιστημονικὴ κρίσιν νὰ εἰσάγῃ στὸ λαὸ. Νὰ τὸν διεκπεραιώσῃ, νὰ τὸν ἐξοπλίσῃ καὶ νὰ τὸν ἐμβολιάσῃ. Νὰ ἀντιπαραταξίῃ στὴν ἀνάδοξον πολιτικὴν τῆς κοινῆς ἢ πολιτικῆς τῆς Ἀντιστάσεως καὶ τῆς δημοκρατικῆς ἀναγέννησεως. Οἱ διαναστεύμενοι ἀλλοτρίως ἀλλοτρίως ἐκτελεστοῦν ὡς ἀποφασιστικὰ ἐπιχειρήματα ἢ ἀποφασιστικὴ ἀποδοξία ὅλων τῶν ἀναγκασιῶν τοῦ Πατριτικοῦ Μεταίτη.

Σεπτέμβριος 1970

εἶναι βασικὸς πυλῶνας μαζικῆς δράσεως ΠΑΜ.

Ἀνάπτυξη ἐθνικῆς συνδικαλιστικῆς δράσεως

Κρισιμότητα μεγάλη ἐπιτυχία, φαντασία, πρωτοτυπία καὶ τόλμη στὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἐφαρμογὴ κοινῶν μορφῶν ὁργανώσεως καὶ δράσεως.

Νο δυναστεύουμε παντοῦ με ὅλα τὰ μέσα τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα κατὰ τῆς δικτατορίας. Νο ἐπιβουλεύουμε κινήσιν ἀντιστάσεως δράσιν με τὰ μέσα τῆς ἀμάδος Κομμουνιστῶν.

Γ.- Ἀνάπτυξη τῆς ἀλληλεγγύης με ὅλα τὰ μέσα τῆς κοινῆς Βαθῆσιν ἐπὶς οικονομικῆς Συμπαραστάσιν ὅλων, ἰδίως μαζικῶν.

Ἀπελευθέρωση ὅλων τῶν πολιτικῶν κρατούμενων ποὺ παραμένει ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα μας καθήκοντα.

Προετοιμία καὶ ἀνάπτυξη τῆς κομμοῦνιστῶν γιὰ τὴν ἀπόλυση ὅλων τῶν ὁμίλων τῆς κοινῆς.

Ἀνάπτυξη ἐιδικῆς δραστηριότητος (ὑπογραφεῖς - διαδήματα - ἐνημέρωση δικῆς μας καὶ ζῆνα κοινῆς γνώσεως).

Προετοιμία ὅλων τῶν δικαιοκρινῶν ἀπὸ τὴ κοινῆ.

Πλάτημα ὅλων τῶν ἀνεκτικῶν ἐπιχειρημάτων γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παράνομης δράσεως. Ὀργάνωση τοῦ λαοῦ (ἰδίως τῶν ἐργαζομένων) γιὰ τὴν ἀποδοξίαν, ἀποδοξίαν καὶ ἀποδοξίαν τῶν μαζικῶν ὁμίλων τοῦ ΠΑΜ.

Ἀνάπτυξη τῆς οικονομικῆς δουλειῆς μέσα ἀπὸ λαὸ γιὰ τὸν ἐξοπλισμὸ τῶν μαζικῶν καὶ ἄλλων παράνομων ὁμίλων με ὅλα τὰ ἀνεκτικὰ τεχνικὰ μέσα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἐκθροῦ.

ΕΡ: Ποῖ εἶναι ἡ ἀπόφασιν τοῦ ΠΑΜ γιὰ τὴ μαζικὴ δουλειὰ εἰσεύρα;

ΑΠ: Ἡ ἀπόφασιν εἶναι ἡ ἀπόφασιν γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἑνὸς πλοῦτος μαζικοῦ ἀντικρατικοῦ κινήματος. Ἐπὶ αὐτὸ πιστεύω ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἐπιβουλεύουμε: Κυριαρχία μέσα στὴν κομμουνιστικὴν Διὰ Μέσα ἐπὶ τῆς πνευματικῆς δημιουργίας, τῆς ἐπιστημονικῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς ζωῆς. Μέσα ἐπὶ τῆς πᾶσι νὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὅλων τῶν ἀναγκασιῶν ὡς ἄλλοις τοῦ κόσμου. ὅπου ζεῖ καὶ ἐπιβουλεύεται ὁ λαὸς μας. Στὸ ἐργαστήριον, ἐπὶ τὸ σχολεῖον, ἐπὶ τὸ πανεπιστήμιον, ἐπὶ τὸ γραφεῖον, ἐπὶ τὸ κρησάκιον, ἐπὶ τὸν ἐκπαιδευτικὸν, ἐπὶ τὸν ἑργαζομένον καὶ τὸν ἑργαζομένην. Μέσα ἐπὶ ὅλες τὶς ὁργανώσεις. Μέσα ἐπὶς ὁργανώσεις ποὺ ἐπιβουλεύει ἢ κοινῆ.

Κρισιμότητα δράσιν, ἑνότητα καὶ πᾶσι ἑνότητα

Ὁ λαὸς θὰ κυριαρχήσῃ καὶ πᾶσι με τὴν δράσιν τοῦ. Ὡς τὴν παράνομον, ὅσο καὶ τὴ νόμιμον. Πρέπει νὰ περάσουμε μέσα ἀπὸ ὅλες τὶς ἀναγκασιῶς ποὺ μὲς ἀπὸ τὴν ἢ κοινῆ.

Η ΚΡΙΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙ. ΑΡΙΣΤΕΡΑ

1970

Η Δίαιση και το αντίστατικό κίνημα

... το ελληνικό άριστερό κίνημα, τό ελληνικό κομμουνιστικό κίνημα, πέρασε πάρα πολλά χρόνια δύσκολα στην Ελλάδα. Τά περισσότερα χρόνια άνωμεσα στό 1940 και σήμερα, τό κομμουνιστικό κόμμα ήταν παράνομο στην Ελλάδα. Είναι γνωστή ή ιστορία. Επομένως υπάρχουνε άντικειμενικές συνθήκες που δέν επέτρεψαν τήν όμαλή λειτουργία όλων τών δημοκρατικών θεσμών, που πρέπει νά υπάρχουνε μέσα σέ ένα κόμμα μαρξιστικό - λενινιστικό. Τό γεγονός, ότι δέν υπήρχε αυτή ή λειτουργία, δημιούργησε μέ τό πέρασμα του χρόνου ορισμένους θάλας κόμπους μέσα στό κίνημα μας, που θόηρεπε νά λυθούν. Έπρεπε νά βρεθεί ή ευκαιρία ή ιστορική γιά νά λυθούν. Μιά ιστορική ευκαιρία ήταν και τό 1963 έως τό 1967. Όμως κόηθε. Έτσι, όταν ήλθε ή μεγίστη πίεση, δηλαδή ή δικτατορία, αυτές οι άχι φυσιολογικές, οι άχι όμαλές σχέσεις, που είχαν δημιουργηθεί μέσα στό κομμουνιστικό κίνημα, ξεσπασαν και έτσι τό Κόμμα διασπάστηκε και μάλιστα σέ μία άπό τίς πιο κρίσιμες στιγμές τής εθνικής μας ιστορίας, τή στιγμή, δηλαδή, που ό λαός μας περνάει μιάν ύψιστη εθνική δοκιμασία. Αυτό υπήρξε καταστροφικό γιά τήν αντίσταση, υπήρξε καταστροφικό γιά τόν ίδιο τόν ελληνικό λαό. Και νομίζω ότι επηρέασε άρνητικά έπάνω στό άναπτυσσόμενο τότε άντιστασιακό κίνημα του ελληνικού λαού, στην καινούργια αντίσταση

Όλοθω και ίσοθω σχέσεις

... πιστοί στις αρχές μας θέλουμε νά έχουμε ίσοθμες σχέσεις μέ όλα τά κόμματα όλων τών χωρών. Άναγνωρίζουμε ότι τό σοβιετικό κόμμα, τό μπολσεβίκικο κόμμα, έχει συμπλεκτικωμένη μεγάλη ιστορική πείρα και αυτή τήν στιγμή είναι έπιφορτισμένη μέ διεθνείς εθόνες. Γι' αυτό είναι φυσικό νά θέλουμε και μέ τό κόμμα αυτό νά έχουμε ίσοθμες άδελφικές σχέσεις. Ένα πράγμα μόνο λέμε και αυτό νομίζω είναι άπόλυτα μέσα στό γραμμή τής μαρξιστικής - λενινιστικής διδασκαλίας: θέλουμε νά έχουμε άκέραιες τίς εθόνες γιά ότι γίνεται κάτω στην Ελλάδα. Δέν θέλουμε νά φορτώσουμε μέ τίς δικές μας εθόνες (μέ τίς εθόνες και τό καθήκοντα που έχουμε σάν έλληνες κομμουνιστές) κανένα άλλο κόμμα. θέλουμε νά είμαστε έμεις και μόνο υπεύθυνοι άπέναντι στό ελληνικό κίνημα και θέλουμε νά έχουμε άδελφική συνεργασία μέ όλα τά άλλα κινήματα, όλα τά άλλα κόμματα του παγκόσμιου κινήματος και ιδιαίτερα μέ τό σοβ. κομμουνιστικό κόμμα

Πώς και πώς μπορεί νά έυρεθώθε σύμφωνη διεθνή άλληλεγγύη

... οι διεθνείς σχέσεις σήμερα είναι πάρα πολύ δύσκολες και ότι έμεις οι Έλληνες δέν πρέπει πλέον νά περιμένουμε άπό τούς άλλους νά μας δώσουνε αυτό τό όποίο έμεις μόνοι πρέπει νά τό πάρουμε μέ τό σπώθί μας. Πρέπει νά κατανοήσουμε όλοι μας, ότι μείνουμε μέσα σ' ένα κατήφορο εθνικό, μέσα σ' ένα τρομερό κίνδυνο

Νά καταλόθουμε καλά έμεις οι Έλληνες ότι κανένας δέν είναι διαθεθιμένος νά μάς σώσει εάν έμεις πρώτοι δέν κατανοήσουμε τόν κίνδυνο και δέν άποφασίσουμε νά σώσουμε πρώτοι έαυτούς. Εάν δέν τό καταλόθουμε αυτό άς μή περιμένουμε τίποτε άπό κανένα. Φυσικά άπό τή στιγμή που έμεις οι Έλληνες καταλόθουμε τόν κίνδυνο και οι άλλοι κατανοήσουν ότι έμεις κατανοήσαμε αυτό τόν κίνδυνο (φυσικά άχι μόνο μέ τά λόγια άλλα μέ τά έργα), όταν δούν ότι έμεις μπήκαμε όριστικά στη διαδικασία κατανοήσεως και άποσπώσεως του κινδύνου μέ συγκεκριμένες ένέργειες, τότε ίσως όλες οι χώρες και οι σοσιαλιστικές και τά κομμουνιστικά κόμματα και τά άλλα κόμματα κήλ., νά άναθεωρήσουν τήν πολιτική που έχουν άπέναντι στην Ελλάδα και που σέ τελευταία άνάλυση διαπιστείται άπό ένα πολιτικό ρεαλισμό που κι' αυτός πάλι άπορρέει άπό μία κρίσιμη διεθνή κατάσταση.

05 P1

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ ΜΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ ΜΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ Η

λογότυπο της Διαδηλωτικής στην Ήρα Συμπλοκής Η

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κύριε Θεοδωρόπουλε, ήταν γνωστή μέχρι τώρα η εξάρτηση του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος από τη Σοβιετική Ένωση. Επειδή η πρώτη διάσπαση έλαβε χώρα μετά την επίθεση της Σοβ. Ένωσης και των άλλων πέντε χωρών του Συμφώνου της Βαρσοβίας στην Τσεχοσλοβακία, σημαίνει μάλιστα αυτό ότι η διαμόρφωση του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος για μια ανεξαρτητοποίηση από τη Μόσχα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κύριε Ηλεκτρονόμω, αυτή είναι μια επικίνδυνη ερώτηση την οποία δεν θέλω να απαντήσω για τον απλούστατο λόγο ότι αντιστοιχεί το πρόβλημα, όταν λέτε εξάρτηση ή μη εξάρτηση κλπ. Κι αυτό μπορεί να μας οδηγήσει σε εσφαλμένες ερμηνείες. Ένα πράγμα θέλω εντόχως να τονίσω ότι πιστώ στις όψεις μας θέλουμε να έχουμε ισότιμες σχέσεις με όλα τα κόμματα όλων των χωρών. Αναγνωρίζουμε ότι το σοβιετικό κόμμα, το μπλοκιστικό κόμμα, έχει συμπλεκημένη μεγάλη ιστορική περίοδο και αυτή την στιγμή είναι επηρεασμένη με φυσικές εθιμούς. Γι' αυτό είναι η θέλω να πω ότι με το κόμμα από να έχουμε ισότιμες σχέσεις

στην αρχή στην αρχή της συζήτησης

Κόμμα διασπασμένο της ελληνικής μας ιστορίας, τη στιγμή, δηλαδή, που ο Λόφος μας περνάει στην άμεση εθνική δικαιοσύνη. Αυτό υπήρξε καταστροφικό για την αντίσταση, υπήρξε καταστροφικό για τον ίδιο τον ελληνικό λαό. Και νομίζω ότι έληξε, έληξε, έληξε από αναποφασίσιμα τότε αναποφασίσιμα κινήματα του ελληνικού λαού, στην καμπαρνίζα αντίστασης. Γιατί, όπως είπα, ε' αυτές τις δύσκολες στιγμές, να λέει η οποία πολεμά, θα πρέπει να σκεφτούμε ότι όλα μας, από τη μία και την άλλη μεριά, έχουμε επηρεαστεί με συνέπεια και με δύναμη το ελληνικό κίνημα, και ότι όλα από την μία μεριά και την άλλη μεριά είναι οφείλουν στα 1952-60 είχε κάνει μεγάλα ανομιχτά, που είναι 900, 1000, 1000 περίπου υπήκοοι και μέλη, όμως δεν είχε εντάξει την επικήδειο πόληως εθιμική και ότι το Κέντρο Αιτωφώσεων δεν διακόπηκε, ούτε μέσα στην Διοίκηση Έπιτροπή της ΕΑΑ, ούτε φυσικά στο Κέντρο Αιτωφώσεων, ούτε στην Έπιτροπή Έπιτροπή

στην αρχή της συζήτησης στην αρχή της συζήτησης

μπορούν να διαδράσουν τελεω δολοφονία την εθνική μας ζωή και να μπορούν να κυβερνήσουν άμεσα χωρίς έπιτροπή κυβέρνηση από πλάσ στιγμή που θα νόμιζαν ότι ήταν από άνοχη, και τότε η στιγμή γράφει στις 21 Απριλίου, Ένας μοιάζει γύρω, τότε διασπαστηκε και εθιμικά όλη έκαστη

δυνάμει που ξεκινάει από πολύ παλιά, που ξεκινάει από πολύ μακριά, που ξεκινάει από το ΝΑΤΟ και το Πεντάγωνο περιμένοντας μέσα από όλους στόλους και από άλλες δυνάμεις και υπηρεσίες της Αμερικής. Αλλά τις ίδιες υπηρεσίες που στην Ίνδονησια μπορούν να σκοτώνουν 500 κιλ. κομμουνιστές, στο Βιετνάμ μπορούν να σκοτώνουν εκατομμύρια ανθρώπους, στην Άγια Δεμίνα να κάνουν αυτό, να κάνουν εκεί εκεί πάντα ποτότα δώδωτες Δυνάμεις που στο κάτω - κάτω σκοτώνουν τον ίδιο τους τον Πρόεδρο μπροστά στα μάτια της τηλεόρασης χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανένα. Δηλαδή έσκυψε να κανονίσει με όργανους ανθρώπους που είναι δολοφονικοί και αυτοί διαρρέουν αίμα χωρίς να έχουν σήμερα στην Ελλάδα και μας είναι 6500 εμάστες! Αυτό είχε ο ελληνικός λαός, που φυσικά δεν υπολογίζει πολύ ούτε Παπαδόπουλο ούτε Πατάκη. Αυτούς τους ήρνευ τι όστειο.

8 *Εξομολογήσεις για την Ελλάδα* Παύλος Κωνσταντίνου

...Ο
 ελληνικός λαός **λατύνει**, είδε ότι υπάρχει ένας δυναμικός συσχετισμός
 δυνάμεων που ξεκινάει από πολύ παλιά, που ξεκινάει από πολύ μα-
 κρὰ, που ξεκινάει από το ΝΑΤΟ και το Πεντάγωνο περνώντας μέσα
 από έκτους στόλους και από άλλες δυνάμεις και υπηρεσίες της Διε-
 ρικῆς. Αὐτές τῆς ἴδιας υπηρεσίας πού στήν Ἰνδονησία μπορούν νά
 σκοτώνουν 500 χιλ. κομμουνιστές, στό Βιετνάμ μπορούν νά σκοτώνουν
 εκατομμύρια ἀνθρώπους, στήν Ἅγιο Δομῆνικο νά κάνουν αὐτό, νά
 κάνουν ἐκεῖ ἐκεῖνο πάντοτε ἀσώδεις. Δυνάμεις πού στό κάτω - κάτω
 σκοτώνουν τόν ἴδιο τους τόν Πρόεδρο μπροστά στό μάτι τῆς τηλε-
 ραφίας, χωρίς νά δίνουν λογαριασμό σέ κανένα. Διλαδή ἔχουμε νά
 κάνουμε μέ ὀρισμένους ἀνθρώπους πού εἶναι ἄδιστάκτοι καί αὐτοί
 ἀκριβῶς ὡ ἀνθρώποι ἦρθαν σήμερα στήν Ἑλλάδα καί μᾶς εἶπαν «εἰς
 εἰμάρτε!» Αὐτό εἶδε ὁ ἑλληνικός λαός, πού φυσικά δέν ὑπολογίζει πολ-
 ῶ ὀτε Παπαδόπουλο ὀτε Πατακό. Αὐτούς τούς πέρνει σ' ἄσπετα.
 Ἄν ἦταν μόνο ὁ Παπαδόπουλος, ὁ ἑλληνικός λαός θά μπορούσε νά
 λύσει τήν διαφορά μαζί του μέσα σέ πέντε λεπτά. Ὅπως εἶπα κι ἄλλη
 φορά, τὸ θέμα γιά μᾶς δέν εἶναι ὁ Παπαδόπουλος. Τὸ ἀληθινὸ πρό-
 βλημα γιά μᾶς εἶναι ὅτι ὁ Παπαδόπουλος εἶναι ἕνα προπαραπέτασμα,
 γιά νά καλυφθεῖ πίσω του ἡ ἀληθινὴ οὐσία τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος,
 πού εἶναι ἀμερικανικὸ προτεκτοράτο. Λοιπόν, ὁ ἑλληνικός λαός εἶδε
 αὐτὸ τὸ πρόβλημα. Ἀπὸ κεί καί πέρα προσπάθησε νά δεῖ πού θά βρεῖ
 τὰ ἀντιπρίγματα. Τὸ ἕνα σπρίγμα τῆς κούντας εἶναι γνωστὸ, τὸ βλέ-
 πει, τὸ ζεῖ ἐπάνω στό πεταί του. Πού εἶναι τὰ ἄλλα σπρίγματα; Γύρισε
 τὸ κεφάλι του πρὸς Ἀνατολάς, γύρισε τὸ κεφάλι του πρὸς Δυσμάς. Τὸ
 τί εἶδε τὰ ἀποτελέσματα εἶναι γνωστὰ καί ὁ λαός μας ἀπογοιεύθηκε.
 Εἶδε ὅτι δέν ὑπάρχει διεθνὲς ἀντιπρίγμα ἔτοιμο αὐτὴ τὴ στιγμή νά
 ἀντιπαθεῖ στό ἴδιον ὑπάρχον σπρίγμα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ στή χώρα
 μας. Καί τότε ὁ ἑλληνικός λαός ἐστράφηκε πρὸς εαυτόν. Τῷ

Ἡ Κούντα θὰ μῖσει πάντα τὴν ἀντιπρῆψη καὶ φέρει τὴν ἐξουσία

...Ὅλες οἱ δυνάμεις πού
 αὐτὴ τὴ στιγμή δέχονται, ὅτι δέν ὑπάρχει δυνατότητα μετε-
 ζεύξεως τῆς κούντας, ὅτι δέν ὑπάρχει δυνατότητα συμβίβα-
 σμοῦ μέ τὴν κούντα πού ἐπισημαίνουν ὅτι ἡ κούντα ἀπε-
 τελεῖ αὐτὴ τὴν στιγμή τὸν ὑπ' ἀριθμὸ ἕνα ἔθνικὸ κίνδυνο
 καί ἀναγνωρίζουμε ὅτι ἡ κούντα θά πέσει μόνο μέ τὴν πάλη, τὴν
 δυναμικὴ καί μαζικὴ πάλη, τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καί πού συμφωνοῦν
 ἐπίσης ὅτι τὸ καθεστῶς, πού θά ἀκολουθήσει τὴ κούντα, δέν θά εἶναι
 ὀτε μία μεταμπίση τῆς κούντας, ὀτε ἕνα καθεστῶς πού θά ἐγκλιεῖ
 μέσα του τὸ σπέρμα γιά μιά ἄλλη κούντα διλαδή, θά εἶναι ἕνα καθε-
 στῶς πού θά σεβαστεῖ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καί τῆς
 λαϊκῆς κυριαρχίας καί πού θά βαδίσει νά στερεώσει τὴ δημοκρατία καί
 νά προχωρήσει πρὸς τὴν κοινωνικὴ προκοπή καί πρὸς τὴν ἐθνικὴ ἀνα-
 γέννηση, πρὸς τὴν εὐτυχία, μέ δύο λόγια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί νά
 ἐξασφαλίσει ὀλες τῆς ἐλευθερίας καί δικαιώματα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ,
 αὐτῆς οἱ δυνάμεις πού ἀναγνωρίζουν αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, τῆς ἀρχῆς δι-
 λοδῆ τῆς ἀναγκαιότητας, τῆς ἀνατροπῆς τῆς κούντας καί τῆς ἀναγκαι-
 οτητας μετὰ τῆς δημοκρατίας τῆς λαϊκῆς, τῆς πραγματικῆς δημοκρατί-
 ας, μετὰ τὴν κούντα, αὐτῆς οἱ δυνάμεις, εἶναι ἐξ' ἀντικειμένου συμ-
 μαχες. Τῷ

αδ
εργασία στην Ελλάδα να είναι αναγκαία για την ανάπτυξη της

να
ρόσηφο ή ακόμα από τον Σαλαζάρ. Χειρότερα είχαμε από τον Θρόνο.
Να καταλάβουμε καλά έμεις οι Έλληνες ότι κανένας δεν είναι διατε-
θειμένος να μας σώσει εάν εμείς πρώτοι δεν κατανοήσουμε τον κίν-
δυνο και δεν αποφασίσουμε να σώσουμε πρώτοι εαυτούς. Εάν δεν το
καταλάβουμε αυτό ως μη περιμένουμε τίποτε από κανένα, φυσικά
από τη στιγμή που έμεις οι Έλληνες καταλάβουμε τον κίνδυνο και
οι άλλοι κατανοήσουν ότι έμεις κατανοήσαμε αυτό τον κίνδυνο (φυσικά
όχι μόνο με τα λόγια αλλά με τα έργα), όταν δούν ότι έμεις μελε-
τούμε οριστικά στη διαδικασία κατανοήσεως και αποφασίσεως του κιν-
δύνου με συγκεκριμένες ενέργειες, τότε ίσως όλες οι χώρες και οι
σοσιαλιστικές και τα κομμουνιστικά κόμματα και τα άλλα κόμματα κλη-
θούν να αναθεωρήσουν την πολιτική που έχουν अपना στην Ελλάδα και
που σε τελευταία ανάλυση διαφέρουν από ένα πολιτικό ρεαλισμό που
κι αυτός πολύ διαφέρει από μια κρίσιμη διεθνή κατάσταση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πού θέλεται κατά την γνώμη σας, Κύριε Θεοδωράκη,
το γεγονός ότι ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να περιμένει βοήθεια
από πουθενά και πού θέλεται ή απαιτείται της αναπαύσεως μέχρι
τώρα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι, αυτό είναι το κύριο πρόβλημα, πού είδε αποδό-
λει αυτή την στιγμή, θα πρέπει να ποίμα κατ' αρχήν, για να σώσει
τις και ειλικρινείς καρδίες अपना στην ελληνική λαό, ότι η 21η
Απριλίου ήταν μία άσπρατη που φαίσε σ' όλη την έκταση και το βάθος
την ελληνική πραγματικότητα. Εάν επικρατήσει στη δικτατορία ήταν
οι υποπροσόδους δυνάμεις της ελληνικής δεξιάς το σκέ το ελληνι-
κού λαού θα ήταν πολύ μικρότερο. Γιατί είναι ευλογητικό οι συνέπειες
αυτές, πού ήταν πάντοτε θεμένες με το κασιδιάρη, να πάρουν την
οδηγία ο ελληνικός λαός να μπει με τους κινήσεις πού-την

Η Χώρα σου είναι η Ελλάδα σου
Η Χώρα σου είναι η Ελλάδα σου
Η Χώρα σου είναι η Ελλάδα σου

ακόμα, με μη ήνοι, μ' ένα
τόσημο να παρακινήσουμε τη χώρα με αποτέλεσμα κάποιο να την
αναποδογυρίσουμε. Έπομένως αν δεν κινείται ο ελληνικός λαός ση-
μερα δεν κινείται, γιατί οι καρφές του, δηλαδή οι επιστήμονες, οι
διανοούμενοι, οι κοινωνικοί παράγοντες και κυρίως η πολιτική ηγεσία
δεν μπορεί να κάνει αυτό που έκανε ο τελευταίος αγρότης, ο τελευταίος
εργάτης στην Ελλάδα, δηλαδή να κόψει γύρω από ένα τραπέζι
και να συζητήσει, ν' ανοίξει την καρδιά του και να δει τι πρέπει να
κάνουμε όλοι μαζί. Να συμφωνήσουμε πάνω σ' ένα μίνιμουμ πρόγραμ-
μα σε μια βάση, ώστε ν' αρχίσει ο πόλεμος εναντίον της χούντας, ο
έθνικος, ο εθνικός, ο παλλαϊκός πλέον πόλεμος. Να γιατί δεν κινείται
ο ελληνικός λαός, δεν είναι ο ελληνικός λαός, είναι η ηγεσία του,
πού δεν είναι στο ύψος του ελληνικού λαού και της ιστορικής στιγμής.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τότε, κ. Θεοδωράκη, εφ' όσον υπάρχει αυτή η αντι-
νομία, μεταξύ λαού και πολιτικής ηγεσίας και όπως είναι βολικό στην πολιτική
ηγεσία πού βρίσκεται στο εξωτερικό και όπως είναι βολικό σε πλε-
ονεκτήματα θέσει. Γιατί δεν μπόρεσαν οι Έλληνες πολιτικοί, που
βρίσκονται στο εξωτερικό και οι αναμενόμενες δημοκρατικές οργανώ-
σεις πού είναι στην Ελλάδα να μην έλθουν με το εξωτερικό να έρθουν να πάρουν

- 61 -

Τὸ ἔργον τῆς ἐλευθέρωσης

Ὅποιοῦδήποτε δυνάμεις συμφωνήσουν γύρω ἀπὸ ἓναν κοινὸ μέσον ὄρο ἐξ ἀντικειμένου ἀποτελεῖνε ἓνα ἐνιαῖο μέτωπο, πού ὀφείλει νὰ ἐνωθεῖ σ' ὅλα τὰ ἐπίπεδα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ, τῶν ὀργανώσεων μέσα στὴ συνείδηση, στὸ κοινὸ, στὸ ἐργαστάσιον, στὸ πανεπιστήμιον, στὸ γραφεῖον κλπ., μέχρι τὸ ἐπίπεδο κορυφῆς. *

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες οἱ ἀντιδικτατορικοί, οἱ ἀντικουντινοὶ σιγά - σιγά ζέροντες τὴς δυσκολίες, ζέροντες ὅτι εἰμεθα σκεδόν μόνον θὰ παλαίψουμε. Γιατὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος! Ὅς τὴν ἡμέρα πού θὰ ἀνατρέψουμε τὴ χούντα καὶ θὰ στερεώσουμε στὴν Ἑλλάδα μιὰ δημοκρατία μέσα στὴν ὁποία θὰ μπορέσουμε νὰ ζήσουμε μὲ ἀξιοπρέπεια, μὲ τιμὴ καὶ μὲ τὰ στοιχειώδη μέτρα, πού θὰ μᾶς ἐξασφαλίσουνε τὴν πάρα πέρα λειτουργία, τὴν δημοκρατικὴν, γιὰ νὰ μπορέσει ὁ λαὸς νὰ ἀνασώσει καὶ νὰ εὐτυχήσει.

Ὀκτώβριος 1970.

Ἐργασίον τοῦ ΝΑΤΟ

Ἐπιβεβαιώνεται ὅτι οἱ δῆμοι ~~παραμένοντες~~ τοῦ λαοῦ - στηρίζονται ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τὰ ὅπλα τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῶν ΗΠΑ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐάν αὐτὴ τὴ στιγμή ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μποροῦσε νὰ ἐκβλάσει τὸ φρόνημά του ἐλευθέρως καὶ ἀνευ ἐκδυσίας ἢ φόβου διὰ τὸ μέλλον του θὰ εἴφησε ὁ μ ο φ ῶ ν ω ς τὴν ἐξέδον τῆς χώρας ἀπὸ τὴν δυτικὴν συμμαχίαν. Καὶ ὑπὲρ τῆς οὐδετερότητος.

Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία

Ὅλοι οἱ ἐθνικῶς μας τραγῳδίες ὀφείλονται κυρίως εἰς τὴν ἐξάρτησιν τῆς χώρας ἀπὸ τὰ δυτικὰ μονοπώλια καὶ στρατηγεῖα. Ἐμεῖς ὅπως πάντα καλλιεργούμε τὴν ἰδέαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ οὐδετερότητος. Καὶ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ὅσο θὰ πλαταίνει, θὰ παρατείνεται καὶ θὰ ἐντείνεται ὁ ἀγῶνας κατὰ τῆς τυραννίας τόσο οἱ ριζικὲς λύσεις θὰ κατακοῦν ἐδαφος, τόσο οἱ δυνατότητες γιὰ μιὰ οὐσιαστικὴ ἀ λ λ α γ ῆ θὰ γίνονται μεγαλύτερες. *

Ὅχι οἱ μεταφρεῖς οἱ Δικτατορικοὶ

Ὅσοι ἀγρυπνοὶ καὶ ἔτοιμοι νὰ καταγγεῖλουμε καὶ νὰ καταπολεμήσουμε καθε ἀπίστευτον ἐξαπάτησιν τοῦ λαοῦ μας μὲ τὴν ἀλλαγὴ μόνον τῆς ἐπιφανείας καὶ τὴν συνέχισιν τῆς τυραννίας μὲ ἄλλη μορφή καὶ γεῦσιν.

Ὁ ρόλος τῆς πνευματικῆς ἀνεξαρτησίας

5. Ἡ πνευματικὴ δημιουργία καὶ ἀκτινοβολία δὲν σταμάτησαν οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή νὰ ὑπάρχουν καὶ νὰ ζυμῶνται μέσα στὰ ὅπλα τοῦ λαοῦ μας. Ἄς μὴν ξεχνώμεν ὅτι τὸ μέγα ὄπλον τῶν ἑλλήνων εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ τους ὑπεροχή. Οἱ δικτάτορες, πνευματικῶς πνιγμοὶ καὶ οὐσιαστικῶς πνιγνόμενοι μέσα εἰς τὸν ὀρυμνικὸν ὠκεανὸν τῆς πνιγμῶν, οὐσιαστικῶς παιδεύονται, ὅπως πάντα ὁσις ἀλλὰ καὶ ὄσοι εἰς χεῖρας τοῦ ἐμπνευσμένου καὶ τοῦ ἀγνιζομένου διὰ τὸ κα-

λὸν καὶ τὸ ὑπέραινον λαοῦ!

- 21 -
To Κέντρο Μνήμης

... ρικό, συζήτηση μαζί τους καθαρά και μερικά να πω ότι συζητώντας με διαμορφωτές της άριστεράς της κεντροαριστεράς και του κέντρου διαπιστώσα ότι δεν μόνον κινείται αυτή τη στιγμή κάποια σημαντική διαφορά άραξάν. Έχουμε αποκλίσεις ως προς την τακτική που μπορού-

... στόμους, διότι είναι διαφορετικές, αλλά, πάντως, θεωρώ ότι μια τέτοια συνεργασία ότι αυτές που έκανα το τελευταίο διάστημα δεν διασπώ- θηκε βασική διαμόρφωση έναντι σε άραξ. Έπιμένω μπορεί να πω ότι απ' αυτή τη στιγμή και πέρα είναι άσκοπο να το γεγονός ότι δεν επι- τυγχάνεται η ένότητα, ή παρά πέρα ένωση, όλων αυτών των δυνα- μικών μέσα σε μία ενιαία οργανισιακή οργάνωση μ' ένα έθιμο-φορία, ο οποίος θα έχει μία ενιαία εκπαίδευση, μ' ενιαία καθοδήγηση και που θα οδηγεί το καθ' ενα ενιαία βάση ένωσης-της στρατηγικής καύνας.

Κέντρο Μνήμης

... τε για μια στιγμή να υπάρχουν και να ζυμωούνται μέσα στα όπλα του λαού μας. Άς μην ζητούμε ότι το μόνο όπλο των Ελλήνων είναι η ανειμιατική και πολιτιστική τους άραξη. Οι δικτάτορες, ημερομηνικές ημερομηνίες, αθεϊστικές ημερομηνίες μέσα εις τον άρμηκεν άραξάν της ελληνικής παιδείας. Η τέχνη καθίσταται, όπως πάντα, όπως άλλα και άλλα, δόρυ εις χείρας του ζυμωμένου και του άγινωκόμενου, δηλαδή κα-

Εθνική Αντίσταση

... δεν εδ πρέπει νομίζω να... διαφορές. Οι διαφορές, οι αποκλίσεις και οι προκαταλήψεις ήταν (και έιν) ένα βαθμό εξακολουθούν να είναι) διασπαστές. Το μοναδικό τους ζυ- γόντο στοιχείο είναι ο προσημασμός πάθος διακόλου του ελληνικού λαού γιά πατριωτική ένωση που πηάζει όλα και πιά πολύ τις κοσμήτες των πολιτικών και άνησασιακών διασπαστήσεων. Είναι γεγονός ότι υπάρχουν άραξ διαφορές έκτιμήσεων, διαφορές τακτικές, άραξ-

Οχι να ξεφεύγει σε Διακρίσεις

... ανεξαρτήτως των ε- λας δια να υποδομίσουν τον ελληνικόν λαόν έθιμοσε ακείων του NATO (ένωσηση ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ). Οι δεκάδες χιλιάδες Έλληνες δημοκρά- τες που στέλλονται και εξακολουθούν να σέρνονται στους διασπασ- τήσαντες ανεξαρτήτων πατριών άραξασιακών και εθελόκων, και που

Οχι να ξεφεύγει σε Διακρίσεις

... άνησκον σε όλες ανεξαρτήτως τις πολιτικές παρατάξεις της κλάσης γεννήσαν ότι οι δημοίτες - άραξ-άραξ του λαού - σπάζονται ά- ποδοκαστικά έναντι εις τα όπλα του NATO και των ΗΠΑ. Είμαι βέ- βαιος ότι εάν πάλι τη στιγμή ο ελληνικός λαός μπορούσε να εκδη- λώσει το άραξασιακό του έλευθερα και άραξ έκδοσών η φόβου δια- τή μέλλον του θα έβλεπε ο μ σ φ ν υ ς την έξοδον της κλάρας από τη δύσκολη συμμαχία. Και όπλο της αβέστερότητας.

... η υπεύθυνη κριτική μας...

62

Οι ανεξαρτητώσεις των!

... Τώρα οι Έλληνες γνωρίζουν περισσότερο από ποτέ άλλοτε ότι θα απελευθερωθούν μόνοι. Έντιλως μόνοι. Η βοήθεια - όταν υπάρξει - αή η εκλιπθήσει τις πρώτες επιτυχίες, τις πρώτες μεγάλες νίκες. P

Οι εθνοί μας θρούιν

1970

... Ο ελληνικός θρόνος εκάλυψε, βοήθησε, υπεράσπισε με όλες του τις δυνάμεις, το παρακράτος. Υπήρξε φανατικός αντίπαλος για την άμαλοποίηση της πολιτικής μας ζωής και το βασιλικό προζήκισμα στις 15 Ιουλίου 1965, άνοιξε το δρόμο της 21ης Απριλίου 1967. Έπομένως μεγάλες και βαρείες ευθύνες έχει ο θρόνος. Ο ελληνικός λαός, ελεύθερος και κυρίαρχος, θα πρέπει να άποφασίσει για το θεσμό της βασιλευμένης δημοκρατίας. Αυτή είναι η όρθη και άναγκαία δημοκρατική διαδικασία, που θα άδηνησει στην πλήρη άμαλοποίηση της εθνικής μας ζωής. F

Η δημοκρατία ως άμερικανοκρατία

Στο κορύφωμα του έμφυλου πολέμου ο άγγλικός άμπεριαλισμός άδλωσε «πύκνωσα» στην Έλλάδα. Στις άρχές του 1948 οι ΗΠΑ παίρνουν τη διαδοχή με το δόγμα Τρούμαν. Η άμερικανοκρατία ριζώνει στη χώρα μας. Στά 1953 η κυβέρνηση Παπάγου ύπογράφει τις γνωστές συμφωνίες με τους άμερικανούς. Ούσιαστικά και τυπικά η Έλλάδα μπαίνει κάτω από τον άπόλυτο έλεγχο των ΗΠΑ. Στο βαθμό που και μέσα στις ίδιες στις ΗΠΑ σημειώνεται προοδευτικά η μετατόπιση του βάρους από την πολιτική πρός την στρατιωτικό - οικονομική ήγεσία, στην ίδιο βαθμό μετατοπίζεται και στη χώρα μας ο άξονας της άμερικανικής πολιτικής από τους Έλληνες πολιτικούς πρός τους Έλληνες στρατιωτικούς. Με βάση την στρατιωτική βοήθεια, θέτουν κάτω από τον άπόλυτο έλεγχο τους τις ένοπλες δυνάμεις της χώρας. Οι άξιωματικοί του στρατού κύριοι φορείς και εκτελεστές της άμερικανικής πολιτικής, ύστερα από προσεκτική διαλογή, ύποβάλλονται σε ειδική μεταακέρση άως άτου γίνουιν ολιγαρχικά άμερικανόδουλοι. Τερόσια ποά δαπανώνται για τις μιστικές ύπηρεσίες, τα Σύματα Άσφαλείας, τις ειδικές Μονάδες και για τον σύγχρονο τεχνικό έξορλισμό τους. Σιγά - σιγά άλοι οι τομείς της ζωής της χώρας (άικονομία, αυδικάτα, νεο-

λαία, εκπαίδευση, αυματεία, κόμματα) μπαίνουν κάτω από τον άμμεσο ή έμμεσο έλεγχο είτε στενή παρακολούθηση των μικτών ύπηρεσιών άμερικανών - στρατού. Τέλος με βάση τα παραπάνω δεδομένα καταστρώνεται το σχέδιο της ύποταγής της χώρας σ' αυτούς τους πολυπλόκαμους μπχανισμούς. (Στην Έλλάδα και στην Κομπόζη του έδωσαν το όνομα ΠΡΟΜΗΘΕΥΣΙ).

Συμπέρασμα: Το κατεστημένο διέθετε γενρά δυναμικά έρεισματα έτοιμα να παρέμβουιν, κάθε στιγμή, και να τοακίσουιν το άνερχόμενο λαϊκό κίνημα. Άπό την ύποψη αυτή τα έπιτελεία του αυτηρητικού πολιτικού και κεφαλαιοκρατικού κόσμου της χώρας μας δέν είχαν να φοβηθούιν πολλά πράγματα. Όμως τα έρεισματα αυτά, καθώς έφηνκε τελικά, οι άμερικανοί τά προόρζαν να παίζουιν στην κατάλληλη στιγμή, το ρόλο του χωροφύλακα για την έπιβολή ενός ολιγαρχικού έλεγχου έπάνω στην εθνική μας ζωή. Με την κατάργηση του λαού, όλων των φορέων του άκού και των πιο άντιδραστικών και όλων των σχέσεων, διαδικασιών και μορφών που συνθέτουιν την οργανωμένη κοινωνική και εθνική ζωή.

52
! ιστορία αυτοκρατορίας του 1974

γεγονός α.
στη ομάδα, που παραμένει δόγμα των γνωστών σχέσεων που τόσο
μεγάλη ζημιά προκάλεσαν στο κίνημα και το Λαό μας.

577

είσοδη για τη ζωή

Πρώτα όμως να δοθεί η απάντηση στο έξι ερώτημα. Θά μπορούσαν παρά όλες αυτές οι δυνάμεις να επιβάλουν το τυραννικό τους καθεστώς στη χώρα μας, αν όλες ανεξάρτητα οι κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, που τίναξαν στη δημοκρατία, άγρινούσαν για την άσπλη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών και αν πάλευαν με συνέπεια για την επιβολή, σε όλους τους τομείς και διεκδικώντας της κοινωνικής μας ζωής, του σεβασμού των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών και αν κατοργούσαν το καθεστώς της άνομιαιας;

Επισημάνετε το 2ο μυστηριώδη Η'

τους.

2) Επομένως οι δυνάμεις της άνομιαιας είχαν έγκαιρα τον χρόνο τους από και 1) απάρτησαν την ομοιοποίηση μέσα στον συνδικαλισμό. Με όργανό τους τον κεντρικό υπουργό Μπακατσέλο, πήραν από κείνη τους να συντάξουν, 2) κηρύττον άγρια (Ακύρια) τις πρώτες μεγάλες επιχειρηματικές διεκδικήσεις δεκαετίας στην βιομηχανική τάξη ότι τα σχέδια άσφαλειας είναι τυκτικά θανάδια τους, έπειτα να πιέζουν από όλα κάθε διεσπαστική προσπάθεια των εργαζομένων.

3) Η εργατική τάξη δεν ήταν ούτε ιδεολογικά ούτε πολιτικά συνδικαλιστικά προετοιμασμένη για σύγκρουση και μακροχρόνιους αγώνες. 4) γιατί δεν ήταν επιβλαβείς ακόμα οι πιέσεις από τον διεσπασμένο πόλεμο από ΚΚΕ στην παρανομία, η ασφάλεια αδιέξοδη μέσα σε όλους τους κόμματα βουλιάς, η ιδιαιτερότητα μέσα σε συντάκτες με την αντίθεση διάκριση από βάση (προσδεδυτική) και στους υπαυτούτους (αυτή της προπαγάνδας) 5) γιατί η εσωτερική μετονόμαση άλλαζαν συνεχώς τη σύνταξη της 6) την άσπλη προσθήκη καινούργιων άρθρων, απειθαρχία, απειθαρχία, ασυμμετρία και με κοινή τακτική συνέπεια).
ΝΕΜΕΝ για να κληθεί συγχρόνως 1) τη κούρτα και τα εργατικά 2) το όπλο και τους όπλους του, 3) τη διεξό και τους επηρεασμούς της, 4) το συντηρητικό Κέντρο και τους επηρεασμούς του, 5) τους άσπλη και τους σιμάτους τους από NATO.

Δεν υπάρχει η παραμικρή διέξοδος ότι όποτε από μία τέτοια με-
τασχηματιστικές δυνάμεις β' όποιονα-

απορούν να λυθεί η ανάγκη που ο κίνος, έλαβε, η κούρτα, πλάνα και τον έννοια πιο πολύ. Όσο το όραμα που θα έπρεπε να είναι κάθε στιγμή η Άρπια δεν θα έπρεπε να περιορίζεται στην άσπλη ανάγκη της κούρτας, αλλά να διαγραφεί καθαρά τις πρακτικές 5
V. 10 ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ.

Στο σημείο αυτό χρειάζεται μεγάλη προσοχή και οριστικό ζήτημα: είναι να εννοήσουμε το λαό τόσο γύρω από την πλάνα του κατά της κούρτας, όσο και γύρω από ένα όραμα πραγματικής ζωής, κεντρικής, που θα σημαίνει την άσπλη της αναγέννησης του λαού και της πατρίδας.

Έπειτα από έννοια τη στιγμή αυτή το λαό, είναι η συνειδητή πάλι κατά της κούρτας καθώς και η συνειδητή πολιτική της αντίστασης όλων.

Με άλλα λόγια οι ελληνικές αντιδραστικές δυνάμεις συνήργησαν στην δημιουργία του τρομοκρατικού μηχανισμού έχοντας τη βεβαιότητα ότι προορίζεται μονάχα για τους κομμουνιστές. Γι' αυτό όταν πιεσθήκαν ότι ο Παπαδόπουλος εξυπηρετεί αποκλειστικά τα στρατηγικά, στρατιωτικά μονοπώλιακά συμφέροντα των ΗΠΑ και των συμμάχων τους, πέρασαν από την άπορία στην άπελπισία κι' από την άπελπισία στην όργη.

...ο λεγόμενος εθνικόκοσμος διέρχεται μία βαθειά πολιτική κρίση που οφείλεται στην κατάρρευση όλων σχεδόν των ήθικών, πολιτικών και ιδεολογικών του αξιών που είχαν σαν άξονά τους την πολιτική του αντικομμουνισμού. Ουσιαστικά, η κρίση της Άριστερας και η κατάσταση στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα, δεν δοσθεί για μία αποφασιστική μετατόπιση των λαϊκών μαζών προς το προοδευτικό στρατόπεδο.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ
Σταύρος

1970

Στο σημείο αυτό χρειάζεται μεγάλη προσοχή και ουσιαστικό ζήνισμα, ώστε να ενώνουμε το λαό τόσο γύρω από την πάλη του κατά της χούντας, όσο και γύρω από ένα όραμα πραγματικής λαϊκής κυριαρχίας, που θα σημαίνει την αρχή της αναγέννησης του λαού και της πατρίδας.

Εκείνο που ένώνει τη στιγμή αυτή το λαό, είναι η συνετής πάλη κατά της χούντας καθώς και η συνετής πολιτική της ενότητας όλων των αντικαυτικών δυνάμεων.

...να συνδέουμε προσεκτικά και σταθερά το ιδανικό της δημοκρατίας με το όραμα της Έθνικής Αναγέννησης. Αυτό θα είναι το κομμάτι του ελληνικού δρόμου προς τον σοσιαλισμό. Όμως η τακτική αυτή χρειάζεται ψυχραιμία, σύνεση και προπαντός αμυστητή κάθε φορά έκτιμηση της απήχησης της πολιτικής μας μέσα στον ίδιο το λαό, που θα πρέπει, κάθε στιγμή, να είναι ο μοναδικός κριτής, για την ορθότητά της.

Βασικόσκρικος, βασικός κόμβος για όλες τις μελλοντικές εξελίξεις στη χώρα μας είναι η πτώση της δικτατορίας. Επομένως, το στάδιο της ανατροπής, δηλαδή η περίοδος της Αντίστασης που διανύουμε αυτή τη στιγμή, είναι στάδιο καθοριστικό για όλες τις μελλοντικές εξελίξεις στη χώρα μας. Είναι στάδιο που θα καθορίσει την κατάσταση της ελευθερίας, της λαϊκής κυριαρχίας, της εθνικής ανεξαρτησίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Και παραπέρα της εθνικής αναγέννησης και του σοσιαλισμού.

Σήμερα, ο χαρακτήρας της βασικής αντίθεσης της ελληνικής κοινωνίας είναι εθνικός, αντιιμπεριαλιστικός και, επομένως, ο χαρακτήρας της πάλης μας πρέπει να είναι εθνικός, αντιιμπεριαλιστικός. Σε εθνική ήγεια, θα αναδοκιμάσει εκείνη, που θα συνειδητοποιήσει τον εθνικό χαρακτήρα της πάλης. Ο χαρακτήρας αυτός συνοψίζεται αυτή τη στιγμή στα θεμελιώδη εθνικά αίτηματα και συνενώνει, εξ' αντικειμένου, όλους τους ελευθερικούς και δικαιοπάτριους, εθνικά ανεξαρτησία. Επομένως, η εθνική ενότητα οφείλει να δημιουργηθεί γύρω από τα αίτηματα αυτά, που η πραγματική τους άποψη αποτελεί τη βασική επιδίωξη της 'Αντίστασης.

Ο λαός μας παραμένει αδιάφορος στην πολιτική και στη διαμάχη της χούντας. Ο λαός μας είναι εξ' αντικειμένου ενωμένος απέναντι στη χούντα. Οι οργανώσεις της 'Αντίστασης ριζώσαν και η 'Ασφάλεια δεν φτάνει πιά ως εκεί. Η αντιστασιακή δράση, παρ' ό,τι σε χαμηλά επίπεδα ακόμα, υπάρχει και εκδηλώνεται καθημερινά. Τέλος, υπάρχουν άπειρες μορφές με τις οποίες ο λαός προβάλλει καθημερινά αυτήν την θανάσιμη αντίθεσή του προς τη χούντα. Και έχουμε, ακόμα, την ύπαρξη σαν φρούριο της ψυχής του λαού μας, των στρατοπέδων και των φυλακών, όπου άγρυπνη είναι μέσα εκεί - άγρυπνος φρουρός όλων των μεγάλων μας λαϊκών και εθνικών παραδόσεων, η ψυχή των αντιστασιακών μας συναγωνιστών και ήγειτών.

Δυναμική δράση λαού και πρωτοπόρων σε

1. Συντονισμός και ενότητα δράσης.

2. Σχεδιασμός και οργάνωση νέων μορφών πάλης, ιδιαίτερα, κυρίως, δυναμικών μορφών πάλης. Και

3. Μαζικοποίηση της 'Αντίστασης.

'Εδώ, στο σημείο αυτό, (κάνω μία παρένθεση) λειτουργεί ο νόμος της θάλασσας και του φαιριού. Εάν υποθεθεί ότι οι πρωτοπόροι αγωνιστές είναι τα φάρια, το μαζικό κίνημα είναι ο λαός που θα τα δεχθεί. Μέχρι σήμερα, η μη ύπαρξη ενός οργανωμένου πλατειού μαζικού κινήματος τι έκανε; Το φάρι, αντί να πέσει στη λαοθάλασσα, έπεσε σε μία μικρή γούρνα κι' εκεί πήγαινε η 'Ασφάλεια και το φέρετο. Όταν όμως το φάρι, άφου κτυπήσει, κατόπιν μπει μέσα στη λαοθάλασσα, τότε είναι απρόσβλητο. Και πιστεύουμε ότι όσο πιο πολλά φάρια θα υπάρχουν, τόσο πιο πολλά θα μεγαλώσουν τα νερά. Κι' όσο πιο πολλά θα πλατύνουν τα νερά, τόσο πιο πολλά φάρια θα υπάρχουν. Αυτό είναι η διαδικασία, όπως τη θέλουμε εμείς του συνδυασμού των πρωτοπόρων δυναμικών μορφών δράσης και του μαζικού, παλλαικού κινήματος. Για μς, αυτά αποτελούν μιά δεξιάριστη ενότητα.

Η ανάπτυξη ενός μαζικού αντιστασιακού κινήματος θα μς οδηγήσει στο τρίτο και τελευταίο επίπεδο πάλης: Με την πλήρη ενότητα πλέον των πρωτοπόρων ομάδων αντίστασης και του μαζικού αντιστασιακού μας κινήματος, με τις μαζικές κινητοποιήσεις και, τέλος, με την ενότητα του λαού και του στρατού, που θα είναι και το τέλος της χούντας.

αντίστασης

1970

*Χρονολογικά
'ερχεται
συν'απο
σε ιδρυσει
απο τη
Μητροπολι
Οι μω*

65-

ο Ένωσμός αμυνας

1970

... Η ανάπτυξη του μαζικού αντιποσοσιακού κινήματος και ο ρόλος των πρωτοπόρων δυνάμεων άνοιγει προοπτική κοινωνικών αλλαγών, όποτε έχουμε, στην πορεία της πάλης

μιά άλλην στον εσωτερικό συσχετισμό δυνάμεων. Τότε, ο έθνικός χαρακτήρας της πάλης πλεονεξίζεται με ένα καινούργιο στοιχείο, το στοιχείο της εθνικής αναγέννησης. Όμως και τότε θα πρέπει, σ' αυτόν τον εσωτερικό συσχετισμό δυνάμεων, να εξετάσουμε και τον διεθνή συσχετισμό δυνάμεων, δηλαδή σε ποιά βαθμό μπορεί και πώς να επέλθει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και, δεύτερο, σε ποιές διεθνείς σχέσεις και δυνάμεις θα στηριχθούν αυτές οι λαϊκές δυνάμεις, που θα αγωνίζονται για μία παραπέρα προοπτική από το μινιμουμ πρόγραμμα.

Μέσα σ' αυτό το πλέγμα τών σκέψεων μπαίνει και τó πρόβλημα του ένοπλου αγώνα. Κανείς δεν άποκλείει τόν ένοπλο αγώνα. Αλλά, όμως, πιστεύουμε ότι ο ένοπλος αγώνας — άπ' αυτό ο ελληνικός λαός έχει μεγάλη και άδυσπνή πείρα — ο ένοπλος αγώνας άποτελεί τó τέλος μιάς επαναστατικής διαδικασίας και όχι τήν άρχή της. Και, τελικά, είναι ο ίδιος ο συσχετισμός δυνάμεων, τó ιδεολογικό και οργανωτικό επίπεδο τού λαού, ο ίδιος ο λαός που θα αποφασίσει — δηλαδή θα αποφασίσει μέσω τών πρωτοπόρων οργανώσεών του που θα βρίσκονται σέ αντίποδιά, με τó λαό και όχι άποκαμμένες από τó λαό.

Εμείς πιστεύουμε ότι είναι ρεαλιστική ή αντίληψη, ή πρόβλεψη μάλλον, ότι σ' ένα όρισμένο στάδιο αγωνιστικής πάλης είναι δυνατή ή συνένωση τού λαού με τó στρατό. Όμως, και τότε ακόμα, οι υπεύθυνες πρωτοπόρες δυνάμεις θα πρέπει να εξετάσουν υπεύθυνα τις δυνατότητες τού ιμπεριαλισμού για μία μαζική παρέμβαση, όπως στην Καμπότζη ή στόν Άγιο Δομνίκο και, επίσης, όπως είπα και πιο πριν, πρέπει να εξετάσουμε τα στήριγματα πάλι τού αγώνα, σε ποιές διεθνείς σχέσεις, σε ποιές διεθνείς δυνάμεις θα άκουμηθεί αυτό τó επαναστατικό κίνημα.

* Ας επιχειρήσουμε όμως μιάν άλοκληρωμένη άπάντηση στά πρόβλημα αυτό. Ο ένοπλος αγώνας άποτελεί τήν ύψηλότερη έκφραση της πανεθνικής μαζικής αντίστασης.

Πρέπει να τόν θλέπουμε πάντα στενά συνδεδεμένο με τούς πόθους και τις προσδοκίες τού λαού, με τó επίπεδο της ιδεολογικής, πολιτικής και οργανωτικής προετοιμασίας του, με τó καθολικό αίσθημα αμμεταχής και συμπαράστασής του.

Γιά να θτάσει ένας λαός και ιδιαίτερα ο ελληνικός, με τή γνωστή αιματηρή ιστορία του, σ' αυτό τó έσοχατ μέσο πάλης, θα πρέπει α) να έχει άπολύτως πεισθεί ότι δεν τού άπόμνει κομμιό άπολύτως άλλη δέξοδοσ για τήν κατάκτηση της έλευθερίας του. Έπομένως θα πρέπει να έχει εξαντλήσει όλα τ' άλλα μέσα και στάδια πανεθνικών μαζικών αγώνων.

β) να είναι συσπειρωμένος, ποιοτικά και ποσοτικά, γύρω από μία πρωτοπόρα πανεθνική ήγερσία, ή όποια να τού έμπνεεί όλη τήν αναγκαία έμπιστοσύνη.

γ) ή ήγεσία αυτή, με τήν καθαρή πολιτική της γραμμή και τήν ιδεολογική της δουλιά μέσα στις μάζες, να χαράζει μπροστά στή συνείδηση του ξεκάθαρες προοπτικές, τόσο όσον άφορά τούς άμεσους στόχους της πάλης του (άνάλυση τών συσχετισμών δυνάμεων, εσωτερικού και διεθνούς, της στρατηγικής και τακτικής τών αγώνων του),

όσα και για τó άπώτερο μέλλον, δεδομένου ότι ο λαός δεν θα δεχθεί ποτέ να μτώσει για μία άπλη άλλαγή τών τυράννων του, ενώ είναι διατεθειμένος να ύποδληθεί σε θυσίες για ούσιαστικές άλλαγές και κατακτήσεις.

991

ΕΠΙΣΤΑΣΗ

... νεώδη του ξεκάθαρος προοπτικές, τόσο όσοι σκοπούς της πάλης του (ανάληψη των συστατικών δυνάμεων, εσωτερικού και διεθνούς, της στρατιωτικής και τακτικής των αγώνων του).

... και διατηρών άνετα τον Στρατιωτικό Νόμο επί τα άσφατα μέτρα. Αυτό είναι το σημερινό επίπεδο, κοινώς, του λαού μας. Πρέπει να περάσουμε, για να φτάσουμε στην μαζική, ανεργητική, πολιτική αντίσταση, πρέπει να περάσουμε από το στάδιο αυτό σε ένα δεύτερο αντιστασιακό επίπεδο που θα πρέπει να το χαρακτηρίσει:

ΠΡΩΤΟ: Η ενότητα κορυφής, ένα εθνικό αντιτασιακό κέντρο, ένα Έθnikό Συμβούλιο Αντίστασης.

ΔΕΥΤΕΡΟ: Συντονισμός και ενότητα δράσης.

ΤΡΙΤΟ: Σχεδιασμός και οργάνωση νέων μορφών πολιτικής δράσης, κυρίως, δυναμικών μορφών πάλης. Και

ΤΕΤΑΡΤΟ: Μαζικοποίηση της Αντίστασης.

Έδώ, στο σημείο αυτό, (και για παράθεση) λειτουργεί ο νόμος της θάλασσας και του φάρου. Εάν υποθέσει ότι οι πρωτοπόροι αγωνιστές είναι το φάρος, το μαζικό κίνημα είναι ο λαός που θα το δειχθεί. Μέχρι σήμερα, ή μη ύπαρξη ενός οργανωμένου πολιτικού μαζικού κινήματος τι έκανε; Το φάρος, ότι να ήσαι στη λαθεύλασσα, έπιεσε με μια μικρή γαύρα κι έπει πήγαινε ή Άσφαλα και το φάρος. Όταν όμως το φάρος, αφού κτυπίσει, κατόπιν μπει μέσα στη λαθεύλασσα, τότε είναι απρόσβλητο. Και πιστεύουμε ότι όσο πιο πολλά φάρια θα υπάρχουν, τόσο πιο πολύ θα μεγαλώσουν τα νερά. Κι όσο πιο πολύ θα πληθαίνουν τα νερά, τόσο πιο πολλά φάρια θα υπάρχουν. Αυτό είναι η διαδοκασία, όπως τη λέγαμε εμείς του συνδυασμού των πρωτοπόρων δυναμικών μορφών δράσης και του μαζικού, πολιτικού κινήματος. Γιό μόνι, αυτά αποτελούν μόνι διεκδικητική ενότητα.

Η ανάπτυξη ενός μαζικού αντιστασιακού κινήματος θα μόνι οδηγήσει από τρίτο και τελευταίο επίπεδο πάλης. Με την πλήρη ενότητα πλέον των πρωτοπόρων ομάδων αντίστασης και του μαζικού αντιστασιακού μας κινήματος, με τις μαζικές κινητοποιήσεις και, τέλος, με την ενότητα του λαού και του στρατού, που θα είναι και το τέλος της κούρας.

6. Πόσο μακριά μπορεί να πάει η αντίσταση.

6.1 κατακτήσεις της αντίστασης.

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΧΗ: Μπορεί να πάει τόσο μακριά, όσο να ικανοποιηθούν τα εθνικά αίτηματα της πατρίδας, δηλαδή, το μίνιμουμ πρόγραμμα με βάση των εθνικό χαρακτήρα της πάλης το μίνιμουμ πρόγραμμα των 9 σημείων, δηλαδή, πτώση της δικτατορίας, ανεξέδωση της δημοκρατίας.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΧΗ: Η ανάπτυξη του μαζικού αντιστασιακού κινήματος και ο ρόλος των πρωτοπόρων δυνάμεων ανέγει προεπιτυχημένη κοινωνικών Αλλαγών, όπως έκομε, ο τίν η ο α ε τ α τ α ε τ α λ η ε ράματα. Όταν θα έλθει αυτή η στιγμή της ηττας της κούρας, τότε πού συνταγματικό πλαίσιο, με πού Συνταγματικό Χάρτη θα πύσει. Εμείς προτείνουμε σαν προσωρινό πλαίσιο το Σύνταγμα του 1952. Υπάρχουν άλλες προτάσεις, όπως το Σύνταγμα του 1974 ή του Χάρτη

...θα πρέπει να πετύχουμε τον μέγιστο βαθμό ενότητας μέσα στο λαό. Πρέπει να πιστέψουμε ότι το βασικό μας όπλο είναι ο ένθετος λαός. Κι' όπως ξέρουμε αυτόν όλο, ο λαός, όταν καλά οργανωθεί, όταν καλά συσπειρωθεί όταν εμπνευστεί και όταν μπει στη διαδικασία της πάλης, είναι όλο αυτό.

Ιούνιος 1970

Εθνική ανεξαρτησία και λαϊκή κυριαρχία 1971

Ας περάσουμε στη λαϊκή κυριαρχία. Άλλη κατάχρηση κι' εδώ, φραστική, φαίνεται πως όλο κι' όλο το πρόβλημα αυτό περιορίζεται σ' ένα και μόνο δικαίωμα, τη ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ. Στο πρόβλημα του θρόνου! Ο λαός θα καταργήσει την Συνταγματική Βασιλεία και θα... γίνει κυρίαρχος! Τι σημαίνει τάχα λαός κυρίαρχος; Και σήμερα που ή χούντα κατάργησε ουσιαστικά το θρόνο και ίσως αύριο τον καταργήσει και τυπικά τί θα πρέπει να πούμε; Νά όμως πού το εσωτερικό και διεθνές κατεστημένο δεν έχει ανάγκη από το θρόνο για να υποδουλώσει το λαό. Το φτάνουν οι σχέσεις και οι μηχανισμοί. Μέσα σ' αυτό το πλέγμα σχέσεων και μηχανισμών ο θρόνος, το πρόσωπο, οι κυβερνήσεις κλπ. κατατούν να είναι έπαικδομήματα.

Δεν το κατάλαβαν τάχα οι κυβερνητικοί της περιόδου 1963-65 πού όταν άπλως έπικείρισαν να κρυφακοιτάξουν μέσα στα άγια τών άγιων τών μηχανισμών (πού εξακολουθούσαν να λειτουργούν σκεδόν άπερίσπαστοι κάτω από τή ύπαιργική τους φράκα) τότε ως γνωστόν έκπαραβούρθηκαν από τούς μηχανισμούς; Έπομένως τό θέμα τής Λαϊκής Κυριαρχίας συνδέεται κατ' άρχην με τήν καταστροφή τού παρακράτους. Όμως «παρακράτος» σημαίνει βασικά εξάρτηση. Και έτσι φτάνουμε στην ίδια ρίζα τού κακού, δηλ. στην «νομότυπη» παρουσία τών καλών Άμερικανών στη χώρα μας! Και στην ίδια μονοδική λύση, δηλαδή στο πέταγμα τών καλών Άμερικανών στη θάλασσα.

Έπομένως όποιος παλεύει πραγματικά για Έθνική Άνεξαρτησία και Λαϊκή Κυριαρχία θα πρέπει να είναι έτοιμος να δηλώσει καθαρά και άνοιχτά: 1) Η Έλλάδα έξω από τό ΝΑΤΟ. 2) Κατάργηση όλων τών έλληνο-αμερικανικών διμερών συμφωνιών. Ίδιαίτερα τής συμφωνίας τού 1963. 3) Ούδετερότητα, πλήρως αδέσμευτη χώρα. 4) Πλήρης έκκαθάριση τών ενόπλιων δυνάμεων και τών Σμμάτων Άσφαλείας. 5) Ενωτικός λαός, φρουρός τής εθνικής ανεξαρτησίας και τής εσωτερικής ασφάλειας. 6) Πλήρης αναδιάρθρωση τού Κρατικού Μηχανισμού. 7) Λαϊκή Παιδεία. 8) Λαϊκή Δικαιοσύνη. 9) Δικαίωμα εθνικοποίησης όλων τών μεγάλων ελληνικών και ξένων βιομηχανιών και επιχειρήσεων. 10) Ριζική άνακατανομή τού εθνικού εισοδήματος.

ο Παπαδόπουλος Προέβλεψε τη Δημοκρατία

...πιθανόν αύριο ακόμα και ο Παπαδόπουλος να γίνει πρόεδρος τής Δημοκρατίας! Όπως είναι βέβαιο ότι όν ο λαός γυρίζει ένάντια στο θρόνο (και δεν υπάρχουν σύγχρονες ριζικές αλλαγές στη δομή) τό ελληνικό και διεθνές κατεστημένο θα περάσει όλες τις λειτουργίες πού είχε ως χθές ο θρόνος στον μελλοντικό πρόεδρο τής Δημοκρατίας και στους μηχανισμούς πού θα τον πλαισιώνουν.

...αποφασιστική...
...αποφασιστική...
...αποφασιστική...

Επισημάνσεις - 1η Δεκεμβρίου 1971

...αποφασιστική...
...αποφασιστική...
...αποφασιστική...

Με άλλα λόγια ενάξιμοις μέσα στην αλήθεια ενός θεάρατο
σκηνοθέτη βέντρο που παραξύνει κάθε εθνική διάσταση, αντί να
δούμε με ποιά τρόπο θα το κόψουμε τον καρμ και θα το θάλασμι
μήνυά της ριζες δεινόμενα ένα από τις δεκαετίες κλοδά του - απερί-
πτος και «θεωρητική» παραμένει η αντίθετη εμφάνιση και πολιτικού
πραγματά από μέρους του λαού μας; Η συμπεριφορά των μαζών έχει
σήμερα δύο βασικά στοιχεία. Το πρώτο είναι η συνεχιζόμενη ριζική
τους αντίθεση προς την κυβέρνηση. Το δεύτερο η συνεχιζόμενη δια-
κριτικότητα ως προς τους δρόμους που θα πρέπει να ακολουθήσουν για
να διασώσουν το πεπρω της διαστασίας. Ναιμίζω ότι και τα δύο αυτά
στοιχεία δεν σημαίνουν «ανακατάσταση» γιατί ο ελληνικός λαός ουσια-
στικώς περδεται δυσκολίες του αγώνα και γιατί ουσιαστικώς φέρεται
στη δυνάμει να υπάρχει ακόμη λόγος της διασπαράς των αντιτασιακών
δυνάμεων. Είναι η δύναμη που θα μπορούσε να τον οδηγήσει στη
αίγηση νίκης.

Η δεύτερη τάση έχει βασικά μεσοική αντίληψη ως προς τον
λαό. Ο λαός είναι καλός όταν υπάρχουν καλοί ποιήτες. Ο καλός
ποιητής θα φροντίσει για το λαό κι αυτός τότε θα ηυκώσει, θα στρα-
φεί στα έργα του. Ο καλός ποιήτης μαζί με τους άλλους καλούς
διεθνείς ποιήτες θα φροντίσει για τα γενικότερα θέματα. Το NATO
θα κάνει τη δουλειά του. Ο λαός θα πανηγυρίζει όταν θα μας
επισκεπτόνται οι κομμουνιστές γιατί τότε θα είμαστε ίσοι μεταξύ ίσων. Και
ανεξάρτητοι! Ο «ελεύθερος κόσμος» θα μπορεί να κοιτάει πίσω
γιατί ο λαός μας θα θαμνίσκει μέσα στις γενικές του επικηρήσεις
με ίσα δικαιώματα. Λαός κυριαρχικός θηλασμός σε κυριαρχικό λαός

Επισημάνσεις - 1η Δεκεμβρίου 1971

...αποφασιστική...
...αποφασιστική...
...αποφασιστική...

Η Διαδικασία και η Χαρακτηριστική της Επικοινωνίας

Ποιός μπορεί να σηκώσει το βαρύ τσεκούρι και να κόψει τον κορμό της ξένης εξάρτησης και των ντόπιων της συνεταίρων; Μονάχα μιά δύναμη! 'Ο ένιμνος Λαός! Κάθε άλλη πολιτική αποβλέπει μακάστα στον εξωρισμό του δέντρου, και όχι στο όριστικό του ξεριζώμα.

Γιά να φτάσουμε σ' αυτή την κορυφαία επίδωξη που είναι ο ένιμνος Λαός γύρω από ένα πρόγραμμα που να τον εμπνέει και να τον οδηγεί πρέπει να εφαρμόσουμε με συνέπεια την τακτική της κάθε φορά ευρύτερης συσπείρωσης μαζών γύρω από έναν κύριο στόχο. Αυτή τη διαδικασία δεν θα πρέπει να τη δούμε στατικά γιατί αυτό είναι αντιπραγματικό και αντιδιαλεκτικό, θα την δούμε εξελικτικά καθώς θα περνά από το ένα στάδιο συσπείρωσης στο επόμενο. 'Η αγωνιστική συσπείρωση περικυκλώνει τον κύριο στόχο, τον κτυπά, τον ανατρέφει, τον προσηρνά. Τότε θα φανεί ανάγκη να γίνει επάνω στον επόμενο κύριο στόχο. 'Οπότε και η ίδια συσπείρωση θα γίνει επάνω σε άλλη βάση, θα κινήσει πιθανόν δυνάμεις διαφορετικές. Γενικά η πορεία οδηγεί προς την καρδιά της ερώσεως. Μετά τον κορμό του δέντρου θα κτυπηθούν οι ρίζες, γι αυτό θα πρέπει να σκάψει κανείς βαθειά, πολύ βαθειά. 'Οπότε και οι συσπείρωσεις άλλωστε περισσότερο ριζοσπαστική! Αυτό είναι το πρτσές. Που ενώνει άλο και πιά πολύ, άλο και πιά άποφασιστικό το λαό, οδηγώντας τον άλοένα και πιά μπροστά. Μέσα στη διαδικασία αυτή ('Ενότητα - 'Αντίσταση) οι λαϊκές δυνάμεις συνειδητοποιούν άλοένα πιά άοισιακά τή προβλήματα, πείθονται οι ίδιες γιά τή ποιές πρέπει να είναι οι πιθανές λύσεις, παλεύουν οι ίδιες γιά να τις πραγματοποιήσουν, έγγυούνται οι ίδιες ότι δεν θα υπάρξουν πια γυρισμάτα, τέλος αντιλώντας πίστη και θάρρος από την ίδια τή δύναμη τους άπατούν οι ίδιες τή συνέκια τής πορείας.

Οι Διαπραγματεύσεις πρσ το λαό

Στην πραγματικότητα είναι άδαιο ότι κάτω από τή σκοτεινή, την άμορφη και εύμετόβλη επήρεια της σημερινής εθνικής πολιτικής ζυμής οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται, άζύνονται, πολλαπλασιάζονται. 'Υπάρκει πάντα μιά βαθειά, ζωική θάλαρα, άναγκαιότητα, που απλώνει άδες τις καταστάσεις - άκόμα και τις πιά περίηλικες - πρς τις άναπόφευκτες ιστορικές τους λύσεις. Ρεζύματα σχηματίζονται. 'Αντιλήψεις μορφοποιούνται. Νέες δυνάμεις ξεπετάγονται. Νέα πρόωπα επιβάλλονται. Και ερωτικά τή χιλιάδες ριχάκια συναντιώνται μέσα σε μιά κοινή κούπη και σχηματίζουν τον μεγάλο ποταμό - τήν μεγάλη λαϊκή ένότητα - που γκρεμίζει τή χέες και οδηγεί στο καινούργιο αύριο.

Έρωμε πώς εκείνος που θα διαμελάξει και θα προηθήσει τις κατακτήσεις είναι μόνο ο ένιμνος - άργανιμένος και εξοπλιμένος Λαός - ο μόνος έγγυητής γιά τή σημερα και γιά τή αύριο. Δεν είναι οι Δυτικές Καγγελιές ούτε οι καλοί μας σύμμαχοι στο NATO και στις ΗΠΑ. Γιατί άλοι - πλην λίγων τυπικών εξαιρέσεων - μάς πούλησαν και άλοι μάς πρόδωσαν εξ' ίσου. 'Ας δώσουμε τή δυνατότητα στο Λαό μας να άργανωθεί και να εξοπλιθεί και τότε θα δούμε ποιά θα είναι η κρίση του γιά μάς και γιά τούς ξένους. 'Εμεις πάντως δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε από τον Κυρίαρχο Λαό, όταν θα έλεγχει τήν έξουσία και θα εξασφαλίζει τήν 'Εθνική 'Ανεξαρτησία με τήν άκρη του τσεκουριού του.

Ίφασαγία ως Εθν. Ανεξαρτησία πρσ τήν άκρη του τσεκουριού

Έρωμε πώς εκείνος που θα διαμελάξει και θα προηθήσει τις κατακτήσεις είναι μόνο ο ένιμνος - άργανιμένος και εξοπλιμένος Λαός - ο μόνος έγγυητής γιά τή σημερα και γιά τή αύριο. Δεν είναι οι Δυτικές Καγγελιές ούτε οι καλοί μας σύμμαχοι στο NATO και στις ΗΠΑ. Γιατί άλοι - πλην λίγων τυπικών εξαιρέσεων - μάς πούλησαν και άλοι μάς πρόδωσαν εξ' ίσου. 'Ας δώσουμε τή δυνατότητα στο Λαό μας να άργανωθεί και να εξοπλιθεί και τότε θα δούμε ποιά θα είναι η κρίση του γιά μάς και γιά τούς ξένους. 'Εμεις πάντως δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε από τον Κυρίαρχο Λαό, όταν θα έλεγχει τήν έξουσία και θα εξασφαλίζει τήν 'Εθνική 'Ανεξαρτησία με τήν άκρη του τσεκουριού του.

1 Ιανουάριος 1971

Ελευθερία, Λοική Κυριαρχία και Έθνη Αναγέννηση

Ανεξαρτησία, Λοική Κυριαρχία και Έθνη Αναγέννηση, όπως να έχουμε προηγουμένως κτίσει την Ενότητα του Λαού - την Έθνηκή Ενότητα. Αυτό το Έθνηκήν αποτελεί, κατ' εμέ, το όρατό μας κρέας, γιατί, όπως εσύ είπα, έτι άρκητεις, άν άχι άκατοντοίτες, οι έθνη και τα άργανά τους δέν κάνουν τίποτε άλλο παρά να άπονευτούν και να κερμαίζουν το θεώμα της ενότητας του λαού και να άδολιτηράζουν τις αθέσεις του Κυριαρχικεύοντος άπ' αλλής της σκέψης διαπιστώνει ότι η δικτατορία μας προσφέρει με μοναδική ιστορική άκοναρία για την οικοδόμηση της έθνηκής ενότητας. Είναι φανερό ότι οι έθνη και τα άργανά τους έβδωσαν αλλη τη φορά το μακάρι ή το άσείδ μέσα στο ιστορικό κορμί της δόλιος μας πατρίδος. Σπάρσαν τον άσκαυμένο. Με άποτέλεσμα δυνάμεις καθυκατερμένες πολιτικά και ιδεολογικά να άποσταθούν άπό το άσμα της άποθέσεως ή' αλλη τη στιγμή να άρισκονται σε άνοχήτητα ένώς έθνηκού κέντρου. Αλλη είναι ή μεγάλη, ή άποπανόλητη άμύληα της ιστορικής στιγμής. Και άλλοιανό μας άν μες διαβούν. Και δικτατορικά κινδυνεύει να μες διασύνει. Πράγματι, άκέρου Άνδρεία, άπ' αλλη τη στιγμή άκατοντοίτες κηλόδες άπερνούσι ένώς κόσμου και ές το κέας άσμά μες πολέμου θανάσιμα, άσμερα, άποκαυμίζεις άπό τα άντάρστικά του κέντρα, στρέφεται προς έμάς έπώνια, να ένωθαμε μέσα σ' ένα κοινό άνένα με κοινούς στόχους και κοινές μεθόδους πάλησι. Για μένα αλλη το είναι άσπληκτικό και άποπειλή τη μεγίστη έλλίδα για ες μέλλον της δικτατικής μας πατρίδος. Όμως οι μέρες περνούν, οι έθνηδες άριάζουν και κατάπει άσπίζουν. Και δικτατορίζεται. Είναι δυνάσιν να μες δέκτες και άντιπαλοί, και μες να συστήσει για ες άσμερα τών κοινών ήν έπιδεκόμενες σε άπάρουν στα ενδοκόμενα ήπληα τών ενδοκόμενων μακτιών της ενδοκόμενης μακτικής άνίστασης. Ένώ κέας

Από την στιγμή που έγινε η επανάσταση

μεταλλάσσεται και την τελευταία εφ' αμία για να έπώνουν ήπειά, άσείδ και άσάιστικά το λαό, δέν ύπάρχει κατά τη γνώμη μου μεγαλύτερη και ήπώτερη έθνηκή κρέας άπό την πανεθνική ενότητα. Άπ' είναι να οικοδομώσιαι οι έμεις πάλι - αλλη το άποκαυμίζεις Έθνη τάπητα στο λαό μας να άργανωθεί και να άρκαυωθεί, και τότε θα δουμει και θα είναι ή κρέας του για μες και για τους ζένους. Έμεις πάντως δέν έκοιμε τίποτε να άσπιδώμε άπό τών Κυριαρχο Λαό, όταν θα έλλεγει την έζουσία και θα έζουσαίλιζε την Έθνηκή Άνεξαρτησία με την άκρη του τυροκάου του. Αυτό τουλάχιστον έδούσαι ή πρόσφατη Έθνηκή μας ιστορία και άσραυίζει το άσμα τών κερών και τών μαρτύ-

Από την στιγμή που έγινε η επανάσταση

Και πέρα στο άσδρο αυ...
Άπό καιρό παρακολουθώ με προσοχή τις διάφορες έπλήσεις του Μελ θεοδωρεά και ά μολογώ άτι δέν άχι άκμή καταλάθη ποιά είναι άκρίβδός ή γραμμή που προτείνει. Και πρέπει να ήβ άτι όση το τελευταίο του άσδρο της 11-2-1971 με όπισσε βίατερα.
Όμως τις καταστάσεις - άκμα και μες ής περίπλοκες - προς τις άνοήτες ιστορικές της ήσεις. Έβδωστα άκμαυτίζονται. Άσπιδήσεις μαρσοποιούνται. Νέες δυνάμεις ζεαυτίζονται. Νέα πρόσφατα έπιδόλονται. Και άσμερα το κηλόδες άσμά συναντύνται μέσα σε μια ποταμό - την μεγάλη λακή
να σιγ' άσπείλι τις προτάσεις άνοφερρόσστε και αλλη Συντακτική πραγματεύεται με άλλες δυνάμεις άς δέν είναι ή

Νοί ψευδώς ή τ' οι ήξεις ή συνιστά

... Γιά να σπάζεις στην όψη σου να τό δύσεις
όλα στον Αγώνα είναι φυσικό ότι θα πρέπει να ξεκινάς και να εμπνεύ-
σαι από τό μέγιστα ιδανικά, 'Ελευθερία, 'Εθνική 'Ανεξαρτησία, Κοι-
νική Δικαιοσύνη, Δημοκρατία. Με δύο λόγια τόν 'Ελεύθερο Λαό μέσα
σ' ελεύθερη χώρα!

Τό μοναδικό μας όπλο: ο 'Ενωμένος Λαός

... αφο και και πέρα δεικνόντας πάντα ποιός είναι ο τελικός μας
στόχος είμαστε υποχρεωμένοι α) να λέμε την αλήθεια στο λαό και
β) να τού δεικνουμε καθαρά με πιά μεθοδολογία και με ποιές δυνά-
μεις θα προχωρήσει κάθε φορά ο λαός. ~~Πάντα δίνουμε στην ουσία~~
~~στον λαό την ουσία της ουσίας~~ ο μόνος τρόπος γιά να κατακτήσουμε
την 'Εθνική μας ανεξαρτησία, είναι να αντιπαροθέσουμε υπέρτερες δυνά-
μεις στο μέτωπο τών εχθρών της 'Εθνικής μας 'Ανεξαρτησίας. Ποιές
είναι αυτές οι δυνάμεις; 'Η ιστορική πείρα (δική μας και ξένη) μάς
δεικνει ότι τό μοναδικό μας όπλο είναι ο ένω-
μένος λαός.

Ποιά καρφαια και ουσιαστικά χρεώσεις

... Αν ο αγώνας γίνει αγώνας (και εδώ πρέπει να
δούμε τι φταίει και δέν γίνεται αγώνας) τότε θα οδηγήσει τόσο μακριά
όσο μεγάλη θα είναι ή ένταση και ή έκτασή του. Με λίγες δυνάμεις
και λίγη ένταση θάχουμε λίγες κατακτήσεις. Γιά την καρφαια κατά-
κτηση πού είναι ή 'Εθνική 'Ανεξαρτησία χρειάζονται όλες οι δυνά-
μεις. Χρειάζεται όλη ή δύναμη και ή ένταση πού μπορεί να
παραστήσει ένας δλόκληρος λαός. 'Επομένως όταν χραιο-
μοποιούμε τό σύνθημα: 'Εθνική 'Ανεξαρτησία θα πρέπει να εξηγού-
με συγχρόνως τό πώς θα την κατακτήσουμε.

οφείλουμε
Conf
ο

... Γιατί ή φύση της χούντας και τό πλέγμα τών σχέσεων πού την έφε-
ραν και την στηρίζουν συσπειρώνει ενάντιά της, την συντριπτική πλει-
ονηφία του ελληνικού λαού. Πάντα σε ποιό βάση γίνεται αυτή ή συ-
σπείρωση; Χρέος μας να την ανακαλύψουμε και να την αναγάγουμε
σε κοινό όζονα αντίστασης και πάλης
όπου γύρω του θαρθούν να στοιχηθούν αγόσιανά όλες οι ζωντανές
αντικουντικές δυνάμεις του λαού μας.

Τό πώς οι έφαρμακοί προήδεις
ποι οι
φοιησι
κινημαχι

... ή υπόθεση της λαϊκής κυριαρχίας δέν μπορεί να
είναι υπόθεση μόνο της δικής μας παράταξης, αλλά της ευρύτερης δυ-
νατικής συμμαχίας τών καθαρά δημοκρατικών δυνάμεων του λαού
μας. Πιστεύουμε ότι στη χώρα μας πριν από την σοσιαλιστική είναι ή
ναγκαία ή δημοκρατική επανάσταση κ' αυτήν
θα την κάνουμε όλοι μαζί οι εκπρόσωποι του εργαζόμενου λαού. Στο
άρθρο μου ήθελα να υπογραμμίσω τη σημασία πού έχει στη χώρα ή ο-
ραση της ξένης εξάρτησης και ή υλοποίηση της σπύ συγκροτημένη
στρατηγικο-τεχνοκρατική δομή πού επενεργεί σαν καρκινίωμα επά-
να στον εθνικό κορμό. Καί επομένως γιά να μπορούμε να έκφραστεί
και γιά να λειτουργήσει ή 'ελακή κυριαρχία θα πρέπει να αντιμετωπι-
ζουμε την καταστροφική ή του καρκινώματος δηλ. τό τέλος της
εξάρτησης. 'Ετσι φτάνουμε στο ίδιο συμπέρασμα με τό προηγούμενο.
Δηλαδή στην ανάγκη της λαϊκής κυριαρχίας. Πού είναι κ' εδώ ή δύναμη
του τών εχθρών της λαϊκής κυριαρχίας. Πού είναι κ' εδώ ή δύναμη
του ένωμένου λαού. Όποτε κ' εδώ γεννιέται ή ίδια αναγκαιότητα δηλ.
όταν προβάλλουμε τό σούβημα 'ελακή κυριαρχία να εξηγού-
με συγχρόνως πώς την βλέπουμε και πώς βλέπουμε την πραγμάτωσή
της. ~~Επει~~

ποτέ άλλοτε ή ελληνική Άριστερά δέν βρέθηκε πιά κοντά στό στόχο της. Διπλαή νά γίνει ή σωστή και γνήσια έκφραση τών ριζοσπαστικών δυνάμεων μέσα στόν έλληδικό χώρο συντονίζον- τας όρθά τó ρόλο και τήν πορεία της μέσα στό διεθνή χώρο πάντα πα- τώντας μέ τά δικά της πόδια επάνω στόν έλλαδικό χώρο. Η ίδια ζωο- τήντας μέ τά δικά της πόδια επάνω στόν έλλαδικό χώρο. Η ίδια ζωο- γόνα διαδικασία γίνεται παντού. Όποτε έβ' όσον όλοι μας συμμε- νούμε στην έλλαδοποίηση όλων τών προβλημάτων, σχέσεων και τρό- πων αντιμετώπισής τους, τότε είναι αντικειμενικά εύκολο νά συναν- τηθούμε, έμεις οι προοδευτικές δυνάμεις, γύρω από ένα κοινόν ό- άξονα που θά μας οδηγήσει, μέσα από άγώνες και διαδοχικά στά- δια πρός τήν κατάκτηση και της λαϊκής κυριαρχίας. Επομένως μέσα από τήν καθολική αντιτασιακή ένότητα έμεις προσβλέπουμε σέ μία παράλληλη ένότητα τών προοδευτικών δυνάμεων μέ στόχους πού νά καλύπτουν και νά ξεπερνούν τήν πτώση της χούντας. Α'

Ποιός διαχωρίζει τούς συμμαχούς μας ;

δέν είμαστε έμεις πού διαλέγουμε τούς συμμαχούς, ούτε οι σύμμαχοι διαλέγουν έμάς. Άλλά ή ίδια ή ζωή. Είναι πιθανός σήμερα νά εί-μαστε μαζί κι' αύριο νά βρεθούμε αντίπαλοι.

Ο καθένας εξυπηρετεί κάθε φορά όπως αυτός νο- μίζει καλύτερα τó συμφέρον τών κοινωνικών δυνάμεων πού εκφρά- ζει. Έμεις όσν εκπρόσωποι της εργατικής τάξης και γενικότερα τού δυ- εργαζόμενου λαού πιστεύουμε ότι σήμερα ό μέγιστος εκχθρός τών δυ- νάμεων πού εκφράζουμε είναι ή χούντα. Μετά τήν πτώση της χούν- τας είναι φυσικό οι εργαζόμενοι νά απαιτήσουν όλο και περισσότερα δικαιώματα άγασθ, έλευθερίες, εϋθύνες. Και είναι φυσικό νά συγκρατουν σθεών μέ όσες και τίς δική τους ανάπτυξη και τήν πρόοδο, πού ταυτίζε- ται (κατά τή δική μας αντίληψη) μέ τήν ανάπτυξη και τήν πρόοδο όλου τού Έθνους.

Ας δώσουμε α' σημαία τού λαού

«Χτυπώντας τούς τή χούντα, ~~έμεις οι εργαζόμενοι~~ ~~οι έλληνες~~ δέν κάνουμε τίποτε άλλο παρά νά χτυπούμε τήν πεμπου- οσία της ζένης εξάρτησης και τού έσωτερικού καρκινώματος». Από κεί και πέρα, τó τογίζω ζανά, τó μέτωπό μας άνοίγεται σέ πλάτος και θά προχωρεί σέ βάθος ανάλογα μέ τó δυναμικό τών οργανωμένων λαϊκών δυνάμεων και φυσικά τόν ιδεολογικό εξοπλισμό τού λαού. Με άλλα λόγια είναι ανάγκη, νομίζω ενά απλώνουμε τά πόδια μας ανάλογα μέ τó πάλημα. Σήμερα συμφωνώμε όλοι: α) Νά χτυπήσουμε τή χούντα μέ ό δ λ α τ ά μ έ σ α α) Νά χτυπήσουμε όλοσ όσους στηρί- ζουν τή χούντα δικούς μας και ζένους, γ) Νά σεβαστούμε τή θέληση τού κυρίαρχου λαού. Αυτός θά άποφασίζει γιά όλα. Όμως γιά νά μπο- ρήσει νά τó κάνει πρέπει νά έχει τήν άνάλογη δύναμη. Ας δώσουμε λοιπόν τή δύναμη στό λαό! Αυτό είναι τó κλειδί

ο λαός πού έγινε ένω- σεις

Μιά λέξη: Ένότητα! Αυτή τήν ένό- τητα πού χρειαζόμαστε όταν βρισκόμαστε μέσα στό νύχια της χούντας. Αυ- τή ή ένότητα μας έωσσε, μας κράτησε, μας έλευθέρωσε. Όσοι έζησαν τήν έποχή τού έμφυλιου ζανά αγκυλώτοι, αύτοί μόνο μπορεί νά νοή- σουν τήν τέρστια διαφορά. Τότε κυριαρχούσε τó πνεύμα τού έμφυ- λίου μίσους. Σήμερα κυριαρχεί τó πνεύμα της πανεθνικής - παλλαϊκής ένότητας. Ό λαός είναι σήμερα ένωμένος κι' αύτός πού δέν θά καταλάβει αύτή τήν άπλή αλήθεια θά μείνει ζοπιού.

Επιτομή των σημειώσεων

επρωτεύει ένας δολοκλήρος... με αποπλάσει να ελεγχθεί την κατάσταση... Η λύση; Και όμως λέει ακόμα ότι ο δόλος που αποδεικνύεται είναι όχι μόνο άνομος αλλά και προσηγορευμένος... Γιατί η ζωή της κόρης και το πένθος των αδελφών που την έφεραν και την στήριξαν... πραγματοποιήσιμη ενόψει της την αντίθετη θέση... πραγματοποιήσιμη... έτσι οι πολιτικές προτάσεις της γίνεται έπαινος τις κοινωνικές τάξεις και η κορύφωση των έρευνών της έρευνας κοινωνία... η κάθε παράταξη έχει τους φόρο μία συγκεκριμένη κατευθυνση με ένα ή περισσότερα κόμματα... το κόμμα αναφέρεται λέγοντας ότι η δικτατορία επίσης δόθηκε το πολιτικό μετάλλευμα της χώρας... Πρώ σημαντικό έχει σήμερα αν κέρδι της άσκησης, πρωτοτύπος, άριστος κόμματος; (6-

Επιτομή των σημειώσεων

... έβλεπε για κανόνα... μελέτες και προγράμματα... όπως κάθε φορά οι επιδόσεις και οι προτάσεις... Και όπως είχε ήδη μέσα στις 7200... των τελευταίων για ποσότητες μιας

κοιτώντας από 171000

8) Για τους καλούς και κακούς Αμερικανούς κλπ. Το ΓΑΗ έχει σαν όραση να καταστήσει και να συνενώσει με όλους όσους δείχνουν ενδιαφέρον για την εθνική μας τραγωδία και να ζητά δίκαια από κάθε πλευρά. "Αλλο αυτό και άλλο να φέρει ε-ψ-ω-τ-η-λ-υ-ση από οποιαδήποτε πλευρά. Υπάρχει σοβαρή θεωρία δεν καταναρούμε κανέναν για τις εθιμοφρονίες του σε όσα κατακλιμαία ή άλλα." Ισχυροί έπαιρους κάθε τέτοια προσπάθεια που τη θεωρούμε κρόσημ και βεβαιό.

9) Δεν υπάρχει καμιά εμυστικότητα γιατί, στις μαζικές κινήσεις άραγες μονάχα

Επιτομή των σημειώσεων

την έρευνα του έμελλου είναι ακατάλλητοι, αυτοί μόνο μπορ... σουν την τρέχουσα διαφορά. Τότε κυριαρχούσε το ηγεμόνο του κέντρου... Σημειώ κυριαρχεί το ηγεμόνο της πανεθνικής - παλαιάς ενότητας. Το λος είναι σήμερα ενωμένος κι αυτός που δεν θα καταλάβει αυτή την όλη Αθήνα θα μείνει ξεπίσω.

Όσον αφορά το εμυστικό και τα ανομοιογενή-Παθόν, πέρασαν ο κρόσημ. Γιατί το εμυστικό δεν υπάρχει. Προς εποχή... διαδομής τις προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την υλικότητα στην των δύο κομμουνιστικών... Και όλομα ως εξηγησαμε με πιο κρόσημ θα το κατακλιμαίσει και θα το διασφαλίσουμε. Αυτό πρότερος. Όμως παράλληλα διαπιστώνω ότι η κατάσταση αυτή σημαίνει... ακραία δύσκολα που περνά από εμάς; στά-

Επιτομή των σημειώσεων

και του δέντρου και όχι στο άριστο... σκεπτά τόσο η αντίθεση; Νομίζω ότι εφέραμε αρκετά κέρδη την άποψη ότι κτυπώντας τη κόρμη κτυπάει την ουσία της ουσίας και της εξάρτησης. Κτυπώντας όμως τη κόρμη, φέρνει από περι σε ό λόγους άδρα μου, δεν κάνουμε τίποτε άλλο παρά να κτυπούμε την περικοπή της ζώνης εδάρτησης και του εσωτερικού κερκενέματος. Από εκεί και πέρα, το τονίζω ξανά, το μέλλον μας βρίσκεται σε πλάτος και θα προχωρεί σε βάθος ανάλογα με το δυναμικό των οργανωμένων λαών

70

Ξενη καρδιά ο ψεύς τ' εφάρμοζε;

Πι μός διδάσκει ή δική μας και ζένη πρόσφατη Ιστορία; Μήπως δέν μός διδάσκει ότι μπροστά σ'από τόν ο έκθρό, παραμερίζουν οι άλλες αντίθεσεις. Δηλαδή οι άνομοιογενείς γίνονται άμοιογενείς. Έμεις δέν συμφωνούμε μ' αυτό τόν πολύ ειδικό χαρακτηρισμό. Δέν έχουμε ζένη κατοχή! Ο έλληνικός λαός έζησε τήν ζένη κατοχή και ζέρει καλά ποιά είναι τά γνωρίσματά της. Ξένη επικράτεια δίκως τήν ε ο ι κ ή παρουσίαση τού ζένου κατακτητή με όλα τά παύγματα συνεπακόλουθα του δέν μπορεί να χαρακτηριστεί σάν κατοχή. Σήμερα οι φυσικοί φορείς και έκτελεστές άσφαλώς ζένων άφοσων είναι έλληνες κι' αυτό είναι στοιχείο καθοριστικό. Υπάρκει τó καρκίνωμα. Υπάρκει ή ζένη εξάρτηση. Αύτός είναι ό κοινός έκθρός. Κι' αύτός επιβάλλει και πάλι τó άνομοιογενή να γίνου άμοιογενή.

Άρμος από παλαιούς - βαρής δυναμεί,

... οι δυνάμεις πού δέχονται να παλαίψου μαζί έχουν επίσης ένα άλλο κοινό σημείο. Καθοριστικό, Δηλαδή πιστεύουν ότι ή χούντα θά πέσει με άγώνα πού θά έχει χαρακτήρα τόσο παλλαϊκό-μαζικό, όσο και δυναμικό. Άκομα και ένοπλο. Σ' αυτές τις δύο βασικές άρχές πρέπει να προστεθεί και μιá τρίτη έξ ίσου βασική ότι δηλαδή οι σύμμαχοι δυνάμεις δέχονται να παλαίψου με συνέπεια για τήν Έθνική Άνεξαρτησία και τήν Λαϊκή Κυβερνάρχεια, δηλαδή δέχονται να πώνε τόσο μακριά πρós αυτές τις δύο κατευθύνσεις όσο αυτό είναι δυνατό - όσο μπορεί να γίνει δυνατό - από τó συσχετισμό τών δυνάμεων. Και πιστεύουν ότι στό συσχετισμό τών δυνάμεων τó βασικό μας όπλο είναι ό ένωμένος - ό άργανωμένος - ό άγωνίζομενος και ακόμα ό ένοπλος, άν χρειασθεί και άν γίνει μπορετό, λαός.

Η θιασώτης της Άριστεράς βαρύνει τωμότη πού εώτιναζο

* Αν οι θιασώτες τού άπομονωτισμού της Άριστεράς δοθέντων μνήμη Ισχυρότερη από τó αίσθημα εϋθύνης πού έκδηλώνεται στην άποψη τους, θά συμφωνήσουν ότι τó μέγιστο μέλημα της έλληνικής όλιγαρχίας και τών ζένων συνεταιρίων της καθώς και τó πρώτο μέλημα της Χούντας, μετά τήν πραξικοπηματική άνοδο τους στην έξουσία, ήταν να άπομονώσουν κάθε φορά τήν Άριστερά και τις οργανώσεις της, να τήν άποκλείσουν από τήν Έθνική ζωή και σέ συνέχεια ή Χούντα νομιμοποιεί αυτό τόν άποκλεισμό στό ψευτοσύμπαιγμα τού 1968, επιδιώκοντας να άπομονώσει τελειοδικά τήν Άριστερά από τήν Έθνική ζωή και να στερήσει τόν λαό από τó πιο ζωντανό, άνησυχο και δημιουργικό κομμάτι του, να σπάσει τις γέφυρες πού συνδέουν τήν Άριστερά με όλο τó λαό άπ' τήν Έθνική Άντίσταση και να μειώσει τó κύρος τών οργανώσεών της, να έξερσάνει τά πλεονεκτήματα της πειρας, της μεθοδικότητας, της άγωνιστικότητας και της συνέπειας πού θά είχε ένα καινούργιο Έθνικό Άπελευθερωτικό Μέτωπο.

Με την πραγματοποίηση μιάς ένιαίας αγωνιστικής συμπαράστασης όλων των αντιδικτατορικών δυνάμεων, η Αριστερά βρίσκεται στο κέντρο της Έθνικής Ζωής, ένιαούει τους αγώνες του λαού και γιγαντώνεται μέσα σ' αυτούς. Σαναγουρίζει στις πηγές της δικαιώνεται σαν έθνική δημιουργική δύναμη, απομονώνει τους κήρυκες του αντίκομμουνισμού, ξεσκεπάζει την ύπνερτική πολιτική της χούντας και των "έθνικοφρόνων" συμμάχων της και αξιοποιεί τις θεοίες τών μελών της και τις δοξαζόμενες αγωνιστικές της παραδόσεις.

Η χούντα, ό αμερικάνικος ιμπεριαλισμός, οι αντιδραστικές δυνάμεις επιδιώξαν με τό πραξικόπημα να χωρίουν την Αριστερά απ' τόν λαό. Με την πολιτική της ένότητας τά σχέδια τους μεταιώνονται, η Αριστερά σφρηλατεί νέους ακατάλυτους δεσμούς μαζί του. Όποιοδήποτε επίχειρμα σκοπεύει στην απομόνωση της Αριστεράς, κάθε σκετική άποψη και πολιτική έξυπνερτεί την μόνιμη επιδίωξη της Χούντας και δημιουργεί εύλογα την έντύπωση ότι είναι άποτέλεσμα πολιτικής τύφλωσης άνιωματίας και αντίληψης τών προβλημάτων της αντίστασης άπαικής και άνεύθυνης.

Η χούντα επίχειρπσε να θάλει την Αριστερά στο περιθώριο της έθνικής ζωής. Η Αριστερά με τους αγώνες της, την δημοκρατική της άσπεια και την πατριωτική της πολιτική - την πολιτική της ένότητας όλου του λαού στην μάχη για τήν έλευθερία - έβρέθηκε για μιάν άκομα φορά στην πρωτοπορεία τών νέων αγώνων.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ Η ΔΙΑΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΦΟΡΟΣ

Οι αίτιες της έσωελληνικής σύγκρουσης βρίσκονται βασικά μέσα στη διάρθρωση και τις σχέσεις της ελληνικής κοινωνίας. Όμως ή άμση - θάλεμα ή άσφικτική - παρέμβαση τών διεθνών αντίθεσών, με τη μορφή κυρίως του στάτους Κόσ, δηλαδή με την μονόπλευρη - μονοπωλιακή! - και πολύμορφη παρέμβαση τών Αμερικανών, σε συνδυασμό με την ούσιαστική ουδετεροποίηση του αντίπαλου στρατόπεδου, νόθευσε τόν χαρακτήρα και τις μορφές της πάλης για τήν έπλυση τών έσωελληνικών προβλημάτων. Οι έσωτερικές εξελίξεις δέν έξαρτώνται πλέον μόνο από τους Έλληνες αλλά σε ένα όλο και πιο μεγάλο βαθμό από τά διεθνή κέντρα άποφάσεων. Η διεθνοποίηση τών έσωελληνικών προβλημάτων επέβαλε τη διαδικασία της άπο-εύθυνοποίησης τών ελληνικών πολιτικών δυνάμεων. Όδήςπνε προσδευτικά στην άπογύμνωση του ελληνικού λαού από τις διαδικασίες της ούσιαστικής πολιτικής εύθνης. Οι ήγετικές πολιτικές ομάδες μεταβάλλονταν σε όλο και μεγαλυτέρο βαθμό σε όργανα τών διεθνών κέντρων άποφάσεων. Έτσι ή σημερινή πλήρης κατάργηση από τήν Χούντα του ελληνικού λαού σαν φορέα πολιτικής εύθνης διεκολύθηκε απ' αυτή τη διαδικασία! Ένώ, εξ άλλου, αυτή άκριβός ή διαδικασία - της άπο-εύθυνοποίησης - άυνέβαλε στην έπιβολή και τη διατήρηση, ως τά σήμερα, της Χούντας! Η σημερινή κρίση που χαρακτηρίζει όλες άνεξαιρέτως τις ελληνικές πολιτικές δυνάμεις, όφειλεται τελικά στην αντίθεση της μεγάλης μάζας τών στελεχών μελών και όπαδών τών σοφρών πολιτικών παρατάξεων προς τις ήγετικές πολιτικές ομάδες, μηχανισμούς, κομματικά κατεδύμμενα κλπ., που έξυπνερπτοσαν χτές ή έξακολουθούν να έξυπνερπτεούν σήμερα τήν πολιτική της ύπαγωγής της ελληνικής πολιτικής ζωής στη ζώνη τών διεθνών συμφερόντων και συγκρούσεων.

Ένώ, από τήν άλλη πλευρά, ή δικτατορία έκπαρόζει τόν θρίαμβο της τέλειας ύπαγωγής της χώρας στην πολιτική μιάς ζένης δύναμης. Γι' αυτό και άυνατά τήν ένταση αντίθεση του συνόλου του ελληνικού λαού.

Στην πλήρη διεθνοποίηση των εσωελληνικών προβλημάτων η λογική απάντηση είναι η ελληνικοποίηση τους. Δηλαδή το πέρασμα του κέντρου αποφάσεων για τα ελληνικά προβλήματα, σε όσο γίνεται μεγαλύτερο βαθμό, από το εξωτερικό στο εσωτερικό της χώρας. Το τέλος της απευθείας εξάρτησης της ελληνικής πολιτικής ζωής από τα μεγάλα διεθνή κέντρα αποφάσεων.

Πού βρίσκεται η έλπιδα; Μόνο σε μία αποφασιστική στροφή στις ζωιγόνες δυνάμεις του ενωμένου λαού. Στην άσπιναξη της Δικτατορίας, σαν έκφρασης δουλείας και ύπαταξης. Στην κατάκτηση της Έλευθερίας και της Δημοκρατίας σαν απαραίτης της Έθνικής Αναγέννησης. Στην επίτευξη της μεγάλης πατριωτικής συμμαχίας όλων των Έλλήνων που δέκονται σαν κοινό κανόνα εθνικής ζωής τη Λαϊκή Κυριαρχία και την Έθνική Ανεξαρτησία.

Παιρόντας ύπ' όψη όλους τους συσχετισμούς δυνάμεων — διεθνείς και εσωτερικούς — μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι το κουντικό καθεστώς θα πέσει μονάχα με την ολοκληρωτική αντίσταση του Έλληνικού λαού. Ολοκληρωτική αντίσταση σημαίνει αντίσταση όλου του λαού με όλες τις μεθόδους που προωθούν κάθε φορά τόν άγώνα, όλες τις δυνατότητες και όλα τα μέσα που διαθέτει. Για τόν λόγο αυτό είναι απαραίτητο να υπάρχει κοινός στόχος, κοινή αντιστασιακή στρατηγική και τακτική. Άκόμα, κοινή προοπτική για τήν περίοδο που θα ακολουθήσει τήν πτώση της Χούντας.*

Σε τελευταία ανάλυση, η κοινωνική πρόοδος είναι συνδεδεμένη οργανικά με τις πολιτικές ελευθερίες. Γι' αυτό τόν λόγο είναι αδύνατο να σταματήσει τή μία δίχως να έμποδισει τήν άλλη. Όπως είναι αδύνατο ν' αγωνιζόσαι για τή μία, δίχως ν' αγωνιζόσαι, και να πρέπει ν' αγωνιζόσαι, σ υ γ κ ρ ό ν ω ς και για τήν άλλη.

Η Αντίσταση τελικά σημαίνει αντίθεση — άρνηση και πάλη καθημερινή, με όλα τα μέσα και με κάθε μέθοδο, πρós τήν πραγματικότητα της Δικτατορίας. Τό Μέτωπο της Αντίστασης είναι τό Μέτωπο της Ζωής: εκεί όπου συγκρούεται κάθε στιγμή και σε κάθε χώρο τό σύνολο του λαού με τή Χούντα. Οι μορφές της σύγκρουσης ποικίλλουν, αλλάζουν σε κάθε ιδιαίτερη φάση του άγώνα. Μόνο ό χαρακτήρας της σύγκρουσης πρέπει να διατηρεί κάθε στιγμή τήν ουσία του. Δηλαδή θα πρέπει να παραμένει — ως τήν πτώση της Δικτατορίας — μαζικός, παλλοικός, πανεθνικός. Η ένοπλη αντίσταση οικοδομείται μεθοδικά πάνω στη μαζική αντίσταση. Χρειάζονται λ.κ. τουλάχιστον εκατό οργανωμένοι πατριώτες για να στηρίξουν ένα ένοπλο μαχητή. Άς μήν ξεκινάμε ποτέ αυτή τήν όπλη αλήθεια. Μόνο τότε ό ένοπλος μαχητής φ υ τ ε ύ ε τ α ι μέσα στον οργανωμένο λαό. Κάνει ριζες. Καρπούς. Γίνεται άποτελεσματικός και άπλητος στα χτυπήματα του έχθρού.

Κύριο χαρακτηριστικό της περιόδου που διανύουμε — ιδιαίτερα στην περιοχή όπου βρίσκεται ή χώρα μας — είναι ή σκληρότητα και ή άδυνατον της λειτουργίας του σ τ ά τ ο υ ς κ β ό . Η κορυφαία αντίθεση της εποχής μας παίρνει όλο και περισσότερο δυναμικό-στρατιωτικό χαρακτήρα. Γι' αυτό και τα διεθνή υπερέκκεντρα άποφάσεων ταυτίζονται όλο και περισσότερο με τα στρατιωτικά έπιτελεία ή τουλάχιστον με τή λογική τών στρατιωτικών έπιτελείων.

κοινωνική ιδεολογία, αποτελούν τους μεγάλους εθνικούς κορμούς που έχουν τη Χούντα και καθιστούν τις ακριβείς συνέπειες από την εμφύλια διαίρεση και διαίρεση. Δηλαδή το είναι - έθνος, σεβάξ ζένιον αμπερόντιν, διακρίστη της κρατικής εξουσίας και των εθνικών συμφερόντων! Όλο το οικοδόμημα στηρίζεται στην άρνη του εμφύλιου πολέμου της πατριωτικής, δηλαδή την άρνη της διαίρεσης του λαού.

Η εμφύλια διαίρεση και διαίρεση των τελευταίων 30 ετών από, εκτός από μεγάλο όσσην τη μεγάλη διεθνή ιδεολογική σύγκρουση της εποχής μας, οι οποίες της εθνικιστικής συγκρούσε βρίσκονται βασικά μέσα στη διάσπαση και της σχέσης της ελληνικής κοινωνίας. Όμως η άρνηση - θάλαγα ή δογματική - παράδοση των διεθνών αντιθέσεων, της Κόμ, δηλαδή με την μονόλευρη -

ΚΕΣ ΕΠΙΠΡΟΣΧΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Η Χούντα γνωρίζει καλά την ιδιαίτερη σημασία και τη δύναμη των εθνογενετικών και της παράδοσης τους. της Αμερικής. Γι' αυτό και ερωτίζει, όσο της είναι δυνατό, να μην τους βλαπεί ιδιαίτερα. Δεν είναι λοιπόν εκεί, στον χώρο των κοινωνικών προκλήσεων, που δημιουργείται, προς το παρόν βασικά, η ΜΕΓΑΛΟΤΕΡΗ ΔΕΞΥΝΟΝ, αλλά στον χώρο των πολιτικών ελευθεριών και δικαιωμάτων του λαού. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να δραστηριοποιηθούν οι κοινωνικοί αγώνες, η κοινωνική πάλη, η κοινωνική πρόοδος είναι συνδεδεμένη άρνη -

ακολουθήσει την πύση της Χούντας. Με δύο λόγια, είναι απαραίτητο να υπάρχει ένωση Αντιπαρακώ Επιπέδου από να υποκρίνει στην ένωση δημοκρατική-πολιτική ηγεσία.

Η πείρα των τελευταίων 30 χρόνων έδειξε ότι ο ελληνικός λαός

... καίτοι, γκαρντώντας, να 'σση μιάς η αντίθεσης, θέλωμε, για να πετύχουμε τη συν... της σημασίας, να καταλήξουμε σ' ένα προσωρινό, όση "Μαρία νινεσί" σ' έναν εθνικό συμβιβασμό μέσα στην όποια και με τον όποιο θα επιδεικνύει να προεπιθέτον παράλληλα τα συμφέροντα των βασικών παραγωγικών κοινωνικών στρωμάτων, δηλαδή της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Για τον σκοπό αυτό η Νέα Έθνική Αντίσταση προσφέρει μίαν εθνική διαδικασία μέσα στην όποια η μεγάλη πατριωτική σημασία, ένα σ' ανάπτυξαι την αγώνα της κατά της Χούντας, θα επιδεικνύει τους να επεξεργαστεί ένα κοινό πρόγραμμα αντίστασης, άλλων και μεταρρυθμίσεων που ν' αντιμετωπίζει το πιο άμεσα και βασικά εθνικά και κοινωνικά προβλήματα. Τυφλοκώτον για την πρώτη περίοδο που σ' ακολουθήσει την πύση της Χούντας.

β) Διεθνές. Η επιδίωξη και η ανάπτυξη της χώρας μας εξαρτάται από την

κατάκτηση της πλήρους Εθνικής Ανεξαρτησίας. αυτό εννοούμε ότι συνδέεται άμεσα με το πρόβλημα του οριστικού ελέγχου της χώρας και ιδιαίτερα του Στρατού και του κρατικού μηχανισμού, που σήμερα όποτεται το... μ ο ν ο π α λ λ ο υ - μ ε δ ε λ λ η ν ε δ ο μ α ρ α ς, των ΗΠΑ.

Με άλλα λόγια, ο δρόμος προς την Έθνική Ανεξαρτησία περνάει από την κατάκτηση της Διεθνούς Ελευθερίας και της Κοινωνικής

Πρός το παρόν μόνο μία διεξόδος είναι ορατή: η διεθνής ορεση, ο γενικός φορολισμός, αρχίζοντας από τον πυρηνικό αφοπλισμό. Πώς μπορεί να βοηθήσουν τα άτομα και οι λαοί προς αυτή την κατεύθυνση; Άρνούμενοι να υπηρετήσουν τη διαίτησιον και το συνάμμα του ο τ ά τ ο υ ς κ θ ό. Καταγγέλλοντας και χτυπώντας εκείνες τις λειτουργίες του που μηλοκάρουν την ελευθερη κοινωνική ζύμωση και που καταδικάζουν σε στασιμότητα ολόκληρους λαούς. Κόβοντας τους δεσμούς με την πολιτική των διεθνών κέντρων που εξυπηρετεί και δυναμώνει την ύπαρξη των μπλόκ. Είναι ο δρόμος της πολιτικής και εθνικής ανεξαρτησίας. Με βάση την αληθινή εξυπηρέτηση των λαϊκών συμφερόντων, της συνεργασίας των λαών και της παγκόσμιας ειρήνης.

Η γενική και επίμονη τάση θα πρέπει να είναι η αναζήτηση και κατάκτηση της πλήρους Έθνικής Ανεξαρτησίας. Όμως το πρόβλημα αυτό γνωρίζουμε ότι συνδέεται άμεσα με το πρόβλημα του ούσιαστικού μηχανισμού της χώρας και ιδιαίτερα του Στρατού και του κρατικού δυναμικού, που σήμερα αποτελεί το μονοπόλιο μιας ξένης δύναμης, των ΗΠΑ.

Με άλλα λόγια, ο δρόμος προς την Έθνική Ανεξαρτησία περνάει από την κατάκτηση της Λαϊκής Κυριαρχίας. Και Λαϊκή Κυριαρχία δικίως τον έλεγχο του Στρατού και του κρατικού μηχανισμού (και άλλων τινών) είναι ένα απλό δημοκρατικό σύνθημα.

Όμως ο έλεγχος αυτός συνδέεται με τη σειρά του, με το επίπεδο και τη μορφή της πάλης του ίδιου του λαού καθώς επίσης και με την έκταση και τον χαρακτήρα της Έθνικής Ενότητας. Υπάρχει μήπως, μέσα στις παρούσες διεθνείς και εσωτερικές συνθήκες, και παίρνοντας υπ' όψη μας το γνωστό ιστορικό στίγμα της χώρας μας, προς το παρόν, καμιά άλλη δυνατότητα που να επιβάλλει, ως ένα βαθμό, την ούσιαστική λαϊκή κυριαρχία, εκτός από τη μεγάλη πατριωτική συμμαχία, όπως θα βγει ασφαλισμένη μέσα από τον κοινό αντίστασιακό αγώνα;

Η ανάγκη για επαναστατική μάχη

το Κόμμα και το Κίνημα αποτελούν την αγωνιστική εμπροσθοφυλακή του εργαζόμενου λαού και όχι μόνο βέν διακηρίζουμε αλλά προσπαθούμε να ταυτίσουμε κάθε στιγμή την επαναστατική σκέψη με την επαναστατική δράση. Για μας το βασικό αυτόν τη στιγμή είναι η Αντίσταση και η ευρύτερη δυνατή συσπείρωση πολιτικών και λαϊκών δυναμικών μέσα στην Αντίσταση. Γι' αυτό μας χρειάζεται ένα ξεκάθαρο και καλά συγκροτημένο επαναστατικό κόμμα με ριζες βαθιές μέσα στον Λαό, στην Πατρίδα και στην Ιστορική πραγματικότητα. Τέλος για μας η πώση της Χούντας με μορφή παλλαϊκό δυναμικό αγώνα αποτελεί την προϋπόθεση για το άνοιγμα κάθε άλλης προοπτικής που θα οδηγήσει τελικά, μέσα από νέους αγώνες και θυσίες, στην επίλυση όλων των άλλων εθνικών και κοινωνικών μας προβλημάτων.

Ο κάθετος και ο οριζόντιος άξονας

δ) Μέσα στις βασικές - προοδευτικές Ιστορικές συμμαχίες οι κομμουνιστές συγκροτούν τον κάθετο άξονα που σταθερά σκοπεύει και προσημαίνει τη σοσιαλιστική επανάσταση. Πρέπει όμως κάθε στιγμή να βρίσκονται σε μία πλήρως καθορισμένη αντίστοιχη με τον οριζόντιο άξονα, δηλ. το λαϊκό προοδευτικό κίνημα που δημιουργούν βασικά οι ίδιοι κάθε φορά γύρω τους. Η μορφή, ο τρόπος, το περιεχόμενο και η λειτουργία αυτής της σύνδεσης - σχέσης ανάμεσα στους δύο άξονες, ή κινήσά τους, ή Ισορροπία τους, οι αλληλοεπιδράσεις και γενικά η εξισορρόπηση όλων των σχέσεων σε μία πορεία - διαδικασία που συνεχώς εξελίσσεται, αλλάζει, ταλαντεύεται και προχωρεί, όλα αυτά αποτελούν το λεπτότερο και κρισιμότερο πρόβλημα για τη λειτουργία και πορεία της ελληνικής άριστερας.

Ο κομμουνιστής και ο λαός

—Ο κομμουνιστής επεξεργάζεται κάθε φορά σε κάθε στιγμή δύο προγράμματα συγχρόνως: α) το πρόγραμμα του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού β) το άμεσο πρόγραμμα που επιβάλλουν οι συνθήκες.

—Η οδίσκοπη επεξεργασία του προγράμματος του Σοσ. μετασχηματισμού του εξασφαλίζει τη συνεχή δημοκρατική επαφή: Μέ την επαναστατική θεωρία και πρακτική

Με τα ιδεολογικά - πολιτικά κινήματα και την οδίσκοπη κίνηση των ιδεών.

Με την εξέλιξη της επιστημονικής σκέψης.

Με την τεχνολογική επανάσταση του καιρού μας.

Με το διεθνές επαναστατικό κίνημα.

Με τις εφαρμογές του σοσιαλισμού.

Και φυσικά πάνω απ' όλα με την πραγματικότητα της χώρας του.

—Η συμμετοχή του κομμουνιστή στην επεξεργασία του κάθε φορά προγράμματος εξουσίας σε μετωπική βάση μέσα στις συνθήκες της καπιταλιστικής οικονομίας του εξασφαλίζει το δέσιμό του με το λαό και τα προβλήματά του. Εξ άλλου τα ενδιαμέσως προγράμματα εξουσίας αποτελούν οργανικούς σταθμούς και τμήματα του τελικού προγράμματος. Εμπνέονται από τις ίδιες αρχές και η συγκρότησή τους σπριζεται στην ίδια αναλυτική και συνθετική μεθοδολογία. Δηλ. στην Μαρξιστική - Λενινιστική κοσμοθεωρία και πράξη.

—Ο κομμουνιστής δημιουργεί γύρω του το ευρύτερο μέτωπο. Μέσα στον κύκλο του αποτελεί τον πυρήνα. Ο ίδιος είναι το μόριο του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος. Ο ίδιος μαζί με τον κύκλο που δημιουργεί γύρω του αποτελεί το μόριο του ελληνικού προοδευτικού κινήματος.

Οι δύο ιδιότητες δεν βρίσκονται σε διάσταση. Αντίθετα ή μία συμπληρώνει την άλλη. ~~Οι δύο ιδιότητες δεν βρίσκονται σε διάσταση. Αντίθετα ή μία συμπληρώνει την άλλη.~~ Δεν αποτελεί φράση μέσα στο ευρύτερο κίνημα. Το ευρύτερο κίνημα

αυτή η συντήρηση οφείλει να αντισταθεί

Και φυσικά πάνω απ' όλα με την πραγματικότητα της χώρας του.

-Η συμμετοχή του κομμουνιστή στην επεξεργασία του κάθε φορά προγράμματος εξουσίας σε μετωπική βάση μέσα στις συνθήκες της κοινοβουλευτικής οικονομίας του εξουσιάζει το δόγμα του με το λαό και τα προβλήματα του. Έξω όμως τα ενδιαφέροντα προγράμματα εξουσίας απελευθύνουν οργανικούς σταθμούς και τμήματα του τελικού προγράμματος. Ξεπίνονται από τις ίδιες δομές και η συγκρότησή τους επιρρέζει στην ίδια αναλυτική και συνθετική μεθοδολογία δηλ. στην Μαρξιστική - Λενινιστική κομμουνιστική και πράξη.

-Ο κομμουνιστής δημιουργεί νόμω του το καλύτερο μέγιστο. Με-

η ίδια αυτή η συντήρηση οφείλει να αντισταθεί

γ) Σήμερα όλοι οι έλληνες κομμουνιστές δουλεύουν μέσα στο ΠΑΜ. Το ΠΑΜ είναι η πλατιά αντιστασιακή οργάνωση που δημιουργείται γύρω από ένα κεντρικό άξονα: την ένωση των Ελλήνων κομμουνιστών.

Το Αντιστασιακό πρόγραμμα του ΠΑΜ ταυτίζεται με το αντιστασιακό πρόγραμμα του ΚΚ και αντίστροφα. Οι προοπτικές του ΠΑΜ να τη μεταδικτατορική Ελλάδα ταιριάζουν με τις προοπτικές του Κόμματος.

Επομένως το πρόγραμμα του Κόμματος για τη μεταδικτατορική Ελλάδα δεν μπορεί να είναι άλλο από το πρόγραμμα του πλατειαού αντιστασιακού κινήματος. Τότε το Πατριτικό Αντιδικτατορικό Μέγιστο (ΠΑΜ) θα γίνει το Πατριτικό Ανταγωνιστικό Μέγιστο (ΠΑΜ) του ελληνικού λαού και με τις υπόλοιπες ιστορικές συμμαχίες που αμειβούνται μέσα από κοινή της Αντίσταση θα διεκδικήσει την εξουσία για να επιβάλει στη χώρα μας τη Λαϊκή Έξουσία και την Έθνική Ανεξαρτησία.

δ) Μέσα στις δοσικές - προοδευτικές ιστορικές συμμαχίες οι κομμουνιστές συγκροτούν τον κάθετο άξονα που σταθερά σκοπεύει και προετοιμάζει τη σοσιαλιστική επανάσταση. Πρέπει όμως κάθε στιγμή να διακρίνονται σε μια πλήρως καθορισμένη αντιστασιακή με τον άξονα άξονα, δηλ. το λαϊκό προοδευτικό κίνημα που δημιουργούν δοσικά οι ίδιοι κάθε φορά γύρω τους. Ή μορφή, ο τρόπος, το περιεχόμενο και η λειτουργία αυτής της σύνδεσης - σχέσης ανάμεσα στους δύο άξονες, ή κίνησή τους, ή ισορροπία τους, οι αλληλοεπιδράσεις και γενικά η εξασφάλιση όλων των σκέσεων σε μια πορεία - διαδικασία που συνεχώς εξελίσσεται, αλλάζει, ταλαντεύεται και προσαρμόζει, όλα αυτά αποτελούν το λεπτότερο και κρίσιμότερο πρόβλημα για τη λειτουργία και πορεία της ελληνικής άριστης.

Η ιστορική εμπειρία μας δείχνει ότι το δοσικό αυτό πρόβλημα δεν έχει ακόμα επισημανθεί. Επομένως οι σχέσεις Κόμματος - Κινήματός μας για ΠΑΜ, ΚΚΕ και ΕΣΔΑ αντικειμενιστικά μέχρι σήμερα είναι...

ν. μ. σ. Είναι ένα πράγμα και συγχρόνως δύο. Είναι δύο πράγματα και συγχρόνως ένα. Πρόκειται για μια λεπτότερη διαλεκτική σχέση και επιβίωση ισορροπία που η όρεξη ή όχι δηλητηρίαση της καθορίζει το

μα δεν είναι κάτι οργανικό ξεχωριστό από το κομμουνιστικό κίνημα. Έπισημάνω ότι ο κομμουνιστής είναι άκραιο μέρος μέσα στον κύκλο — μέρος του προοδευτικού κινήματος. Έχει την ιδιότητα — βάρος, ακριβώς με όλους τους άλλους. Σκέφτεται σαν προοδευτικό κίνημα. Παλεύει για το πρόγραμμα του με τις και το πρόγραμμα αυτό ταυτίζεται με το κάθε φορά ενδιάμεσο πρόγραμμα του κόμματος.

— Η ίδια οργανική ουσία που συναντούμε στο βασικό πυρήνα — μέρος (κόμμα-μέτωπο) χαρακτηρίζει και όλα τα άλλα επίπεδα της οργανώσεως. Από την οργανώση βάσης έως το ανώτατο εθνικό καθοδηγητικό όργανο.

— Μ' αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται ο μέγιστος πολιτικός και οργανωτικός βαθμός ενότητας καθώς και η απαραίτητη ιδεολογική καθαρότητα.

— Ο κρίκος βρίσκεται στην θετική και δημιουργική επίλυση της σχέσης — Ισορροπίας ανάμεσα στον κατακόρυφο και στον οριζόντιο άξονα. Ο πρώτος — το κόμμα — θα πρέπει να προσδιορίζει σταθερά (σαν πυξίδα) στην κατεύθυνση — πορεία. Ο δεύτερος — το μέτωπο θα εξασφαλίζει τις κάθε φορά ιστορικές συμμαχίες, στο ανώτερο δυνατό τόσο ποσοτικά όσο και ποσοτικά βαθμό.

— Η κομματική ηγεσία πρέπει να συμμετέχει εξ ολοκλήρου μέσα στην ηγεσία του κινήματος.

— Πρέπει να συμμετέχει και να ταυτίζεται με την ηγεσία του κινήματος. Για λόγους πολιτικούς και οργανωτικούς. Και γιατί όπως είπαμε σε κάθε στάδιο ή πράξη του κόμματος πρέπει να ταυτίζεται με την πολιτική του κινήματος.

Αντίθετα, ένα τμήμα από την ηγεσία του Κινήματος μπορεί (και πρέπει) να μη συμμετέχει στην ηγεσία του Κόμματος. Κατά την ίδια έννοια όλοι οι κομμουνιστές πρέπει να είναι μέλη του κινήματος, ενώ ένα μέρος από τα μέλη του Κινήματος μπορεί να μην είναι μέλη του Κόμματος.

Αναζητώντας γενική γραμμή

Η ρίζα του καινούριου βρίσκεται στην ουσιαστική έλλειψη μιας λεπτομερειακά και πλήρως επεξεργασμένης γενικής πολιτικής γραμμής. Πραγματικά, δεν υπάρχει κατά τη γνώμη μου, με σαφήνεια διαγραμμένος ο στόχος. Πού θέλουμε να πάμε; Με ποιήν μεθοδολογία; Ποιές διαδικασίες και μέσα; Τελικά, ποιά προοπτική διανοίγουμε τόσο μακροπρόθεσμα όσο και βραχυπρόθεσμα; Η τελική χάραξη της γενικής πολιτικής μας γραμμής θα είναι το αποτέλεσμα: 1) Της καθημερινής πολιτικής πρακτικής. Της πολιτικής ανάληψης — σύνθεσης και δράσης. Των καθημερινών πολιτικών επιλογών.

2) Προγραμματισμένης δημιουργικής έπαισης με τις πηγές του Μαρξισμού — Λενινισμού, την κλασική και σύγχρονη μαρξιστική σκέψη, κάτω από το πρίσμα της κατάργησης της εξάρτησης και της αυτοτέλειας του προδλητισμού μας. Με ιδιαίτερη έμβάθυνση και κριτική ανάληψη των ιστορικών γεγονότων των τελευταίων τριάντα χρόνων.

3) Προσωπικών ευβολών. Ένθάρρυνση για γράψιμο άρθρων, μελετών, διδασκίων και πρακτικά μέτρα για δημοσίευση και πλατεία διάδοση.

πότε θα συνεκδοθεί αυτός ο δισταγμός; Δύο κόμματα -ΚΚΕ και ΕΔΑ- με μειωμένη ανεξαρτησία το δεύτερο; Γι' αυτό λοιπόν πρέπει όλοι οι αγωνιστές να προβληματιστούν και να προσέχουν λύσεις γι' αυτό το ζήτημα. Ποιές θα είναι οι σχέσεις μεταξύ των δύο κομμάτων; (ΕΔΑ-ΚΚΕ). Μέλη του ΚΚΕ θα είναι συνκρόνακ και μέλη της ΕΔΑ; Και, αν θα είναι, θα αποτελούν χωριστό οργανωμένο τμήμα; Ή μήπως θα διακοσούν τη γραμμή του ενός κόμματος στο άλλο; Ή μήπως θα πρέπει να αντιμετωπισθεί σοβαρά το ζήτημα του μετασχηματισμού του ΚΚΕ σε ΕΔΑ ή της συγκέντρωσης των δύο κομμάτων σε ένα, και της διάλυσης τού ενός και διατήρησης τού άλλου ή της διάλυσης και των δύο και της δημιουργίας άλλου με κοινούρνια άνωτασία; Μας είναι δύσκολο να βρούμε απάντηση σ' αυτό το πολύ δύσκολο θέμα, όμως νομίζουμε πως η σημερινή κατάσταση του διεσπασμένου εργατικού κινήματος και πρέπει να δοθεί κάποια διαραλλέα λύση...

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ Β'

4. Στη συγκρότηση του κόμματός μας (ανασυγκρότηση ριζική) θα πρέπει να ληφθούν υπόψη δυο βασικοί παράγοντες: α) Η ιδιομορφία του ελληνικού κινήματος που συνίσταται στο ότι: "Ένα κόμμα Μ.Α. στενόν με παλαιά ηλιθία στις καταστασιακές όριές δεν είναι δυνατόν ν' αναλάβει μελλοντικά κινήματα, ιδιαίτερα το λαϊκό κίνημα που ζητάει την αλλαγή. Σήμερα, καλύτερες μέλη του κόμματός, ιδιαίτερα από την ήττα και τις δοκιμασίες που πέρασε το κίνημά μας, δεν μπορούν να γίνουν μέλη του κόμματός μας παρά μόνο μέσω του σημερινού καταστασιακού. Άκόμα το ανάκλιση αυτού του κόμματός που τοποθετείται στο κίνημα αυτό δεν μπορεί να γίνει σ' άλλη μορφή οργάνωσης όπου το ΚΚ θα δρώ σαν φορέας. Ή πέρα του κινήματος να λάβει της ηγσίας του ΚΚ ειδικά πολλούς παράγοντες και καλύτερα στελέχη απ' αυτό που δεν μπορούν να γίνουν μέλη του ΚΚ να μην είναι διατεθειμένα να παίξουν το ρόλο του κομπάρσου. Θέλουμε να έχουν γνώση στη κάρση της γραμμής και τις αποφάσεις, που αυτό πηγαινει όταν δρώ οργανωμένη προοδυστική ομάδα και μάλιστα όταν κρημασονται μεθοδός που ζήσουμε. Έπισημέν-ος μια πολιτική άδωνωση που θα δρώ σαν φορέας του ΚΚ δεν μπορεί να

Ανδρέας Κωνσταντίνου

ρόλος του Στρατού. Η άδωση της εθνικής μας οικονομίας μέσα στο διεθνές μονοπωλιακό σύστημα δημιουργεί άδωρα-πενθές οικονομικής άδωπης. Ένώ οι άδωτες της ημερησιακής στρατηγικής άδωπουν το ηνίξιο του δημοκρατικού κινήματος, την κατάργηση του Λαού, σαν βασικό παράγοντα στη διαμόρφωση της πολιτικής και γενικότερα της εθνικής ζωής. Άμιας άδωπης: Είναι δυνατή η οικονομική άδωπηση μέσα σε συνθήκες άλλοιές των άδωπης δικαιοσύνης και ελευθεριών; Πού να άδωπης; Ποιές οι συνέπειες; Ποιές οι προοπτικές; Πού η δική μας τακτική; Ειδικότερα ποιές οι έπιπτώσεις της στο άδωπιακό μας κίνημα.

ΤΡΙΤΗ ΣΕΙΡΑ. Τά άδωπης «Στάσης ΚΚ». Ο χαρακτήρας και οι λειτουργίες του. Ή έπισημέν-ος των μελών. Ο ρόλος της Σπ. Έπισημέν-ος άδωπης και την λύση άδωπης να μην διαδοσούμε σε έπισημέν-ος άδωπης λύσεις. Πολύ δε περισσότερο θα πρέπει να έπισημέν-ος άδωπης από σκηνιστά έπισημέν-ος στο ηνίξιο μας και που δεν κρημασονται και άδωπης σε άλλες έπισημέν-ος με που γιά τήρα είναι ζητηρο-μένο. Τη λύση θα την υποάδωπης οι έπισημέν-ος άδωπης που γεννιέται

4) Οργανωμένη ιδεολογική ζύμωση. Λ.χ. ερωτήματα προς τη βάση με βάση το συγκεκριμένο μας πρόγραμμα. Συμβολή οργανώσεων. Συμβολή μελών. Οργάνωση της "Ιδεολογικής Επιτροπής Βάσης. Ειδική περιοδική "Έκδοση για θέματα της γενικής πολιτικής γραμμής και του Προγράμματος. Ειδικά Έπιτελικά όργανα από Ιστορικούς - οικονομολόγους - κοινωνιολόγους κ.λπ. μέσα και έξω από τη χώρα. Ομάδες εργασίας στο έσωτερικό - στο εξωτερικό - στις φυλακές που θα επεξεργάζονται προβλήματα της ειδικότητάς τους με βάση τις ανάγκες και τις κατευθύνσεις που θα επεξεργάζεται και θα δίνει ή καθοδηγηση. Γενική, μαζική συντονισμένη έρευνα με βάση ένα σαφές προσδιορισμένο διάγραμμα - Απαντήσεις - μελέτες σε συγκεκριμένα ερωτήματα - προβλήματα.

5) Συνεργεία για συστηματική αποδελτίωση της σύγχρονης επισημοτικής - ιστορικής και πολιτικής σκέψης. Συστηματική μελέτη και ανάλυση των ξένων κινήσεων και ιστορικών εμπειριών.

6) Οργανωμένη ανταλλαγή πείρας με ξένα Κόμματα και Κινήματα. Προσπάθεια για δημιουργία κοινών επιτροπών γύρω από κοινά προβλήματα (βλέπε πρότασή μας σε "Ισπανός).

Σχετικά όμοια με τη Γενική Πολιτική Γραμμή: Θέτω υπόψη σας τέσσερις βασικές σειρές από Κεφάλαια που θα πρέπει εξαντλητικά να διερευνήσουμε και σχολαστικά να άποασθηίσουμε (παράθετο μόνονα τους τίτλους).

ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ. Η προοπτική. Η Λαϊκή Έξουσία. Οι διαδικασίες που θα μας οδηγήσουν προς τη Λαϊκή Έξουσία. Οι φορείς της. Οι λειτουργίες της. Το πρόγραμμα εξουσίας. Οι εκτιμήσεις μας ως προς τις δυνατότητες του κινήματος μέσα στο συγκεκριμένο ιστορικό πλέγμα σχέσεων, αντιθέσεων και Ισορροπιών. Η στρατηγική μας.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΙΡΑ. Η ξένη εξάρτηση. Ο νεοφασισμός και η ΡΑΧ ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ. Η διπλή μορφή εξάρτησης, στρατιωτική και οικονομική. Ο ρόλος του Στρατού. = "

ΤΡΙΤΗ ΣΕΙΡΑ. Το σύγχρονο «Στάτους Κόδα». Ο χαρακτήρας και οι λειτουργίες του. Η πολιτική των μπλόκ. Ο ρόλος της Σοβ. Ένωσης.

Ο ρόλος του Παγκόσμιου Κομμουνιστικού Κινήματος. Η θέση μας μέσα στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα. Ποιά τα κοινά σημεία; Ποιές οι διαφορές; Για ποιούς λόγους; Με ποιές συνέπειες; Με ποιά συμπεράσματα; Ποιά η επιλογή μας; Ποιά η πολιτική μας; Εκτιμήσεις για την πρόσφατη Ιστορία μας κάτω από το πρίσμα της πολιτικής των μπλόκ. Εκτιμήσεις για την γενική πολιτική του ΚΚΕ. Η κρίση στην εφαρμογή του Σοσιαλισμού. Η βασική παραμόρφωση του Λενινισμού, σχετικά με το παλλαϊκό κράτος το ρόλο και τις λειτουργίες της παλλαϊκής εξουσίας. Ο Λαός πηγή φορέας και Κέντρο όλων των Αποφάσεων. Η πλήρης απελευθέρωση του πολίτη μοναδική άποστολή και ιστορική δικαίωση του Σοσιαλισμού. Κάτω από το πρίσμα της βασικής Αρχής ότι Έλεθερος είναι ο υπεύθυνος.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΕΙΡΑ. Η σημερινή δομή της ελληνικής κοινωνίας. Μηχανισμοί, λειτουργίες, διαδικασίες. Ταξική ανάλυση. Ο χαρακτήρας της αντίθεσης. Προοπτικές. ~~Ανατορική πολιτική γραμμή~~

τα στην ανάπτυξη του αντιδικτατορικού αγώνα και οι καινούργιες συνθήκες που θα διαμορφωθούν μετά την άνοδο της δικτατορίας.». 2.

Ιούλιος 1970

Δευτερολογία σέ άκτιφ Στελεχών

«...Στη σκέψη μας έγιναν θεαματικοί προβληματισμοί που αποτέλεσαν πλούσιο υλικό για την πέρα πέρα ανάπτυξη του Κόμματος και στην οργάνωση της δουλειάς μας.

Είμαι αποκαρμίνθνος όμωσ να απογραμίσω μόν όληθεση: Ενώ όληθεσ ακίδων γενικά ταλμηρή, ακινά εξαντυτική κρηκή — ταυή σέ ακέση με τη δουλειά μας και ειδικότερα τη δουλειά του Γραφείου, όπ' την όλλη μεριά ή ανημετώπιση του κέδον γενέσθους ήταν εξαιρετικά μετριοπαθής. Είναι φανερό όπ' δεν έκικμε την ίδια σέσηση του κινδύνου που δημιουργεί ή καθυστέρηση στην ριζική αναδιοργάνωση των εσοκομιακών μας σέσεων και της δουλειάς μας. (...) Το σημείωμά μου δεν θεωρούσε την κρίση αυτή καθ' έαυτή, ούτε τις δοσικές της αίθίες. Άντανακίλους μόνο με τη πλευρά, δηλ. την όπωση των συγκαρμίνθμενων γνωστών εσοκομιακών μας σέσεων που είναι το αποτέλεσμα και σέ συνέκρια γίνονται ή αίτια για τη διακίση — όπ' ή ρίζα του κα-

Μαρξισμός — Λενινισμός, την κλασική και σύγχρονη μαρξιστική σέψη, κάτω από το πρίσμα της κατάργησης της εξόλθησης και της αυτο-

πνευσης για τον πλήρη σοσιασμό και διακόλωση των δημοκρατικών δικαιωσών: Μονή έγγηση, κάθε στιγμή, να είμαστε δεμένοι με τις μάρες. η) Κόμμα και Εξουσία, Κόμμα και Κράτος, Ιστορική διακίσηση, όλη μας ανάλυση και τοποθέτηση. Η κρίση του θεωρούζομενου Σοσιαλισμού και ή ρόλος του Κόμματος. Η δικτατορία του προλεταριού. Και οι σύγχρονες ιστορικές όνάγκες. Ίδιατερα σέ σχέση με το λαό και τη Χώρα μας. Ποιές οι όκτημίες και οι θέσεις μας. Δικτατορία του προλεταριού ή δικτατορία του Κόμματος; Ιστορική διακίσηση. Ποιά είναι ή κρηκή μας. Σέσης τοποθέτηση για τη λειτουργία των άλλων Κομμάτων. Για τα Συνδικάτα. Για τις ελευθερίες και τα δικαιώματα. Για τη Διονόηση, την Επιστήμη και την Κοιλευσία. Για την οργάνωση και την λειτουργία της πληροφορίας. Κόμμα και Σταλισμός. Κόμμα και Ισοδιότητα των ηγετικών όμιθων. Εσοκομιακή δικτατορία. Η όπωσημια κύριο σέσηση του Κόμματος. Το όόγμα της δυναμικής — στρατηγικής — παρέδωσης σέ εσοκομιακή όδελφεό λαού — η ανεξαρτησία και οσιστέλεια των Κομμάτων. Ποιά ή οσία

ΟΡΓΑΝΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΞΧΕΣΕΙΣ

... ο διεθνής μας κώ-
ρος είναι ο χώρος του σοσιαλισμού, με μέτωπο προς τόν καπιταλισμό
και τόν Ιμπεριαλισμό.

... ως προς τη θέση μας και τó ρόλο
μας μέσα στόν χώρο αυτό, ακολουθούμε μία αόσπρ άνεξάρ-
τητη πολιτική που ύπαγορεύεται από δύο βασικούς παράγοντες: α) τήν ύπεράσπιση τών συμφερόντων τής ελληνικής εργατικής τάξης, τού
έλληνικού προοδευτικού κινήματος και τού Έλληνικού Λαού και β) τήν ύπεράσπιση τού προλεταριακού διεθνισμού όπως εκφράζεται ιδιαί-
τερα σήμερα στήν πάλη όλων τών λαών με επικεφαλής τις άναστα-
τακικές δυνάμεις, ένάντια στήν Ιμπεριαλιστική άπειλη και γιά τήν προώ-
θηση τών συμφερόντων όλων τών λαών στόν άγώνα τους κατά τού κα-
πιταλισμού, τού φασισμού και τού Ιμπεριαλισμού.

... χωρίς να παραιτηθούμε ούτε γιά μία στιγμή από
τή θέση μας και τó ρόλο μας μέσα στή μεγάλη οικογένεια τών κομ-
μάτων και τών κινήματων που παλεύουν κάτω από τή σημαία τού Μαρ-
ξισμού - Λενινισμού γιά τήν οικοδόμηση μιάς καλύτερης κοινωνίας, θα
πρέπει να επεξεργαστούμε και να χαράξουμε τήν τυπική έκφραση τής
πολιτικής που όπως είπα τήν εφαρμόζουμε ήδη στήν πράξη και που
ουσιώστατα τελικά σε ένα γεγονός, Στο όπι, δηλαδή, δέν τσιτίζουμε
τήν όποιαδήποτε «έκακλσία» με τήν ίσοκλία μας.

4) Τó παρακάτω άρθρο άς θεωρηθεί σάν μιά συμβολή προς τήν
ανάκαλιψη και διατύπωση μιάς τέλει ολοκληρωμένης πολιτικής μέσα
στό διεθνή χώρο που θα έχει σά μοναδικό της σκοπό τó πώς θα εκφρα-
σει πλέρεστερα τήν ούσία τού έλληνικού έπαναστατικού κινήματος
που έμεις πιστεύουμε ότι ύπηρετούμε και εκπροσωπούμε, και ξεπερ-
νώντας τά τυπικά έμπόδια και τά δογματικά πλέγματα, να μπορέσει
να συνεργαστεί στή δόση τής Ισομίας και τής προλεταριακής άλλη-
λεγγύης με όλα τά κομμουνιστικά κόμματα και προοδευτικά κινήματα
του κόσμου που έμφερώνονται από τις ίδιες με μιάς πεποιθήσεις, άρχές,
στόχους και ίθανικά.

... πιστεύουμε ότι
μιά από τις αίτίες γιά τόν άφορισμό μας από τήν «έκακλσία» είναι τó ότι
ύποστηρίζαμε, με δόση τήν ανάλυση που κάνουμε ότι τó φασιστικό πρα-
ξικόπημα στήν Έλλάδα έπρεπε να άποτελέσει τή δόση τής δημοιοργί-
ας ενός πανευρωπαϊκού άνηφασιστικού μετώπου που θα φράζει τó δρό-
μο προς τόν φασισμό - δρόμο, που τόν άνοιξαν προκλητικά οι Έλλη-
νες φασίστες άξιωματικοί. Είναι φανερό ότι υπάρχει σύγκρουση δύο πε-
δικών γραμμών σέ σχέση με τó έλληνικό νεοφασιστικό καθεστώς που
έμφελλήθηκε από τήν ύπαρξη τού στάτους κώ γιά να έπιδιώσει και να
έπιδιώσει.

Και ενώ έμεις από τήν πρώτη στιγμή τής δικτατορίας, χαράξαμε
τή στρατηγική τής σύγκρουσης με τόν Ιμπεριαλισμό, δηλαδή τήν πο-
λιτική τής άρνησης στή λογική τού στάτους κώ ή «έκακλσία» άναπτύ-
σει τήν πολιτική τού συμβιβασμού, άδιαφορώντας άν ή πολιτική αυτή
έρχεται σέ αντίθεση όχι μόνο με τήν πολιτική που χαράζει ή ήγεια
τών προοδευτικών δυνάμεων τής χώρας άλλα και με τά δημοκρατικά
αίσθημα τού έλληνικού λαού καθώς και με τήν πολιτική όλων τών υπό-
λοπων πολιτικών δυνάμεων τής χώρας. Έμεις από τήν πρώτη στιγμή
καλέσαμε όλα τά κομμουνιστικά κόμματα τής Εύρώπης να σχηματίσουν
ένιαίο μέτωπο ένάντια στή νεοφασιστική άπειλη και να συνταχθούν ού-
σιωμα γύρω από τήν έλληνική αντίσταση.

79

δέν νομίζουμε ότι τα δύο γεγονότα, δηλ. η πολιτική του συμβιβασμού και η ανάπτυξη του φασισμού, είναι άσχετα. Δηλαδή για όσον καιρό δέν θά βλέπουμε την πραγματική φύση του «Ελληνικού» καθεστώτος και όσο θά τρέφουμε αταπάτες ακολουθώντας την πολιτική του συμβιβασμού, τόσο ο φασισμός θά ανδρώνεται και ο φασιστικός κίνδυνος θά μεγαλώνει.

αποτελεί ανάγκη για τη συνοχή της θεωρίας και της πρακτικής μας να θεωρούμε ότι μόνο μία πολιτική οργάνωση μπορεί κάθε φορά να εκφράζει την επανάσταση για τους εργαζόμενους μιάς χώρας, είναι ακόμα και η ίδια η ζωή που κάνει αναγκαία την ύπαρξη, ενός μονάχα πρωτοποριακού επαναστατικού κόμματος της εργατικής τάξης.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση της χώρας μας μετά τη δικτατορία, ή Σοβιετική Ένωση αρνείται να δει ότι έχουμε μιά ποιοτική αλλαγή στις μορφές παρουσίας του αμερικανικού Ιμπεριαλισμού στην Εύρπη. Και ότι αυτό κατά συνέπεια απαιτεί μιά νέα, ποιοτικά διαφορετική γραμμή αντιμετώπισης από τό σύνολο του κομμουνιστικού κινήματος της Εύρώπης. Έτσι συνεχίζει την παλιά πολιτική της ανάπτυξης των διακρατικών σχέσεων και ταυτόχρονα αρνείται ούσιαστικά την Αντίσταση σάν θέση και σάν πρακτική. Αυτή η γραμμή ούσιαστικής αναγνώρισης της χούντας και συμβιβασμού έρχεται σέ σύγκρουση μέ τό αίσημα της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Είναι φανερό ότι αυτή η γραμμή της ούσιαστικής αναγνώρισης της χουντικής πραγματικότητας και του συμβιβασμού μαζί της — γραμμή που βρίσκει αντίθετο τό σύνολο του ελληνικού λαού και τών ανησυχιστικών του συνόμων — έξυπηρετεί μιά γενικότερη αντίληψη που βλέπει την αντιμετώπιση του Ιμπεριαλισμού σέ επίπεδο διακρατικού —οικονομικού — στρατιωτικού συσχετισμού δυνάμεων, θάζοντας σέ δεύτερο πλάνο την πρωτοβουλία και τις επαναστατικές δυνατότητες τών μαζών. Έμείς απορρίπτοντας αυτή την αντίληψη πιστεύουμε ότι στεκόμαστε πολύ κοντά στή διδασκαλία του Λένιν.

ένώ για πρώτη φορά μέσα στή σύγχρονη Ιστορία μας έχει επιτευχθεί μιά τόσο πλατειά λαϊκή ένότητα στή βάση της αντίθεσης πρός τή χούντα και τή άφεντικά της, ή πολιτική που χαράζεται από τό διεθνές κομμουνιστικό κίνημα (μέ κέντρα τόσο τή Σοβιετική Ένωση όσο και τήν Κίνα) δέν παίρνει ύπ' όψη της αυτή τή ριζική αντίθεση που χαρακτηρίζει σήμερα τή χώρα μας και που δημιουργεί μιά νέα Ιστορική ευκαιρία για τις προοδευτικές δυνάμεις και γενικότερα για τόν ελληνικό λαό. Αντίθετα, βοηθώντας τή χούντα να σπάσει τή διεθνή της απομόνωση τήν δυναμώνει έσωτερικά και σπέρνει σύγχυση και άπονοήτευση μέσα στις τάξεις του ελληνικού λαού.

έντονος η περιέχεται του ΚΚΣΕ από εσωτερικά να δεσποει ΚΚΣΕ και ένα δεύτερο ΠΑΜ προεκεκρινός τους κάθε είδους αποσπάρξη. Έτσι φτάνουμε να έχουμε 45 άντικειμένου δυο ΚΚΣΕ, Ένα ούσιαστικό και ένα τυπικό. Παρ' ωστόσο υπάρχουν τόσο από εσωτερικό της κίρας δυο και από διεθνή κίρα και διεκδικούν το καθένα (αυτάς) το μόνον πάλι α) α) σόν

τοῦ ΚΚΣΕ και τοῦ ΠΑΜ

Ένα σοβαρό πρόβλημα παρουσιάζεται μπροστά μας. Είναι τὸ πρόβλημα τῶν διεθνῶν σχέσεων μας τόσο σὸν Κ.Κ.Ε. (Εσπ.), δυο και

Μας μένει ἡ πολιτικὴ στὴν κίρα τὸ δικό μας πού ἔμεις καθόριζες και καθόριζες ὑποθέματα και πού θεωρούμε ὅτι ἐπιφέρει τὸ συμφέροντα τοῦ λαοῦ μας ἀλλὰ και γενικότερα τοῦ διεθνοῦς προοδευτικοῦ κινήματος. Γιὰ εἶναι μὴ πολιτικὴ πού προσπαθεῖ νὰ ἀνεβῆσει σὲ ὅλα και πᾶν ὀφέλιμὰ πολιτικὰ - ἰδεολογικὰ και ἀγωνιστικὰ ἐπιπέδα τὴν ὀ φ ι α τ ὶ μ ο ν η - ἀντίθεση ἑνός ὀλόκληρου λαοῦ πρὸς τὸν ἀμερικανικό ἰμπεριαλισμό. Και ἐνὶ γὰρ πρῶτῃ φορά μέσα στὴ συγκρατη ἱστορία μας ἔχει ἐπιτελεῖ μὴ τόσο πλατὴ λαϊκὴ ἐνότητα στὴ βάση τῆς ἀντίθεσης πρὸς τὴ κρῆντα και τὴ διεθνικὴ τῆς ἡ πολιτικὴ πού καθόριζεται ὀ

και ἡ καθέριση τῆς ἀκτῆς τῆς ἱστορίας στὴς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ ΚΚ τοῦ κόσμου συνδέεται μὴ τὸ ζεπέραςμα τῆς εσωτερικῆς κρίσης τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος. Πρὸς τὸ παρόν τὸ περισσότερο ΚΚ ἀκολουθώντας τὴ γραμμὴ τῆς ἐντιόξεως στὴν κίρα ἑνός κέντρου, ἀναγνωρίζουν τὴν ὀμάδα Κολλινάνη.

Μὴ τὸ σημερινὰ δεδομένα δὲν ὀπάρκει προοπτικὴ ἀλλαγῆς αὐτῆς τῆς πραγματικότητας. Εἰμαστε δεδομένοι ὅτι ἔμεις κόνουμε τὸ καθῆκον μας. Διὰ τὸ καταπολεσομε συντροπικὰ και ἀπομονωτικὰ πολλὰ ΚΚ ἀπὸ

τίσιαι σὸν θέα και σὸν πρακτικῇ. Αὐτὴ ἡ γραμμὴ τῆς γνώρισης τῆς κωντας και συμβιβασμοῦ ἐρεκεται σὲ συγκρούση μὴ τὸ ἀσῆμα τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ λαός μας σπῆκει κατ' ἐξουχίας μπροστὰ στὴς ἐξελίξεις αὐτῆς τῆς καλιπτικῆς ὀταν μάλιστα ἐπεκτείνονται σὲ ὅλα τὸ κίρα πού ἔπασσῃ ὀξεί τὸ ΚΚΣΕ, σὲ ὅλα τὰ ΚΚ, στὴς σοσιαλιστικῆς κίρας και στὴ δορικὴ κρῆντα. Ἐκόντας ἀνάγκη νὰ ὀπάρκει ἑνα κέντρο και μάλιστα κέντρο ναταστικὸ πού νὰ εὐλογεῖ ἐν ὀνόματι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ αὐτὴ τὴν τὸ ΚΚΣΕ εὐλογεῖ τὸν Κολλινάνη, ἀρεκεδς γιὰ τὴ πλῆρης ὀ

... δέν διεκδικούμε κομμιά θέση μέσα στό χώρο κομμιάς «έξοχλοιάς» άλλα ότι υπερασπιζόμαστε τή θέση μας μέσα στόν διεθνή ίβεολογικό και πολιτικό χώρο στόν όποιο δικαιωματικά και έξ αντικειμένου άνήκουμε. Έπομένως θά έπρεπε νά επιδιώξουμε τήν οικοδόμηση συγκεκριμένων σχέσεων μέ όλες τίς επαναστατικές δυνάμεις μέ θέση τούς μεγάλους και ρόσιαστικούς άξζονες πού συνθέτουν αυτόν τόν ίβεολογικό χώρο και άρρίνοντας πίσω τά τυπικά πλαίσια τής μιάς ή τής άλλης κλειστής κομματικής «έξοχλοιάς».

Οι έπιτυχίες μας μέσα στό πλαίσιο τής ζωής τής χώρας μας και ή άκτινοβολία τους σέ συνδυασμό μέ τή συνεπή μας στάση σχετικά μέ τήν ίσοπμία και τόν πλήρη σεβασμό και αυτότέλεια τών κομμάτων θά είναι και ή συμβολή μας στόν εξέλιξη του διεθνούς κινήματος.

Φυσικά ή εύλογία τής «έξοχλοιάς» πρός Κολιγιάννη, δέν πρέπει νά άναλυθεί μόνο μέ τό πρίσμα τής αυτόματης πειθαρχίας πρός ένα «κέντρο». Αντίθετα πιστεύω ότι θά πρέπει νά θεωρηθεί και σάν ένα γενικώτερο οργανικό σύμπωμα πού πρέπει νά μός άδηγήσει στή μελέτη τής δομής τής ίδιας τής «έξοχλοιάς» και τών σχέσεων λειτουργίας πού χαρακτηρίζουν αυτή τή δομή. Τό γεγονός, δέ, ότι ό λαός μας βλέπει ότι τελικά οι δομές και οι λειτουργίες αυτές καταλήγουν σέ άρισμένα βασικά μοντέλλα κομμάτων και βασικές σχέσεις μας ύποκρίνεται νά τοποθετηθούμε κριτικά χωρίς καθυστέρηση μπροστά σέ όλα τά θετικά ή άρνητικά στοιχεία πού συνθέτουν τά μοντέλλα αυτά και αυτές τίς σχέσεις. Και φυσικά χωρίς καθυστέρηση θά πρέπει νά χαρακτηρίσουμε μέ σαφήνεια όλες τίς μεγάλες γραμμές πού θά πρέπει νά χαρακτηρίζουν τή δομή και τίς λειτουργίες του δικού μας κινήματος, του δικού μας κόμματος. Νά ά ρ χ ί ο ο υ μ ε νά δείκνουμε πώς έννοούμε τόν έλληνικό δρόμο πρός τόν σοσιαλισμό.

Έμεις, πάντα μέ κρήτριο τό συμφέρον του έλληνικού λαού και τή σωστή αντίληψη γιά τό διεθνιαμό πού έκθέσαμε, έκτιμούμε σωστά τό δεδομένα πού δημιουργεί ή ύπαρξη και ή οικονομική και στρατιωτική παρουσία τής Σοβιετικής Ένωσης και τών άλλων σοσιαλιστικών χωρών γιά τόν παγκόσμιο συσχετισμό τών δυνάμεων άπέναντι στόν ίμπεριαλισμό.

βρίσκονται μπροστά στην Έκκληση κατανοώντας ή και η αντίθετη της προοπτική.

Πραγματικά, εκείνο που πρέπει να συνδέει τους κομμουνιστές, πέρα από τους ιδεολογικούς δεσμούς, είναι οι φυσικοί και οι συναισθηματικοί δεσμοί. Αυτά που λέμε συντροφικότητα και που είναι η βάση μέσα σε κάθε επαναστατική ομάδα, κόμμα, κίνημα. Πάντα από τρία χρόνια τώρα το ΚΚΣΕ και άλλα ΚΚ δοθούν ένεργητικά την ομάδα Κομμ.

αυτό σε μία στιγμή όπου η χώρα δεν έχει εφοπλιστεί το καθεστώς της (Βασιλιάς, Σύνταγμα), εσωτερικές διαμάχες, οικονομία κλπ.), και απορρίπτεται πάντα, στη δια των άλλων και στην ύπαιθρο των ΗΠΑ, παραμένοντας πάντα απομονωμένη, χωρίς δηλαδή να έχει αποκτήσει την παρακινή λαϊκή στήριξη.

Επομένως η αντικερκενική πραγματικότητα, όπως έχει για διαμορφωθεί μας δίνουν ότι με το κέντρο που συνδέεται με τη Σοβιετική Ένωση μας χωρίζει :

- α) Η παραίτηση από μέρους των άλλων των κομμουνιστών αρχών.
- β) Η παραίτηση της κομμουνιστικής πλειψ με την οριστική εγκατάλειψη συντρόφων που βρίσκονται μέσα στο κέντρο της δοκιμασίας και

γ) Η άρακη διασύνδεση ως προς την ανάλυση της ελληνικής πραγματικότητας που έχει δύο επιπτώσεις:

- 1. Την πολιτική της νέε φάκτο απόρριψης της πολιτικής της αντίστασης και
- 2. Την πολιτική του ανοιγματος προς την χώρα.

Ένα ερώτημα γεννιέται εδώ: Τι μας έκανε; Πέρα φυσικά από τη γενική αντιεμπειρολιστική προσέγγιση που όμως δεν είναι μοναδικό του ενός ή του άλλου διεθνούς κόμματος, αλλά που συνεπάγεται σήμερα πολλές άλλες συνέπειες θινόμενες σ' όλο τον κόσμο: (δίνεις στή η διαπίστωση να αποτελεί από μέρους μας μία απαραίτητη υπετίηση να την αντιμετωπίσουμε μέσα από κομμάτι ή διεθνή κομμουνιστικό κέντρο)

ΜΑΡΞ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΥΡΕ Απο ΤΗ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

παρατηρούμε, ιδιαίτερα στην εποχή μας, ότι ο άνθρωπος γίνεται όλο και περισσότερο σκλάβος των δικών του ανακαλύψεων, σκλάβος της ιδιοψυχίας του. Ο Μάρξ συνέλαβε και ο Λένιν συμπλήρωσε τη θεωρία με την οποία αποδεικνύεται ότι αυτή η κατάσταση είναι αποτέλεσμα των παραγωγικών σχέσεων που διέπουν τη σύγχρονη κοινωνία και ότι θα πρέπει να αλλάξουν ριζικά αυτές οι σχέσεις με την επανάσταση.

Ο άνθρωπος είναι ένα κοινωνικό όν και μπορεί να ζήσει μόνο μέσα στην κοινωνία. Έξω από την κοινωνία, είναι καταδικασμένος σε θάνατο. Έτσι ο βασικός νόμος της κοινωνίας θα έπρεπε να είναι η από πλήρη έναρμόνηση των σχέσεων μεταξύ όλων των μελών της κοινωνίας. Μονάχα κάτω από αυτούς τους όρους ο άνθρωπος μπορεί να γίνεται άνθρωπος, δηλαδή μπορεί να αφιερωθεί στην οικοδόμηση νέας εσωτερικής του διάστασης, μίας και όλου οι άνθρωποι είμαστε «ποιοτήτες». Και μίας και πρέπει πράγματι να αγωνιζόμαστε για μία ανθρώπινη κατάσταση που θα έχει λύσει όλα τα υλικά της προβλήματα, επιτρεπόμενα έτσι στους ανθρώπους να απελευθερώσουν τον εαυτό τους με την ανάπτυξη της σκέψης, την ανάπτυξη του πολιτισμού, της πνευματικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Η έννοια του Μαρξισμού δεν είναι αντίθετη με την έννοια της Δημοκρατίας. Τι εννοούμε όταν λέμε Δημοκρατία; Είναι μία ελληνική

λέξη και σημαίνει: εξουσία (κράτος) για το λαό (δήμος). Ο Μάρξ απόδειξε ότι η εξουσία στις σύγχρονες κοινωνίες, και επίσης σε όλες τις κοινωνίες, ανήκει σε εκείνους που κατέχουν τα μέσα παραγωγής. Δηλαδή, η εξουσία ανήκει σε εκείνους που έχουν το μονοπώλιο στις αποφάσεις των οικονομικών ζητημάτων, και είναι φανερό πως αυτός που αποφασίζει για την οικονομική ανάπτυξη μίας χώρας, αποφασίζει για το μέλλον της.

Στις σύγχρονες καπιταλιστικές κοινωνίες εκείνοι που μονοπωλούν τις αποφάσεις είναι οι κατέχουσες τάξεις, οι ιδιοκτήτες των μεγάλων επιχειρήσεων, και είναι φανερό ότι οι πολιτικοί, ο στρατός και επίσης οι τεχνοκράτες, συνδέονται, αναπόφευκτα, άμεσα με αυτό το κέντρο απόφασης. Είναι κάτω από την επίδραση αυτών των κέντρων απόφασης. Έτσι, από πρακτική και θεωρητική άποψη, ένας άνθρωπος που ζει σε μία καπιταλιστική κοινωνία δεν είναι ελεύθερος, γιατί για να γίνει ελεύθερος πρέπει να μπορεί να αποφασίζει.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΑΣ ΑΙΦΕΡΟΜΕΝΑ

...του οποίου είναι ην σύμφωνον των προαναφερθέντων, του ότι
της σύμφωνίας κλπ. Άλλα όλες αυτές οι καταστάσεις, δεν μπορούν να
απελευθερώσουν πλήρως το λαό. Με την πρόοδο ανάπτυξη της κοι-
νικής της επιστήμης και του πολιτισμού, που παρατηρείται κατά το
τελευταία 50 χρόνια, μετά την Οκτωβριανή επανάσταση, και μετά
της περαστές κατακτήσεις των λαών, ύστερα από την δεύτερο παγκό-
σμιο πόλεμο, η ανώτερη κοινωνία στην ολότητά της είναι απόλυτα
... Άλλα είναι Αυτήν την Ελλάδα να περάσει

του λαού. Έχει την έντυπη ότι αυτή η Μαρξιστική - Λενινιστική
που είναι μια κρυστάλλινη ολότητα, παρουσιάζοντας. Μέγας ο Λένιν
πάντα δεν έβλεπε από μυαλό του το λαικό κράτος, και δεν αντιμετώπιζε
την περίοδο του σοσιαλισμού παρά σαν μια μεταβατική περίοδο κατά
τη διάρκεια της οποίας ο μηχανισμός του κράτους αυτοκαταστρέφε-
ται σταδιακά. Στην Ανατολική Ευρώπη οι Σοσιαλιστές κράτες σήμε-
ρα, μας παρέχουν την μαρτυρία μιας απόλυτα αντίθετης αντίληψης.
Μετά την Οκτωβριανή επανάσταση και κυρίως μετά την κατάληψη της
έξουσίας από τον Στάλιν, το κράτος γίνονταν όλο και ισχυρότερο, η
έξουσία γινόταν όλο και πιο συγκεντρωτική. Το αποτέλεσμα που λέει
πώς αυτή η κατάσταση επιβλήθηκε λόγω της υπερουλοκρατίας και σοσι-
... είναι μια αντίληψη με αυτι-

...ακόμα πούθενά μέσα σε συνθήκες που να εξασφαλίζουν άριστα απο-
τελέσματα.

...ακόμα πούθενά μέσα σε συνθήκες που να εξασφαλίζουν άριστα απο-
τελέσματα.

**ΣΥΝΝΕΤΕΡΕΝΗ
ΣΕ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΑΑ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ**

Οι Ισχυροί της Αμερικανικής Δημοκρατίας απαιτούν αμελητέα
... υπολείπονται

Με την γρήγορη ανάπτυξη της κοινωνίας, της επιστήμης και του πολιτισμού, που παρατηρείται κατά τα τελευταία 50 χρόνια, μετά την Οκτωβριανή επανάσταση, και μετά τις τεράστιες κατακτήσεις των λαών, ύστερα από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, η ανθρώπινη κοινωνία στην ολόπληξη της είναι απόλυτα ώριμη να περάσει ο' ένα άλλο στάδιο ανάπτυξης, δηλαδή να περάσει από λαϊκό κράτος, στο κράτος που τα κέντρα απόφασης είναι στα χέρια ολόκληρου του λαού. Άλλα γιά να φτάσουμε ο' αυτό το σημείο, όλα τα μέσα παραγωγής πρέπει να γίνουν ιδιοκτησία ολόκληρου του λαού.

Έλεύθερος άνθρωπος, είναι ο υπεύθυνος. Ένας υπεύθυνος άνθρωπος έχει τη δυνατότητα, και το δικαίωμα, να αποφασίζει γιά όλα τα ζητήματα που τον αφορούν σαν άτομο, γιά το μέλλον της οικογένειάς του, των παιδιών του. Να συμμετέχει στις αποφάσεις που ρυθμίζουν την κοινωνική ζωή. Είναι ελεύθερος. Αν άλλοι αποφασίζουν γιά σ'α, γιά την οικογένειά σας, γιά τα παιδιά σας, τότε δεν είστε ελεύθερος. Είστε ένας σκλάβος ο' αυτόν που αποφασίζει γιά σ'α.

Είμαστε όλοι σκλάβοι, γιατί αυτοί έχουν το χρήμα, το στρατό, την δύναμη. Έτσι, από ένα άλλο δρόμο, φτάσαμε σέ κατάσταση σκλαβιάς - σύγχρονοι σκλάβοι, σκλάβοι με αυτοκίνητα, ραδιόφωνα, φυγεία, άλλα στην ουσία σκλάβοι. Κανείς δεν ρωτά τον αμερικανό πολίτη που διαθέτει δυο αυτοκίνητα, αεροκοντίσιον και χιλιάς δυο υλικές ανέσεις, κανείς δεν τον συμβουλεύεται γιά τις κρατικές υποθέσεις. Αν ήταν μέλος μιάς Αφρικανικής φυλής, θα τον ρωτούσαν. Άλλα στην Αμερική, κανείς δεν ρωπιέται. Ο αμερικανός πολίτης εργάζεται, πληρώνει φόρους, και με τους φόρους του οι άλλοι διεξάγουν πολέμους. Έτσι, φτάσαμε σέ μιά νέου τύπου κοινωνία όπου οι άνθρωποι έγιναν ακόμα περισσότερο σκλάβοι. Όμως φυσικά αντί να τους κρατήσουν με άλυσίδες, τους κρατούν με τις άλυσίδες της καταναλωτικής κοινωνίας, με τις άλυσίδες των αυτοκινήτων, των φυγείων και της τηλεόρασης. Υπάρχουν άλυσίδες; Βεβαίως μιάς και ή πραγματική φτώχεια του ανθρώπου δεν ολοκληρώνεται με την μονόπλευρη κατάκτηση υλικών αγαθών, άλλα μόνο με το δικαίωμα να αποφασίζει γιά κάθε που αφορά το παρόν και το μέλλον του.

Αν και, ~~προσδοκώμεθα~~, ο Μαρξισμός - Λενινισμός είναι μιά θεωρία που βοηθά ν' αναπτύξουμε και να μεταμορφώσουμε την ανθρώπινη κοινωνία, τον άνθρωπο τον ίδιο, έχω την εντύπωση ότι αυτή ή υπέρτατη όσια που γιά μιά είναι ο άνθρωπος, υποτιμήθηκε μπροστά στις ανάγκες της οικοδόμησης και προστασίας της νέας κοινωνίας σέ συγκεκριμένες χώρες. Πολλοί μαρξιστές θεωρητικοί και πολιτικοί, έδωσαν έμφαση στον οικονομικό χαρακτήρα των κοινωνικών φαινομένων, άλλα δεν διερεύνησαν επιστασια, μέχρι σήμερα την σημασία του ανθρώπινου παράγοντα στην εξέλιξη της κοινωνίας, και ειδικότερα της σύγχρονης κοινωνίας.

...και περισσότερο.

Λόφειν, σκόδαος της ιδιοφας του. 'Ο πορς συνέλαβε και ο Λενιν συμπληρωας τη θεωρία με την οποία αποδεικνύεται ότι αυτή η κατάσταση είναι αποτέλεσμα των παραγωγικών σχέσεων που θέτουν τη σύγχρονη κοινωνία και ότι θα πρέπει να αλλάξουν ριζικά αυτές οι σχέσεις με την επανάσταση.

Γά μίνα, η μόνη οδός που δικαιολογεί την ανθρώπινη ιδιότητα είναι η άσβεστος, δηλαδή η δυνατότητα του κάθε ατόμου να ανταλλάσει και να εκφορτίσει άδελφικά αισθήματα με τους άλλους και για τους άλλους μόνο.

...και περισσότερο.

...είναι άσφαρι να γίνει κέρδος της τάξης τους. Αλλά για να γίνει κανείς κέρδος της τάξης του, πρέπει να κεί το δίκαια να απορροφεί. Γι' αυτή ακριβώς πρέπει να γίνει συνδικαλιστική του κοινωνικού πλάτους της Αμερικής που επιμαρνήθηκε, φυσικά, ότι τον αμερικανικό λαό κι ότι ότι το μοναδικό. Το επίπεδο της παραγωγής, η οικονομικοκοινωνική σχέση ΗΠΑ, πάντα η πιο προικημένη του κόσμου, δείχνει ότι οι

...και περισσότερο.

...είναι άσφαρι να γίνει κέρδος της τάξης τους. Αλλά για να γίνει κανείς κέρδος της τάξης του, πρέπει να κεί το δίκαια να απορροφεί. Γι' αυτή ακριβώς πρέπει να γίνει συνδικαλιστική του κοινωνικού πλάτους της Αμερικής που επιμαρνήθηκε, φυσικά, ότι τον αμερικανικό λαό κι ότι ότι το μοναδικό. Το επίπεδο της παραγωγής, η οικονομικοκοινωνική σχέση ΗΠΑ, πάντα η πιο προικημένη του κόσμου, δείχνει ότι οι

...και περισσότερο.

...είναι άσφαρι να γίνει κέρδος της τάξης τους. Αλλά για να γίνει κανείς κέρδος της τάξης του, πρέπει να κεί το δίκαια να απορροφεί. Γι' αυτή ακριβώς πρέπει να γίνει συνδικαλιστική του κοινωνικού πλάτους της Αμερικής που επιμαρνήθηκε, φυσικά, ότι τον αμερικανικό λαό κι ότι ότι το μοναδικό. Το επίπεδο της παραγωγής, η οικονομικοκοινωνική σχέση ΗΠΑ, πάντα η πιο προικημένη του κόσμου, δείχνει ότι οι

...και περισσότερο.

...είναι άσφαρι να γίνει κέρδος της τάξης τους. Αλλά για να γίνει κανείς κέρδος της τάξης του, πρέπει να κεί το δίκαια να απορροφεί. Γι' αυτή ακριβώς πρέπει να γίνει συνδικαλιστική του κοινωνικού πλάτους της Αμερικής που επιμαρνήθηκε, φυσικά, ότι τον αμερικανικό λαό κι ότι ότι το μοναδικό. Το επίπεδο της παραγωγής, η οικονομικοκοινωνική σχέση ΗΠΑ, πάντα η πιο προικημένη του κόσμου, δείχνει ότι οι

...και περισσότερο.

...είναι άσφαρι να γίνει κέρδος της τάξης τους. Αλλά για να γίνει κανείς κέρδος της τάξης του, πρέπει να κεί το δίκαια να απορροφεί. Γι' αυτή ακριβώς πρέπει να γίνει συνδικαλιστική του κοινωνικού πλάτους της Αμερικής που επιμαρνήθηκε, φυσικά, ότι τον αμερικανικό λαό κι ότι ότι το μοναδικό. Το επίπεδο της παραγωγής, η οικονομικοκοινωνική σχέση ΗΠΑ, πάντα η πιο προικημένη του κόσμου, δείχνει ότι οι

...και περισσότερο.

...είναι άσφαρι να γίνει κέρδος της τάξης τους. Αλλά για να γίνει κανείς κέρδος της τάξης του, πρέπει να κεί το δίκαια να απορροφεί. Γι' αυτή ακριβώς πρέπει να γίνει συνδικαλιστική του κοινωνικού πλάτους της Αμερικής που επιμαρνήθηκε, φυσικά, ότι τον αμερικανικό λαό κι ότι ότι το μοναδικό. Το επίπεδο της παραγωγής, η οικονομικοκοινωνική σχέση ΗΠΑ, πάντα η πιο προικημένη του κόσμου, δείχνει ότι οι

ρά, στις καπιταλιστικές χώρες ~~δεν~~ τα πρόσωπα και οι ομάδες που κρατούν την εξουσία στηρίζονται πάνω στον μηχανισμό του οικονομικού κέρδους Ικανοποιούν στο βάθος την ίδια δίψα για εξουσία. Έτσι, για άλλη μία φορά, είναι τα πρωτόγωνα ένστικτα, τα ένστικτα που ανέδειξαν όλους σκεδόν τους ηγέτες της ανθρώπινης Ιστορίας, οι οποίοι βρήκαν ένα τρόπο να εκφραστούν, να θριαμβεύσουν, ακολουθώντας διάφορους δρόμους πιστεύοντας για τόν ένα ή άλλα λόγους, ότι έχουν το δικαίωμα να αποφασίζουν για τους άλλους.

Αυτή η κατάσταση θέτει το πρόβλημα της κουλτούρας, αφού μόνο η κουλτούρα μπορεί να μας δώσει την ουσία της διάταξής μας, δηλαδή, να μας οδηγήσει στην θεσιαιότητα ότι η μεγαλωσύνη μας μπορεί να θρεθεί μόνο μέσα στη μεγαλωσύνη τών άλλων, ότι αυτός που θέλει να γίνει μεγαλύτερος, πρέπει να γίνει ο μετριοπαθέστερος, γιατί μόνον έτσι η ανθρώπινη προσωπικότητα μπορεί πράγματι να έρθει σε δημιουργικές και ισορροπες επαφές με τους άλλους. Η αληθινή προσωπικότητα λειτουργεί μόνο με την παραδοχή της από τους άλλους. Αυτή η παραδοχή ποτέ δεν μπορεί να εκδηλωθεί κάτω απ' την πίεση που άκειται απ' την εξουσία που ασκείται σ' ένα αποιοδησιότε μηχανισμό. Είναι μόνο η ήθική και πνευματική δύναμη, η δύναμη της σκέψης και της πνευματικής δημιουργίας που μπορεί να συνδέσει, δημιουργικά, ένα πρόσωπο με τους άλλους. Έτσι, η παρούσα κατάσταση, χαρακτηριζόμενη από την κατοχή της αποιοιστικής δύναμης, τών κέντρων διεθνών αποφάσεων, από μικρές ομάδες φιλοδόξων προσώπων, άντανακλά μία κρίση του πολιτισμού. Εξώ φαίνεται σά να μπαινουμε σ' ένα φαύλο κύκλο, γιατί τό πρόβλημα της αλλαγής της ανθρώπινης κοινωνίας θρίσκειται στη ρίζα του προβλήματος του πολιτισμού. Αλλά για να είμαστε σε θέση να δώσουμε τόν πολιτισμό σ' όλα τα μέλη της ανθρώπινης κοινωνίας, πρέπει να δώσουμε στον λαό, κατ' αρχήν τόν υλικό μέσο εξασφάλισης του πολιτισμού, και αυτή είναι η γνώμη του Μάρξ και του Λένιν, που λέγε ότι πρώτ' απ' όλα ό λαός πρέπει να κατακτήσει την εξουσία και τόν έλεγχο τών μέσων παραγωγής για να δώσει στον εαυτό του τήν δυνατότητα της μόρφωσης και της πνευματικής καλλιέργειας. Αλλά η πείρα μέχρι τώρα δείχνει πως τό πράγματι δεν συνέθεσαν έτσι, ίσως γιατί οι πρωτοπαρείες που οδηγούν τις λαϊκές μάζες στην επανάσταση και στον μετασχηματισμό της κοινωνίας, δεν έχουν αυτές οι ίδιες παρά ένα μίνιμουμ πνευματικής και λιέργειας. Έτσι, υπάρχει ένας μεγάλος κίνδυνος — κι έχουμε ιστορικά γεγονότα μπροστά μας — να δούμε αυτές τις πρωτοπαρείες υπό τήν κάλυψη διαφόρων συνθημάτων και προσημάτων, να μεταμορφώνονται σε ομάδες για τις οποίες η εξουσία είναι ο υπέρτατος σκοπός κι' έτσι ό λαός, στο όνομα του οποίου έγινε η επανάσταση, να προδίνεται ακόμα μία φορά, αφού, στην πραγματικότητα, δεν είναι αυτός που αποφασίζει, δεν είναι αυτός ό κύριος της τύχης του, αλλά άλλοι πού, στο όνομά του — κι' αυτό, κατ' τη γνώμη μου, αποτελεί θλαση: μια για τό λαό — αποφασίζουν για τή ζωή και τό θάνατό του, για τή ζωή και τό θάνατο τών παιδιών του.

αφορά το παρόν και το μέλλον του.

άρα της είναι η κατάσταση του ατόμου, και νομίζω ότι αυτή η ιδανική κοινωνία θα μένει πάντα ένα ιδανικό, άρα όσο περισσότερες θύνη οι καταστάσεις, όσο και περισσότερες θα επιδιώκουμε και κοινωνίες, όσο και περισσότερο θα ανελευθερώμαστε, σε όσο και περισσότερο υγιή τις σχέσεις, ο' ανοχή των τα ιδανικά μας, και έτσι πάντα θα υπάρχει ένα άλλο ιδανικό μπροστά στην ανθρωπότητα, προς το οποίο θα τείνει, ένα ιδανικό πολύ εφικτότερο απ' το προηγούμενο, πιο πολύ ανθρώπινο και πιο πολύ φιλικό. Πρόδηλο είναι προφανές ότι η ανθρωπότητα έκανε τεράστιες προόδους, ότι ο άνθρωπος έκανε τεράστιες κατακτήσεις, και η ανθρωπότητα κοινωνία έκανε πολύ μεγάλα όματα προς το μέλλον. Μέχρι πριν λίγες δεκαετίες η ανθρωπότητα ολόκληρη, οι άπειρες επίσης και ανεξάντλητες χιλιάδες άνθρωποι ζούσαν μέσα σε απάνθρωπες συνθήκες. Μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο κυρίως, και ύστερα από τεράστιες θυσίες, η ανθρωπότητα κατάφερε να πραγματοποιήσει ένα μεγάλο όμα. Προφανώς, αυτή η πρόοδος χρησιμοποίησε μέσα από τις εσωτερικές ανησυχίες της καπιταλιστικής κοινωνίας και η ζωή μας δείχνει ότι κάθε φορά που επιλύονται αυτές οι αντιθέσεις, η ανθρωπότητα βρίσκει αντιμετώπιση με νέες αντιθέσεις: ο άνθρωπος προχωρεί με την διαρκή επίλυση των αντιθέσεων και την διαρκή εμφάνιση καινούργιων αντιθέσεων σ' όλα τα επίπεδα. Αυτό που ο μαρξισμός προτείνει είναι η επίλυση των θεμελιωδών αντιθέσεων της σύγχρονης κοινωνίας αλλά αυτό δεν σημαίνει καθόλου ότι όλα αυτά οι αντιθέσεις επιλύσονται δεν θα εμφανιστούν καινούργιες. Έτσι ο μαρξισμός προτείνει τη δημιουργία ενός νέου ήλιου, και την δημιουργία νέων δυνατοτήτων για την ανάπτυξη της ανθρωπότητας μ' ένα επικυνημένο ρυθμό, για την πλήρη αξιοποίηση των επιτευγμάτων της μεγάλης δημοκρατικοκρατικής επανάστασης της εποχής μας προς την κατεύθυνση της εξυπηρέτησης της προόδου. Έτσι θα δημιουργηθούν νέες ανάγκες ανάμεσα στα μέλη της κοινωνίας, ανάγκες θυσιασμένες στην ιδέα των όρων διαμόρφωσης των θεωρήσεων και ανάπτυξης της εθονότητας. Προφανώς, σήμερα ο μαρξισμός αντιμετωπίζει μια κρίση, που οφείλεται κυρίως στο Στάλιν ΚΣΣ που δημοσιοποίησε μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, Μερικές δυνατότητες για την εξόφληση της κρίσης της, ολοκληρώθηκαν στις αντιθέσεις που υπάρχουν στο σοσιαλιστικό κράτη, στην πολιτική τους και στις θεωρητικές της θεωρίες από το κομμουνιστικό καμπίνα που οφείλονταν στην εξουσία. Το μαρξιστικό-λενινιστικό ιδανικό σ' αυτές τις χώρες δεν συνδέεται μόνο με κάμματα και λαούς που κερκίζουν την εξουσία σ' αυτή η έκταση τη χώρα, αλλά επίσης με κρατικό συμφέρον. Είπαμε ότι το κρατικό συμφέρον και το συμφέρον του μαρξιστικού - λενινιστικού κινήματος δεν αντιμετωπίζονται πάντα.

Αυτή η κατάσταση μαζί με όλα αυτά για τις φιλοδοξίες των ηγετικών ομάδων, οδηγεί στην παραμόρφωση του μαρξιστικού-λενινισμού δηλ. οδηγεί στον γραφειοκρατικό, δογματικό, ή στο δογματικό υλιστικό και ηθικό και τελικά σε μια κρίση, που, κατά την γνώμη

Μπορούμε να είμαστε οίγουροι για ένα πράγμα, ότι ο άνθρωπος ποτέ δεν θα είναι ικανοποιημένος. Ίσως η φύση του ανθρώπου, στη

θάλα της, είναι η κατάκτηση του αδύνατου, και νομίζω ότι αυτή η ιδανική κοινωνία θα μένει πάντα ένα ιδανικό, αφού όσο περισσότερες θύα οι κατακτήσεις, όσο και περισσότερο θα επιδιώκουμε και καινούργιες, όσο και περισσότερο θα ανεξαρτητούμαστε, σε όλο και περισσότερο ύψηλές σφαιρές θ' αναζητούμε τα ιδανικά μας, και έτσι πάντα θα υπάρχει ένα άλλο ιδανικό μπροστά στην ανθρωπότητα, προς το οποίο θα τείνει, ένα ιδανικό πολύ ευρύτερο απ' τα προηγούμενα, πιά πολύ ανθρωπίνιο και πιά πολύ φωτεινό. Πράγματι είναι προφανές ότι η ανθρωπότητα έκανε τεράστιες προόδους, ότι ο άνθρωπος έκανε τεράστιες κατακτήσεις, και η ανθρώπινη κοινωνία έκανε πολύ μεγάλα θήματα προς τα μπρός. Μόλις πριν λίγες δεκαετηρίδες, ή σκληδιά υπήρχε άκομα, οι άποικες επίσης και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι ζούσαν μέσα σε άπάνθρωπες συνθήκες. Μετά τόν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο κυρίως, και ύστερα από τεράστιες θυσίες, η ανθρωπότητα κατάφερε να πραγματοποιήσει ένα μεγάλο άλμα. Προφανώς, αυτή η πρόοδος ζήτησε μέσα από τις εσωτερικές αντιφάσεις της καπιταλιστικής κοινωνίας και η ζωή μάς δείχνει ότι κάθε φορά που επιλύονται αυτές οι αντιφάσεις, η ανθρωπότητα θρίσκειται αντιμετώπιση με νέες αντιφάσεις: ο άνθρωπος προχωρεί με την διαρκή επίλυση τών αντιφάσεων και την διαρκή εμφάνιση καινούργιων αντιφάσεων ο' όλα τα επίπεδα. Αυτό που ο μαρξισμός προτείνει είναι η επίλυση τών επιλυση τών αντιφάσεων και την διαρκή εμφάνιση καινούργιων αντιφάσεων ο' όλα τα επίπεδα. Αυτό που ο μαρξισμός προτείνει είναι η επίλυση τών θεμελιωδών αντιφάσεων της σύγχρονης κοινωνίας, αλλά αυτό δεν σημαίνει καθόλου ότι όλα αυτές οι αντιφάσεις επιλυθούν δεν θα εμφανιστούν καινούργιες. Έτσι ο μαρξισμός προτείνει τη δημιουργία ενός νέου πλαισίου, και την δημιουργία νέων δυνατοτήτων για την ανάπτυξη της ανθρωπότητας μ' ένα επιτακυτόνομο ρυθμό, για την πλήρη αξιοποίηση τών επιτευγμάτων της μεγάλης επιστημονικοτεχνικής επανάστασης της εποχής μας προς την κατεύθυνση της εξυπηρέτησης της πρόοδου. Έτσι θα δημιουργηθούν νέες σχέσεις ανάμεσα στα μέλη της κοινωνίας, σχέσεις βασισμένες στην ισότητα τών όρων διαμόρφωσης τών αποφάσεων και ανάληψης της ευθύνης. ▣

Αυτή η κατάσταση, μαζί με όλα ανέφερα για τις φιλοδοξίες τών ήγετκών ομάδων, οδηγεί στην παραμόρφωση του μαρξισμού-λενινισμού δηλ. οδηγεί στην γραφειοκρατικό δογματισμό, ή στο δογματικό γραφειοκρατισμό και τελικά σε μία κρίση, πού, κατά την γνώμη μου, μακροπρόθεσμα μπορεί να εξελιχθεί σε κρίση ανάπτυξης, πού πιθανόν να οδηγήσει σε μίαν επιστροφή προς τις πηγές του μαρξισμού - λενινισμού σε συνδυασμό με την προσαρμογή στις νέες συνθήκες πού εμφανίστηκαν στη σύγχρονη διεθνή κοινωνία, δηλαδή, μία πλήρη αποσταλινοποίηση του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος.

νουν — λειτουργούσε σε συνάρτηση με την τελεμαχική του ψυχή, την θέλησή του εμμανήστικη στη σύγκρουση διεθνών κοινωνιών, δηλαδή, με άλλην άποστολη/αποστολή του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, των την εξέλιξη επιδίωξης επ' αυτή στην μετανομή των εθνικών και κλάδων λειτουργούσε από δόξα της Ήθης δια να εξελιχθεί. Έτσι, για άλλη μία φορά είναι τα προτάγματα άνοστης, τα άνοστης που άνοστη διαίτη άλλους ακριβώς τους ηγέτες της ανθρώπινης ιστορίας, οι άνοστης διαίτη ένα τρόπο να διακρίνουν, να διακρίνουν, ακολουθώντας διαφορετικούς δρόμους πιστεύοντας για τον όλο ή όλα λόγια, ότι έχουν το δικαίωμα να αποφασίσουν για τους άλλους.

Αυτή η κατάσταση θέτει το πρόβλημα της καλλιέργειας, όσο μόνο η καλλιέργεια μπορεί να μας δώσει την ομοιογενή διάταξη μας, δηλαδή, να μας δώσει στην διακρίση ότι η μεγαλύτερη μας μπορεί να θρέψει μόνο μέσα στη μεγαλύτερη των άλλων, ότι ούτως που βέβαια είναι μεγαλύτερος, πρέπει να γίνει ο μετροπρόθετος, γιατί μόνο έτσι η ανθρώπινη προσωπικότητα μπορεί να γίνει να δοθεί σε δημιουργία και ιδιότητες άνοστης με τους άλλους. Η άνοστη προσωπικότητα λειτουργεί μόνο με την παραδοχή της από τους άλλους, ότι η παραδοχή ποτέ δεν μπορεί να εκδηλωθεί κάτι ότι την πίστη που δοκίμασε ότι την εξέλιξη που βασίζεται σε ένα άνοστης μηχανισμό. Είναι μόνο η πηγή και η πνευματική δύναμη, η δύναμη της εκδήλωσης και της πνευματικής δημιουργίας που μπορεί να συνδέσει, δημιουργήσει, ένα πρόσωπο με τους άλλους. Έτσι, η παραδοχή κατάσταση, χαρακτηρίζεται από την κατακλιση της άνοστης δύναμης των κέντρων διεθνών άποστολων, από μικρές ομάδες εθελούσων προσωπικών, αντίστοιχα με κρίση του πολιτισμού. Έξω φαίνεται σε να μπορούμε σε ένα άλλο κέλυφος, γιατί το πρόβλημα της άνοστης της ανθρώπινης κοινωνίας εστιάζεται στη ρίζα του προβλήματος του πολιτισμού. Άλλα για να βλαστήσει, γιατί να βλαστήσει τον πολιτισμό σε όλα τα μέλη της ανθρώπινης κοινωνίας, πρέπει να βλαστήσει στον λαό, και άνοστη το όλο μεσο εξελικτικής του πολιτισμού, και άνοστη είναι η γνώμη του Μάρξ και το Λένιν, ότι όλα, ότι όλα σε όλα άνοστης να καλλιέργει, να εξελικτική του πολιτισμού, ότι όλα άνοστης για να

ποτέ άνοστη του όλο, άνοστη, στην τελεμαχική του, άνοστη είναι άνοστη, που αποφασίζει, δεν είναι άνοστης ο κύριος της τάξης του, αλλά άνοστη που, στο όνομα του — σε όλη, κατά τη γνώμη μου, άνοστης διακρίση για το λαό — αποφασίζουν για τη ζωή και το θάνατό του, για τη ζωή και το θάνατο των παιδιών του.

Ήθελε Κομμουνιστική, και άνοστη Μαρξισμός βοηθήσει καθόλου στην βελτίωση του διεθνούς Κομμουνιστικού Συστήματος.

Μπορούμε να είμαστε άνοστης για ένα πρόβλημα, ότι ο άνθρωπος ποτέ δεν δύ είναι ικανοποιημένος. Έτσι η φύση του ανθρώπου, ότι

Σ' αυτή τή διαδικασία ανάπτυξης, νομίζω ότι ο ρόλος τών ανθρώπινων τής κουλτούρας (έπιστήμης και τέχνης) δέν είναι μόνο άπέραντος, αλλά και άποφασιστικός. Σήμερα οι έπιστημονικές τεχνικές κατακτήσεις στα πεδία τής επέκτασης τών επικοινωνιών, τής διάδοσης τών κολιπεκτικών έργων και τής έπιστημονικής σκέψης, παρέχουν τέρστιες δυνατότητες και δίνουν εξαιρετικές ευκαιρίες στους ανθρώπους τής κουλτούρας νά συζητήσουν και νά μιλήσουν μπροστά στό κοινό, νά γίνουν ή φωνή τού λαού και νά εκφράζουν σέ κάθε στιγμή τό πνεύμα τού λαού, πάντα μέ τό λαό και γιά τό λαό. Μ' αυτό τόν τρόπο μπορούν νά μπλοκάρουν μέ τό σώμα και τό πνεύμα τού λαού, νά γίνουν λαός, και έτσι νά δώσουν στήν κουλτούρα τόν πρωταρχικό ρόλο πού όφείλει νά διαδραματίσει σήμερα. Άν σήμερα ή επανάληψη τού φαινομένου τού Χίτλερ είναι άδύνατη, τούτο όφείλεται και στήν τέρστια πολιτιστική πρόοδο πού πέτυχε ή ανθρωπότητα. Ένα άτομο πού θά ήθελε νά παραστήσει σήμερα τόν Χίτλερ άκι μόνο θά καταδικάζονταν άμέσως, αλλά και θά ένελειοποιείτο. Νά γιατί σήμερα, κανείς δέν τολμάει νά προσφέρει τίς λέξεις φασισμός ή δικτατορία, άκόμα και οι φασίστες. Οι πραγματικοί φασίστες και οι πραγματικοί δικτάτορες άκόμα, νιώθουν τήν ανάγκη νά έμμενίζονται μέ δημοκρατική μάσκα. Αυτό όφείλεται στήν κουλτούρα — όταν λέω κουλτούρα έννοώ τήν συνολική ανάπτυξη τής ανθρώπινης προσωπικότητας — πού επέτλεσε τέρστια πρόοδο, ή άμεση συνέπεια τής οποίας είναι ή έσωτερική άπελευθέρωση τού ανθρώπου και ή δημιουργία μιός ιστορικής ανάγκης γιά τό ζεπέρασμα τών όρίων πρós τήν κατάκτηση τών κέντρων άποφάσεως, από τήν άλότητα τών μελών τής ανθρώπινης κοινωνίας.

...ους. Σ' όλες τίς εποχές, κάθε φορά πού μιá θεωρία προδευτική ή μιá ιδέα προδευτική ανάπτυσανταν, οι αντιπραστικές κοινωνικές δυνάμεις, καταγορούσαν αυτή τήν ιδέα, αυτήν τήν θεωρία. Την δυσφώνιζαν λέγοντας πώς ήταν μιá εγκληματική ιδέα. Έδώ, μπορούμε νά προσέξουμε τό παράδειγμα τού Σωκράτη, τό παράδειγμα τού χριστιανισμού, τό παράδειγμα τού Γαλιλαίου. Στή ρίζα του, τι είναι ο Μαρξισμός — Λενινισμός; Είναι ή θεωρία τών έννοαζομένων τάσεων πού θέλουν νά πάρουν τήν έξουσία από μιάν άλλη τάξη, τήν τάξη πού βρίσκεται σήμερα στήν έξουσία στις καπιταλιστικές χώρες. Έτσι είναι ζήτημα άγώνα γιά τή ζωή ή τό θάνατο μιός ολόκληρης τάξης, και καθώς αυτή ή τάξη κρατά τό μονοπώλιο τών μέσων πλειτείας ενημέρωσης, είναι φανερό ότι θά παραμορφώνει τό πραγματικό πρόσωπο τού Μαρξισμού — Λενινισμού. Κι' όσον άφορά γιά τή θία, ή ιστορία άποδεικνύει ότι πάντα τήν χρησιμοποιούν πρώτοι εκείνοι πού κατέχουν τήν έξουσία, οι αντιπραστικές δυνάμεις. Προσωποποίηση τής θίας είναι τό άστικό κράτος μέ τήν άστυνομία του, τίς ειδικές ύπηρεσίες του γιά τήν καταστολή τών άγερών και τών διαδηλώσεων, μέ τόν στρατό του πού, καθώς ή σύγχρονη ιστορία άποδείξει, ιδιαίτερα στήν σημερινή Έλλάδα, προσρίζεται περισσότερο γιά νά καταπιέζει τό λαό στό σύνολό του παρά γιά νά ύπερασπίζεται τή χώρα.

χανισμό της διας, συμπληρωμένου από ηθικό ηθισμό, που θεωρούσε έννοια ότι: «την ίδια ούρα που άρπάζει στην έβρεια και μοιάζει για θεός της, οι εργαζόμενοι και το κόμμα τους είναι υποχρεωμένοι να υιοθετήσουν την τακτική της προαρχαϊκής δράσης και μόνο ότι όλα τα πνεύματα της θυσίας. Κάθε φορά που οι εργαζόμενοι, με το συνδικάτο, προσπάθησαν να σκεπαστούν τους άρους ζωής και εργασίας για τους ένοχους, δόκονται αντιμετωπίσει με στήν των προμερό κατασκευαστικό μηχανισμό. Πρέπει να μην ξεκινάει ότι η κόκκινη σημαία που είναι ένα ιερό σύμβολο για την εργατική τάξη, ότι υπαρχήθηκε στην ίδια την Αμερική όταν, από τέλη του περασμένου αιώνα, άθενο εργατικό σίμα κόπηκε και μόνο γιατί οι ένοχους αντιμετώπιση για να απορροήσουν ένα μεγαλύτερο μερίδιο από έθνικό σύνολο που αυτό, σε μεγάλο δομώ, δημιουργούσαν. Αν οι ένοχους ταύδες αποκρούσαν μισοστά στην ιστορική ανάγκη να είναι άπιο το μίσος του έθνικού ελαδίσματος, α' όλα τα κοινωνικά έπια, τότε δεν θα ήπιασε θέση για δια. Απότε, προκάλουν τα δια, άνοούμενα τα άνδραίνα έδικα στους άλλους και μοναχικότητας άλλους τους έθνικούς πόρους και συνεπώς όλα τα κέντρα άποσεως. Ένα αυτά που άνογκάζουν την εργατική τάξη και τους συμμάχους της να άργανώνονται και να άδικαίθουν το δρόμο της άνωάστασης, σόν να άνογκη άπολυτα έθναί και ιστορική. Είναι άδικός το ίδιο πράμα που συνεβη με την άσητη τάξη έθια και δύο αιώνας πριν, όταν άποκεφάλιζαν τους βασιλιάδες, άρβια της φουδερκόας τάας, σκετικά με τον έθελονισμό, αυτό άν ήταν μισοβόμος - λενινισμός. Ήταν μία παραμόρφωση των ιδανικών του με παρέκκλιση από τον

Έκτι

άπό την άδξη δια, παρά το γεγονός ότι η καπιταλιστική κοινωνία στην άποία ζούμε είναι μία κοινωνία άπου άυνέως, άραμύζεται η δια. Επειδαι, το 90% αυτής της διας κρηματισμένα έντινα και λατρείται άπο άπό τον κόσμο των άγαιών που άποθετούν μία κερδιστη πέρα από άδικαίωση και κερδισιγία των άρων και των κόχων. Η λατομεία για το νόμο της άδικαίωσης, των κερών, του άπιασού κλπ. κλπ. συνιστάν ένα σπληγμα ή νόμος της (νόμος προανός για τον άποκρότερο) για την άξοάδωση της έμπεάλλεσης, της καταπίσης, της άπιαγής της ήλιοςήφιας προς θεούς των κυρίαρχων τάσεων και των συμμάχων τους. Πάσα έκατομείρια συμπολήτων μας πεθαίνουν άπό την πείνα, η έπειδή δεν έκανον την άνογκη ιστορική άσηθια, πάσα μένον άγέρματα ή παρούσανται από έθελια ή τα γαρκετικά, με μία λέξη, πάσα έκατομείρια συνανθρώπων μας συνδίδονται, με χιλούς τρόπους, κάθε μέρα, και τη είναι αυτό άν δια δια, άφο η άρνηση να άωσαν στους συνανθρώπους μας σημερα τα μέσα να ζήσουν σόν άνδραίνα έντα, συνιστά μία μισεί, και μάλιστα μία άπική μορφή διας; Αλλά έδικα άν αυτό, άπιακει άπιας άμια δια, άπιακούν οι είδικαίμενες δυνάμεις για την καταστροφή διαδύλασων και άπιαίν, για την άντιδη των έθνοκρασιώνερατικών κινήτων των λαμύλων έπαριών, (η.κ. της

85-

Κάθε φορά που οι εργαζόμενοι, με το συνδικάτο, προσπάθησαν να βελτιώσουν τους όρους ζωής και εργασίας για τους εργάτες, βρίσκονται αντιμέτωποι με αυτόν τον προμερό καταπιεστικό μηχανισμό. Πρέπει να μην ξεχνάμε ότι η κόκκινη σημαία που είναι ένα ιερό σύμβολο για την εργατική τάξη, δημιουργήθηκε στην ίδια την Αμερική όταν, στα τέλη του περασμένου αιώνα, άθρονα εργατικό αίμα χύθηκε και μόνο γιατί οι εργάτες ανησυχούσαν για να άρσασουν ένα μεγαλύτερο μερδικό στο έθνικό εισόδημα, που αὐτοί, σε μεγάλο βαθμό, δημιουργούσαν. Αν οι άρχουσες τάξεις υπακυρούσαν μπροστά στην Ιστορική ανάγκη να είναι δίκαιο το μίσραμα του εθνικού εισοδήματος, ο' όλα τα κοινωνικά επίπεδα, τότε δεν θά υπήρχε θέμα για εία. Αυτές προκαλούν τη δια, άνοούμενοι τα ανθρώπινα δίκαια στους άλλους και μονοπωλώντας όλους τους εθνικούς πόρους και συνεπώς όλα τα κέντρα απόφασης. Είναι αὐτοί που άναγκάζουν την εργατική τάξη και τους συμμάχους της να οργανώνονται και να ακολουθούν το δρόμο της επανάστασης, σαν μία άνάγκη άπόλυτα έθνική και Ιστορική.

Υπάρκει ένα είδος μιστικοποίησης γύρω από την λέξη δια, παρά το γεγονός ότι η καπιταλιστική κοινωνία στην οποία ζούμε είναι μία κοινωνία όπου συνεχώς εφαρμόζεται η δια. Βεβαίως, το 90% αυτής της διας χρησιμοποιείται έντεχνα και λεπτεπίλεπτα από τον κόσμο των ηγετιών που διαθέτουν μία τεράστια πείρα στη διακυβέρνηση και χειραγώγηση των λαών και των τάξεων. Η λειτουργία του νόμου, της δικαιοσύνης, των φόρων, του στρατού κλπ. κλπ. συνιστούν ένα σύμπλεγμα έννομης διας (νόμιμη προφανώς για τον ισχυρότερο) για την εξασφάλιση της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, της ύποταξης της πλειοψηφίας προς όφελος των κυρίαρχων τάξεων και των συμμάχων τους.

Άλλά έκτωρα άπ' αυτό, υπάρχει επίσης άμεση δια, υπάρχουν οι ειδικευμένες δυνάμεις για την καταστολή διαδηλώσεων και άπεργιών, για την συντριβή των έθνοκαταπιεστικών κινημάτων των λαών, και για εξασφάλιση των κερδών των μεγάλων έταιριών, ~~και της~~

Υπάρχουν πράξεις διας κάθε μέρα ο' όλες τις χώρες του κόσμου, όπου χιλιάδες σκοτώνονται κι' όχι μόνο στρατιώτες, αλλά και γυναίκες και παιδιά. Γιατί; Για να εξασφαλιστούν ακόμα περισσότερα κέρδη για τις άρχουσες τάξεις στις καπιταλιστικές χώρες.

Άλλά, όφειλουμε να πούμε ότι αν υπάρχει μία δια που είναι δικαιολογημένη, αυτή είναι η δια που όκείται από την τεράστια πλειοψηφία που συνιστά ό λαός, επειδή σε κάθε έπαρχ αυτή η πλειοψηφία εκπροσωπεί το ιερό συμφέρον του έθνους, της ανθρωπότητας και της Ιστορίας. Η ανθρώπινη Ιστορία έχει αποδείξει ότι η ανθρώπινη πρόοδος συντελείται κάθε φορά που οι λαϊκές μάζες, στην κορυφαία στιγμή, κάνουν ένα άλμα προς τα μπρός, αραιώνοντας τις αντίδροστικές δυνάμεις και τους εκπροσώπους του συντηρητισμού και άνοίγοντας έτσι φωτεινές προοπτικές για την ανθρωπότητα.

Απεκτινιών έργων και της έπι-
 δυνατότητας και δίνουν εξαιρετικές ευκαιρίες στους ανειδίκευτους
 καυλωτάρες να συζητήσουν και να μιλήσουν μεταξύ από κοντά, να
 γίνουν η φωνή του λαού και να ξεπεράσουν σε κάθε στιγμή το πνεύμα
 του λαού, πάντα με το λαό και για το λαό. Η από τον τρόπο μπορούν
 να μιλήσουν με το σώμα και το πνεύμα του λαού, να γίνουν λαός
 και έτσι να θέσουν στην φυλή τους τον πρωταρχικό ρόλο που πρέπει
 να διαδραματίσει σήμερα. Αν σήμερα η επανάληψη του φαινόμενου
 του Χίτλερ είναι αδύνατη, τότε φερθείτε και στην καρδιά πολι-
 τική πράξη που γίνεται η ανθρωπότητα. Ένα άτομο που θα ήθελε
 να παρατήσει σήμερα τον Χίτλερ όχι μόνο θα καταδικάζονταν άμε-
 σως, αλλά και θα έγγελιστοίετο. Μα γιατί σήμερα, κανείς δεν τολμά
 να προφέρει τις λέξεις εσσιάζμος ή δικτατορία, ακόμα και οι φοιτητές.
 Οι πραγματικοί φοιτητές και οι πραγματικοί δικτάτορες ακόμα, ναύτησαν
 την ανάγκη να εμφανίζονται με δημοκρατική μάσκα. Αυτό φερθείτε
 στην καυλωτάρα — στην Μ. καυλωτάρα έννοια την συνολική ανάπτυξη
 της — που έπτελεσε τεράστια πόδο.

Τι σημαίνει να είναι η καρδιά της
 πρώτη πορεία να εξετάσουμε το ζήτημα της κομμουνιστικής & της
 τις έπισης, κάθε φορά που μια θεωρία προοδευτική ή μια ιδέα προ-
 δευτική αντιστάσανται, οι αντιδραστικές κοινωνικές δυνάμεις, κατα-
 γορεύουν αυτή την ιδέα, στην την θεωρία. Την διαφημίζουν λέγοντας
 πως ήταν μια εγκληματική ιδέα. Εδώ μπορούμε να παραθέσουμε το
 παράδειγμα του Σικαρότη, το παράδειγμα του χριστιανισμού, το πα-
 ράδειγμα του Γολιάθ. Στη αίσθη του, τι είναι ο Μαρξισμός — Λενιν-
 ισμός; Είναι η θεωρία των επαναστατικών τάξεων που θέλουν να πάρουν
 την εξουσία από μιά άλλη τάξη, την τάξη που βρίσκεται σήμερα στην
 εξουσία στις καταλαστικές χώρες. Έτσι είναι ζήτημα άδυνα για τη
 καθεώς αυτή η τάξη κρα-

απεργιών και των διαδηλώσεων, με τον στρατό του πού, καθώς
 κρηνη ιστορία απόδειξε, ιδιαίτερα στην σημερινή Ελλάδα: προσερί-
 ται περισσότερο για να καταπνίξει το λαό από σύνολό του παρά για
 να απερασιζέται τη χώρα. Έτσι, έτσι όπως αυτού του τραγικού μη-

Όταν μιλάμε για δια, σκεφτόμαστε, προφανώς, την κοινωνική
 δια, δηλαδή την δια εκείνη που να προδίν των ανθρώπινων σχέσεων,
 των σχέσεων μεταξύ των κοινωνικών ομάδων, και γενικότερα των έπι-
 κών ομάδων. Αλλά αυτό καθεώς άδυνα την δια να την έπιση δια.

Από αυτή την άποψη σκεφτόμαστε άμεσα για την
 πως, αν πετύχουμε να έχουμε όπως τις έπισης και να κάνουμε έτσι
 ώστε όλα τα μέλη της κοινωνίας να είναι ίσα, τότε έχουμε μια δια και
 την δια που βρίσκεται στη βάση του συστήματος της κοινωνιοκρατικής δε-
 μετάλλευσης, δηλαδή, δεν πρόκειται για μια συνταξοκοινωνική, αλλά για
 πραγματική άδυνα. Είναι εύκολο να επαναλαμβάνουμε ότι είμαστε
 έννοιαν της διας. Το δικαίωμα πρόκειται σημασία είναι να ανακαλύψου-
 με έπισημικά τις αιτίες της διας και να τις εξαλείψουμε. Η Μαρ-
 ξιστική — Λενινιστική θεωρία με την έπισημολογική της ανάλυση της κο-
 μουνιστικής — Λενινιστικής θεωρίας με την έπισημολογική της ανάλυση της κο-
 μουνιστικής — Λενινιστικής θεωρίας με την έπισημολογική της ανάλυση της κο-

... μιά κυβέρνηση που κυβερνάει ενάντια στο λαό θα συντριβεί από τον λαό, ό οποίος, με τη σειρά του, θα εγκαθιδρύσει τη δική του κυβέρνηση, που, σύμφωνα με τις ιδέες του Λένιν, θα δώσει τις μέγιστες δυνατότητες μιας λαϊκής αυτοκυβέρνησης που, εν τέλει, οδηγεί στην κατάρτιση των κυβερνήσεων, στην κομμουνιστική δηλαδή, κοινωνία, όπου δεν θα υπάρχει καμιά κυβέρνηση, ούτε στρατός, ούτε αστυνομία, ούτε κεντρική εξουσία, και ο λαός στο σύνολό του θα ελέγχει: τα μέσα παραγωγής, θα παίρνει όλες τις αποφάσεις από τις οποίες θα εξαρτάται το παρόν και το μέλλον του. Αυτή είναι η νέα συνείδηση, συνείδηση ανθρώπου που έχει διαποτιστεί από την γνώση των δικαιωμάτων του και των υποχρεώσεών του, τα οποία θα επιτελεί χωρίς την μεσολάβηση νόμων εξαναγκαστικών. Αυτή είναι η συνείδηση του κομμουνιστή, που, κάθε μέρα, οδηγεί τον άνθρωπο, όλα τα μέλη της κοινωνίας, να εκπληρώνουν, με την ελεύθερη θέλησή τους, τις υποχρεώσεις που αλληλοδιαδέχονται για να υπηρετήσουν την εξέλιξη της κοινωνίας, της οποίας συνιστούν ζωντανά και συνειδητά μέλη.

Όταν μιλάμε για δια, σκεφτόμαστε, προφανώς, την κοινωνική δια, δηλαδή την δια εκείνη που είναι προϊόν των ανθρωπίνων σχέσεων, των σχέσεων μεταξύ των κοινωνικών ομάδων, και γενικότερα των εθνικών ομάδων. Δεν μιλάμε για την φυσική δια, για την άτομική δια. Διότι στην αρμοδιότητα του γιατρού και του λογιστή αυτού το είδους η δια, και εννοείται ότι τα ανθρώπινα όντα θέκουν πάντα αυτό το χαρακτηριστικό της προσωπικής εξέγερσης. Για μς, το πρόβλημα είναι να αλλάξουμε τους θεμελιώδεις νόμους που σήμερα χαρακτηρίζουν τις ενδοκοινωνικές σχέσεις, και που βασίζονται στη δια επειδή στηρίζονται πάνω στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Συνεπώς, αν πετύχουμε να άρουμε αυτές τις σχέσεις και να κάνουμε έτσι ώστε όλα τα μέλη της κοινωνίας να είναι ίσα, τότε άρουμε μαζί και την δια που βρίσκεται στη βάση του συστήματος της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Η Μαρξιστική - λενινιστική θεωρία με την επιστημονική της ανάλυση της καπιταλιστικής κοινωνίας, δείχνει, ιδιαίτερα, ότι η αιτία της διας, το μέτρο της, βρίσκεται στον υπέρτατο νόμο πάνω στον οποίο το σύστημα των σχέσεων αυτής της κοινωνίας βασίζεται. Έτσι, η νέα κοινωνία θάβει μια κοινωνία χωρίς δια στις σχέσεις των ανθρώπων, ακριβώς επειδή θα βασίζεται, ιδιαίτερα, στην καταστροφή του νόμου της διας, που χαρακτηρίζει την καπιταλιστική κοινωνία. Και καθώς είναι προηγουμένως, η δια θα γίνει πια μια άτομική υπόθεση, και όσο περισσότερο οι άνθρωποι, αντί να πολεμούν μεταξύ τους και να αλληλοσκοτώνονται, θα αγωνίζονται με την φύση για να την κατοικήσουν πλήρως, τόσο περισσότερο θα μπορούμε να μεταπολύουμε τις θεμελιώδεις αντιφάσεις που υπάρχουν σήμερα μεταξύ των ανθρώπων, σε αντίθεση με τα μεταξύ των ανθρώπων και της φύσης.

Ο δρόμος της προόδου, ο ιστορικός δρόμος για το μέλλον, δεν είναι ένας δρόμος ευθύγραμμος αλλά κινείται σαν τα κύματα, κάτω και πάνω, μπρός και λίγο πίσω. Έννοείται πως κάθε φορά που οι προοδευτικές δυνάμεις οφίστανται μια fitta, οι αντιδραστικές δυνάμεις κερδίζουν έδαφος. Συχνά προοδευτικά κινήματα υποχωρούν, πολύ πιο πίσω από το σημείο που ξεκινούν. Άλλα αυτή η υποχώρηση δεν πρέπει να θεωρείται μεμονωμένα, αλλά να εξετάζεται μέσα στη γενική ιστορική γραμμή. Έτσι, π.χ. αν πάρουμε την περίπτωση του Χίτλερ τι έγινε τελικά; αϊνόν; Μπορούμε επίσης να πάρουμε το παράδειγμα της Κινεζικής επανάστασης. Όταν ο Τσάγκ Κι-Σεκ θράμβευσε, έπεισε το κινεζικό επαναστατικό κίνημα στην Σαγκάη, στην Καντώνα, όμως τελικά, τι συνέβη στην Τσάγκ Κι-Σεκ; Δηλαδή, πιστεύω ότι πολύ συχνά μέσα σε κάθε fitta του προοδευτικού κινήματος, βρίσκονται οι όροι της επερχόμενης νίκης, όσο μερικές φο-

ρές οι θυσίες μιάς πρόωρης επανάστασης, διαδίνουν επίσης πιά πλατιά και πιά βαθειά τις ιδέες της. 'Ας πάρουμε επίσης το παράδειγμα της Κομμούνος τών Παρισίων, ή της 'Επανάστασης του 1905, στή Ρωσία. Δέν πρέπει λοιπόν ποτέ νά διαζόμεστε νά ληπθώμεν γιά τήν πίτα μιάς προοδευτικής προσπάθειας άφού, τελικά, καθώς ή ιστορία απόδειξε, προωρινές ήτες καταλήγουν σέ τελικές νίκες.

~~Αλλά είναι ορθό γράφει ο Κροπότκιν στις "Μεταφυσικές Εξηγήσεις τών Επανάστασεων" ότι, "ο ρόλος του οργανωμένου προοδευτικού κινήματος είναι προφανές νά άποφύγει, κατά τό δυνατό, άκόμη κι' αυτές τις προωρινές ήτες και κόβε φορά νά καθοδηγει τό προοδευτικό κίνημα μέ πλήρη γνώση της πραγματικότητας, μέ νερή όργάνωση και μέ επιστημονική άνάλυση, γιά νά εξασφαλίζει, πάντα, στό έργατικό και προοδευτικό κίνημα, νίκες, άκόμα και τις πιο μικρές. 'Αλλά δέν υπάρχει άμφισβόλια, ότι ή στιγμή της έκλογής έρχεται γιά όλες τις ήγετικές ομάδες και σ' όλα τα επαναστατικά κινήματα. Σ' αυτές τις στιγμές ή έγγυση γιά τήν έπιτυχία, δρίσκεται στήν άποφασιστική άνάλυση τών ιστορικών εύθυνών, καθώς έκανε ο Λένιν τόν 'Οκτώβρη και θριάμβευσε, πολλοί άλλοι όμως ήττήθηκαν και μένει στήν ιστορία νά κρίνει άν αυτοί ενήργησαν καλά ή λωβόμενα. Θέλω νά έπιμείνω ότι ο δρόμος της επανάστασης είναι ένας δρόμος γεμάτος κινδύνους, άλλά είναι ένας δρόμος άποκρητικής. Γιά νά κερδίσουμε τήν τελική νίκη γιά τις επαναστατικές δυνάμεις, πρέπει νά κατανοήσουμε ότι αυτός ο δρόμος είναι μακρύς, έπικίνδυνος, δύσκολος, κοπιαστικός, αίματηρός, γεμάτος θυσίες. Τήν στιγμή πού άποφασίζουμε νά πάρουμε αυτό τόν δρόμο, πρέπει νά είμαστε συνεχώς έτοιμοι γιά κάθε θυσία, έτοιμοι γιά τήν υπέρτατη θυσία, καθώς μές έχουν δείξει τά εκατομμύρια τών ανώνυμων συντρόφων μας πού θυσίασταν έως σήμερα γιά τήν έλευθερία και τήν πρόοδο του ανθρώπου. Μπορούμε νά μιστούμε όσαυτοι ότι από όλες αυτές τις ήτες, άπ' όλες αυτές τις άναγκαστικές άποκρησεις, τις ήτες, άπ' όλο κατ' όλιγο, όθια μέ όθια, ή φυσιογνωμία του μέλλοντος οικοδομείται. Μέσα από κιλιάδες "μερικες" νίκες, ήτες και θυσίες, τελικά θά κερδίσουμε και θά δώσουμε στό λαό τήν τελική νίκη.~~

Η καθημερινή πραγματικότητα σήμερα σέ διεθνές επίπεδο πού κυριαρχείται από τό τελευταίο στάδιο του καπιταλισμού, τόν Ιμπεριαλισμό, είναι μιά άπάνθρωπη πραγματικότητα. 'Ετσι, ή άλλαγή αυτής της κατάστασης, μέ οποιοδήποτε μέσο, συνιστά μιά πρόξη πού είναι πάντα άπ' όλα άνθρώπινη. 'Επαναλαμβάνω ότι ο συναισθηματισμός μας είναι άλλοτριμμένος άπ' αυτό τό σύμπλεγμα της θίας όλων τών αχημάτων και μεγεθών, πού άποτελεί ή καθημερινή μας ζωή. 'Απ' τήν άλλη μεριά γιά νά ξεφύγουμε από αυτή τήν άπάνθρωπη κατάσταση, είμαστε μερικές φορές άποκρημένοι νά χρησιμοποιούμε θία, πού δυνατόν νά προκαλούσε άκόμα και άθωα όθια. 'Αλλά σέ σύγκριση μέ όλα εκείνα τα διάφορα είδη καθημερινής έξόντωσης, πού άφειλονται στήν άρακτική φύση του καπιταλιστικού συστήματος, ή επαναστατική θία άνθρωπικεύει ένα πολύ μικρό αντίστέθισμα. Προφανώς, τό Χιλιάνο πέρισμα άποδεικνει ότι ή θία δέν είναι άπαραίτητη γιά όσο δίδστημα οι κυρίαρχες τάξεις σέθονται όπως κάνανε στήν Χιλή γιά πρώτη φορά στήν ιστορία του κόσμου τούς κανόνες της δημοκρατίας. 'Αλλά αν αύριο ή άστική τάξη της Χιλής μέ τή βοήθεια τών άμερικανικών μονοπωλείων, έξαπολυσει έπίθεση, μ' ένα οποιοδήποτε τρόπο, ενάντια στή λαϊκή κυβέρνηση, τότε ποιός θά ήταν υπεύθυνος γιά τή θία, άν ο λαός σάρωνε μέ τή θία, τήν ενδεχόμενη αντίδραση;

ροια αποδεικνύει ότι η δια δεν είναι απαραίτητη για όσα διάστηρα οι κυρίαρχες τάξεις εδούσαν όστις κάνανε στην Χίλη γιά πρώτη φορά στην ιστορία του κόσμου- τους κανόνες της δικαιοκρατίας. Αλλά αν είναι ή όσηη τάξη της ΝΑΙΙς με τη βοήθεια των άμερικανικών μονοπώλειων εξασφάλισε επίθεση, μ' ένα αποδοτικό τρόπο, ενάντια στη λαϊκή κυβέρνηση, τότε ποιά θα ήταν αποδοτικός γιά τη δια, αν ό λαός έφαινε με τη δια, την ενδοκόμενη αντίθεση; Παρακολούθουμε με μεγάλο ενδιαφέρον την κατάσταση στην Χίλη, γιατί το έθνος του σφαιρεί μέχρι στιγμής είναι ότι είναι οι δυνάμεις που επικρατούσαν επί της άλλης σε μια χώρα είναι ενωμένες και πεπαιχημένες γύρω από ένα κοινό πρόγραμμα, ή αντίθεση είναι αναγκασμένη να προσεμοιάσει στις νέες συνθήκες. Προφανώς ή Χιλιανή δικτατορία θέτει σοβαρά πρόβλημα που άφορούν την ελεύθερη Ηαρκτισοβλεπτικότητα, ιδιαίτερα σε σχέση με τον κρατικό μηχανισμό, το σύνταγμα και τα νομικά κατασκευάσματα που έγιναν κατά από την αντίθε της μπορούμε να πούμε ότι Σάβρανο με την λευκοκρατική θεωρία, από άποψη να καταστρέψουν, καθαρά και απλά, και η' αντικαταστήσουν από έναν νέο κρατικό μηχανισμό, νέους θεσμούς, νέους νόμους και ένα νέο πλαίσιο γιά τον κρατικό μηχανισμό. Στην Χίλη, οι δυνάμεις της κοινωνικής άλλαγής, οι δυνάμεις του σοσιαλισμού προσπαθούν να κρηματοποιήσουν την ίδια κρατικό-μχανισμό, γιά όφελός τους δηλαδή γιά την επίθεση προόδου, τείνουν άλλωστε στην όσηη της κοινωνίας και γιά την πλήρη μερική άδεια της εξουσίας στο λαό. Όμως από μόνι άλλη όσηη, ο σοσιαλισμός-λενινισμός άποια την πλήρη προαγωγή στις ειδικές συνθήκες κάθε χώρας, σε κάθε δομημένη ιστορική στιγμή, τότε ή επίσημη των σοσιαλιστικών δυνάμεων της Χίλης, συνιστούν μια άουσιση εξουσιολογία της ίδιας της όσης του σοσιαλιστικού μηχανισμού. Τελικά, το χιλιανό πρόγραμμα θα μιάς δείξει αν η δια δημοκρατική δικτατορία είναι ή δεν είναι απαραίτητη γιά την επίθεση ριζικών άλλων σε μια δομημένη κοινωνία. Έν ήση περίπτωση, στην όσηη του Λένιν, ή επαναστασιακή δικτατορία είναι μια μεταβατική περίοδος στην όσηη ή μικρή ναυαρχαία και να κινήσει ενάντια στη Νία του λαού, ενθ στις ειδικές μέλαν της κοινωνίας άπικρο-

που καθήγαγε ενάντιον τους Προφάνες, όσηη από ένα κρατικό έθασμα, ή καθήληση αυτής της τέρσης πλειόσηας, θα καταστρέψει όλη τη δύναμη και την κοινήτητα ελεγμών και προήλασαν που κατέκταν οι άμερ κυρίαρχες τάξεις, κα' είναι ή δικτατορία δεν θα είναι πλέον άνομοια και ή όθνος θα εισέλθει στην περίοδο κατά την όηη η εξουσία όθνος στο χέρι του λαού, στην πιο πλήρη μερική της δικαιοκρατίας, περίοδο κατά την όσηη, γιά πρώτη φορά στην ιστορία του ανθρώπου, ό άνθρωπος θα γίνει άνθρωπος δηλαδή, οι κοινωνικές συνθήκες της ζωής του θάνα, καινούργιες, και θα εγγύονται τον άμοιαίο σοσιαμό και θα καταργήσουν τις θεμελιώδεις ανισότητες με- τού την άνομοια, μεταφέροντας τις ανηθίες στις όσηες του ανθρώπου πώς τη όσηη.

ήπειρί όσηη: μια τέρσης επανόσηης διαδίνον ή όσηη με πλα- τιά και πιο άουβη της όδης της. Άς πάρουμε επίσης το παράδειγμα της Κομμουνίας των Ρωσών, ή της Έπανάσησης του 1905, στη Ρωσία. Δέν πρέπει λοιπόν να πει να θεώρησε γιά ληθηόουμε γιά την ήση μιας προοδευτικής προαόσηης ήπει, τελικά, καθός ή ιστορία όδοδης, προφανώς ήπει, κινώντων σε τέρτες νέες.

... του, τελικά, το Χιλιάνο πείραμα θα μᾶς δείξει ἂν μιὰ ἐπανάστατική δικτατορία εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἐπιβολὴ ριζικῶν ἀλλαγῶν σὲ μιὰ δομημένη κοινωνία. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, στὴν ἀκρῆν τοῦ Λένιν, ἡ προλεταριακὴ δικτατορία εἶναι μιὰ μεταβατικὴ περίοδος στὴν ὁποία ἡ μικρὴ μειοψηφία τῶν κυρίαρχων τάξεων θὰ ἔκανε κάθε δυνατότητα νὰ μανουβράρει καὶ νὰ κινηθεῖ ἐναντίῃ στὴ νίκη τοῦ λαοῦ, ἐνῷ στὶς σχέσεις μεταξὺ τῆς τερᾶστιας πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας ἐπικρατοῦν συνθήκες πλήρους ἰσότητας. Γιὰ τὸν Λένιν, ἡ λέξη δικτατορία ἦταν περισσότερο μιὰ πολιτικὴ ἔννοια γιὰ νὰ δείξει πῶς ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, κἄτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ προλεταριάτου, δὲν θὰ ἔδινε ποτὲ τὶς πρώτῃν κυρίαρχες τάξεις νὰ τοῦ ἀποσπᾶσουν τὴν νίκη πού κατήγαγε ἐναντίον τους. Προφανῶς, ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρονικὸ διάστημα, ἡ κυβέρνησις αὐτῆς τῆς τερᾶστιας πλειοψηφίας, θὰ καταστρέψει ὅλη τὴ δύναμη καὶ τὴν ἰκανότητα ἐλιγμών καὶ προκλήσεων πού κατείχαν οἱ τέως κυρίαρχες τάξεις, κί' ἔτσι ἡ δικτατορία δὲν θὰ εἶναι πλέον ἀναγκαία καὶ τὸ ἔθνος θὰ εἰσελθεῖ στὴν περίοδο κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἐξουσία θάναται στὰ χέρια τοῦ λαοῦ, στὴν πῶς πλήρη μορφή τῆς δημοκρατίας, περίοδο κατὰ τὴν ὁποία, γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἀνθρώπος θὰ γίνει ἀνθρώπος. Διηλαθῆ, οἱ κοινωνικὲς συνθήκες τῆς ζωῆς του θάναται καινούργιες, καὶ θὰ ἐγγυῶνται τὸν ἀμοιβαῖο σεβασμὸ καὶ θὰ καταργήσουν τὶς θεμελιώδεις ἀντιφάσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, μεταφέροντας τὶς ἀντιφάσεις στὶς ἀσχέσεις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴ φύση.

... Ἡ οἰκοδόμησις τῆς νέας κοινωνίας, τὸ εὐγενέστερο ἰδανικὸ πού ἀνθίσει πάνω στὴ γῆ, ἐξαρτᾶται ἀπὸ διάφορους παράγοντες. Μποροῦμε νὰ ξεχωρίσουμε δύο κύρια ρεύματα πού μᾶς ὀδηγοῦν πρὸς αὐτὸν τὸν ἀντικειμενικὸ σκοπὸ, πρὸς αὐτὸ τὸ ἰδανικὸ. Ἐνα εἶναι ἡ σύγχρονη ἐπιστημονικοτεχνικὴ ἐπανάστασις. Ὅλες οἱ σπουδαίες τεχνικὲς καὶ ἐπιστημονικὲς κατακτιήσεις πού κάθε μῆρα μεταμορφώνουν τοὺς ὄρους τῆς ὕλικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἄλλο ρεῦμα εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀνθρώπινης πνευματικῆς καλλιέργειας. Ὅταν αὐτὰ τὰ δύο ρεύματα συναντηθοῦν καὶ συμπρευθοῦν ἄρμονικὰ μαζί, τὸ ἕνα γιὰ τὸ ἄλλο, θὰ ὑπάρξει τότε μιὰ καλὴ εὐκαιρία γιὰ τὴν ριζικὴ μεταμόρφωσις τῆς κοινωνίας μας, καὶ γιὰ τὴν οἰκοδόμησις τῆς νέας κοινωνίας. Εἶδαμε πῶς τὸ κυριώτερο ἐμπόδιο γι' αὐτὸ τὸ ἄρμονικὸ προτάξις τῆς συνάντησις τῆς εσωτερικῆς ἐξέλιξις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐξωτερικῆς τῆς ἀνάπτυξις, διηλαθῆ ἡ σύνδεσις τῆς κουλτούρας καὶ τῆς ἐπιστήμης, εἶναι οἱ ἀσχέσεις πού ἐπιβάλλονται, ἀπὸ τὴν καπιταλιστικὴν κοινωνία.

... Ἡ ἀνθρώπινη φύσις δὲν θὰ πάθει νὰ μᾶς ἐκπλήξει, καὶ εἶμαι σίγουρος ὅτι στὸ πολὺ κοντινὸ μέλλον θάκοιμε κί' ἄλλες ἐκπλήξεις, μιά καὶ ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἀκόμα μιὰ ἀνεξερεύνητη περιοχή. Ἀλλὰ εἶμαι ἐξ ἴσου σίγουρος ὅτι ἂν ἡ κουλτούρα τῶν μαζῶν (ἡ μόρφωσις τῶν μαζῶν, συμπληρωμένη ἀπὸ ἕνα ἀνθρωπιστικὸ ὄραμα, πάντα πρὸς τὸν σκοπὸ τοῦ θριάμβου τοῦ σοβιαισμοῦ, τὸν θριάμβου τοῦ ἀνθρώπου με τὴν θάναται τῶν τερᾶστῶν δυνατοτήτων πού τοῦ προσφέρουν οἱ ἐπιστημονικὲς ἀνακαλύψεις), προχωρήσει σὲ ἕνα σημαντικὸ ψηλὸ ἐπίπεδο, θὰ διευκολύνονταν πολὺ ἡ ἐπιθεσις τῶν ἐπανάστατικῶν δυνάμεων ἐναντίῃ στὸν ἀντιδραστικὸ κόσμον, γιὰ τὴν διάλυσις τῶν φαντασμῶν καὶ τῶν ὑστερικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ στὴν δημιουργίαν τῆς νέας κοινωνίας.

κάθε θυσία, τὸ ἐκπομπῆμα τῶν ἀνάνυμων συντρόφων μας ποὺ θυσιάστηκαν ἐνὸς ἡμέρας γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν πρόοδο τοῦ ἀνθρώπου. Μην ἀπορῶμε νύμισσε αἰσῆσαι ὅτι ἀπὸ ὅλες αὐτές - τίς θυσίες, ἀπ' ὅλες αὐτές τίς ἀναγκαστικές ἀποκηρύξεις, τίς πίστες, λίγο κατ' ἄλλο, ὅλα μὲ μὲ θῆμα, ἢ φαινομενικὰ τοῦ μέλλοντος οὐκοῦμαι. Μῆτε ἀπὸ κληδόνος φερῆσαι τίς πίστες καὶ θυσίες, τελικὰ θὰ κερδίσουμε καὶ θὰ δώσουμε στὸ λαὸ τὴν τελικὴ νίκη.

Εἶναι πάντα λύση ἡ βία ἐναντίον τῆς κενετικῆς ἀδικίας ἢ μῆτις ἐπιφέρει ἓνας πρὸ ἀνθρώπων ἄλλους γιὰ τὸ ἀλλάξαι τὰ πράγματα;

Μήλοισι-ῥαβδὸν γὰρ τὸ κῆραμα τῆς γῆς, ἐπίσης τοῦτοιασθε ὅτι ἡ καθημερινὴ πραγματικότης ἡμέρα σὲ διεθνῶς ἐπιθετὸ πρὸ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸ τελευταῖο στάδιο τοῦ καπιταλισμοῦ, τὸν ἱεραρισμῶ, εἶναι μιὰ ἀπὸ ἀνθρώπινη πραγματικότης. Ἐποὶ, ἡ ἀλλαγὴ αὐτῆς τῆς κατάστασις, μὲ ἀποδοξίστε μέσο, συνιστᾷ μιὰ πρόζη ποῦ εἶναι πάντα ἀπ' ὅλα ἀνθρώπινη. Ἐπισημαζόμενα ὅτι ὁ συναισθησιακὸς μας εἶναι ἀλλοτριωμένος ἀπ' αὐτὸ τὸ σύστημα τῆς ἑίας ὅλων τῶν αἰσθητῶν καὶ μεγεθῶν, ποῦ ἀποτελεῖ ἡ καθημερινὴ μας ζωὴ. Ἀπ' τὴν ἄλλη μερὶ γιὰ τὸ ἐξοῦσαι ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀπὸ ἀνθρώπινη κατάσταση, εἰμαστε μερικὲ φορές ἀποκηρύξομε γιὰ κρηματισμοῦς θία, ποῦ δυνατόν νῆ προκαλοῦσε ἐκείμα καὶ ὅλα ὅματα. Ἀλλὰ σὲ σύγκριση μὲ ὅλα ἐκείμα τα εἰσφορὰ εἶδη καθημερινῆς ἐξάντησις, ποῦ δεξιότητα σπὴν ὀρνακτικὴ εὐαθὴ τοῦ καπιταλιστοῦ συστήματος, ἡ ἐπὶ ἀναστατικὴ θία ἀνταρτικὴ εὐαθὴ τὸ ἕλιονο, τὸ ἕλιονο γελ-

εἶμαι αἰσιοδόξος αἰοῦ γν.

ἀκερῶμαστε καὶ νὰ ἀνταποκρινόμεστε αὐτὸ - μὲ τὴ σκέψη μας στὸ γεγονότα ὑπόκει πάντα ἡ δυνατότητα ν' ἀλλάξομε τίς συνθήκες τῆς ζωῆς καὶ νὰ συμπεριλάσομε τὸ μέλλον μας. Αὐτὴ λαπὸν ἡ φιλοσοφία εἶναι ὁ κερῶς μὲς μακρῆς περιόδου ἀδίκωσις δράσις, καὶ κλεινὴ τὸν ἀπὸ γιὰ τὸ μέλλον. Αὐτὴ ἡ δράσις ἀναμειβόμε, μὲς ὄθνησι σπὴν ἐπιληρωσὴ τῶν ἰδανικῶν μας. Πρέπει ὅμως ἐδῶ νὰ τοῦτοια ὅτι ἡ δράσις, καὶ ἡ σκέψη ποῦ στηρίζεται α' αὐτὴν συνιστοῦσι αἰ ἴσως ἓνα ἰδανικὸ, ἀφοῦ μὲς δεικνύου σὲ κάθε στιγμὴ ποῦ δρῶσονται τὰ κερῶσι κατὰ μας, τὸ κερῶς μας. Ἐπιληρῶντας κάθε στιγμὴ τὸ κερῶς ποῦ αὐτὸ, μὲροῦμα νὰ νιώσομε πραγματικὴ ἐλευθερία.

Ἐνας συνθέτης ποῦ γράφει διαφόρῃτα μουσικὴ καὶ ἔχει πολιτικὴ τετα-βίτηρη ἀποκηρύξαστη ἀντίμα κερῶσι σπὴν Νεολαία πολλῶν χωρῶν, εἰ μὲροῦ νὰ εἶμα σῆμα μὲς Σερβία ἢ μὲς Μόσκη;

Ἐξὺ ἀπὸ τῆς Νεολαίας - ἔξὺ ἀπὸ τῆς

οἰσὲ τὸ πάντα ἐδῶ καὶ 30-κρόνια, γιὰ τὸ ἀπερῶσομε τὸ λαὸ μας. Ἀρῶντις μας εἶναι μόνο ὁ λασκῶσις, καὶ ἡ ἀποδοξίση εἶναι ὅτι ἡμέρα ἢ γεννὰ μου, κί ἓνα κρηματισόμε ἀπὸ ὅλες τίς πλευρῶς Σῆμα μὲς ἀποδοξίμωσι ἀκόμα καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση. Ἐνὸ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ μὲς κρηποῦν μὲ λύμα ὅπως πάντα, οἱ ἠνωμένους Πάπῆσις. Ἐπ' αὐτὸ ποτεῖται ὅτι εἰσὶς εἰμαστε ἐντελῶς ἀνεξάρτητοι. Ἐνὸ εἶμαι ἐντελῶς ἀνεξάρτητος, εἶμαι ἓνας ἐντελῶς ἐλεύθερος ἀνθρώπος καὶ τὸ ὅμα μου ἀνακατᾷ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα, πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἑλλήνων, ἐμῆνέσι τὴ σύγχρονη ἑλληνικὴ νεολαία, ἐνδυναμοῖται τὴν πίστη τῆς στὸ νέο κόσμο ποῦ ἔχει μῆροῦμα ἐλεύθερο ἢ θία. Ἀρῶντις μ' αὐτὴ τὴ νεολαία ὅτι τίποτα ὄν εἶναι ἰσικῶτερο

Είδα πολλά πράγματα να αλλάζουν με την παρέμβαση της δράσης μας, και γι' αυτό το λόγο είμαι αισιόδοξος αφού γνωρίζω ότι για όσον καιρό θα μπορούμε να σκεφτόμαστε και να ανταποκρινόμαστε σωστά με τη σκέψη μας στα γεγονότα υπάρχει πάντα η δυνατότητα ν' αλλάξουμε τις συνθήκες της ζωής και να σφρηλατήσουμε το μέλλον μας. Αυτή λοιπόν η φιλοσοφία είναι ο καρπός μιας μακράς περιόδου οδύσκαπης δράσης, και κλείνει τόν απόρο για το μέλλον. Αυτή η δράση, αναμφίβολα, μάς οδηγεί στην εκπλήρωση των Ιδανικών μας. Πρέπει όμως εδώ να τονίσω ότι η δράση, και η σκέψη που στηρίζεται σ' αυτήν συνιστούν οι ίδιες ένα Ιδανικό, αφού μάς δείχνουν σε κάθε στιγμή που θρίσκονται τα καθηκοντά μας, το χρέος μας. Έκπληρώνοντας κάθε στιγμή το χρέος μας αυτό, μπορούμε να νιώθουμε πραγματικά ελεύθεροι.

Αυτό το πνεύμα, πνεύμα της ελευθερίας και των ελπίδων, έμπνεει τη σύγχρονη ελληνική νεολαία, ενδυναμώνει την πίστη της στο νέο κόσμο που θα κτίσει μεθαύριο ελευθερα ή ίδια. Δείχνει σ' αυτή τη νεολαία ότι τίποτα δεν είναι ιαχυρότερο από την αλήθεια του ανθρώπου του άσφαρισμένου να αγωνίζεται μ' όλα τα μέσα και να θυσιάζεται για τόν θρίαμβο των Ιδανικών του.

Υπάρχει μία όρισμένη διαφορά ανάμεσα στην εξέγερση και στην επανάσταση. Έξέγερση σημαίνει ομάδες ανιμομητών που, βασισμένοι σε δυναμικούς μηχανισμούς, βρίσκονται σκνά μέσα στην ίδιο τόν στρατό, στο ίδιο τόν κράτος που θέλουν να ανατρέψουν, και συνιμοτούν προς αυτή τήν κατεύθυνση.

Η επανάσταση βασίζεται κάθε φορά στην τεράστια πλειοψηφία του λαού που εκπροσωπούν οι πιο προχωρημένες πολιτικές δυνά-

μεις. Η επανάσταση είναι μία ιστορική ανάγκη για μία βαθύτατη ιστορική αλλαγή που φτάνει σάν μία θύελλα και αν μιλάμε από τώρα για όηλα αν δηλαδή όλο τόν πρόβλημα της επανάστασης είναι να πάρουμε τα όηλα, τότε η σπουδαιότητα αυτού του ζητήματος μειώνεται. Με ποιά μορφή έπέρχεται η κοινωνική επανάσταση; Αυτό είναι μία πολύ έκτεταμένη, πολύ πλατιά και πολύ βαθειά διαδασασία, που διαμορφώνεται κάθε μέρα στην έπιφάνεια και στα βάθη της κοινωνικής ζωής, και που μόνο κατά τήν περίοδο της μέγιστης ιστορικής κρίσης εκδιδώνεται με τήν βία ή χωρίς τήν βία. Αν στή κρίσιμη στιγμή οι επανάστατικές δυνάμεις έχουν έπαρκή ευρύτητα, έπαρκή δύναμη και έπαρκή άκτινοβολία, οι αντιδραστικές δυνάμεις δεν θα μπορέσουν να αντισταθούν ενάντια σ' αυτή τήν πίεση και τότε η βία θνάει άχρηστη ή περιουρισμένη.

...στην την άσχημη προσαρμοσμού V' απορροφώντας αυτό τον βαναυσό κίνδυνο, παύει να υπάρχει από το ότι το προμερό αυτό είναι στην επικρατέστερη θέση αλλαγών ομάδων συνεννόησής μας. Η οικοδόμηση της νέας κοινωνίας, το ευγενέστερο ιδανικό που υπάρχει πάνω στη γη, εξαρτάται από διάφορους παράγοντες. Μπαρούζι να ξεκινήσουμε δύο κύρια ρεύματα που μας οδηγούν προς αυτόν τον αντικραμικό σκοπό, προς αυτό το ιδανικό. Ένα είναι η σύγκρουση έπαισιονομοκρατική επανάσταση. Όλες οι σπουδαίες τεχνικές και επιστημονικές κατακτήσεις που κάθε μέρα μεταμορφώνουν τοπίο έδαφος της Γαλλικής ζωής του ανθρώπου. Το άλλο ρεύμα είναι η ανάπτυξη της ανθρώπινης πνευματικής κολλήργιας. Όταν αυτά τα δύο ρεύματα συναντηθούν και συμπαραταθούν άρμονικά μαζί, τότε για το έθνος, θα υπάρξει τότε μια κοινή ειρηνική μεταμόρφωση της κοινωνίας μας, και για την

... (συνεχίζεται) ... προκρίσει σε ένα δυσκολότερο πολύ ή επίθεση των επαναστατικών δυνάμεων ενάντια στον αντιδραστικό κόσμο, για την διάλυση των φασιστικών και των υπερκρίων ανταγωνισμών και στην δημιουργία της νέας κοινωνίας.

Θεωρείτε τον έαυτόν σας έναν μισσηπάτη φίλσοφο;

... μες ν' ασπύ την ανωμαλία που μπορεί να ...
 ... αλλά αν οι δυνάμεις που εκπροσωπούν την άλογη άποψη ...
 ... προσηύχουν μπροστά στις νέες ιστορικές δυνάμεις, τότε ο ένδοξος αγώνας δεν είναι αναπόφευκτος.

Μια έτελλή έρώτηση: Τι σημαίνει να είναι κανείς πολιτικός εξεχόμενος από Πρωσία, και τι θα έκανε ο Μ. Θ. αν ζούσε στην Ελλάδα κι' αν είχε την έξωση να κάνει εκείνος την Αλλαγή.

... είναι πάνω 'απ' όλα μια κέρα της διας. Έξοικος με ζήλο, η δια δια μόνα από εσωτερικό της έλλα και σε πολλές άλλες κήρες του κόσμου. Πίνετο όμως αινιδια εδαίοτητα στη δια, και άρνεϊται την εισαδή της ΗΠΑ σε κάποιον σόν και μένα, δηλαδή σε ένα άνθρωπο που άφίρως αλόκληρη τη ζωή του στην όπότεση του λαού του 'απ' τη μια και στην όπότεση της κοιλτορίας από την άλλη. Η Αμερικανική Κυβέρνηση με έλέπει σάν ένα έπικίνδυνο άτομο, σόν κάποιον που είναι μελιωμένος και που θα μπορούσε να εισπύγει τη δια σόν βαρρία, σάνησιση, μέσο σε σού τη κέρα. ΠΥ σού και για μια άλλη φορά πρέπει να τονίσουμε το γεγονός ότι η δημοκρατία είναι ο σκοπός του Μαρξισμού-Λένινισμού. Η πραγματική δημοκρατία στην όγιά ο λόος είναι πράγματι κύριος των τυχόν-των. Και πρέπει να επαναλάβουμε για ακόμα μια φορά ότι ...
 ... του δριανόντα.

είναι πραγματικά επαναστατικό κίνημα, όπως το δικό μας προοδευτικό κίνημα, έχει για πρώτο αντικειμενικό σκοπό του, απ' τη μιά, να εκφράζει, σε κάθε στιγμή, τη θέληση του λαού για πρόοδο, έκφραση που μπορεί να πάρει χίλιες μορφές, σ' όλα τα επίπεδα και από την άλλη να οργανώνει αυτό το μεγάλο ρεύμα της ριζικής αλλαγής, να το οδηγεί κάθε στιγμή προς καινούργιες κατακτήσεις στο κοινωνικό πεδίο, ακόμη και στις μικρότερες απ' αυτές σε κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής, μέχρι την πιο μεγάλη νίκη. Όταν το κατεστημένο ενός Έθνους βρίσκεται σε κρίση, είναι αναπόφευκτό το λαϊκό κίνημα να γίνει επαναστατικό. Το κράτος των πρωτοπόρων δυνάμεων είναι να εκμεταλλευτούν αυτή την κρίση για να σώσουν αν είναι δυνατόν, την εξουσία στις λαϊκές δυνάμεις, στην μεγάλη πλειοψηφία του λαού. Να κάνουν έπαιλο επανάσταση. Προφανώς, πρέπει να είμαστε έτοιμοι για να αγωνιστούμε στις επιθέσεις του εκθρόνου, ο οποίος πιθανόν έχει τώρα ακόμα όπλα στην διαθέσή του, συμμάχους στο εξωτερικό κι άλλες δυνατότητες για να αντεπιτεθεί. Να γιατί το κόμμα πρέπει να οργανώνει τις λαϊκές δυνάμεις γι' αυτή την αναμέτρηση που μπορεί να πάρει τη μορφή ένοπλου αγώνα. Άλλω αν οι δυνάμεις που εκπροσωπούν την ολιγαρχία υποχωρήσουν μπροστά στις νέες ιστορικές δυνάμεις, τότε ο ένοπλος αγώνας δεν είναι αναπόφευκτος.

Η κατάσταση μέσα στην Ελλάδα προσφέρει μια νέα ιστορική ευκαιρία στις λαϊκές προοδευτικές δυνάμεις για να διεκδικήσουν και να πάρουν την εξουσία αμύη. Επειδή έχουμε αυτή τη θεσιότητα, η ανάλυσή μας φτάνει μέχρι τη ριζα των πραγμάτων και έτσι μπορούμε να δοούμε αυτό που έρχεται μετά την δικτατορία. Είμαστε πεπεισμένοι ότι είναι δυνατόν, αντικειμενικά και υποκειμενικά, να δημιουργηθεί ένα νεοπροοδευτικό και ικανό να ικανοποιεί το λαό μας και την εποχή μας, που όταν πάρει την εξουσία, θα είναι έτοιμο, όχι μόνο για μια τυπική αλλαγή στην ελληνική κοινωνία, αλλά επίσης για πραγματικά επαναστατικές πράξεις, όπως π.χ. τον χωρισμό του κράτους από το κράτος, την ταύτιση του στρατού, της κυβέρνησης και της άστυνομίας με το λαό, θα μετατρέπεται γρήγορα το συγκεντρωτικό κράτος, που αναπόφευκτα θάταν τέτοιο για ένα χέρια του λαού. Έχουμε την πρόθεση του όπου η εξουσία θάταν στα χέρια του λαού. Έχουμε την πρόθεση να κάνουμε ένα ιστορικό πείραμα, θα διαλύσουμε τον κλασικό στρατό που, υπήρξε πάντα ένα όργανο στα χέρια του κράτους και των κυβερνητικών δυνάμεων και θα οπλίσουμε όλα τον λαό. Θα αφιερώσουμε όλες τις δυνάμεις στην ανάπτυξη της οικονομίας, της κουλτούρας μας, σε μια άμεση ανύψωση της οικονομίας, της κουλτούρας, θα οικοδομήσουμε μια χώρα όπου η εξουσία θα ανήκει δημοκρατικά στο λαό, δίνοντας πάνω απ' όλα την ευθύνη της διακυβέρνησης σε κάθε άτομο, με την διεύθυνση και τον πολλαπλασιασμό των κέντρων απόφασης σ' όλη τη χώρα.

και ο οποίος έχει πετύχει πολιτικό. Αλλά και γιατί επίσης θεωρώ τον αμερικανικό λαό ως κύριο θύμα της πολιτικής των κυβερνητών του, επειδή στο όνομα σήμερα η αμερικανική πολιτική διαπράττει φερόμενα, είναι τα εθνικά της χώρες του κόσμου και ιδιαίτερα στη χώρα μου, τη Λαβία, όπου η αμερικανική πολιτική εδύνηται για τη δικτατορία που υποστηρίζει ενάντια στη θέληση του λαού, καταδικάζοντας εμάς μας να ζει κάτω από το ζυγό της αντιπροσωπικής κλασικής αμερικανικής, που είναι πιστοί πράκτορες του Πενταγώνου. Έτσι τον εαυτό μου αληθινό φίλο του αμερικανικού λαού, που, όπως ο λαός στον κόσμο, έχει ανάγκη από την αλήθεια, και θα ήθελα ταξιδεύω αυτή την αλήθεια που έχουμε ζούμε κάθε μέρα στην και που εμείς εκπαίδευουμε είτε με τις πολιτικές και ιδεολογικές σκέψεις είτε με την καλλιτεχνική δημιουργία.

Σχετικά με το περίεργο ερώτημα για την εγκατάλειψη ριτών και το πιάσιμο των όπλων, νομίζω ότι αυτό οφείλεται στην επικρατούσα απόφαση που εκφράζονται σήμερα σχετικά με επαναστατικό κίνημα. Υπάρχει μια ορισμένη διαφορά ανά εξάρτησης και στην επανάσταση. Έξαρτησης σημαίνει διαδοχικά μιστών πρό, βασισμένοι σε-θωρακιστές μηχανισμούς, έρχεται μέσα στην ίδια τον στρατό, στο ίδιο το κράτος που θέλουν

αύργους ο καπιταλισμός, και για πείσεις, πρέπει να δημιουργηθεί η νέα κοινωνία, η σοσιαλιστική γινία.

Επίσης ότι οι Η.Π.Α., καθώς είναι η κοινωνία ή πιο πρακτική στο δρόμο του καπιταλισμού, είναι ολικά και αντιπροσωπικά άρνηται το πέρασμα στο σοσιαλιστικό σύστημα. Προφανώς, οπιοείκονται οι άποικιασμένοι παράγοντες, που εμπνέουν τις επαναστατικές νόμους του αμερικανικού λαού να αντιστηθούν. Η δραστηριότητα των επαναστατικών δυνάμεων διαστρεβλώνεται με τα μέσα μαζί προπαγάνδας που παραμορφώνουν τα επαναστατικά ιδανικά, και οι γούν α' ένα παραζουσιό του αντικομμουνισμού, την μεγάλη μάχη η αμερικανικού λαού. Με μια λέξη, οι κυβερνήσεις συνεχώς κρατούν ποιούν αυτή την οικονομικο-στρατηγική -ατυμασιακή προπαγάνδα, η αγγίζουν τη μεγάλη πλειοψηφία του αμερικανικού λαού με εύρος ως κλίμακας πλύση εγκλωβίου, εμπνέοντας έτσι τις ιστορικές επαναστατικές δυνάμεις του αμερικανικού λαού να παίξουν την ιστορικό τους ρόλο, δηλαδή να εξουσιοδοτήσουν τις αντιπροσωπικές δυνάμεις της εσωτερικής ανάπτυξης της αμερικανικής κοινωνίας της οικονομίας της για την ανακατάσταση της σοσιαλιστικής κοινωνίας. Αυτή είναι, λίγο-πολύ, η συγχρηνη εικόνα του αμερικανικού έθνους. Στο μεταξύ ο Πενταγωνισμός με την όλο και περισσότερο αυξανόμενη στην πολιτική του, όπως φαίνεται λ.κ. στην περίπτωση του Βιετνάμ, παραμορφώνει ολοένα περισσότερο τη γνώμη του αμερικανικού λαού.